

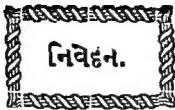
અંથ મળવાનું ઠેકાણું—

વકીલ. મોહનલાલ હિમચંદ—પાટરા.

ગાંધી. આત્મારામ ખેમચંદ—સાણંદ.

અમદાવાદ:—

શ્રી “ પ્રતિદિતાર્થ મુદ્રણાલય ” ગ્રેસમાં પટેલ સોમાલાલ દલપતરામે
છાપ્યું. ડે. શાહપુર નવી પોળ-અમદાવાદ.

નિવેદન.

શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ તરફથી પ્રસિદ્ધ થતી શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરિ અથમાળા અર્થાંક ૧૦૭ તરીકે આ સ્તવન સંગ્રહ (દેવવંદન સહિત) મંથે પ્રગટ કરી જ્ઞાન રૂચિ વાંચકોના કરકમંજમાં મુક્તી દર્પે ઉપજે છે.

અધ્યાત્મજ્ઞાન ચિન્તનમાંજ લીધે રહેવા છતાં વ્યવહાર અને આચાર પ્રતિ પૂર્ણ દાણજીવાળા, સાહિત્ય રતનાકર, યોગનિષ્ઠ સદ્ગત યોગીરાજ આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરિશ્રીના નામથી જૈન તેમજ જૈનેતર કામમાં ભાગ્યેજ કાંઈ અગત્ય હતું.

જેમની સંસ્કારી ઉપકારી જ્ઞાન નિર્ઝર કલમે ચતાધિક અથો અધ્યાત્મ, અર્થાંગ્યોમ, તત્ત્વજ્ઞાન, ઉપનિષદ, આદિ ગહન વિષયોપર સંસ્કૃત પ્રાકૃત હિન્દી ગુર્જર ભાષામાં ગદ્ય પદ્યમાં લખી પોતાની પાછળ વારસાપે આપજીને આપી ગયા છે, એવા કેવળ જ્ઞાન સાગરના હંસ સમાન શ્રીમદ્ની ઉચ્ચ જ્ઞાનના સંસ્કારવાળી કલમથી જ આ અંથ પણ આલેખાયેલો હોવાથી તેના ઉપયોગીપણા માટે શું કહેવું ? આ અંથમાં દેવવંદન પ્રથમાવૃત્તિનું વક્તવ્ય દાખલ કરવામાં આવેલ છે પૂજ્યઆચાર્ય શ્રીની કસાયેલી કલમથી લખાયેલ છે જે વિચારવાયોગ્ય હોવાથી આ અંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે ૧૯૭૮ ની સાલમાં આ અંથમંત્રા કેટલોક ભાગ છપાયેલો. તે પણ અત્યારેતો અલભ્ય છે. તેથી તેમાં બીજાં ઉચ્ચ અધ્યાત્મદર્શનાં સ્તવનો સ્તુતિઓ થોથો વિગેરે ભક્તિવૈરાગ્ય તથા પ્રભુપ્રેમના સુંદર ઝરણા ઉમેરી લેવામાં આવ્યાં છે. કેટલાંક બિંદુ બિંદુ પુસ્તકોમાં આમાંનાં કેટલાંક સ્તવનો વિગેરે છપાયેલાં વિખરાયેલાં ભૌતિક જેવાં પડેલાં તે બધાં એકત્ર કરવાથી વાંચકોને બિંદુ બિંદુ સ્થળે તે શોધવા નહીં પડે.

આમાંનાં સ્તવનો વિગેરેનો પરિચય કરાવવાનું કામ તો સદ્ગત ગુરુદેવના શિષ્યરત્ન શ્રી દીર્ઘસાગરજીએ પ્રસ્તાવનામાંજ કર્યું હોવાથી

અત્રે તે સંબંધી ઉલ્લેખ અસ્થાને જ ગણાય. છતાંએ વાંચકોને એટલું તો કહી દેવા વિના નથીજ ચાલતું કે જો અધ્યાત્મજ્ઞાનપર, શુદ્ધક્રિયાપર, પ્રભુભક્તિ અને વૈરાગ્યપર પ્રેમભાવ હોય તો તેવા ભગ્યાત્માને તો આ સ્તવન સંગ્રહ અમૃતથી પણ અધિક મિષ્ટ અને ઉપકારી થઇ પડશેજ.

દેવવંદનની પવિત્રક્રિયામાં આપણે જે જે વિધિ કરીએ છીએ તથા જે જે સ્તવનો સ્તુતિઓ ચૈત્યવંદનો કહીએ છીએ તે તમામ આમાં ક્રિયાવિધિ સહિત વિસ્તારપૂર્વક આપવામાં આવ્યાં છે. વળી વિશેષમાં આમાં શ્રીમદ્ આનંદધનજી શ્રી ચિદાનંદજી શ્રી દેવચંદ્રજી. શ્રી પદ્મવિજયજી આદિ પૂર્વ પુરુષોના જ્ઞાનનાં ઝલકારા તથા આત્મજ્ઞાનની છાંટય જણાશે તો અપી જીવોએ અવશ્ય આ ગ્રંથનો ભક્તિભાવપૂર્વક ઉપયોગ કરવામાં પ્રેમાદ ન કરવો ઘટે.

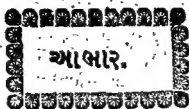
આ મંડળ પાસે સ્થાયી ફંડ હતું નહીં ને છે પણ નહીં. માત્ર શુરભક્ત જ્ઞાન રૂચિવંત ઉદાર બંધુઓ અને બહેનોની ઉદારતાએજ આ માળા નિભાવી છે. તેરી જ રીતે ભવિષ્યમાં પણ નિભાવવા વિનવી આ ગ્રંથ સૌના કલ્યાણને અર્થે હો એમ ઇચ્છી વિરમીએ છીએ આ ગ્રંથના મુદ્ર સુધારવા માટે પ્રસિદ્ધવક્તા આચાર્ય શ્રી અજીતસાગરસુરિજીએ તેમજ સંઘવી કેશવલાલ નાગજીએ ઘણીજ ઉપયોગી સહાય કરી છે. જેમનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માની વિરમીએ છીએ. ૐ શ્રી ગુરવે નમઃ શાંતિઃ ૩

સાણંદં

સં. ૧૯૮૧ના આસો સુદિ ૨

શ્રી અધ્યાત્મકજ્ઞાનપ્રસારકમંડળ.

હા. ગાંધી આત્મારામ ખેમચંદં.

આ મંથ હપાવવામાં યાનપર રૂચિવાળા સર્જન વધુઓએ નીચે પ્રમાણે મદદ ઉદાર ભાવે આપી છે. તે માટે તેઓ સર્વેનો આ રથે ખાસ આભાર માનવામાં આવે છે. પોતાની સહમાધની લક્ષ્મીનો સુદુપયોગ યાનમાર્ગે કરવો એ પ્રસંસનીય છે તેમજ અનુકરણીય છે.

૩. ૨૫૦) શેઠ અમરતલાલ કેવગઢાસ.

હા. શા. કેશવલાલ હેમચંદ. મુ. ગોધાવી.

૩. ૧૦૧) શા. કાળીદાસ કુંઝરશીભાઈના રમરણાર્થે તેમના સુપુત્રે શા. મહેતલાલ કાળીદાસ વગેરે.

મુ. ગોરજ હાલ સાજુંદ.

૩. ૫૧) બાઇ. મણિ. શા. મહેતલાલ કાળીદાસની પત્નીના રમરણાર્થે મુ. ગોરજ હાલ સાજુંદ.

ઉપરની વિગતે આ મંથ હપાવવામાં સદાય મળી છે. ગોધાવીના શેઠ અમરતલાલ કેવગઢાસ તેમજ સાજુંદના રહીશ શા. મહેતલાલ કાલીદાસે. પૂજ્ય ગુરૂશ્રીને આ મંથમાં સદાય આપવાનું જણાવીને આ મંથ હપાવવાની શરૂઆત કરાવી હતી. જે માટે પુનઃ પુનઃ તેઓનો મંડળ તરફથી આભાર માની વિરમીએ હોય અને ભવિષ્યમાં તેઓ મંડળના કાર્યમાં પોતાનો યથાસક્ત ફાળો આપશે એમ હૃદયે હોય. ઓ સૌ ગુરુવે નમઃ શાંતિઃ ૩

સાજુંદ. સં. ૧૯૮૧ના } મી. અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારમંડળ તરફથી.
બાજો ૪૬ ૨ } હા. આશ્રમાસમ હેમચંદ.

ॐ अहं नमः

ॐ ह्रीं श्रीं जैनाचार्य बुद्धिसागर सूरेश्वर गुरुभ्यो नमः

प्रस्तावना.

प्रस्ताવના લખવાના બે હેતુ હોય છે. ૧ લેખકનું પિછાન કરાવવું તથા ગ્રંથમાંની વસ્તુની વિશિષ્ટતાનું દર્શન કરાવવું.

આ ગ્રંથ સ્તવન સંગ્રહના રચયિતા જૈન જૈનેતર વર્ગ સુપ્રસિદ્ધ વિદ્વાન મુકુટમણિ, અધ્યાત્મજ્ઞાનની પ્રતિભાસભા. ષડ્દર્શન વેત્તા, કવિકુલભૂષણ, મહાન પ્રવર, શતાધિક મહાગ્રંથ પ્રણેતા. આદર્શ-તત્ત્વજ્ઞ, તથા સકલશાસ્ત્ર પારંગત, આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ ૧૦૦૮ શ્રી બુદ્ધિસાગર સૂરેશ્વરજી છે. જેમના નામથી ભાગ્યેજ કોઈ અત્યાત હોય. એમનો પરિચય કરાવવો પડે તેમ નથીજ.

એકંદર આ ગ્રંથમાંની વસ્તુ વ્યવહાર અને નિશ્ચયથી ઉત્તમ હોઈ તેના અભ્યાસીને નિર્જરામાં દારણુમૂત ચર્ચ શાશ્વત સુખ નિમિત્ત રૂપ થાય તેવી હોવાથી તે વાંચકોના આત્મકલ્યાણના અર્થે હો એમ કહીએ છે.

યોગનિષ્ઠ અધ્યાત્મયોગી કેવલ આત્મરમણ્યતામાં લક્ષ્ય આપી તેમાંજ મગ્ન અને અને ઉપદેશ દ્વારા તેમજ લખાણ દ્વારા જગતનો ઉદ્ધાર ન કરે તો તે યોગી મહાત્મા સંસાર સમુદ્રમાં પત્રોપમા પ્રાપ્ત કરી પોતાનાજ પતેતા આત્માને તારે જગતને તારી થકે નહિ. પરંતુ જે યોગ-નિષ્ઠ અધ્યાત્મયોગી આત્મરમણ્યતાપૂર્વક ઉપદેશાનુતનું સિંચન કરી જગતના સ્વરોચ્ચ કાર્યોમાં તથા આત્મવિદ્યાસમાં ઉસાહિત બનાવી પ્રયત્ન-શીલ કરી કલ્યાણ લેખિતી દ્વારા ગ્રંથોની રચના કરી ધર્મ ધન વ્યર્થી નિર્મિત બન્યો છે તે મહાત્મા યાત્રીયો હોઈ મધ્યજલનિધિપોતા (સમીક્ષક) ની ઉપમા પ્રાપ્ત કરે છે.

જગતના કલેસે સુરેન્દ્ર. સદૃશ સાંસારિક વિચલનમાં મુક્તિ એક જોઈ વિરિદ શક્યતાએ પૂર્ણ કરતા તનતેજ અમને કરતા ભણી

અને સુખ ન પ્રાપ્ત થતાં વિવિધ વેદના ભોગવતા વિચારી તેઓનો ઉદ્ધાર કરવા જ્ઞાનયોગી કર્મયોગી મહાત્માઓ અવરુપ પ્રપત્ન કરે છે.

મનુષ્ય પોતાનું સ્વરૂપ બહી અનિત્યમાં નિત્ય અજ્ઞાનમાં જ્ઞાન અશુચિ પદાર્થોમાં શુચિતા બળથી અદોનિય અમ ઉદાવતા રહે તો તે દુઃખી થાય એમાં શું આશ્ચર્ય ?

મિથ્યાત્વ-અવિરતિ-કથાય-યોગાદિ આશ્રવના બંધે બંધાતા પ્રાણી-ઓને નિરખી જગદિષાકર અધ્યાત્મયોગી-કર્મયોગી શાસ્ત્રવિશારદ જ્ઞાનાચાર્ય શ્રીમદ્ ભુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વર ગુરુરાજે કર્મના બંધમાંથી મુક્ત કરવા માટે ૧૦૮ એકસોને આઠ તથા તદુપરાંત અ-યોની રચના કરી પોતાની દરજ બખતી છે.

અનાદિકાલથી અષ્ટકર્મો મહી મહીન બનેલ આત્માને પરમાત્મરૂપ બનવા આ અન્યમાં ઉપાયો દર્શાવ્યા છે.

વિષય કથાયો છતી મૈત્ર્યાદિ ભાવના ભાવી મમતાનો ત્યાગ કરી મનુષ્યે આત્મવિકાસમાં આગળ ધપવા પ્રપત્નથીજ બનવું તે આ અન્યનો ઉદ્દેશ છે.

તમારા આત્મામાં અનંત શક્તિ તિરોભાવે રહેલ છે તેનો આવિ-ર્ભાવ કરી પરમાત્મરૂપે બનો. પૃથ્વી વિદ્યાસ રાખી આવતા વિદ્યોને દૂર દહાવો આમ પ્રતિબોધતા આત્મરમણતામાં મગ્ન બની ઇન્દ્રિયાતીત સુખ સાગરમાં જીલતા યોગનિષ્ઠ સૂરીશ્વરે સાંસારિક જડ સુખમાં મશ્ગુલ બનેલ બળ્યોને નિહાળી તે સુખને-દૂર કરવા અને આત્મિકસુખનો અનુભવ કરવા અજીતનાથ પ્રભુના ચત્પવંદનમાં ઉપદેશ આપેલ છે.

જડ પરિણામી યત્નથી-જડ સાધે છે બંધ;

શુદ્ધાત્મિક પારણામના-પુરૂષાર્થે નહિ બંધ.

જેમ જેમ વિષયરૂપ જડ સુખમાં પરિણામનો યત્ન થાય છે. તેમ તેમ પ્રાણીઓ જડ પદાર્થો સાથે બંધાઈ રાગદ્વેષ કરી પોતાના આત્મામાં કર્મનો બંધ કરે છે. પરંતુ જ્યારે આ જીવ દુઃખોને અનુભવ કરી સત્યા-સત્યનો વિચાર કરી વિવેકી બની જડ પરિણામના યત્નને દૂર કરી શુદ્ધ આત્મિક પરિણામમાં આવે છે ત્યારે કર્મના બંધે બંધાતો નથી.

આત્માને પરમાત્મ સ્વરૂપે કરવા જીતેશ્વર લગવાને અસંખ્યયોગો જણાવેલ છે. સર્વ યોગો સમતાલાવમાં (સમઉપયોગમાં) મળે છે અપેક્ષાથી ભિન્ન ભિન્ન સમગ્રજ છે. આમ સમગ્રવતાં ગુરૂરાજ ઉપદેશામૃતનું સિંચન કરતાં કહે છે કે—

આત્મને પરમાત્મ કરવા અસંખ્ય યોગો ભિન્ન છે;
સમ ઉપયોગે સર્વે મળતાં સાપેક્ષાથી અભિન્ન છે.

અનુભવપૂર્વક એક આત્માને જાણ્યે સર્વ જગત જણાય છે તેમ સમઃઉપયોગનો અનુભવ કર્યે અસંખ્ય યોગો સ્વયઃ અનુભવાય છે યગં જાણેદ્ સો સર્વં જાણેદ્ એક જૈનધર્મમાં સર્વ ધર્મોનો સમાવેશ થાય છે. જૈનધર્મ અનુભવપૂર્વક જાણ્યે સર્વ ધર્મોની માહિતી મળે છે.

આગળ જણાવતાં કહે છે કે આત્મજ્ઞાન સર્વજ્ઞાનમાં પ્રધાન છે આ જ્ઞાનથીજ લબ્ય બ્રાહ્મીઓ ધાતી કર્મોનો નાશ કરી અલ્પ સમયમાં કૈવલ્ય જ્ઞાન મેળવે છે. આત્મજ્ઞાની દ્રવ્યક્ષેત્ર કાલભાવ પ્રમાણે વર્તી સ્વપરનો ઉદ્ધાર કરે છે. બુદ્ધિવાદીઓના હૃદયમાં પ્રાયઃ કંકાસ-વર-ભય ઉત્પન્ન થવાનો સંભવ રહે છે. માટે આત્મજ્ઞાન અત્રંશ્ય આદરણીય છે.

આત્મજ્ઞાની બાહ્યના આડંબર-ધટાટોપ બતાવવામાં મન દેતા નથી. ગુણો વિના બાહ્યાડંબર સંસાર રક્ત બનાવી વિવિધ વેદનાઓ આપે છે ભવભીરુ ભવ્યાત્મા ગુણો પ્રાપ્ત કરવા સદા પ્રયત્નશીલ હોય છે. તથા પ્રભુની સેવા ભક્તિથી ભળ્યો પોતાના આત્માને પ્રભુના ગુણોમાં રક્ત બનાવી પ્રભુમય જીવનના લ્હાવા લેછે આઠ કર્મોના પકડા દૂર કરી પ્રભુ બને છે. આવતા કર્મો રોકી સંવરભાવમાં આત્મી દુઃખદાયી સંસારવાસના માં વસતા નથી. આમ જણાવતા સૂરીશ્વરજી ભક્તિરસમાં ઝીલતાને ભવ્ય હંસોને ઝીલાવતાં કહે છે કે—

નવધાભક્તિમાં પ્રભુ-પ્રગટપણે પરખાતા;

આઠ કર્મ પડદા હુકે સ્વયં પ્રભુ સમગ્રતા.

પ્રભુ દેખતાં દેખવાનું બાકી રહેતું નથી પ્રભુને ધ્યાવતાં દેહ છતાં પણ મુક્તિ મળે છે માટે ચિત્તવૃત્તિનો નિરોધ કરી ભક્તિમાં એકતાનતા પ્રાપ્ત કરવી જોઈએ.

અસંખ્ય સૂરો તથા મંદમાથી પણ અતીવ પ્રહસનનું છત્રે પરમાત્માની સેવા શુદ્ધ પ્રેમ યાનથી બન્ધનનો કરી મોઢાં દેહને દૂર કરે છે પ્રભુની સેવા બક્ષિતમાં વિષય ક્યાંય દોતા નથી તો વૈર-ઝેર કંઠસ-ઝગડા મારામારી વિગેરે જાદીઓ ક્યાંથી રહેવા માગે !

આત્મ રોદના વિચારો કરી પ્રાણીઓને સંકટમાં ખોલતા બાળ છવે પર કૃષ્ણભાવ લાવી ગુરુરાજ કહે છે કે—

આત્મ રોદને વારીને-મન નિર્મલ કરવું;

ઝેરી પ્રભુની પૂજના-એક ધ્યાન ઉપરવું.

કંઠસ-ઝગડા-નિન્દા વિક્રયામાં પ્રભુની સેવા બક્ષિત માનનાર છત્રની બાંધીશતા બહાર આવે છે. અને યાતિ સમાજને દુઃખદાયક તે બાલકનું અધીગતિ મેળવે છે. સ્વપરનું પ્રેમ કરવા સમર્થ બનતો નથી.

પ્રભુના ગુણોમાં રમણતા કરવી તે સાચી પૂજા બક્ષિત ક્યાંય છે. તથા અનંત યાનમય આત્માને બૂલી જડમાં ધર્મ માનનાર બદવાદીઓને આત્મયાની ગુરુરાજ પ્રતિજોષિ છે.

વિદાનંદ ધર્મજ ખરો એ-ધર્મ ન તે જડ માંછો;

આત્મા વણુ જડ વિષયમાં-મળે ન આનંદ ક્યાંયે.

આત્માનો ધર્મ સમ્યગ્દર્શન યાનચારિત્ર્ય છે તે જડ વસ્તુઓમાં ક્યાંથી મળે. જડમાં રાચીમાચી રહેતાં છવે આત્મધર્મને બૂલી જડ બને છે. માટે આત્મધર્મના વિદાસમાં કટીબદ્ધ 'મનવું' તે મનુષ્યનું આવશ્યક કાર્ય છે આત્મરોદ્ર ધ્યાનના વિચારો કરી વિભાવ દશામાં આવી રૂટ-લાએક કૃષ્ણરૂપક છવે રાગ્યના સુખથી-લક્ષ્મીના સોભથી અને કામથી યાતિ મેળવવા છન્છે છે તેઓ પ્રતિ શાસ્ત્રવિશારદ સૂરીચરણ કહે છે કે

શાંતિ મળે નહીં લક્ષ્મીથી-નહીં રાગ્યના લોભે;

શાંતિ મળે નહીં કામથી-આદ્ય સત્તા પ્રયોગે.

શાંતિ ન રાગદ્વેષથી-સહુ વિષયને વામે;

શાંતિ છત્રેથી લાખતા-શાંતિ આતમ કામે.

ધનાદિ બાલ પદાર્થોની મમતા દૂર કરી યાનક્રિયાનો મઢ ત્વાગી નામ રૂપાદિ વાસનાનો નાશ કરી ન્યારે આ છવે સ્વભાવમાં આવે છે ત્યારે સત્ય શાંતિનો અનુભવ તેને આવે છે.

આત્માના ઉપયોગ વિના ભણેલ જ્ઞાન અભિમાન ઉત્પન્ન કરે છે. આને કરેલ ક્રિયાઓ જડતા (જડતા) લાવે છે માટે કશ્ચાનિધિ ચારીય-રજી કહે છે કે, આત્માના ઉપયોગ પૂર્વક જ્ઞાનક્રિયા ચોવવાથી અદ્ય સમ-યમાં ભવ્યો મુક્ત બને છે.

આત્મના ઉપયોગથી-રાગદ્વેષ ન હોય;
સર્વ કાર્ય કરતાં થકાં-કર્મબંધ નહિ જોય.

શુભાશુભ પરિણામને પરિહારી સ્થિરતારૂપ ચારિત્ર પાળવામાં પરા-યણ થઈ આત્મા સ્વોપયોગમાં રમણુતા કરે છે ત્યારે રાગદ્વેષરૂપ કર્મોથી બંધાતો નથી અને જીવન મુક્ત બને છે. તથા આસક્તિ વિના સ્વયોગ્ય કાર્યો કરતા ભવ્યો સાંસારિક ફલની સ્પૃહા નહીં હોવાથી કર્મો કરે છે જતાં અક્રિય કહેવાય છે અને સ્વોપયોગમાં હોવાથી પ્રભુ બનવા સમર્થ બને છે.

આસક્તિવણ કર્મો કરતાં-આત્મ નહીં બંધાયણ;
કરે ક્રિયા પણ અક્રિય પોતે-ઉપયોગે પ્રભુનાથણ.

આત્મના ઉપયોગમાં શુભાશુભ ભાવનારૂપ રાગદ્વેષની મારામારી મરી જાય છે મૈત્રી પ્રમોદ કારૂણ્ય માધ્યસ્થ્યાદિ ભાવનાઓથી ભાવિત બની ભવ્યો પ્રભુમય જીવનના સ્થાવા લે છે.

હઠયોગમાંજ મોક્ષનું સાધન સમજેલા મુમુક્ષુને સૂરીચરણ પ્રતિ-જ્ઞાપે છે કે,

રાજયોગ ચારિત્રમાં-શુદ્ધ ઉપયોગ સમતા;
મનવચકાયની શુભિથી-પરમાત્મ રમણુતા.

હઠયોગથી શરીરની શુદ્ધિ થાય છે મનની કે આત્માની શુદ્ધિ કરવા તે સમર્થ નથી. પરંતુ પાંચ સમિતિ અને ત્રણ શુભિરૂપ રાજયોગ ચારિત્રથી શુદ્ધોપયોગમાં રમણુતા થાય છે અને સમતા પ્રાપ્ત કરાય છે માટે રાજ-યોગ પ્રાપ્તિમાં અહોનોશ પરાયણ બનવું તે શ્રેયસ્કર છે. તથા નેમિનાથ પ્રભુના સ્તવનમાં જ્ઞાની ગુરુરાજ પ્રતિજ્ઞાપે છે કે:—

અહિ નિક્ષેપે ધ્યાવતાં-સાત. નયે કરી જ્ઞાન;
નિજ આત્મ અરિહંતપણું જલદી વરે-રાણી મોહનું તાન.

મોહભાવને દૂર હઠાવી ચાર નિક્ષેપા અને સાત નયે કરી સ્વાત્મા ને જ્ઞાનપૂર્વક ભાવતો પ્રાણી અરિહંત પદને વરે છે.

શાતા ધ્યાનાત્મે સમમાર્ગે 'વેદનો' પ્રાપ્તી જે જે અર્થો મુખ્ય બને છે તે તે અપેક્ષાએ પોતાના આત્મામાં મુક્તિ મેળવે છે.

પ્રચરત કપાયોપી પુણ્ય બધાય છે અને શુદ્ધ પરિણામમાં મુક્તિ રહેલ છે. માટે જે મનુષ્યને જેની ઇચ્છા હોય તે તે સ્વયંભૂ કાર્યોમાં લક્ષ્ય આપી આવેલો અમૂલ્ય અવસર ગુમાવવો નેહએ નહીં.

આ મન્યમાં ગ્રંથેલ સ્તુતિ સ્તવનોમાં દ્રવ્યાનુયોગના તથા આત્મ-જ્ઞાનના તેમજ ભક્તિરસના ઝરણાઓમાં ઝીલતા બધા દરેક આધ્યાત્મિક વાચક-અધ્યાત્મયોગી-યથોચિત્ત્યુ મહારાજ તથા આત્મનિષ્ઠ મહાયોગી આનંદ બનજી મહારાજ તેમજ દ્રવ્યાનુયોગી દેવચંદ્રજી મહારાજને સમર્પિત, પદ્યમાં લાવે તેમાં આશ્ચર્ય થું.

આચાર્ય પુદ્ગિસાગર સૂરીશ્વર-ગુરુરાજે રચેલ આ સ્તુતિઓ તથા સ્તવનોમાં દ્રવ્યાનુયોગ તથા આધ્યાત્મિકયોગ પ્રધાનપણે છે. તેથી તે યોગના રુચિવાળા બધોને આ દેવવંદન સ્તુતિ સ્તવન મન્ય થશે. 'ઉપ-યોગી થશે. ભક્તિયોગવાળા બધોને સંપૂર્ણ ભક્તિરસનું આ મન્ય પાન કરાવે છે. માટે દરેક બવબીર બઆત્માઓએ સ્તુતિ-સ્તવનો કરે કરો. મનન નિદિધ્યાસન કરી ચાંતરસનું પાન કરવા પ્રમાદ કરવો નેહએ નહીં. આ મન્યનું એક પણ સ્તવન તથા સ્તોત્ર આત્માની શુદ્ધિ માટે બસ છે. તથા હૃદય છર્દ મથાળા વાળા સ્તોત્રો શારીરિક વ્યાધીઓ તણકરી શાંતિ અર્પે એમ છે અધિક પ્રશંસા કરવાથી કિં ૧

આ મન્ય સ્વયં પોતાની સુગંધ પ્રસારી આત્મજ્ઞાન રૂપ મકરંદ ની ઇચ્છાવાળા બધા બમર ને આકર્ષે છે અને આકર્ષણે આ લખાણમાં વીતરાગ પ્રવચન વિરૂદ્ધ મત કિંમિત્ત બૂલે ચૂકે આલેખાયું હોય તો તેને માટે માફી માગવામાં આવે છે કિં વહુના

ૐ મહાવીર શાન્તિઃ ૩

મુ. પ્રાંતીજ-ભાદ્રપદ { સદ્ગુરુ શ્રીમદ્ પુદ્ગિસાગર સૂરીશ્વરનો-
બહુલ દિતીયા. } ચરણકમલ સેવક કીર્તિસાગર.

પ્રથમો આવૃત્તિનું વક્તવ્ય.

ॐ અહમહાવીરાયનમઃ

શ્રી “દેવવંદન સ્તુતિ સ્તવન સંગ્રહ” એવું આ પુસ્તકનું નામ પાડ્યું છે. સાણંદના શેક. ઉમેદ મહેતાના સુપુત્રો-ત્રિભોવનદાસ તથા સુની-લાસ તથા પૌત્ર, શા. દલસુખભાઈ ગોવિંદની પ્રેરણાથી સં. ૧૯૭૭ માં સાણંદમાં ચોમાસું ઠર્યું હતું ત્યારે દેવવંદન ‘સ્તુતિ’ પૂજાઓની રચના કરવાનો પ્રારંભ કર્યો હતો. દેવવંદન અને સ્તુતિયોનો વૃન્દ ખાસ સાણંદમાં રચાયો છે, તથા બીજાનું સ્તવન ત્યાંથી આરંભીને વર્ધમાન તપ ઓળી સ્તવન સુધીનો સ્તવન ભાગ પણ સાણંદમાં રચાયેલ છે. પહેલી ચોવીશી. સં. ૧૯૬૪ ના માણસાના ચોમાસામાં આપાઠ માસમાં રચાઈ છે અને બીજી ચોવીશી. સં. ૧૯૬૫ ની સાલમાં ડાહ્યામાં શ્રીમદ્ ઉપાધ્યાય ય-શોવિજયની દેરીમાં કાશ્યપ પૂર્ણિમાને દિન રચેલી છે. આ બે ચોવીશીઓ પહેલાં સાણંદ જૈનોદય યુદ્ધિસાગર સમાજ તરફથી છપાઈ હતી છતાં સ્તવનોનો ઉપયોગ વિશેષ પ્રમાણમાં થાય અને પુસ્તક ભેગી જળવાઈ રહે એમ જાણી આ પુસ્તકમાં દાખલ કરવામાં આવી છે. પાછળનાં બે સ્તવનો મેસાણામાં હાલના ચાતુર્માસમાં રચાયેલાં છે. વિવિધ રચિવાળા જીવે છે. સર્વ જીવોની લિજ્જ લિજ્જ રચિ છે. લક્ષિતાનાં સ્તવનો પૈકી જેને જેવો અધિકાર હોય છે તેને તેવું સ્તવન રચે છે. સ્તવનો પૈકી કેટલાંક અન્યની રચિની પ્રેરણાનુસારે રચાયેલાં છે અને કેટલાંક સ્વાનુભવ ઉદ્ગારાવેશથી રચેલ છે. પૂર્વ સુનિવરોએ દેવવંદન સ્તુતિ સ્તવનો વગેરેની રચના કરી છે અને તે સારી છે તો નવીન દેવવંદનાદિની રચના કરવાની શી જરૂર હતી? એમ કેટલાંક પ્રાચીન પ્રિયવાદીઓ તરફથી કહેવામાં આવે તેના ઉત્તરમાં જણાવવાનું કે-મનુષ્યો સર્વે કંઈ પ્રાચીન પ્રિય નથી. તથા સર્વે કંઈ વર્તમાન પ્રિય નથી. સર્વ મનુષ્યોની લિન્ન લિન્ન રચિ છે તેથી ભૂતમાં અને વર્તમાનમાં ગમે તેવાં સ્તવનો વગેરેની રચના કરેલી હોય છે અગર કારણ છે તેપણ તે તેઓ પોતાના યોગ્ય સ્તવનને પસંદ કરે છે, કાંઈને દ્રવ્યનુયોગનાં સ્તવનો રચે છે, કાંઈને સ્વામીએવક ભાવનાં અને તેમાં પણ અત્યંત પદ્ધતિપૂર્ણ કરવામાં આવ્યો હોય એવાં સ્તવનો રચે છે. કાંઈને પ્રજ્ઞાના અવિદ્યવામાં સ્તવનો રચે છે. કાંઈને આત્મ અતિશયવાળાં

સ્તવનો રૂચે છે. એમ બિન્ન બિન્ન દશાવાળા જીવોને બિન્ન બિન્ન સ્તવનો રૂચે છે અને તે સ્વદશાએ પસંદ કરે છે એમ તેમની સ્વરૂચિ સ્વતંત્રતા છે. તે કાષ્ઠનાથી છીનવી સેવાય તેમ નથી. જેને જેમાં રસ પડે તે તે સ્તવનો વગેરેથી પ્રભુની ભક્તિ કરીને આત્માની શુદ્ધિ કરે. બાલ મધ્યમ અને યાત્રી એમ ત્રણ પ્રકારના જીવો હોય છે. એક મનુષ્યમાં ત્રણ દશાઓ પ્રગટે છે. બાલકાલમાં જે સ્તવનો રૂચે છે તે મધ્યમ દશામાં રૂચતાં નથી અને મધ્યમ દશામાં જે રૂચે છે તે યાત્રી દશામાં રૂચતાં નથી. કાષ્ઠને બાવમુખ્ય સ્તવનો રૂચે છે. કાષ્ઠને સાદિત્ય કલાવિધાન દૃષ્ટિવાળા સ્તવનો રૂચે છે. કાષ્ઠને આત્મ-જ્ઞાન ચર્ચિત સ્તવનો રૂચે છે. તેથી સ્તવનો અમુક રીતિ કલાએજ રચાયેલાં હોવાનો પ્રયત્ન એવો સાર્વદેશીય નિયમ સિદ્ધ થતો નથી, કારણ કે તેમાં રૂચિભાવની મુખ્યતા છે અને તેવી સ્વતંત્રતાપર કાષ્ઠનાથી સાદિત્ય વિષયક કાયદાઓને ધરીને અંકુશ મૂકી શકાતો નથી. લઘુ બાલકના અવ્યક્ત શબ્દો—કાલાધેક્ષા શબ્દો પણ તેના માળાપને પ્રિય લાગે છે. પોતાને જે પ્રિય ન લાગતાં હોય એવાં સ્તવનો વગેરે અવસ્થા અન્યોને પ્રિય લાગે છે અને તેવી તેઓની બાવના ખીલે છે તેથી ત્યાં અમુક નિયમ કલાવિધાન કાયદાઓની પરતંત્રતાને કાષ્ઠ કરે નહિ. સત્ત્વ રદસ્થ તો એ છે કે જેને જે રૂચે તે મહે, અને ન રૂચે તેનું ખંડન ન કરે. ભક્તિવિષય સ્તવનોથી આત્માની અશુદ્ધિ તો થતી નથી તેથી તેના ખંડનની માથાકૂટમાં પડવાની જરૂર રહેતી નથી. સ્તવનો વગેરે કર્તાનું હૃદય છે. હૃદયારવાળા સ્તવનો વગેરેમાં તેના રચયિતાની દશાનું પ્રતિબિંબ પડ્યા વિના રહેતું નથી. સમાન દશાવાળાને સ્વહૃદય બાવ સરખાં સ્તવનો રૂચે છે તેથી અમુક સાઈં વા અમુક નરમું કહેવાનો સાર્વજનિક દૃષ્ટિએ અધિકાર નથી. કલાવિધાન સ્તવ-નસાદિત્યદોષમાં બિન્ન બિન્ન વિષયરૂચિ હોય છે તેથી એક સરખો કાયદો સર્વને લાગુ પડતો નથી, બાવનગરના રહીશ. સુભાવક કુંવરજીભાઈના પુત્ર પંરમાનંદ, જે આવી દૃષ્ટિએ સ્તવનોની પ્રિયતાનો વિચાર કરશે તો તેઓ અનેક દૃષ્ટિઓની અપેક્ષાનું સ્તવનસાદિત્ય સ્વરૂપ વિચારીને જાંત સાચેક દૃષ્ટિવાળા જનશે. પોતાની દૃષ્ટિએ જે પસંદ પડે છે તે કંઈ સર્વની દૃષ્ટિએ માટે નથી. પોતાને જે અપેક્ષાએ સત્ત્વ લાગે છે તે કંઈ સર્વને સત્ત્વ લાગે નહીં, તેથી પોતાને જે પ્રિય સત્ત્વ ન લાગે તેનું ખંડન કરવા મંડો જતું તે એકાંત અંકુશિત નિરપેક્ષ દૃષ્ટિ છે. બાળ, યાત્રી, કામ, પ્રજા, ધર્મપર, જે જગત નિયમ પડે છે તો તેથી જગત વગેરેનું મનુષ્ય લાગે છે

સંસ્કૃત ભાષાપર ધણું નિયમ કાયદા થયા તેથી જીવંતી ભાષા રહી નહી, તેમ સ્તવનો વગેરે પર જે હૃદયભાવ દેખાવવા નિયમો પડે તો દુનિયામાંથી ઔદ્યોગિક સ્તવનોવાળી ભક્તિનો નાશ થાય એમ અનુભવીઓ જાણે છે. ભાવપર કાયદો તે જીવંતાં મૃત્યુ છે. જેને જે ભાવવાળાં સ્તવનો વગેરે રચે તે ગ્રહણ કરે એવી ભાવનાવાળા સ્વતંત્ર ભક્તોના હૃદયોમાંથી ઉત્તમ ઉદાર ભક્તિરસની ગંગાઓ પ્રગટવાની આશા રાખી શકીએ. વસ્તુતઃ ખરાં સ્તવનો તો એ છે કે પ્રભુની સ્તવના કરવામાં અંતરમાંથી તે કાલે સ્વતઃ ભક્તિરસમય ગદ્ય વા પદ્ય કંઈ બોલાય એવાં હાર્દિક રસમય સ્તવનો તેજ પ્રભુનાં તાજાં સ્તવનો છે. એવાં સ્તવનો તુર્ત બનાવીને ગાનારા જ્ઞાની ભક્ત હોય છે. બાલજીવોની એવી દશા હોતી નથી તેથી તેઓ અન્યોનાં રચેલાં અને પોતાને પસંદ પડે એવાં સ્તવનોને મુખે કરી પ્રભુની આગળ ગાય છે અને આનંદ માને છે.

જે સ્તવનો વગેરેનો અર્થ સમજવામાં આવે અને તે ગાતાં શરીરમાં ભક્તિભાવના આદેશો પ્રગટે, તન વિકસે, આંખો વિકસે, આત્મામાં રસનાં ઝરણો પ્રગટે એવાં સ્તવનો ગાવાં અગર તત્કાલ પ્રભુની આગળ નવાં બનાવીને ગાવાં-માતૃભાષામાં રચેલ સ્તવનો, તુર્ત સમજાય છે માટે માતૃભાષામાં સ્તવનો, સ્તુતિઓ વિગેરેની રચના કરવી તે અત્યંત ઉપયોગી છે, શબ્દ બોલતાંની સાથે સહેજે અર્થ સમજાય અને હૃદયમાં ભક્તિભાવ-પ્રગટ થાય એવાં સ્તવનો અને સ્તુતિયોને બોલવી જોઈએ. શબ્દના અર્થની માહુમ ન પડે અને પોપટની પેઠે ફક્ત બોલી જવાય એવાં ચૈત્યવંદનસ્તોત્ર સ્તવન વગેરેથી ભક્તિરસ પ્રગટતો નથી, ભક્તિભાવના પ્રગટતી નથી, માટે જે સ્તવનો વગેરેનો પરિપૂર્ણ અર્થ સમજાય તે સ્તવનોને મુખે કરવાં અને તદ્દ્વારા પ્રભુની સ્તવના કરવી. જે સ્તવન વગેરેથી ભક્તિ કરનારને ભક્તિ આનંદરસ પ્રગટે તેણે તે સ્તવન વગેરેનું ગાન બાહ્ય પૌદ્ગલિક સુરનરની ઋદ્ધિ પદવી મેળવવાની ઇચ્છાએ સ્તવનાદિ અનુષ્ઠાન કરવું તે ગરલ અનુષ્ઠાન છે. પરભવનાં સુખ ભોગવવાની ઇચ્છાએ કરાતું સ્તવનાદિ અનુષ્ઠાન તે વિપાનુષ્ઠાન છે બાહ્ય દેખાદેખીએ ગાડરિયા પ્રવાહે મિથ્યાત્વ બુદ્ધિથી જે સ્તવનાદિ પ્રવૃત્તિનું કરવું તે અન્યોન્ય અનુષ્ઠાન છે. સમ્યગ્ દષ્ટિપૂર્વક મોક્ષની ઇચ્છાએ બાહ્ય સર્વ કામનાથી મુક્ત નિષ્કામ બની મોક્ષના હેતુએ જ્ઞાન-પૂવક પ્રભુની સ્તવના કરવી તે તદ્દેતુ અનુષ્ઠાન છે. સમજાય પડે તેવી ભાષામાં પ્રભુની સ્તવના કરવી શબ્દનો અર્થ સમજીને વિધિપૂર્વક ચઢે

ભાવે સ્તવના કરવી. સ્તવન કરવી, આનંદરસ પ્રગટે છે અમૃતાનુષ્ઠાનવાળું પ્રભુ સ્તવન જાણવું. એવી રીતે, સર્વધાર્મિક, જાગતોમાં અનુષ્ઠાન સ્વરૂપ જાણવું. પ્રભુના પર પૂર્ણ થઈ પ્રેમ વધે અને, સ્તવન કરતાં આનંદરસ ભાવ ઉદ્ભાસ વધે તેવી રીતે સ્તવન કરવું. એમ કરવાથી આત્માનો અત્યંત શુદ્ધિ થાય છે અને જ્ઞાનાનંદરૂપે આત્મ પ્રભુ પ્રાકટ થઈ શરૂ થાય વધતું જાય છે. એજ દેવુએ સ્વપર આત્મ જ્ઞાનાનંદ પર્વાય વિંશુદ્ધિએ દેવદંડન સ્તુતિ સ્તવન ઉદ્ભાર રચના જાણવી અને આદરવી. સર્વજીવીતરાગદેવની આઠા વિરહ કંઈ અજાણથી આ પુસ્તકમાં લખાયું હોય તો તેથી પ્રભુ દેવની આગળ તથા સંધની આગળ હાથ માથું છું, અને મિથ્યાકૃત્ત હઉ છું. સર્વ વિશ્વને સાંતિ મળે. સર્વ જનોની દોષદોષિટા અને શુભદષ્ટિ પ્રાપ્તે.

इत्येवं ॐ अहंमहावीरशान्तिः ३

આશ્વિન પૂર્ણિમા.

સં. ૧૯૭૮

મુ. મહેસાણા.

ગોધાવીમાં અંજનશાલાકાં તથા

પ્રતિષ્ઠામહોત્સવ.

શેઠ. અમૃતલાલ કેવળદાસની અનુકરણીય ઉદારતા.

ગોધાવી ગામ અમદાવાદ નજીક સાણંદ પાસે આવેલું છે ગોધાવી એ નામગ્ર ગ્રામજાણના ઇતિહાસમાં આપણને ડૂબાવી દે છે અને પાંડવોના વનવાસનો ઐતિહાસિક પ્રસંગ દાણુબર તો મનુષ્યના સ્મૃતિપટ ઉપર તાજો થાય છે. વૈરાટનગર (ધોળકા) ની હરાયેલી ગાયોના ધાવનપ્રસંગઉપરથી " ગોધાવી " નામનું નિર્માણ અને પાંડવોએ ગાયોને લઈ જતાં વાળી અટકાતી તેથી હજીએ વાળિનાથના નામથી ગોધાવીથી થોડે દૂર ઝાળખાતી એક જગ્યાની હજીએ ચાલતી કિંવદન્તિ ગોધાવીની ઐતિહાસિકતાને પૂર્ણ સાધીત કરે છે.

આ ગોધાવીમાં ચરમ શાસનાધિપતિ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું એક ભવ્ય પ્રાચીન મંદિર આવેલું છે. તેના સામે મહાવીરસ્વામીના મુખ્ય ગણધર ગૌતમસ્વામીનું મંદિર બાંધવાના શાસ્ત્રવિશારદ જીનાચાર્ય શ્રીમાન્ જીવિસાગરસૂરીશ્વરના સદ્ગુણથી ગોધાવીના શ્રીસંઘે સંવત ૧૯૭૬ ના પોષ સુદિ ૨ ના રોજ નિર્ણય કર્યો ને તેનું ખાત મુહૂર્ત શા. હોટાલાલ મંગલદાસના હસ્તથી મહાસુદિ ૫ ના દિવસે મંગલમય મુહૂર્તે કરવામાં આવ્યું. આ કામને માટે સલાહ મુલ્યદં ઉમેદરામને રોકી તેમની પાસે મંદિર તથા ગૌતમસ્વામીની પ્રતિમા વગેરે તૈયાર કરાવવામાં આવ્યાં હતાં.

આ પછી મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠા તથા ગૌતમસ્વામીની સંઘતરફથી નવીન લગવેશી મૂર્તિની અંજન શલાકા વગેરે કરવાને માટે ગોધાવી ખધારવાની વિનંતિ કરવાસાર સમસ્ત સંઘમંળીને સંવત ૧૯૮૦ ના ચૈત્ર વદિ ૧૦ ના રોજ શ્રીમાન્ જીવિસાગરસૂરીશ્વરપાસે મહુડી તાબે વિજયપુર જ્યાં સુરિશ્રી તે વખતે બિરાગતા હતા ત્યાં ગયો. ત્યાં જોઈ સુદિ ૫ ના દિવસે અંજનશલાકાનું તથા જોઈ સુદિ ૭ ના દિવસે સ્થાપનાનું મુહૂર્ત નક્કી થતાં ગોધાવીના મુપ્રસિદ્ધ શેઠ અમૃતલાલ કેવળદાસે પ્રતિષ્ઠા અંજનશલાકાનું તમામ ખર્ચ પોતાના શિરે ઉપાડી લીધું અને શ્રીસંઘે ગૌતમસ્વામીની પ્રતિમા રૂ. ૨૫૧) નકરાના લેખ બિરાજાવવાનું કરવાની શેઠ અમૃતલાલ તરફથી નવકારથી કરવામાં આવી.

આ પછી શેઠ અમૃતલાલ તરફથી પ્રતિષ્ઠામહોત્સવ નિમિત્તે દેવ વિરક્તના જૈનસંઘને આમંત્રણ કરવાસાર આમંત્રણપત્રિકા કાઢવામાં આવી તે નીચે પ્રમાણે

ॐ अहं महावीरायनमः

श्री गोधात्री मध्ये श्रीपरमेश्वरमहावीरजिनेश्वरगण-
धरश्रीगौतमस्वामिमूर्तिप्रतिष्ठानिमित्ते

श्री संघ आमंत्रणपत्रिका.

यत्पादाम्बुजयोलुठन्ति सततं देवाञ्जुरामानवा—

यद्दयानं शिवदं भवार्णवगतानुद्धारयत्यञ्जसा ।

यम्मूर्तिःशुभदायिनी प्रणमतां सर्वार्थसिद्धिप्रदा,

श्रेयःसन्वतिपातनोतु स सदाश्रीवीरतीर्यङ्करः ॥

यत्पासादविनिर्मितिर्जनयते लक्ष्मीं परां देहिनां,

यद्विम्बानि विनिर्मितानि विभवानातन्वतेऽलौकिकान् ।

श्रेयः श्रीः सुलभा महोन्नतिकरी यद्विम्बसंस्थापना,

यत्पूजा वितनोति मोक्षपदवीं स्याद्वादिना भाविनाम् ॥

यद्दयानं विहितं प्रभातसमये दत्ते मनोवाञ्छित—

मत्सीणोत्तममङ्गलानि सकलापृदिञ्चदीव्यांपराम् ।

भक्तानामभयं वरेण्यविभवंक्षेमञ्चतं तत्त्वदं,

तन्मये हितदं सदाहितधिया श्रीगौतमस्वामिनम् ॥

यद्वचनामृतवर्षणेन सततं भव्याञ्जनिःसत्फला,

यो योगोन्द्रशिरोमणिर्विनयते सत्त्वान्विधर्मोद्यतान् ।

यो धर्मोन्नतिपातनोति सकलाञ्जित्वाञ्ज्यवादीन्द्रकान्,

जीपात्सहस्रशृङ्गिसागरमहासूरीश्वरः सर्वदा ॥

स्वस्तिश्री निखिल श्रेयोमङ्गलवितरणे चिन्तामणिनिधानननुप-
माऽप्रतिमगुणगणाऽपहृतपानसानेकमण्यसुराऽसुरपानयेन्द्रचन्दनीयचर-
ण सरोजान्समाराधनीयचतुर्विंशदविशयशालिनःसकलाञ्जिनाधीशान्

મય પંચતસ્રતિ (૭૬) ગ્રંથકારક પ્રાતઃસ્મરણીય પૂજ્યપાદિ તર્પો-
ગચ્છાધિરાજ આચાર્ય વર્ય શ્રી ૧૦૦૮ યોગનિષ્ઠ શ્રીમદ્ શુદ્ધિસા-
ગર સૂરીશ્વરજી મહારાજના સદુપદેશથી અહીંયાંના સુમસિદ્ધ શ્રી
મન્મહાવીર જિનેશ્વર દેવના મન્વ દેરામરજીની સ્થામે ગોધાવીના
શ્રી સંધે નવીન વંષાપેલા ગૌતમ સ્વામીના ચૈત્યમાં શા. અમૃતલાલ
કેવલદાસ તરફથી શ્રી મહાવીર મધુના અલિલલલિધ સંપન્ન પ્રથમ
ગણધર શ્રીગૌતમ સ્વામિની પ્રતિષ્ઠા (અંજન શલાકા) તથા સ્થાપના
કરવાની છે.

આ શુભ પ્રસંગે ચરમજિનરાજ શાસનાધિપતિ શ્રીમન્મહાવીરમ-
ધુના દેરાસરજીમાં શ્રીશાંતિનાથ મગવાન તથા શ્રીપાર્શ્વનાથ
મગવાનની પ્રતિષ્ઠા કરવાની છે. તેમજ પૂજ્યપાદ પ્રાતઃસ્મરણીય
ક્રીયોદ્ધારક જગદ્વિખ્યાત શ્રીમદ્ રવિસાગરજી મહારાજની ચરણ-
પાદુકા પ્રતિષ્ઠા તથા ચારિત્ર ચૂડામણિ ક્રિયાયોગી ગચ્છાધિપતિ
સદ્ગુરુ શ્રીમત્ સુલસાગરજી મહારાજશ્રીની ચરણપાદુકા પ્રતિષ્ઠા
તેમજ યક્ષયક્ષિણી વિગેરેની પ્રતિષ્ઠા કરવાની છે. માટે આ મહામાં-
ગલિક પ્રસંગે નીચે પ્રમાણે મુદ્દત્તો નિર્ધારવામાં આવ્યાં છે.

વૈશાખ વદિ ૧૧ શુક્રવારે કુંભ તથા દીપ સ્થાપના અને વિવિધવેશ
તેમજ તે દિવસે સત્ચરમેદી પૂજા મળા-
વવામાં આવશે.

- ” ” ૧૨ શુક્રવારે નવપદ્મજીની પૂજા મળાવવામાં આવશે.
- ” ” ૧૩ શનિવારે વિશ્વસ્થાનકની પૂજા મળાવવામાં આવશે.
- ” ” ૧૪ રવિવારે પંચપરમેષ્ઠિની પૂજા મળાવવામાં આવશે.
- ” ” ૦) સોમવારે વારવતની પૂજા.

- શ્રેષ્ઠ સુરિ ૧ મંગલવારે નવાણું પ્રકારની પૂજા.
- " " ૨ બુધવારે અષ્ટપ્રકારી પૂજા.
- " " ૩ શુક્રવારે નવગ્રહ તથા દિક્પાલ અને નંદાવ્ર-
તરું પૂજન.
- " " ૪ શુક્રવારે અઢાર અભિષેક તેમજ ધ્વજ દંડ અને
કલશાદિક અભિષેક તથા યક્ષ યક્ષિ-
ણીનું પૂજન અને શા. સાંકલચંદ જુઠા-
ભાઈ તરફથી સાંજના નોકારશી.
- " " ૫ ગુનિવારે અંજન શલાકા (પ્રતિમા નેત્રોદ્ધવાદન
ક્રિયા) વિગેરે તથા જલ જાત્રાનો વર-
ઘોડો તેમજ તે દિવસે શા. મનમુલ્કભાઈ
સવચંદભાઈ તરફથી તેમનાં વેન વિજી-
વાઈની સાંજના નોકારશી.
- " " ૬ રવિવારે ચૈત્યપ્રતિષ્ઠા તથા વરઘોડો છે. તેમજ
સુપ્રસિદ્ધ મોટ વીરચંદભાઈ દીપચંદભાઈ
સી. આઈ. ઈ. તરફથી સાંજના નોકારશી.
- " " ૭ સોમવારે શા. અમૃતલાલ કેવલદાસ શ્રી ગૌતમ
સ્નાપિ મગવાનને ગાદીપ વિરાજમાન
કરશે અને અષ્ટોતરી સ્નાત્ર મળાયવામાં
આવશે તે દિવસે શા. લલ્લનીમાઈ લેમ-
ચંદ તરફથી સાંજના નોકારશી વાદ
વિદિ તથા વિસર્જન.
- " " ૮ સિંગલવારે દુર્ગોદ્ધવાદન તથા દેવદર્શન તેમજ તે
દિવસે સત્તરમેદાપૂજા મળાયવામાં આવશે.

આવા અપૂર્વ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ પ્રસંગે, અમારી વિનયમયી વિનં-
તિનો સ્વીકાર કરી પૂજ્યપાદ માતઃ સ્મરણીય શાસ્ત્રવિશારદ જૈના-
ચાર્ય યોગનિષ્ઠાધ્યાત્મજ્ઞાન દિવાકર શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સુરીશ્વરજી
મહારાજ, સ્વશિષ્ય ધ્યાનચાલનવાત્સલ્યપ્રતિ પ્રસિદ્ધવક્તા અનેક ગ્રંથ
રચયિતા સ્વપર સર્વશાસ્ત્ર જ્ઞાતા જૈનધર્મ રસાકારક શાન્તમૂર્તિ સર્વ-
દેશ પ્રસિદ્ધ આચાર્ય શ્રી અજિતસાગર સુરિમહારાજ તથા પ્રવર્તક
શ્રી કુદ્ધિસાગરજી મહારાજ તથા વિદિત પ્રવચનોક્ત ક્રિયાકલાપ
પર્યાસ શ્રી મહેન્દ્રસાગરજી મહારાજ તથા સ્વવિરમુનિ વયંશ્રી
દુદ્ધિસાગરજી પંદિત પદાલંકૃત વિનેય શ્રી કીર્તિસાગર મહારાજ
તથા શાંતમૂર્તિ શ્રી જયસાગરજી મહારાજ તથા અધ્યયનોત્સુક
મુનિશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી તથા ઉગ્ર તપસ્વી મુનિશ્રી નરેન્દ્રસાગરજી
તથા અધ્યાત્મરસિક મુનિશ્રી ઉત્તમસાગરજી વિગેરે મુનિપંઢલ
સહિત પધારવાના છે અને પ્રતિષ્ઠા કરવાના છે. તેમનો સદુપદેશ
તથા સાધુ દર્શન, વંદન અને પ્રતિષ્ઠા (અંજન શલાકા) વિગેરે
માંગલિક પ્રસંગોનો લાભ લેવા આપ સર્વે સપરિવાર પધારી જૈનશા-
સન તથા સંઘની શોભામાં દુદ્ધિ કરશોજી.

શર સંવત ૨૪૫૦
ધિક્રમ સંવત ૧૯૮૦
વૈશાખ વદિ ૩ બુધવાર
તા. ૨૧ મે સને ૧૯૨૪
મુ. મોધાવી.

લે. શ્રી સંઘસેવક.
અમૃતલાલ કેવલદાસ
ના સ્નેહપૂર્વક જયમિર્નેષ
સ્વીકારશો.

વિ. સૂચના - મોધાવીનામ અમદાવાદ પાસે આવેલા સાળંદ
સ્ટેશનથી માત્ર એક મલ દૂર છે ત્યાં દરેક ટાહમે સ્ટેશન ઉપર
ગાદી બોલા વિગેરે રહે છે.

ઉપર પ્રમાણે આમંત્રણપત્રિકાઓ તમામ દેશ દેશાંવર મોકલવામાં આવી. પ્રતિષ્ઠા વિધિ કરવાને માટે પેથાપુરવાલા વૈધ ચંદુલાલ મગનલાલની આગેવાની નીચે પેથાપુરની ટોળીને બોલાવવામાં આવી હતી.

આ શુભ પ્રસંગ ઉપર શાસ્ત્રવિશિષ્ટ જૈનાચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગર-સૂરિના શિષ્ય આચાર્ય શ્રીમદ્ અજિતસાગરજી આદિ ઠાણાં વૈશાખ વદિ ૮ ના રોજ ગોધાવી પધાર્યા અને વૈશાખ વદિ ૧૧ થી શેઠ અમૃતલાલ કેવળદાસ તરફથી અઠાઇ મહોત્સવ શરૂ કરવામાં આવ્યો તથા તેજ દિવસે શેઠ અમૃતલાલ તથા તેમનાં ધર્મપત્ની સૌ. પૂરીબાઇના શુભ હસ્તથી કુંભ તથા દીપસ્થાપના અને ઊંચ પ્રવેશ કરવામાં આવ્યાં હતાં તે પ્રસંગ ઉપર તેમની તરફથી ગાયોને રૂ. ૫૧) તું ધાસ નાખવામાં આવ્યું હતું. વૈશાખ વદિ ૧૩ ના રોજ શ્રીમાન્ બુદ્ધિસાગર સૂરીન્દર શિષ્યવર્ગ સહિત ગોધાવી પધાર્યા તે વખતે શ્રીસંઘે તેમનો પ્રવેશ મહોત્સવ ધણી ધામધૂમપૂર્વક કર્યો હતો. જેઠ સુદિ ૪ ના દિવસે શા. સાંકળચંદ જીકાલાઇ તરફથી નવકારશી કરવામાં આવી હતી. જેઠ સુદિ ૫ ના દિવસે અંજનશલાકાચોગ્ય ધાર્મિક ક્રિયા શેઠ અમૃતલાલના હસ્તથી કરવામાં આવી હતી ને નેત્રાદ્ધાટનક્રિયા (અંજનશલાકા-પ્રતિષ્ઠા) વિજય મુહૂર્તે પોણાબાર વાગતાં સૂરિશ્વરના હસ્તથી થઇ હતી. તે દિવસે શા. મનસુખભાઈ શવચંદ તરફથી નવકારશી કરવામાં આવી હતી ને સંઘ તરફથી શેઠ અમૃતલાલ કેવળદાસના ખર્ચે ભવ્ય વરઘોડો કાઢવામાં આવ્યો હતો. જે વખતે સંઘને સારી ઉપજ થઇ હતી. જેઠ સુદિ ૬ ના રોજ શેઠ અમૃતલાલ કેવળદાસ તરફથી ધણા આડંબર પૂર્વક વરઘોડો કાઢવામાં આવ્યો હતો. આ વરઘોડામાં ગામ પરગામના સંભાવિત ગૃહસ્થોએ તેમજ સાણુંદ સ્ટેટના નામદાર ઠાકોર સાહેબ શ્રી જયવંતસિંહજી અને સાણુંદના અમલદાર વર્ગે પધારી શોભામાં વધારો કર્યો હતો. ને મહુર્ત મુપ્રસિદ્ધ દાનવીર શેઠ વીરચંદભાઈ દીપચંદભાઈ તરફથી તેમના પુત્ર રત્નોએ નવકારશી કરી હતી. જેઠ શુદ્ધિ ૭ ને સોમવારે પ્રાતઃકાળમાં ૬ કલાકને ૫ મિનિટે સૂરિશ્વરની તથા સમસ્ત સંઘની સમક્ષ શેઠ અમૃતલાલ કેવળદાસ તથા તેમનાં ધર્મપત્ની સૌં પુરીબાઇએ સ્વહસ્તે શ્રી ગૌતમ સ્વામીની પ્રતિમા બિરાજમાન કરીને શેઠ શ્રીએ ધણા ઉલાસપૂર્વક મૂર્તિના કંઠમાં સુવર્ણમાળા આરોપણ કરી હતી ને આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગર સૂરીન્દરે સૂરીમંત્રથી વાસણેપ કર્યો હતો આ પ્રસંગે શેઠ અમૃતલાલ તરફથી શ્રીફળની પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી.

તે દિવસે તેમની તરફથી અષ્ટોત્તરીસ્નાન વિધિપુસ્તકસર બાણાવવામાં આવ્યું હતું તે તેમની તરફથી નવદારથી કરવામાં આવી હતી.

આ વખતે શ્રીમદ્દાવીસ્વામીના મુખ્ય મંદિરમાં શ્રી શાંતિનાથજીની પ્રતિમા તથા શ્રીપાર્શ્વનાથજીની પ્રતિમા સ્થાપન કરવામાં આવી હતી તે સંધ્યે તરફથી નવીન બરાવેલી ચક્ષુષિણીની પ્રતિમાઓ તથા શ્રીમદ્ રવિસાગરજી મહારાજની તથા શ્રીમદ્ સુખસાગરજી મહારાજની પાદુકાઓનું પણ સ્થાપન કરવામાં આવ્યું હતું. તેની ઉપજ નીચે પ્રમાણે થઈ હતી.

- (૮૫૧) શ્રીશાંતિનાથજીની પ્રતિમા ચા. સહસ્ત્રચંદ મહોક્કમદાસ તરફથી બિરાજમાન કરવામાં આવી.
- (૫૦૧) શ્રીપાર્શ્વનાથજીની પ્રતિમા અમદાવાદના રહીશ શેઠ મણીલાલ મોદનલાલ સાંજુ ગોળાવાળા તરફથી બિરાજમાન કરવામાં આવી.
- (૧૨૨) ચક્ષુ અને ચક્ષુષિણીની પ્રતિમાઓ શેઠ હસળચંદ કમળશી મહુવાવાળા તરફથી પધરાવવામાં આવી.
- (૩૦૧) શ્રીમાન્ રવિસાગરજી તથા શ્રીમાન્ સુખસાગરજી મહારાજની ચરણ પાદુકાઓ ચા. મણીલાલ મહોક્કમદાસ તરફથી બિરાજમાન કરવામાં આવી.
- (૧૨૫) જૌતમસ્વામીના મંદિરનું જ્વળરોપણ ચા. ત્રીભોવનદાસ હમનલાલ તરફથી કરવામાં આવ્યું.
- (૨૦૧) જૌતમસ્વામીના મંદિરના સિખરનું આરોહણ શેઠ હસળચંદ કમળશી મહુવાવાળા તરફથી કરવામાં આવ્યું.

તે દિવસે રાત્રિએ ગામ ફરતી ધારાવાહી દેવામાં આવી હતી તેમજ શેઠ અમૃતલાલ દેવળદાસ તરફથી રાત્રિએ કરવામાં આવ્યો હતો. તે બાદ જેઠ સુદિ ૮ ના દિવસે પ્રાતઃકાળે નવીન મંદિરનું દારોહપાટન ચા. અમૃતલાલ દેવળદાસનાં બાણેજ ચા. પ્રેમચંદ વાડીલાલે સ્વહસ્તે ૩ ૧૩૧) ના નકશાથી કર્યું હતું.

આ વખતે જે જે મૂર્તિઓ અને પાદુકાઓની પ્રતિષ્ઠા થઈ તેના લેખોની નકલ નીચે પ્રમાણે છે.

ગૌતમ સ્વામીની મૂર્તિનો લેખ.

વિ. સં. ૧૯૮૦ વર્ષે જ્યેષ્ઠ માસે શુક્રવસ્ત્ર ૭ સોમવાસરે ગોધાવી શ્રીસંઘેન શ્રી ગૌતમગણધરપ્રતિમા કારાપિતા પ્રતિષ્ઠિતા ચ સ્વેતામ્બર તપાગચ્છીય જૈનાચાર્ય બુદ્ધિસાગરસૂરિના વિરાજિતા ચ વીશાશ્રીમાલી શા. અમૃતલાલ કેવલચન્દ્રેણ લિ, જૈનાચાર્ય અજિત-સાગરસૂરિના, ગોધાવી.

માતંગયક્ષની મૂર્તિનો લેખ,

ૐ અર્હમ્મહાવીરાય નમઃ વિ. સં. ૧૯૮૦ જ્યેષ્ઠ શુદિ પંચમ્યાં શનિવાસરે ગોધાવી જૈનસંઘેન માતંગ યક્ષ મૂર્તિઃ કારાપિતા પ્રતિષ્ઠિતા ચ જૈનાચાર્ય બુદ્ધિસાગરસૂરિના ગોધાવીપુરે.

સિદ્ધાયિકાદેવીની મૂર્તિનો લેખ.

ૐ અર્હમ્મહાવીરાય નમઃ વિ. સં. ૧૯૮૦ જ્યેષ્ઠ શુદિ પંચમ્યાં શનિવાસરે ગોધાવી જૈનસંઘેન જૈનશાસનદેવી સિદ્ધાયિકા મૂર્તિઃ કારાપિતા પ્રતિષ્ઠિતા ચ જૈનાચાર્ય બુદ્ધિસાગરસૂરિના ગોધાવીપુરે.

શ્રીમદ્ રવિસાગરજી મહારાજની ચરણ પાદુકાનો લેખ.

ૐ અર્હમ્મહાવીરાય નમઃ

ધર્મોદ્ધારક સદ્ગુરુ શ્રીમદ્ રવિસાગરજી મહારાજ ચરણ પાદુકા ॥

વિ. સં. ૧૯૮૦ વર્ષે જ્યેષ્ઠમાસે શુક્રવસ્ત્રે સપ્તમ્યાં સોમવાસરે પરમાત્મ તીર્થંકર પ્રશ્ન મહાવીરદેવ પદ પરંપરા પ્રવર્તિત-

શ્વેતાંશ્વર તપોગચ્છસાગરશાસ્ત્રીય શ્રી મન્મુનિવર શ્રી રવિસાગરગુરુ
પાદુકા કારારિતા શ્રીગોષાચી સંવેન પ્રતિષ્ઠાપિતા ચ શાસ્ત્ર વિચારદ
જૈનાચાર્ય યોગનિષ્ઠાધ્યાત્મજ્ઞાનદિવાકર શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરિના
હેતુકો જૈનાચાર્ય શ્રી અજિતસાગરસૂરિ:

શ્રીમદ્ સુખસાગરજી મહારાજની ચરણ પાદુકાનો લેખ,

ૐ મદ્ મહાવીરાય નમઃ

વારિત્ર વૃદ્ધામણિ ગચ્છાધિપતિ શ્રીમત્સુલસાગરજી
ચરણ પાદુકા.

વિ. સં. ૧૯૮૦ વર્ષે જ્યેષ્ઠ માસે શુક્રગણે સપ્તમ્યાં સોમવાસરે
પરમાત્મ તીર્થંકર શ્રી મહાવીર દેવ પદ પરંપરા પ્રવર્તિત શ્વેતામ્બર
તપોગચ્છસાગરશાસ્ત્રિનઃ શ્રીમન્મુનિરાજશ્રીસુલસાગર ગુરુપાદુકા
કારારિતા શ્રી ગોષાચી સંવેન પ્રતિષ્ઠાપિતા ચ શાસ્ત્ર વિચારદ જૈના-
ચાર્ય યોગનિષ્ઠાધ્યાત્મજ્ઞાનદિવાકર શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરિના-હેતુકો
જૈનાચાર્ય શ્રી અજિતસાગર સૂરિ:

આ મહોત્સવ પ્રમુખે બહારગામથી પાલીનાજીગુરુગવનિતિ-
આમ હતીપુરનું દેરાસર તથા સનિજનો ઉપામય વિગેરેની દીપો આવતાં
તેમને ચોખ્ખી દીપ કરી આપવામાં આવી હતી. આ બન્ધપસંનઉપર દેસ
પરદેસ મુંબાઈ, અમદાવાદ, સાલુંદ, વીરમગામ, માંડલ, વડવાજી, પાટણ
માણસા, પેથાપુર, પાટણ, મહેસાણા, પ્રાંતીજ વિગેરે સ્થાનેથી મળીને
હજારો પાંચથી ૭ હજાર માણસોની સંખ્યા એકત્ર થઈ હતી. મુંબાઈથી
દેડ ભોગીલાસમાઈ વીરચંદમાઈ (જી. પી.) તથા દેડ હજારમાણસ વાલી-
લાસમાઈ વિગેરે કુટુંબ સંઘિત અમદાવાદથી દેડ સારંગચંદ મોહોલાસમાઈ
તથા અન્ય અનેક સુપ્રસિદ્ધ સ્વરથે આ પ્રમુખે પધાર્યા હતા. સાલુંદના
દોરસાદેળ થી અમરવંસિદ્ધ તથા સખીઆવના દરબારથી મુલસિંહ-
જીએ આ પ્રમુખે પધારી ચેલની રસદન દેખાડી આપી હતી. દેડ અપ-

તેલાલે અઘાઇ મહોત્સવ, ભુદી ભુદી પૂજાઓ, આંગી, પ્રભાવના. અષ્ટોતરી સ્નાત્ર વિગેરે ધણા ઉદ્ધાસપૂર્વક આ પ્રસંગને અનેક રીતે બની શકે તેટલો ઉજવળ કરવાને પ્રયત્ન કર્યો હતો.

આ પ્રસંગે દેરાસરના કંપાઉન્ડને ધ્વજા-પતાકા અને ભસ્મમંડપોથી શણગારવામાં આવ્યું હતું. દરેક સ્થળે વિજળીક રોશની ગોઠવી રાત્રિએ પણ દિવસના જેવો દેખાવ કરવામાં આવ્યો હતો. શેક. અમૃતલાલ પોતાના ઘેર અને બજારમાં તથા મંદિરમાં અને ઠેક મંદિરના ઉચ્ચ શિખરે પણ વિજળીક લાઈટ ગોઠવી ગામની રમણીયતામાં અનુપમ વધારો કરવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રસંગે ગામમાં સ્થળે સ્થળે મનુષ્યોની અપૂર્વ મેદનીથી સર્વત્ર આનંદ આનંદ છવાઈ રહ્યો હતો. આચાર્ય મહારાજશ્રી શુદ્ધિસાગરજીના પ્રભાવથી અને મહોત્સવ કરનાર સખી ગૃહસ્થ શેક. અમૃતલાલલાઇની ઉદારતાથી અનેક વિધેનોની સંભાવનાના આંતે પણ સર્વક્રિયા નિર્વિધે અને હર્ષપૂર્વક પસાર થઈ હતી. આ પ્રસંગે બધી મળીને દેરાસરમાં ચડાવાથી આશરે આઠ હજાર રૂપિયાની ઉપજ થઈ હતી. આવો અપૂર્વ અવસર આવા ગામમાટે ભાગ્યેજ આવે છે તેમાં ખરેખર આ પ્રસંગ તો દરેક જણને ચિરસ્મરણીય થઈ પડશે. આવા અત્યૌકિક અવસરથી ધર્મની ઉન્નતિ અને શાસનશાખામાં અનેક રીતે વૃદ્ધિ થઈ હતી. આવા ઉત્સવ કરનાર ઉદાર ગૃહસ્થ શેક. અમૃતલાલે ખરેખર મોટું પુણ્ય ઉપાજીન કર્યું હતું. આ કામમાં ગામના ગરાસીઆ વગેરે અન્ય કામોએ સારી મદદ કરી હતી શેક અમરતલાલલાઇ તરફથી આ પ્રસંગની ખુશાલીમાં ધાલણે તથા રજપુતોને ધરદીક મીઠાઇ વહેંચવામાં આવી હતી. ભાઇ. કેશવલાલ હેમચંદે પોતાની બતી દેખરેખ નીચે આ મહોત્સવના દરેક કાર્યોમાં રાત્રિ દિવસના અખંડ શ્રમથી તનતોડ મહેનત કરીને દરેક કાર્યો સંપૂર્ણ અને ખામી વિનાનાં કરીને તેઓ આ મહોત્સવને રંગેચંગે પાર ઉતારવામાં જશ અને ધન્યવાદને પાત્ર થયા હતા. શ્રીગોધાવીના આગેવાનોએ અને ત્યાંના સમસ્ત સંધે દેશ વિદેશના મહેમાનોનું સ્વાગત કરીને સંઘલક્ષિતો અપૂર્વ દહાવો લીધો હતો અને આ મહોત્સવની દરેક શાખા ખરેખર ગોધાવીના સંઘના આગેવાનોની વિચક્ષણતા—બતિભોગ અને ધર્મ પ્રત્યેના અપૂર્વ પ્રેમનેજ આભારી છે. આવા અપૂર્વ અવસરો સર્વત્ર વારંવાર પ્રાપ્ત થઈ દીર્ઘ શાસનોત્તતિ થાઓ એવી અભિલાષા-પૂર્વક વિરમીએ છીએ.

સાણુંદ શ્રીપદ્મપ્રભુજીનો પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવની નોંધ.

યોગાનિષ્ઠ શાસ્ત્રવિશારદ જ્ઞાનાચાર્ય શ્રીમદ્ ગુરુસાગરસૂરીયર-
જીનું સંવત ૧૯૭૭નું ચાતુર્માસ ત્યાંના શ્રી સંપન્ના આમદથી સાણુંદ ગામમાં
ચરું હતું તેઓ શ્રી સાથે તેમના શિષ્યશ્રી રૂદ્રિસાગરજી તેમજ પ્રશિષ્ય
રૂદ્રિસાગરજી પણ હતા. ત્યાંના દેરાસરમાં મૂળનાયક શ્રી પદ્મપ્રભુજીની
દિગ્દિશા પ્રમાણે નક્કી કરતાં કાંઈક વધુ ઉચી હોવાનું સરિજીને જણાવું
તે વાતથી સંધને વાંકે કરતાં તે કોષ દૂર કરવા ફરી પ્રતિષ્ઠા સરિયર-
જીનાં હસ્તે કરવા નિર્ણય કરી તે પ્રતિષ્ઠાપર પધારવા સરિજીને આમદ
પૂર્વક વિનંતિ કરતાં તેઓશ્રીએ બનતા પ્રયત્ને આવવા વિચાર જણાવ્યો.
જેથી શ્રી સયે સઘાટ મુકયંદ ઉમેદરામને જોડાવી ફરી પ્રતિષ્ઠા કરાવ-
વાને લગતુ કામ ચરું કર્યું. સૂરિજી મહારાજનું સંવત ૧૯૭૮ની સાલનું
ચોમાસું મેહેસાણા ચપેલું હોવાથી ચોમાસું પૂર્ણ થયે સાણુંદના સંપન્ના
આગેવાનો ગુરૂશ્રીને સાણુંદ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ ઉપર પધારવા વિનંતિ કરવા
ગયા જેથી એ ગુરૂશ્રીએ સાણુંદ આવવા સંવત ૧૯૭૮ ના માગસર વર્ષમાં
મેહેસાણેથી વિહાર કર્યો અને પાનસર આરી યાત્રા કરી બે દિવસ પૂનાએ
ભણાવી જે પ્રસંગે મેહેસાણેથી સાથે આવેલા ભાઈઓએ બે દિવસ નોકા-
રથી જમાડી હતી ત્યાંથી આવતાં વામજ મુકામે સાણુંદના ભાઈઓએ
સ્વામીવત્સલ કર્યું હતું માગસર વર્ષ ૧૪ ના રોજ આદરજ. યજ્ઞ ત્યાંથી
થોળ થઈ પોસ સુદિ ૧ ના રોજ જોડાવી પધાર્યા ત્યાં અંકવાડીયું સ્થિરતા
કરી સાણુંદના ધણા ભાઈઓ દરરોજ ત્યાં દર્શન માટે જતા હતા.

ત્યાંથી પોસ સુદિ ૮ ના બપોરે સાણુંદના સંધને ખખર આખા
સિવાય એકાએક ગુરૂશ્રી સાણુંદ પધાર્યા તે શ્રી સાગરમજીની નવીન
બધાવેલી વિચાળ જૈનધર્મશાળાના ઉપાગ્રયે ઉતર્યા પણ નવીન કામને
હીયે ચરદીની અસર જણાવાથી જોડાભાઈ વેણેચંદભાઈના ઉપાગ્રયે પધાર્યા
પોસ વર્ષ ૧૪ થી પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવની ધામધમ આનંદપૂર્વક ચરુઆત થઈ
આ મહોત્સવ ઉપર પધારવા શ્રી સાણુંદના સાગરસંધ તરફથી મેહેસાણા,
માણતા પેઠાપુર, વિજાપુર, જોડાવી, માંડલ, વીરમગામ, અમદાવાદ,
મુંબાઈ, આંતીજ વિગેરે સ્થળે આમંત્રણપત્રિકા મોકલવામાં આવી હતી. જે
નીચે મુજબ હતી—

ૐ અહં શ્રીમદ્દાવીરાય નમઃ

॥ શ્રી પદ્મપ્રભુ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ આમંત્રણ પત્રિકા.॥

અર્હેન્તો ભગવન્તં ઇન્દ્રમહિતાઃ સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધિસ્થિતાઃ ।

આચાર્યા જિનશાસનોન્નતિકરાઃ પૂજ્યા ઉપાધ્યાયકાઃ ॥

શ્રીસિદ્ધાન્તસુપાઠકા મુનિવરા રત્નત્રયારાધકાઃ ।

પશ્ચૈતે પરમેષ્ઠિનઃ પ્રતિદિનં કુર્વન્તુ વો મંગલં ॥ ૧ ॥

સ્વસ્તિ શ્રી પાર્શ્વજિનં પ્રભુમ્ય શ્રી _____ નગરે
મહાશુભસ્થાને સુશ્રાવક, પુણ્યપ્રભાવક, દેવગુરુલક્ષિતકારક, જૈનશાસનોન્ન
તિકારક, સાધર્મિક શ્રેષ્ઠવર્ધ
ચોમ્ય લી૦ _____

ના જયજિનેન્દ્ર વાંચશો.

વિશેષ નિવેદન કરવાને ઉદ્દેશ થાય છે જે અત્ર શ્રીપદ્મપ્રભુજીના
મંદિરમાં જગદુદ્ધારેકચરિત મૂલનાયક શ્રીપદ્મપ્રભુજીના તથા ઇતર પરિવારનો
પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ કરવાનો નિર્ધાર કર્યો છે. જે કાર્યનાં શુભ મુહૂર્તો નીચે
પ્રમાણે છે.

પોપ વદિ ૧૪ સોમવારે અઠ્યાઈ મહોત્સવ પ્રારંભ, કુંભ સ્થાપના.

માહ શુદિ ૧ (મીઞ) ગુરુવારે કૃવાઓનાં જળ લાવવાનો વિધિ.

માહ શુદિ ૨ શુક્રવારે નંદાવર્તનું પૂજન તથા ધ્વજનો અભિષેક.

માહ શુદિ ૩ શનિવારે નવગ્રહ પૂજન તથા ચક્ષુ ચક્ષિણી પૂજન
સ્થયાત્રાનો વરદોડો. શા. આશારામભાઈ ઘેહલાભાઈ તરફથી નવકારશી.

માહ શુદિ ૪ રવિવારે અઘાર અભિષેક. શા. ત્રીકમલાલ લલ્લુભાઈ
તરફથી નવકારશી.

માહ શુદિ ૫ સોમવારે પ્રભુપ્રતિષ્ઠા, ધ્વજરોહણ અને મહેતા
રામચંદ્રભાઈ કરચનભાઈ તરફથી નવકારશી.

માદ છાંદ ૬ મંજગણે અટોતરી, સ્નાત્ર અને મહેતા મુકુલભાઈ
સાંકિગચંદ તરથી નવધારણી.

આ ઉત્તમ મહોત્સવ પ્રસંગે આપ સદકુટુંબ પરિવાર પધારી જિનેંદ
ભક્તિના અપૂર્વ અવસરનો લાભ લેશો અને શાસનોન્નતિ શોભામાં
વધારો કરશો.

વિશેષ દાલમાં અત્ર વિરાજિત પરમ પૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય મહા-
યોગી શ્રીમદ્ સવિસાગરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય શાસ્ત્રપિશારદ
કવિરાજ યોગનિષ્ઠ બાલપ્રહારી સર્વ ભારત જૈન જૈનેતર વર્ગ
પ્રસિદ્ધ અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક જૈનધર્મ હુરંધર શ્રીમજ્જૈનાચાર્ય
બુદ્ધિસાગર સુરોધર તથા મુનિમહારાજ શ્રી વૃદ્ધિસાગરજી તથા
મુનિમહારાજશ્રી કીર્તિસાગરજી તથા મુનિમહારાજ શ્રી ઉત્તમ-
સાગરજી આદિ મુનિરાજોનાં તથા સાધ્વીઓનાં દર્શન-ઉપદેશોનો પણ
અપૂર્વ લાભ પ્રાપ્ત થશે. માટે જરૂર પધારવા કૃપા કરશો. સંવત ૧૯૭૬
ચોપ વદિ ૧૧ સનિવાર.

પોશ્ય વદિ ૧૪ ના પ્રાતાઃકાલે મેતા. અમરતલાંચ સાંકળચંદના હસ્તે
 ધણાજ ઉત્સાહપૂર્વક કુંભસ્થાપનવિધિ કરવામાં આવી અને ગુરૂશ્રીએ
 વાસક્ષેપ કર્યો પ્રતિષ્ઠા વિધિ કરાવવા પેથાપુરવાળા વૈદ્ય, ચંદુલાલ મનન-
 લાલ, દેશવંલાલ મનસુખરામ, તેમજ વિજયપુરવાળા ભીખાભાઈ કાળીદાસ
 વિગેરે પધાર્યા હતા. આ પ્રસંગે સમવસરણુની રચના ઉત્તમ પ્રકારે કરવામાં
 આવી હતી તેમજ ચોધડીઆં બેંડવાળા વિગેરેથી શોભામાં ધણોજ વધારો
 થયો હતો. દેરાસરનો વિશાળ ચોક મંડપખાંધી ધ્વજ પતાકાઓથી
 શણગારવામાં આવ્યો હતો દરેકજ આંગી વિગેરેના કાંઠ સાથે
 ગુરૂશ્રીની રચેલી જૂદી જૂદી પૂજાઓ રસપૂર્ણ લણાવાતી હતી.
 તેમજ રાત્રે ભાવના લાષ્ટ વિગેરેથી ધણો આનંદ છવાઈ રહેતો હતો.
 માહ સુદિ ૧ નો જળયાત્રાનો તેમજ સુદિ ૩ રથયાત્રાનો વરધોડો મોટા
 આડંબરથી પૂર લલકાસાથે ચડાવવામાં આવ્યો હતો. જેમાં બેંડ, હાથી,
 ઘોડા, રથ, બગી, મોટરો, સામેલા વિગેરેના કાંઠ અપૂર્વ હતો. અને તે
 જોવા ગામ તેમજ બહાર ગામના સર્વવર્ણના માણસો એટલી મોટી
 સંખ્યામાં આવ્યા હતા કે ચાલવાની પથુ મુશ્કેલી પડતી હતી. સુદિ
 તથા સુદિ ૩ ના રોજ અનુક્રમે નંદાવર્તનું પૂજન તેમજ યક્ષ યક્ષાણીનું
 પૂજન કરવામાં આવ્યું હતું, મહા સુદિ ૪ ના રોજ સર્વ પ્રતિમાજીને
 અલિપેક કરવામાં આવ્યા હતા મહા સુદિ ૫ ના રોજ સવારના આઠ
 વાગ્યાથી આચાર્ય શ્રીમદ્ ભુદ્ધિસાગરસૂરજીના પવિત્ર હસ્તે પ્રતિષ્ઠા
 વિધિ થઈ થઈ અને તેઓ શ્રી ઉદ્યાસપૂર્વક મધુરધ્વનિના મધુરસ્વરથી
 મત્રેન્ધ્રાર કરાવતા હતા. કલાક ૯. ૭ મિનિટે શુભ મુહૂર્તે ૩ ૨૧૨૫) ના
 ચક્રવાથી મેતા. રાયચંદ ભાઈ રવચંદ તથા તેમનાં પત્નીએ મૂલનાયક
 શ્રી પદ્મશ્રીજી મહારાજને તખ્તપર મિલાજમાન કર્યા હતા અને શ્રીમદ્
 આચાર્ય મહારાજ શ્રી ભુદ્ધિસાગરજીએ સર્વ પ્રતિમાજીપર વાસક્ષેપ
 કર્યો હતો. આ વખતનો દેખાવ અને આનંદ અવર્ણનીય હતો. જેનો
 ખ્યાલ નજરે જોનારનેજ આવી શકે આ પ્રસંગે કુલ ઉપજ રૂ. ૧૮૦૦૦)
 બહાર હજારની થઈ હતી જે નીચે મુજબ હતી.

એ રીતે ભારે રકમની નહીં ધારેલી ઉપજ ગુરૂશ્રીના ઉપદેશ અને પ્રભાવથી થઈ હતી. મહા સુદિ ૬ ના રોજ અષ્ટોતરી સ્નાન ઘણા ભક્તિ ભાવપૂર્વક લણાવવામાં આવ્યું હતું આપ્રતિષ્ઠામહોત્સવમાં આશ્ચર્યકારક ઘટના એ હતી કે આટલી ભારે મેદની મળ્યા છતાં કોઈ માણસને શારીરિક કે આર્થિક ઇજા કે તુકશાની થઈ નહોતી. અને આનંદપૂર્વક મહોત્સવનું કામ સાંગોપાંગ પાર પડ્યું હતું.

આ શુભ માંગલિક પ્રસંગનો લાભ લઈ મહા સુદિ ૨ ના રોજ શેઠ ચતુરભાઈ કરશનભાઈ, ગકુલભાઈ મકનદાસ, ઠાકરશી ગોવિંદજી, અમરતલાલ સાંકલચંદ એમણે સન્નોડે ચતુર્થવ્રત આચાર્ય માહારાજ પાસે નાણુ મંડાવી ઉચ્ચાર્યાં હતાં ને શ્રીફળની પ્રભાવનાઓ કરી હતી તેમજ આશારામ ઘેલાભાઈ, ત્રીકમલાલ લલ્લુભાઈ, રાયચંદ કરશનભાઈ અને ગકુલભાઈ સાંકલચંદ તરફથી અનુક્રમે ૩-૪-૫-૬ ના રોજ નોકારશીઓ જમાડવામાં આવી હતી.

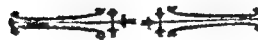
આ મહોત્સવ પ્રસંગે આવેલા સમુદાયને આચાર્ય માહારાજ શ્રીયુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરજી એ પ્રસંગાનુસાર ધર્મોપદેશ આપતા હતા.

એ રીતે ગુરૂશ્રીના પ્રભાવથી પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવનું કામ નિર્વિઘ્ને ઉત્તમ પ્રકારે આનંદપૂર્વક સમાપ્ત થયું હતું.

સાષ્ઠ્યંદ. સંવત ૧૯૮૧ના }
લાદરવા સુદિ ૪ }

લેખક—

આત્મારામ જેમચંદ કાપડીયા.

શ્રી અનંદદાસ દેવળદાસ.

શ્રીકૃષ્ણ પ્રીટિંગ પ્રેસ મંગળદાસ રોડ મુંબઈ ૨.

ખાઈ પણ એવા ઉદાર સ્વભાવી ગુણીય લોકો વિવેકી ધર્મ ભાવનાવાળા ગુરુ-
ભક્ત તથા પતિ પ્રેમી છે અને આ દંપતીએ પોતાની ઉત્તરાવસ્યામાં
ગોધાત્રી ખાતે તેમણે કરાવેલ અન્નચલાકર્મા જે ઉત્સાહથી દ્રવ્ય વ્યય
કરી સુવસ્થા પ્રાપ્ત કર્યો હતો તે તેમની ખાનદાનીને છાજતો હતો. આ
સંબંધી વિસ્તારથી માહિતી આ પુસ્તકમાં અન્ય સ્થળે આપવામાં આવી છે.

તેઓશ્રીનો સ્વભાવ મિલનસાર ચાંત સંતોષી તથા માયાળુ છે કાઠને
પણ મદદ કરી છુટવાનો તેમનો સ્વભાવ જણીતો છે તેઓનું સારૂ માફુ
બોલનાર વા નુકસાન કરનાર પ્રતિ પણ તેઓ તો મીલનસારજ રહી તેના
પર ઉપહાર કરતા રહે એવો તેમનો સ્વભાવ છે તથા પ્રત્યેક જીવ પર પ્રેમભાવ
ધરાવવાનો ઉદાર સ્વભાવ જણીતો છે. આમ પરાપકાર દયા સેવા ગુરુભક્તિ
અને ઉદારતાના ગુણો વડે અંકાયલું અને દાંપત્યપ્રેમ વડે રંગાયલું શેક-
શીનું જીવન સુખ પૂર્વક અને લક્ષણ સેતાં સેતાં વ્યતીત થાય છે.

૮ આવા ઉદારતા શેકશી એવાજ ઉત્તમ કાર્યો કરવા તથા પરા-
પકાર દયા ગુરુભક્તિ પ્રભુભક્તિ આદી કાર્યો કરતાં ચીરંજીવ રહી અનેક
સુકાર્યો કરવા શક્તિવાન થાય અને તેમની જીવન સુવાસ અખંડ પ્રસરે
એમ ઇચ્છાય છે. ઓ શાન્તિ: ૩

જીવંત સ્મારક.

સ્વર્ગવાસી વિશ્વોપકારક પંડીતપ્રવર અધ્યાત્મજ્ઞાનચુકામણિ કવિરત્ન યોગનિષ્ઠ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સ્વરશ્ચરજી મહારાજ જેવા ધર્મોપકારી શાસનરક્ષક અનેક મહાન ગ્રંથપ્રણેતા ગીતાર્થ ગુરૂશ્રીના સ્વર્ગગમનથી જૈન શાસનને અને-વ્યાપક દૃષ્ટિએ સમસ્ત દેશને ન પુરાય તેવી ખોટ પડી છે. એવા વિશ્વોપકારી મહાન આચાર્ય પ્રવરનું કોઈ સર્વોપયોગી સુંદર જીવંત સ્મારક કરી તેમનું નામ અને કામ જીવંત રાખવું એ પ્રત્યેક જૈન જૈનેતર બંધુબહેનોની પવિત્ર અને પ્રથમ ફરજ છે.

ધણી શહેરો તથા સંઘોના આગેવાનો તથા અનેક બંધુબહેનોના એવા મજબુત અભિપ્રાયો છે કે—શ્રીમદ્ જ્ઞાન, અધ્યાત્મ તથા યોગ-માર્ગપર જે અનન્ય અને અખંડ પ્રેમ ભક્તિભાવ હતો તથા તેઓશ્રીની સર્વ દેશીય વિશાળ દૃષ્ટિવાળી જ્ઞાન પરિપૂર્ણ કસાએલી કલમે આલેખા-એલ સદ્ગતની પ્રસાદી મંડળે જે રીતે જ્ઞાનરસિક જનસમાજને ચખાડી છે. તે તરફ જન સમાજની ભક્તિભરી પ્રેમદૃષ્ટિ હોવાથી સદ્ગતના આત્માને સંતુષ્ટ રાખવા જ્ઞાનોદ્ધાર અને જ્ઞાન પ્રચારને મૂખ્યતા આપવી.

શ્રીમદ્ની અદ્ભુત આત્મજ્ઞાનથી છલકાતી સમાજ સુધારાની, વૈરાગ્ય, તપ, ત્યાગ પ્રરૂપતી, ઇતીહાસ, શિક્ષાલેખો, પૂર્વાચાર્યોનાં જીવન તથા જીવંત જ્ઞાનના ઝરા જેવી કૃતિઓ આદિ વિષયોનાં ગદ્ય, પદ્યમાં સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, હિન્દી અને ગુજરાતી ભાષામાં ૧૦૮ ઉત્તમ ગ્રંથો બનાવી પોતાની હયાતીમાંજ પ્રગટ કર્યા છે. તેના તથા તેમણે પાછળ મૂકેલાં અતિ ઉપયોગી અપ્રકટ સાહિત્યનો તેમજ પૂર્વાચાર્યોની ઉત્તમ કૃતિઓનો બહોળો પ્રચાર કરવો.

ગુરૂ મહારાજના ઉત્તમ જ્ઞાનના ગ્રંથો છપાવી પડતર ભાવથીએ ઓછી કિંમતે તેના પ્રચાર કરવા સારૂ શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રચારક મંડળની સં. ૧૯૬૫ ના કાર્તિક શુક્લ પંચમી (જ્ઞાન પંચમી) થી સદ્ગત દરી હતી. મંડળ પાસે કોઈપણ જાતનું સ્થાયી ફંડ હતું નહીં, તેમજ છે પણ નહીં. પણ અધ્યાત્મ જ્ઞાનરસીક ઉદાર ભાઈઓની મદદ વડે ૧૦૮ મહાન ઉપકારક ગ્રંથો પ્રગટ થવા પામ્યા છે તે પુરાણામંડળને વિસ્તૃત કરી તેને વધુ સારા સંગીન પાયાપર મૂકવું.

યોજના—આ માટે નીચે પ્રમાણે યોજના દરી છે. અને તે અમલમાં મુદાઈ ચુકી છે.

(૧) ધર્મની લાગણીવાળા, જ્ઞાનપર બહુ માનવાલા શ્રી પ્રભુના વચનોના આરાધક કોઈ ભાઈ અથવા બહેન એક સાથે રૂ. ૨૫૧) અને રૂ. ૫૦૦ રૂ. ૨૫૦ આ મંડળના પેટ્રન થઈ શકે.

(૨) એકી સાથે રૂ. ૧૦૧, આપનાર કોષપણુ ભાઈ અમર હેન લાઈફમેમ્બર થઈ શકે,

(૩) કોષપણુ જાહેરસંસ્થા, સભા, જ્ઞાનમંદિર અને વ્યવસ્થિત ચાલતી લાઈફમેમ્બરી (પુસ્તકાલય) આ મંડળમાં લાઈફમેમ્બર માત્ર રૂ. ૭૫માં થઈ શકે.

(૪) સર્વ સભ્યોને સરઘ્યાતમાજ મંડળનાં પ્રગટ થયેલાં રૂ. ૨૦) ની કિંમતનાં પુસ્તકો જે ચોખ્ખા પ્રમાણમાં શિલિક હશે તેમાંથી અઢિક નફા તથા પેટનને જાએ નફો આપવામાં આવશે તથા હવે પછી પ્રગટ થનાર તમામ પુસ્તકો એ રીતે વિના મૂલ્યે બેટ મળશે.

(૫) હુંક સમયમાં પ્રગટ થનાર શ્રીમદ્નો સચિત્ત દર્શકાર "સ્મારક અંક" તથા ગુરુમહારાજનું વિસ્તૃત સચિત્ત અનેક ફોટોગ્રાફનું પાકા પુસ્તકનું જીવન ચરિત્ર પણ બેટ આપવામાં આવશે.

(૬) થએલ સભ્યોનું મંડળ તેજ "શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ" ગણાશે, જે મંડળની બેઠક ઓછામાં ઓછી વર્ષમાં એકવાર નિશ્ચિત સ્થળે ભરવામાં આવશે, તથા જ્ઞાન પ્રચાર તેમજ ગુરુમહારાજના વધુ સંગીનકાર્યો માટે વિચારણા ચલાવશે.

(૭) પ્રતિવર્ષ મંડળના ઉપજ અર્થનો હિસાબ રાખી પ્રગટ કરવામાં આવશે અને સરઘ્યાતમાજ વ્યવસ્થાપક મંડળ નક્કી કરવામાં આવશે.

(૮) પ્રત્યેક ગુરુભક્ત, સાહિત્યરસિક, જ્ઞાનપ્રેમી, જ્ઞાનપ્રિય બંધુ અને બહેનોને શ્રીમદ્ના આ સાચા જીવન્ત સ્મારકનો લાભ લેવા અને યથાશક્તિ તેમાં જોડાવા અમારી નમ્ર વિનંતી છે.

(૯) આ ખાતામાં આપેલી રકમો ફક્ત જ્ઞાનમાર્ગેજ વપરાવાની હોવાથી જ્ઞાન તથા શુભકામે સંકરપેલી રકમો પણ આ ખાતે સ્વીકારી શકાશે.

(૧૦) કોષપણુ લાઈફ મેમ્બર રૂ. ૧૫૦) ભરી પેટન બની શકશે. મંડળ મારફતે પ્રગટ થનાર પુસ્તકો માટે મદદ આપવાની ઇચ્છા વાળા લાઈફમેમ્બર તથા બહેનોને (તેઓની મદદની નોંધ સાથે) દરેક રીતે સમવડ કરી આપવામાં આવશે.

લોકપ્રિય માસિક જુદિપ્રભાને સારા સંગોન સાહિત્યથી પૂર્ણ કરી ફરી પ્રગટ કરવાની પણ ધારણા છે. ઉપરોક્તયોજના પ્રમાણે બનેલા સભ્યોની ઝુબાણમાં એક મીટીંગ મળી હતી અને આ યોજના અમલમાં આવી ચુકી છે. સભ્યો યથા ઇચ્છનારે નીચેના સ્થળે નામ નોંધાવવાં.

શ્રી અધ્યાત્મ જ્ઞાન પ્રસારક મંડળ

રૂ. પાઠક (ગુજરાત)

સ્તવનસંગ્રહ (દેવવંદન સહિત) ની વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ
અતુર્ભાગી દેવવંદન.	૧-૨૧
શિદ્ધાયક સ્તવન.	૨૧
અષ્ટાપદ સ્તવન.	૨૨
આબુજિન ચૈત્ય સ્તવન.	૨૨
મન્મેત શિખર સ્તવન.	૨૩
ગિરનાર નેમિજિન સ્તવન	૨૩
સર્વ સાધારણુ તીર્થ સ્તવન.	૨૪
શાશ્વતા અશાશ્વતા જિન ચૈત્ય- વંદન.	૨૫
શાશ્વતા અશાશ્વતાજિનની સ્તુતિ.	૨૫
મહાવીર ચૈત્યવંદન પદ્યકું.	૨૬
મહાવીર ચૈત્યવંદન બીજું.	૨૭
મહાવીર ચૈત્યવંદન ત્રીજું.	૨૭
સિદ્ધાયક ચૈત્યવંદન.	૨૭
મહાવીર સ્તોત્રમ્ પદ્યકું.	૨૮
મહાવીર સ્તોત્રમ્ બીજું.	૨૮
મહાવીર સ્તોત્રમ્ ત્રીજું.	૨૮
સ્તુતિઓ ૪.	૨૯
ચાર પ્રભુની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.	૨૯
ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.	૨૯
" "	૩૦
" "	૩૦
બે પ્રભુની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ	૩૦
પંચપ્રભુની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.	૩૦

વિષય	પૃષ્ઠ
આઠમની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ	૩૧
અગીઆરમની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ	૩૧
ચૈત્રી પ્રુનમની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ	૩૧
સિદ્ધાયકની સ્તુતિ	૩૧
" "	૩૨
આંખીલ તપની સ્તુતિ	૩૨
સીમંધર જિન સ્તુતિ	૩૨
મહાવીર પ્રભુની સ્તુતિ	૩૨
બીજાનું સ્તવન	૩૩
પાંચમનું સ્તવન	૩૪
અષ્ટમીનું સ્તવન	૩૪
એકાદશીનું સ્તવન	૩૫
નવપદ ઓળી સ્તવન	૩૫
તારંગા તીર્થ અજિત જિનેશ્વર સ્તવન	૩૬
પાનસર મહાવીર સ્તવન	૩૬
પંચાસર પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૩૬
આર્ય પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૩૭
જગદિયા આદીનાથ સ્તવન	૩૮
મહાવીર પ્રભુ સ્તવન	૩૮
બી. સુખસાગર ગુરુ સ્તવન	૩૯
નવપદ ઓળીનું સ્તવન	૩૯
વર્ષ માન આંખીલ તપ સ્તવન	૪૦

જિનેશ્વર સ્તવન અંતુર્વિશતિકા ૧.

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
રૂપભદ્રેવ સ્તવન	૪૧	વિમલનાથ સ્તવન	૪૬
અજિતનાથ સ્તવન	૪૨	અર્નાતનાથ સ્તવન	૪૭
સંભવનાથ સ્તવન	૪૨	ધર્મનાથ સ્તવન	૪૭
અભિર્નંદન સ્તવન	૪૩	શાંતિનાથ સ્તવન	૪૮
સુમતિનાથ સ્તવન	૪૩	કુચુનાથ સ્તવન	૪૮
પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૪૩	અરનાથ સ્તવન	૪૯
સુપાર્શ્વનાથ સ્તવન	૪૪	મહિસનાથ સ્તવન	૪૯
ચંદ્રપ્રભ સ્તવન	૪૪	મુનિ મુવત સ્વામી સ્તવન	૫૦
સુવિધિનાથ સ્તવન	૪૫	નમિનાથ સ્તવન	૫૦
શીતલનાથ સ્તવન	૪૫	નેમિનાથ સ્તવન	૫૧
ત્રેવાંસનાથ સ્તવન	૪૫	પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૫૩
વાસુપૂજ્ય સ્વામી સ્તવન	૪૬	મહાવીર સ્વામી સ્તવન	૫૪
		કગચ	૫૫

જિનેશ્વર સ્તવન અંતુર્વિશતિકા ૨.

રૂપભદ્રેવ સ્તવન	૫૬	વિમલનાથ સ્તવન	૬૫
અજિતનાથ સ્તવન	૫૭	અર્નાતનાથ સ્તવન	૬૬
સંભવનાથ સ્તવન	૫૭	ધર્મનાથ સ્તવન	૬૭
અભિર્નંદન સ્તવન	૫૮	શાંતિનાથ સ્તવન	૬૭
સુમતિનાથ સ્તવન	૫૯	કુચુનાથ સ્તવન	૬૮
પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૫૯	અરનાથ સ્તવન	૬૯
સુપાર્શ્વનાથ સ્તવન	૬૦	મહિસનાથ સ્તવન	૬૯
ચંદ્રપ્રભુ સ્તવન	૬૧	મુનિ મુવત સ્તવન	૭૦
સુવિધિનાથ સ્તવન	૬૨	નમિનાથ સ્તવન	૭૧
શીતલનાથ સ્તવન	૬૨	નેમિનાથ સ્તવન	૭૨
ત્રેવાંસનાથ સ્તવન	૬૪	પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૭૨
વાસુપૂજ્ય સ્તવન	૬૫	મહાવીર સ્તવન	૭૩
		કગચ	૭૪

સ્તવનસંગ્રહ (દેવવંદન સહિત) ની

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ
ચતુર્ભાસી દેવવંદન.	૧-૨૧
સિદ્ધાયલ સ્તવન.	૨૧
અષ્ટાપદ સ્તવન.	૨૨
આયુર્જિન ચૈત્ય સ્તવન.	૨૨
સમ્મેત શિખર સ્તવન.	૨૩
ગિરનાર નેમિજિન સ્તવન	૨૩
સર્વ સાધારણુ તીર્થ સ્તવન.	૨૪
શાશ્વતા અશાશ્વતા જિન ચૈત્ય- વંદન.	૨૫
શાશ્વતા અશાશ્વતા જિનની સ્તુતિ.	૨૫
મહાવીર ચૈત્યવંદન પહેલું.	૨૬
મહાવીર ચૈત્યવંદન બીજું.	૨૭
મહાવીર ચૈત્યવંદન ત્રીજું.	૨૭
સિદ્ધાયલ ચૈત્યવંદન.	૨૭
મહાવીર સ્તોત્રમ્ પહેલું.	૨૮
મહાવીર સ્તોત્રમ્ બીજું.	૨૮
મહાવીર સ્તોત્રમ્ ત્રીજું.	૨૮
સ્તુતિયો ૪.	૨૯
વીર પ્રભુની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.	૨૯
ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.	૨૯
” ”	૩૦
” ”	૩૦
બીજની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ	૩૦
પંચમીની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ	૩૦

વિષય	પૃષ્ઠ
આઠમની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ	૩૧
અગીઆરમની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ	૩૧
ચૈત્રી પુનમની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ	૩૧
સિદ્ધાયલની સ્તુતિ	૩૧
” ”	૩૨
આંબીલ તપની સ્તુતિ	૩૨
સીમંધર જિન સ્તુતિ	૩૨
મહાવીર પ્રભુની સ્તુતિ	૩૨
બીજનું સ્તવન	૩૩
પાંચમનું સ્તવન	૩૪
અષ્ટમીનું સ્તવન	૩૪
એકાદશીનું સ્તવન	૩૫
નવપદ ઓળી સ્તવન	૩૫
તારંગા તીર્થ અન્નિત જિનેશ્વર સ્તવન	૩૬
પાનસર મહાવીર સ્તવન	૩૬
પંચાસર પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૩૬
ચારૂ પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૩૭
જઘડિયા આદીનાથ સ્તવન	૩૮
મહાવીર પ્રભુ સ્તવન	૩૮
શ્રી સુખસાગર ગુરૂ સ્તવન	૩૯
નવપદ ઓળીનું સ્તવન	૩૯
વર્ધમાન આંબીલ તપ સ્તવન	૪૦

જિનેશ્વર સ્તવન અતુવિંશતિકા ૧.

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
કૃપાકેવ સ્તવન	૪૧	વિમલનાથ સ્તવન	૪૧
અગિતનાથ સ્તવન	૪૨	અર્નતનાથ સ્તવન	૪૭
સંભવનાથ સ્તવન	૪૨	ધર્મનાથ સ્તવન	૪૭
અભિનંદન સ્તવન	૪૩	શાંતિનાથ સ્તવન	૪૮
શુભતિનાથ સ્તવન	૪૩	કુંચુનાથ સ્તવન	૪૮
પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૪૩	આરનાથ સ્તવન	૪૯
સુપાર્શ્વનાથ સ્તવન	૪૪	મહિસનાથ સ્તવન	૪૯
ચંદ્રપ્રભ સ્તવન	૪૪	મુનિ સુવત સ્વામી સ્તવન	૫૦
સુવિધિનાથ સ્તવન	૪૫	નમિનાથ સ્તવન	૫૦
શીતલનાથ સ્તવન	૪૫	નેમિનાથ સ્તવન	૫૧
ત્રેપાસનાથ સ્તવન	૪૫	પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૫૩
વાસુપૂજ્ય સ્વામી સ્તવન	૪૬	મહાવીર સ્વામી સ્તવન	૫૪
		કળય	૫૫

જિનેશ્વર સ્તવન અતુવિંશતિકા ૨.

કૃપાકેવ સ્તવન	૫૬	વિમલનાથ સ્તવન	૬૫
અગિતનાથ સ્તવન	૫૭	અર્નતનાથ સ્તવન	૬૬
સંભવનાથ સ્તવન	૫૭	ધર્મનાથ સ્તવન	૬૭
અભિનંદન સ્તવન	૫૮	શાંતિનાથ સ્તવન	૬૭
શુભતિનાથ સ્તવન	૫૯	કુંચુનાથ સ્તવન	૬૮
પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૫૯	આરનાથ સ્તવન	૬૯
સુપાર્શ્વનાથ સ્તવન	૬૦	મહિસનાથ સ્તવન	૬૯
ચંદ્રપ્રભુ સ્તવન	૬૧	મુનિ સુવત સ્તવન	૭૦
સુવિધિનાથ સ્તવન	૬૨	નમિનાથ સ્તવન	૭૧
શીતલનાથ સ્તવન	૬૨	નેમિનાથ સ્તવન	૭૨
ત્રેપાસનાથ સ્તવન	૬૪	પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૭૨
વાસુપૂજ્ય સ્તવન	૬૫	મહાવીર સ્તવન	૭૩
		કળય	૭૪

વિંશતિ વિરહમાન જિન સ્તવન. (વીશી)

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
સીમંધર સ્તવન	૭૫	જિન સ્તવન	૮૬
યુગમંધર સ્તવન	૭૫	ળાલસાદ્ગોષ	૮૪
ળાહુજિન સ્તવન	૭૬	પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૪૦
સુળાહુ જિન સ્તવન	૭૬	જિન સ્તવન	૪૦
સુગતપ્રભુ સ્તવન	૭૬	પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૪૧
સ્વયંપ્રભુ સ્તવન	૭૭	પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૪૧
રૂપભાનન સ્તવન	૭૭	મહાવીર સ્તવન	૮૨
અનંતવીર્ય જિન સ્તવન	૭૮	પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૮૨
સૂરપ્રભ સ્તવન	૭૮	અત્ય વંદન	૮૨
વિશાળ જિન સ્તવન	૭૯	સુમતિનાથ સ્તવન	૮૨
વજ્રંધર જિન સ્તવન	૭૯	વિમલનાથ સ્તવન	૮૪
ચંદ્રાનનપ્રભુ સ્તવન	૭૯	પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૮૪
ચંદ્રળાહુ જિન સ્તવન	૮૦	શાંતિનાથ સ્તવન	૮૫
ભુજંગદેવ સ્તવન	૮૦	ચંદ્રપ્રભુ સ્તવન	૮૬
ધૃશ્વર જિન સ્તવન	૮૦	મહાવીર સ્તવન	૮૬
નમિ જિન સ્તવન	૮૧	પાર્શ્વજિન સ્તવન	૮૭
શ્રી વીરસેન જિન સ્તવન	૮૧	ભાવસાગરજીવિત વીતરાગ દેવ	૮૭
મહાભદ્ર જિન સ્તવન	૮૨	સ્તુતિ	૮૭
દેવચંદ્રજિન સ્તવન	૮૨	ભાવસાગરજીવિત જિનેશ્વર સ્તવન	૮૮
અજિત વીર્ય સ્તવન	૮૩	મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન	૮૯
કુળશ	૮૩	સિદ્ધાચલ સ્તવન	૧૦૦
વિંશતિવિરહમાન જિનસ્તવન સંપૂર્ણ.		વચનામૃત	૧૦૧
પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૮૪	શ્રી કેસરીયાજીનું સ્તવન	૧૦૧
પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૮૪	ચરમ જિનેશ્વર સ્તવન	૧૦૨
શ્રી શાંતિજિન સ્તવન	૮૫	શ્રી વીર જિન સ્તવન	૧૦૨
પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૮૫	શ્રી શાંતિ જિન સ્તવન	૧૦૩
પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૮૫	સ્તવન	૧૦૪
જિન સ્તવન	૮૬	મહાવીર સ્તવન	૧૦૪
પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૮૭	શ્રી વીરસ્તુતિ	૧૦૫
પદ્મપ્રભુ સ્તવન	૮૭		

विषय	पृष्ठ	विषय	पृष्ठ
श्री वीर जिन स्तवन	१०७	श्री वर्धमान जिन स्तुति	१२६
सुविधि जिनेश्वर स्तवन	१०८	श्री वीर स्तुति	१२६
महावीर स्तवन	१०८	नेमिनाथ व्रजित स्तवन	१३०
नेमिनाथ स्तवन	१०९	श्री वीर स्तवनम्	१३३
बेज्ज्णी महिषजिन स्तवन	१०९	श्री सिद्धायक दुहा	१३१-१३६
वीरप्रभु स्तवन	११०	श्री पार्श्वनाथ स्तवनम्	१३६
शान्तिजिन स्तवन	१११	श्री पार्श्वनाथ स्तुति	१४०
महावीर स्तवन	१११	श्री वीर प्रभु स्तुति	१४१
श्री महावीर स्तवन	११२	प्रभुस्तुति	१४२
श्री वीर स्तवन	११३	भस्त्रिजिन स्तवन	१४३
महावीर स्तवन	११३	धर्म स्तुति	१४४
नमिजिन स्तवन	११४	श्री वीर जिन दर्शन स्तवन	१४५
सिद्धायक स्तवन	११५	श्री वीर प्रभु स्तवनम्	१४६
श्री वीर स्तवन	११६	श्री श्रीमध्वर स्तवनम्	१४७
सिद्धायक स्तवन	११७	श्री श्रीमध्वर स्तवनम्	१४८
श्री शान्तिनाथ स्तवन	११७	श्री सिद्धायक स्तवनम्	१४८
श्री श्रीमध्वर स्तवन	११८	श्री सिद्धायक स्तवनम्	१४९
श्री वीर स्तवन	११९	श्री पद्मप्रभु स्तवनम्	१५०
श्री संजेश्वर स्तवन	१२०	श्री भस्त्रिनाथ स्तवनम्	१५१
अरिहंत पद स्तुति	१२१	श्री भस्त्रिनाथ स्तवनम्	१५१
सिद्धपद स्तुति	१२२	श्री संजेश्वर पार्श्वनाथ स्तवन	१५२
आचार्य पद स्तुति	१२२	श्री महावीर स्तवन	१५२
उपाध्याय पद स्तुति	१२३	संजेश्वर पार्श्वनाथ स्तवन	१५३
साधु पद स्तुति	१२४	अजित जिन स्तुति	१५४
दर्शन पद स्तुति	१२४	मुनि सुमत स्तवन	१५५
मान पद स्तुति	१२५	श्रीमध्वर स्तवन	१५५
आश्रित पद स्तुति	१२५	उज्ज्वल लोहण्य पार्श्वनाथ स्तवन	१५६
तपः पद स्तुति	१२६	प्रभुस्तुति	१५७
नवपद गीत	१२६	संजेश्वर पार्श्वनाथ स्तवन	१५७
श्री महावीर प्रभु स्तुति	१२७	प्रभुपार्श्वनाथ	१५८

વિષય	પૃષ્ઠ
વીરપ્રભુ સ્તવન	૧૫૯
મહતે હો વીરનું શરણું	૧૬૦
પ્રભુ વિરહોદ્ધાર	૧૬૧
પ્રભુનું શરણું	૧૬૧
પ્રભુ પ્રેમ દશા	૧૬૨
પ્રભુ પ્રેમ ખુમારી	૧૬૩
પ્રિય પ્રભુને મળવાની વિચ્છિન્નિ	૧૬૪
પ્રભુ ભજનથી શાંતિ	૧૬૫
વીર સ્તવન	૧૬૫
સંભવ ભજન સ્તવન	૧૬૬
સંભવનાથ સ્તવન	૧૬૬
પ્રભુને	૧૬૭
કરો ઉદ્ધાર હમારો	૧૬૮
મહાવીર સ્તવન	૧૬૯
શ્રી વીર પ્રભુ સ્તવન	૧૬૯
સુવિધિનાથ સ્તવન	૧૭૦
તારંગી તીર્થ સ્તવન	૧૭૧
વીર પ્રભુ તારો	૧૭૧
મહાલનાથ સ્તવન	૧૭૨
ભૈરવેશી મહાલનાથ સ્તવન	૧૭૩
મહાલનાથ સ્તવન	૧૭૩
મહાલનાથ સ્તવન	૧૭૪
મહાલનાથ સ્તવન	૧૭૪
મહાલનાથ સ્તવન	૧૭૫
શ્રી મહાલનાથ સ્તુતિ	૧૭૫
અર્હ ખુદા	૧૭૬
મહાવીર પ્રાણાધાર છો	૧૭૬
પ્રભુને વિચ્છિન્નિ	૧૭૭
મહાવીર સ્તવન	૧૭૭

વિષય	પૃષ્ઠ
અર્હસ્વરૂપ અદલા પરમાત્મ	
ધ્યાન	૧૭૮
શ્રી શંખેશ્વર જિન સ્તવન	૧૮૦
શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથજી	
સ્તવન	૧૮૧
શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન	૧૮૧
જિનેશ્વર મેઘ-પ્રતિભવ્ય જીવરૂપ	
ચાતકની વિચ્છિન્નિ	૧૮૨
મહાવીરનો જાપ	૧૮૩
મહાવીર શરણું	૧૮૫
મહાવીર કોષક તુજને જાણે	૧૮૭
મહાવીર સ્તવન	૧૮૮
પ્રભો મુજ કરૂણા કરીને તારો	૧૮૮
મહાવીર શરણું કર્યું એક તહાર	૧૮૯
મહાવીર પ્રેમ	૧૯૦
પ્રભુ મહતે કોટી ઉપાયે ઉગારો	૧૯૦
પ્રભુ મહાવીરની	૧૯૧
પ્રભુ મહાવીરનું દીવાળી સ્તવન	૧૯૧
પ્રભુ ભક્તિ	૧૯૨
મોહ સાથે યુદ્ધ	૧૯૪
પ્રભુ મિલન	૧૯૫
પરમેશ્વર પાર્થના સ્તવન	૧૯૭
પ્રભુ સહાયની પ્રાર્થના સ્તવન	૧૯૭
પ્રભુ સહાય પ્રાર્થના	૧૯૮
પ્રભુ બાલ	૧૯૯
પધારો પ્રભુ	૧૯૯
કેશરીયાનાથ સ્તવન	૨૦૦

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
મહાવીર પ્રભુ પ્રાર્થના ધ્યેય		શ્રી મહાવીર પ્રભુ સ્તવન	૨૦૭
સ્તવન	૨૦૦	શ્રી મહાવીર પ્રભુ સ્તવન	૨૦૮
શ્રી મહાવીર પ્રભુ પ્રાર્થના	૨૦૧	પ્રભુ મહાવીર જાત્યાથી પ્રગ-	
જ્ઞેન જ્ઞવાની મહાવીર પ્રભુ		દત્તા ગુણો	૨૦૯
આગળ પ્રતિજ્ઞા	૨૦૨	મહાવીર પ્રભુનો આશ્રય	૨૧૦
પ્રભુ મહાવીર દેવ સ્તવનમ્	૨૦૨	મહાવીર પ્રભુનું સગપણ	૨૧૧
મહાવીર સ્તવનમ્	૨૦૩	પ્રભુ મહાવીર	૨૧૩
શ્રી મહાવીર સ્તવન	૨૦૪	શ્રી વીર કુમારનું હાસરું	૨૧૪
પરમાત્મ મહાવીર દેવ સ્તવન	૨૦૫	શ્રી મહાવીર જન્મ જયંતિ ગીત	૨૧૬
પ્રભુ પ્રેમ તાન	૨૦૬	શ્રી મહાવીર પ્રભુનું પારણું	૨૨૧

ધૃતિ-સ્તવન સંગ્રહ વિષયાનુક્રમણિકા સમાપ્ત.

સ્તવન સંગ્રહ ગ્રંથમાંનું!

અશુદ્ધિ શુદ્ધિ પત્રક.

પ્ર.	સાકંત્ય	અશુદ્ધિ.	શુદ્ધિ.
૧.	૫	નમસ્તુભ્યં	નમસ્તુભ્યં.
૬.	૧	પ્રભુના.	પ્રભુની.
૭.	૧૮	શુભાતમ	શુભાતમ.
૭.	૨૦	લક્ષ્મિનાથ	સુનિધિનાથ.
૧૬?	૯	ધર્મ.	ધર્મ.
૧૯.	૧૧	ચૈત્યનંદન	ચૈત્યનંદન.
૨૩	૧૯	મોનોથ	મોનોથ
૩૩	૨૭	ખાત	ખીત
૩૯.	૮	વૈમારચી	વૈમાવચ્ચી.
૪૧	૧૦	વયો	વર્ગો.
૪૩	૧૬	ભૂચમ	મ્ભૂચમ.
૪૩	૨૩	ચપ્રપમ	પચપ્રમ
૪૯	૪	નિનામીરે	નિનામિરે
૫૦	૬	દયેવ	દયેવ
૭૧	૨૦	શુધ્ધાપયોગે.	શુધ્ધોપયોગે.
૮૬	૪	અથના.	અર્થના.
૯૫	૨૦	વારયા	વરિયા
૯૬	૬	રગી	રાગી.
૧૧૨	૫	ભૂલથી	ભૂલથી
૧૪૬	૧૪	પંખાયા	પંખીયાં.
૧૪૬	૧૯	થયે	થયો.
૧૪૬	૨૦	ર	રહો.
૧૪૭	૮	જીવનગાર.	જીતનગારાં
૧૬૧	૧૩	પ્રભુતો	પ્રભુતો
૧૬૧	૧૨	ભક્તના	ભક્તિના
૧૭૦	૧૩	ચિાનનંદ	ચિદાનંદ
૧૭૧	૩	નિધાર	નિર્ધાર
૫	પૃષ્ઠિક	૨૦૬	૨૦૫
૦૬	પૃષ્ઠિક	૨૦૫	૨૦૬

શ્રી અધ્યાત્મજ્ઞાનપ્રસારક મંડલ તરફથી

શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરિજી ગ્રન્થમાલામાં

પ્રગટ થયેલા ગ્રન્થો.

ગ્રન્થાક	પૃષ્ઠ	કિંમત.
* ૧. અધ્યાત્મ વ્યાખ્યાનમાળા.	૨૦૬	૦-૪-૦
* ૨. ભજનસંગ્રહ ભાગ ૨ જો.	૩૩૬	૦-૮-૦
* ૩. ભજનસંગ્રહ ભાગ ૩ જો.	૨૨૫	૦-૮-૦
* ૪. સમાધિશતકમ્.	૬૧૨	૦-૮-૦
* ૫. અનુભવપદ્ધિશી.	૨૪૮	૦-૮-૦
* ૬. આત્મપદીપ.	૩૧૫	૦-૮-૦
* ૭. ભજનસંગ્રહ ભાગ ૪ જો.	૩૦૪	૦-૮-૦
૮. પરમાત્મદર્શન.	૪૦૦	૦-૧૨-૦
* ૯. પરમાત્મજ્યોતિ	૫૦૦	૦-૧૨-૦
* ૧૦. તત્ત્વચિંદુ.	૨૩૦	૦-૪-૦
* ૧૧. ગુણાનુરાગ (આદિતિ ધીજી)	૨૪	૦-૧-૦
* ૧૨-૧૩. ભજનસંગ્રહ ભાગ ૫ જો તપા જ્ઞાનદીપિકા.	૧૦૦	૦-૬-૦
* ૧૪. તીર્થયાત્રાનું વિમાન (આ. ધીજી)	૬૪	૦-૨-૦
* ૧૫. અધ્યાત્મભજનસંગ્રહ	૧૨૦	૦-૬-૦
* ૧૬. ગુરુચોષ, આ. ૨	૨૯૦	૦-૮-૦
* ૧૭. તત્ત્વજ્ઞાનદીપિકા	૧૨૪	૦-૬-૦
* ૧૮. ગદ્યસંગ્રહ ભા. ૧	૧૧૨	૦-૩-૦
* ૧૯-૨૦. ધાવકચર્મસ્વરૂપ ભાગ ૧-૨	૪૦-૪૦	૦-૧-૦
* ૨૧. ભજનપદસંગ્રહ ભાગ ૬ જો.	૨૦૮	૦-૧૨-૦
* ૨૨. યચનામૃત.	૮૩૦	૦-૧૪-૦
૨૩. યોગદીપક.	૩૦૮	૦-૧૪-૦
૨૪. જૈન પેરિશદ્ધિક રાસમાળ્ય.	૩૦૮	૧-૦-૦

* २५ आनन्दघनपद (१०८) संग्रह,	८०८	२-०-०
* २६ अध्यात्मशान्ति (आवृत्ति बीजी)	१३२	०-३-०
२७ काव्यसंग्रह भाग ७ मो.	१६६	०-८-०
* २८ जैनधर्मनी प्राचीन अने अर्वाचीन स्थिति ९६		०-२-०
* २९ कुमारपाल (हिंदी)	२८७	०-६-०
* ३० यी ३४ सुखसागर गुरुगीता.	३००	०-४-०
* ३५ षड्व्यविचार.	२४०	०-४-०
* ३६ विजापुरवृत्तांत.	९०	०-४-०
x ३७ सावरमती गुणशिक्षण काव्य.	१९२	०-६-०
३८ प्रतिज्ञापालन.	११०	०-५-०
* ३९-४०-४१ जैनगच्छमतप्रबंध, संघप्रगति, जैनगीता.	३०४	१-०-०
४२ जैनधातुप्रतिमा लेखसंग्रह भा. १		१-०-०
४३ मित्रमैत्री.	१७०	०-८-०
* ४४ शिष्योपनिषद्.	४८	०-२-०
४५ जैनोपनिषद्.	४८	०-२-०
४६-४७ धार्मिक गद्यसंग्रह तथा सदुपदेश भाग १ लो.	९७६	३-०-०
४८ भजनसंग्रह भा. ८	९७६	३-०-०
* ४९ श्रीमद् देवचंद्र भा. १	१०२८	२-०-०
x ५० कर्मयोग.	१०१२	३-०-०
* ५१ आत्मतत्त्वदर्शन.	११२	०-१०-०
÷ ५२ भारतसहकारशिक्षण काव्य.	१६८	०-१०-०
* ५३ श्रीमद् देवचंद्र भा. २	१२००	३-८-०
५४ गहंली संग्रह भा. २	१३०	०-४-०
* ५५ कर्मप्रवृत्तिटीकाभाषांतर.	८००	३-०-०
५६ गुरुगीत गुहंलीसंग्रह.	१९०	०-१२-०

૫૭-૫૮ આગમસાર અને અધ્યાત્મગીતા.	૪૭૦	૦-૬-૦
૫૯ દેવવંદન સ્તુતિ સ્તવન સંગ્રહ.	૧૭૬	૦-૪-૦
૬૦ પૂજાસંગ્રહ भा. ૧ લો.	૪૧૬	૧-૦-૦
૬૧ મજનપદસંગ્રહ भा. ૧	૬૮૦	૧-૮-૦
૬૨ મજનપદસંગ્રહ भा. ૧૦	૨૦૦	૧-૦-૦
૬૩ પત્રસદુપદેશ भा. ૨	૫૭૬	૧-૮-૦
૬૪ ધાતુપ્રતિપાલેશ્વ સંગ્રહ भाગ ૨	૧૮૦	૧-૦-૦
૬૫ જૈનદ્રષ્ટિ દેશાવાસ્યોપનિષદ્ધ માવાર્થવિવેચન.	૩૬૦	૧-૦-૦
૬૬ પૂજાસંગ્રહ भाग ૧-૨	૪૧૫.	૨-૦-૦
૬૭ સ્નાત્રપૂજા.		૦-૨-૦
૬૮ શ્રીમદ્ દેવવંદ્રજી અને તેમનું જીવનચરિત્ર.		૦-૪-૦
૬૯-૭૨ શુદ્ધોપયોગ વિ. સંસ્કૃત ગ્રંથ ૪	૧૮૦	૦-૧૨-૦
૭૩-૭૭ સંઘકર્તવ્ય વિ. સંસ્કૃત ગ્રંથ ૫	૧૬૮	૦-૧૨-૦
૭૮ લાલા લાજપતરાય અને જૈનધર્મ.	૧૦૦	૦-૪-૦
૭૯ વિન્તામણિ	૧૨૦	૦-૪-૦
૮૦-૮૧ જૈનધર્મ અને મિત્રિસ્તિ ધર્મનો મુકાવલો તથા જૈનમિત્રિસ્તિ સંવાદ	૨૨૦	૧-૦-૦
૮૨ સત્યસ્વરૂપ.	૨૦૦	૦-૬-૦
૮૩ ધ્યાનવિચાર.	૮૫	૧-૮-૦
૮૪ આત્મશક્તિપ્રકાશ.	૧૪૦	૦-૪-૦
૮૫ સાંવરસરિક સમાપના.	૮૦	૦-૩-૦
૮૬ આત્મદર્શન (મળીચંદ્રજીકૃત સજ્ઞાયા) નું વિવેચન.	૧૫૦	૦-૪-૦
૮૭ જૈનધાર્મિક શંકાસમાધાન.	૫૫	૦-૨-૦
૮૮ કન્યાવિક્રય નિષેધ	૨૦૦	૦-૬-૦
૮૯ આત્મશિષ્ટા ભાવનાપ્રકાશ.	૧૧૫	૦-૭-૦
૯૦ આત્મપ્રકાશ.	૫૬૫	૧-૮-૦
૯૧ શોક વિનાશક ગ્રંથ	૮૦	૦-૧-૦

૯૨ તત્ત્વવિચાર.	૧૨૫	૦-૬-૦
૯૩-૯૭ અધ્યાત્મગીતા વિ.સંસ્કૃત ગ્રંથ.	૨૦૫	૧-૦-૦
૯૮ જૈનસૂત્રમાં મૂર્તિપૂજા.	૯૬	૦-૩-૦
૯૯ શ્રી યશોવિજયજી નિવંધ.	૨૧૦	૦-૬-૦
૧૦૦ ભજનપદસંગ્રહ ભાગ ૧૧	૨૨૦	૦-૧૨-૦
૧૦૧ „ ભાગ ૧ આ. ૪થી	૨૦૦	૦-૮-૦
૧૦૨ ગુજરાત વૃહદ વિજાપુર વૃત્તાંત		
૧૦૩-૪ શ્રીમદ્-દેવચંદ્રજી વિસ્તૃતજીવન ચરિત્ર તથા દેવવિલાસ		
૧૦૫ મુદ્રિતજૈન શ્લોક ગ્રંથગાઈડ		
૧૦૬ કક્કાવલી-સુવોધ		
૧૦૭ સ્તવન સંગ્રહ (દેવવંદન સહિત)		
૧૦૮ પત્ર સદુપદેશ ભાગ ૩		

* આ નિશાનીવાળા ગ્રંથો શિલકમાં નથી.

× આ ગ્રંથો ત્રીટીશ કેલ્વણી ખાતાએ મંજુર કરેલા છે.

÷ આ ગ્રંથો શ્રીમંત ગાયકવાડ સરકારના કેલ્વણી-
ખાતાએ મંજુર કરેલા છે.

ગ્રંથો મલવાનાં ઠેકાણાં

૧ વકીલ મોહનલાલ હીમચંદ-પાદરા (ગુજરાત)

૨ શા. આત્મારામ એમચંદ-સાળંદ.

૩ શા. નગીનદાસ રાયચંદ ખાખરીયા-મહેસાણા

૪ શા. ચંદુલાલ ગોકલભાઈ-વિજાપુર

૫ શા. રતીલાલ કેશવલાલ-પ્રાંતિજ

૬ શ્રી બુદ્ધિસાગરસૂરિ જૈનસમાજ-પેથાપુર

૭ શા. મોહનલાલ નગીનદાસ ખાંખરીયા-

૧૯૨-૯૪ બુજાર ગેટ, કોટ, મુંબઈ.

દેવવંદન સ્તવન સ્તુતિ સંગ્રહ.

ચાતુર્માસી દેવવંદન વિધિ.

સ્થાપનાચાર્યાદિ આગળ ઇરિયાવહિયાદિ કરી, કાઉસગ્ગ કરી ઉપર લોગસ્સ કહીને પ્રથમ મંગલનિમિત્ત ચૈત્યવંદન કહેવું. પછી નમુચ્ચુલું પછી જયવીઅરાય 'આસવમખંડા' સુધી કહી ખમાસમણુ દેઇ ઋષભદેવનું ચૈત્યવંદન કહેવું. પછી નમુચ્ચુલું કહી ચારે થોયે દેવ વાંદવા. પછી નમુચ્ચુલું કહી જયવીઅરાય અર્ધા કહી ખમાસમણુ દેઇ અગ્નિતાદિ દેવનાં ચૈત્યવંદનો તથા થોયો કહેવી. શ્રી શાંતિનાથનું ચૈત્યવંદન કરી ચારે થોયે દેવ વાંદી સ્તવન કહેવું. ખાકીના તીર્થ કરને એક ચૈત્યવંદન અને એક સ્તુતિથી વાંદવા. શ્રી નેમિનાથ, શ્રી પાર્શ્વનાથ અને શ્રી મહાવીર પ્રભુને ચાર થોયો સ્તવનથી વાંદવા. મહાવીરપ્રભુનું સ્તવન કહી પછી જયવીઅરાય આખા કહેવા. પછી શ્રી શાશ્વતા અશાશ્વતા પ્રભુનું ચૈત્યવંદન કરવું અને નમુચ્ચુલું, અરિહંત-મેઇઆણું અર્ધકથી ચારે થોયો સાથે કહેવી. પછી કાઉસગ્ગમાં એક જણે કાઉસગ્ગ પારી એટી શાંતિ કહેવી. પછી કાઉસગ્ગ પારી લોગસ્સ કહી તેર નવકાર મણવા સિદ્ધાયણનાં તેર ખમાસમણાં દેવાં. પછીથી સિદ્ધાયણ, ગિરનાર, આબુ, અષ્ટાપદ અને સગ્ગેતશિખરનાં સ્તવન કહી અવિધિ આચારનાનો નિષ્ઠામિ દુક્કઃ દેવો વિધિ સમાપ્ત.

અથ ચૌમાસી દેવવંદન પ્રારંભ.

ચૈત્યવંદન.

પાનસરા મહાવીર જિન, વંદુ પૂનું ભાવે;
ચૌમાસી ચોવીશ જિન, વંદુ ગુણગણદાવે. ૧

ઋષભાદિક ચોવીશ દેવ, વંદીએ હિતકારી;
આતમશુદ્ધિ સંપન્ને, મુક્તિ મળે સુખકારી. ૨

અતીત અનાગત કાલના એ, વંદો સર્વ જિનેશ;
બુદ્ધિસાગર સંપ્રતિ, જિનવર ભાવ વિશેષ. ૩

એમ ચૈત્યવંદન કરી નમુશ્ચુણું કહી ‘આભવમખંડા’ મુધી
જયવીઅરાય કહેવા. પછીથી શ્રી આદિનાથનું ચૈત્યવંદન કરવું.
પછી શ્રી પદ્મવિજયજી વગેરેની ચૌમાસી દેવવંદનની વિધિ પ્રમાણે
દેવવંદન વિધિ જાણવી.

ઋષભદેવ ચૈત્યવંદન.

આદિનાથ અરિહંત જિન, ઋષભદેવ જયકારી;
સંઘ ચતુર્વિધ તીર્થને, સ્થાપ્યું જગ સુખકારી. ૧

પરમેશ્વર પરમાત્મા, તતુયોગે સાકાર;
અષ્ટકર્મ દૂરે કર્યાં, નિરાકાર નિર્ધાર. ૨

સાકારી અરિહંતજી એ, નિરાકારથી સિદ્ધ;
બુદ્ધિસાગર ધ્યાવતાં, પ્રગટે આતમઋદ્ધિ. ૩

ઋષભદેવ સ્તવન.

(કાનુડો ન જાણે મોરી પ્રીત-એ રાગ.)

પ્રભુજી ઋષભાજનેશ્વરદેવ, હૃદયમાં બહાલા લાગ્યારે. પ્રભુ
આવિર્ભાવે દિલ પ્રગટો, કર્મ આવરણો વિદ્યો,
પ્રભુજી લાગ્યું તુજથી તાન, આત્મિકલાવે જાગ્યારે. પ્રભુ ૧

મોહનો પહોરો ફેર, ઘાતાં શુદ્ધાનમ સફરે,
 પછી રહે ન કિચિત્તુ બેઠ, કર્મ સદુ જાને ભાગ્યંદે. પ્રમુ. ૧
 કાચી જે ધડીમાં મળતું, જ્યોતિર્માં જ્યોતે ભળતું,
 એવું મનુષ્યન નિઃશયજ્ઞાન, છત્રનગારાં વામણંદે. પ્રમુ. ૨
 શુદ્ધોપયોગે સંગી, અંતરમાતો રંગી,
 છુદ્ધિસાગર પ્રભુ દલુર, મર્યા નદિ માગે માગ્યાંદે. પ્રમુ. ૪

અપભરેવ સ્તુતિ.

અપભરિનેશ્વર સમ નિજ આતમ, સત્તાએ છે ધ્યાવયો,
 તિરોભાવને દૂર કરીને, વ્યક્તિભાવે ભાવયો;
 આતમને પરમાતમ કરવા, અસંખ્યયોગો ભિન્ન છે,
 સમ ઉપયોગે સર્વે મળતાં, સાપેક્ષથી અભિન્ન છે. ૧
 ભિન્ન ભિન્ન મત દર્શન પચો, નિરપેક્ષે મિથ્યા સહ,
 સાતનયોની સાપેક્ષએ, જાણે સમ્યક્ત્વ જ તદા;
 જૈનધર્મમાં સર્વે ધર્મો, સાપેક્ષે સમાય છે,
 જૈનધર્મ સેવે સદુ ધર્મો, સેવ્યા દેવો ગાય છે. ૨
 જિનવાણી જાણતાં જાણ્યું, સર્વે એ નિશ્ચય ખરે,
 જગ જાણ્યું સદુ આતમ જાણે, એવા નિશ્ચયને ધરે;
 આતમશુદ્ધિ માટે સર્વે, આદ્યાંતર ઉપાય છે,
 જેને જેથી શુદ્ધિ આતી, તેને તેજ મુહાય છે. ૩
 બહિરાતમને અંતરઆતમ, કરવો આતમજ્ઞાનથી,
 અંતરઆતમને પરમાતમ, કરવો ધ્યાનના તાનથી;
 અંતરઆતમ તે પરમાતમ, જાણી પ્રભુને સેવતા,
 તેવા જૈનો જિનતા પામે, સ્હાય કરતાં દેવતા. ૪

અનિતનાથ ચૈત્યવંદન.

અનિતઅનિત પદ આપતા, લબ્યજીવને જેહ;
 પુરૂષાર્થને ભાખતા, હેતુ મુખ્ય છે તેહ.
 જડપરિણામી યત્નથી, જડસાથે છે બન્ધ;
 શુદ્ધાત્મિકપરિણામના, પુરૂષાર્થે નહિ બન્ધ.
 પુરૂષાર્થશિરોમણિ એ, સહજયોગ શિરદાર;
 શુદ્ધાત્મ ઉપયોગ છે, અનિત થવા નિર્ધાર.

અનિતનાથસ્તુતિ.

અનિતજિનેન્દ્રે અનિત થવાને, સમ્યગ્જ્ઞાન પ્રકાશ્યુંજી,
 સાપેક્ષાએ લબ્ય લોકના, —મનમાં ગ્રેમે વાસ્યુંજી;
 આત્મજ્ઞાન સમ જ્ઞાન નહીં કે, ક્ષણમાં થાવે મુક્તિજી,
 આત્મજ્ઞાની નિર્લેપી થૈ, કર્મ કરે સહ્યુક્તિથી.

સંભવનાથ ચૈત્યવંદન.

સંભવજિનને સેવતાં, સંભવતી નિજ ઋદ્ધિ;
 ક્ષાયિક નવ લબ્ધિ મળે, થતી આત્મની શુદ્ધિ.
 ધાતીકર્મના નાશથી, અર્હન પદવો પામ્યા;
 આધિ વ્યાધિ ઉપાધિને, તુજ ધ્યાનારા વામ્યા.
 આત્મા તે પરમાત્મા એ, વ્યક્તિભાવે કરવા;
 સંભવજિન ઉપયોગથી, ક્ષણ ક્ષણ દિલમાં સ્મરવા.

સંભવનાથ સ્તુતિ.

આત્મ સ્વભાવે સંભવવું તે, સંભવ જિનની સેવાજી,
 ગુણપર્યાયો આવિર્ભાવે થાતાં પોતે દેવાજી;
 અલેહભાવે સંભવ કરતા જ્ઞાનાનંદ સ્વભાવેજી,
 નિજઆત્મ સંભવરૂપી છે વ્યક્ત કરે ભવી ભાવેજી.

અલિનંદન ચૈત્યવંદન.

- બાહ્યાંતર અતિશય ઘણી, અલિનંદન જિનરાજ; :-
 પ્રભુ ગુણગણને પામવા, અંતરમાં બહુ દાઝ. ૧
 પ્રભુ ગુણ વરવા ભક્તિ છે, સાધ્ય એજ મન ધરવું;
 ઘટાટોપ શો ગુણવિના, ગુણ પ્રાપ્તિમાં મરવું. ૨
 પ્રભુગુણ પેતામાં છતાં એ, આવીર્ભાવને કાળે;
 અલિનંદનને વંદતાં, પ્રકટ ગુણો થૈ છાળે. ૩

અલિનંદન સ્તુતિ.

- આત્માનંદ પ્રગટ કરી અલિનંદે જેહ,
 અલિનંદન છે આત્મા ગુણપર્યાય જેહ;
 આત્મ અલિનંદન થતો અલિનંદન ધ્યાઇ,
 ધ્યાન સમાધિ એકતા લીનતા પદ પાઇ. ૧

સુમતિનાથ ચૈત્યવંદન.

- સુમાતનાથ પંચમ પ્રભુ, સુમતિના દાતાર;
 સર્વવિવનાયક વિભુ, અરિહંત અવતાર. ૧
 સાત્ત્વિકગુણની શક્તિથી, બાહ્યપ્રભુતા ધારી;
 ચિદાનંદ પ્રભુતા બહી, અંતર નિત્ય છે ધ્યારી. ૨
 તુજમાં મનને ધારીને એ, નિઃસંગી થાનાર;
 કર્મ કરે પણ નહીં કરે, તુજ ભક્તો નરનાર. ૩

સુમતિનાથ સ્તુતિ.

- સન્મતિ ધારે દુર્મતિ, ત્યાગી જે નરનારી,
 સુમતિ પ્રભુ ભક્તો ખરા, નીતિરીતિ ધારી;
 સુમતિ પ્રદી ગુણ ભાવથી, આત્મભાવે રમતા,
 નિશ્ચયનય સુમતિ પ્રભુ, આપોઆપ નમતા. ૧

અનિ

અનિતઅનિત પદ
પુરુષાર્થને લાખતા,
જડપરિણામી યત્નથી
શુદ્ધાત્મિકપરિણામના,
પુરુષાર્થશિરોમણિ એ,
શુદ્ધાત્મ ઉપયોગ છે :

અનિતન

અનિતનિનેન્દ્રે અનિત થવાને
સાપેક્ષાએ લબ્ય લોકના, —મન
આત્મજ્ઞાન સમ જ્ઞાન નહીં કે
આત્મજ્ઞાની નિર્લેપી થૈ, કર્મ ૩

સંલવનાથ ચૈત્ય

સંલવનિને સેવતાં, સંલવતી ।
ક્ષાયિક નવ લબ્ધિ મળે, થતી અ
ધાતીકર્મના નાશથી, અર્હન પદવો
આધિ વ્યાધિ ઉપાધિને, તુજ ધ્યાન
આત્મા તે પરમાત્મા એ, વ્યક્તિલા
સંલવનિન ઉપયોગથી, ક્ષણ ક્ષણ દિ

સંલવનાથ સ્તુતિ.

આત્મ સ્વભાવે સંલવવું તે, સંલવ નિ
શુણુપર્યાયે આવિર્ભાવે થાતાં પોતે દેવાશુ;
અલેહભાવે સંલવ કરતા જ્ઞાનાનંદ સ્વભાવે
નિજઆત્મ સંલવરૂપી છે વ્યક્ત કરે લવી

ચંદ્રપ્રભુ ચૈત્યવંદન.

અનંત ચંદ્રની જ્યોતિથી, અનંત જ્ઞાનની જ્યોત;	
ચંદ્રપ્રભુ પ્રભુમું સ્તવું, કરતા જગ ઉગોત.	૧
અસંખ્ય ચંદ્રો જાનુઓ, ઇન્દ્રો જેને ધ્યાય;	
પદ્મદલ ચંદ્રપ્રભુ, જગમાં સત્ય મુકાવ.	૨
શુદ્ધપ્રેમથી વંદતાં એ, અસંખ્યચંદ્રનો નાથ;	
બુદ્ધિસાગર આતમા, ટાળે પુદ્ગલ સાથ.	૩

ચંદ્રપ્રભુ સ્તુતિ.

ચંદ્રપ્રભુ વિભુ ઉગદિશે, જૈનધર્મ તે સાચો,	
નય સાપેક્ષાએ ખરો, તેમાં જીવ્યો રાચો;	
આત્મજ્ઞાન ને ધ્યાનથી, કરે આત્મની શુદ્ધિ,	
શુદ્ધાત્મ ચંદ્રપ્રભુ, થાતાં આનંદ જલ્દિ.	૧

સુવિધિનાથ ચૈત્યવંદન.

સુવિધિનાથ સુવિધિ દિશે, આત્મશુદ્ધિના હેત;	
શ્રાવક સાધુ ધર્મ જે, તેના સહુ સંકેત.	૧
દ્રવ્ય-ભાવ વ્યવહાર ને, નિશ્ચય સુવિધિ જોશ;	
જૈનધર્મની જાણતાં, કરતાં રહે ન કલેશ.	૨
શુદ્ધાત્મ પરિણામમાં એ, સર્વ સુવિધિ સમાય;	
આનંદ સુવિધિનાથ થી, ચિદાનંદમય થાય.	૩

વાધનાથ સ્તુતિ.

આત્મિક શુદ્ધિની સુવિધિ, દ્રવ્યભાવથી સાચી,	
બાહ્યાંતર કિરિયા બહી, સ્વાધિકારે રાચી;	
કરતાં ચિદાનંદ પરિણતિ, એક સુવિધિ સોઢે,	
ત્રણ જગતના લોકનાં, મન સુવિધિ મોઢે.	૧

શીતલનાથ ચૈત્યવંદન.

આત્મિક ધર્મની શુ તા, કરીને શીતલનાથ;
 સર્વ લોક શીતલ કરે, સાચા શિવપુર સાથ.
 ધર્મ મુવિધિ આદરી, શીતલ થયા જિનેન્દ્ર,
 સમતાથી શીતલ પ્રભુ, આત્મ સ્વયં મહેન્દ્ર.
 સમતા શીતલતાથી એ, શીતલ પ્રભુ થવાય;
 બુદ્ધિસાગર આત્મા, પૂર્ણાનંદ સુહાય.

૧

૨

૩

શીતલનાથ સ્તુતિ.

શીતલ પ્રભુ શીતલ કરે ભજે શીતલભાવે,
 શમ શીતલતા ધારતાં સહુ સંતાપ ભવે;
 રાગદ્વેષ નિવારીને આપ શીતલ થાવો,
 આત્મને શીતલ કરે સત્ય નિશ્ચય લાવો.

૧

ત્રેયાંસનાથ ચૈત્યવંદન.

સર્વ ભાવ ત્રેયો વર્યા, શ્રી ત્રેયાંસ જિનંદ;
 આત્મશીતલતા ધારીને, ટાળ્યા મોહના કંદ.
 ઉપશમ ક્ષયોપશમ અને, ક્ષાયિક ભાવે જેહ;
 સત્ય ત્રેયને પામતો, સ્વયં ત્રેયાંસ જ તેહ.
 શ્રી ત્રેયાંસ પ્રભુસમો એ, નિજ આત્મને કરવા;
 વદો ધ્યાવો ભવિજના, ધરો ન જડની પરવા.

૧

૨

૩

ત્રેયાંસનાથ સ્તુતિ.

દ્રવ્ય ભાવથી ત્રેયને, નિજ આત્મનું ભણો,
 ભણી અચારે મૂક્યો, પુરુષાર્થને આણો;
 આત્મજ્ઞાન ને સંતોષ્યા, વડે ત્રેયને સાધો,
 ત્રેયાંસ પ્રભુની પેઠે સહુ પૂર્ણ ત્રેયેજ વાધો.

૧

વાસુપૂજ્ય ચૈત્યવંદન.

ક્ષાયિક લગ્નિ ઝેયથી, વાસુપૂજ્ય જિનદેવ;
 થયા હૃદયમાં ભગીને, કરે પ્રભુની સેવ. ૧
 ચિદાનંદ વસુતા વર્મા, વિશ્વપૂજ્ય જિનરાજ;
 વાસુપૂજ્ય નિજ આતમા, કર્યો સાંધી કાજ. ૨
 પ્રભુમય થૈ પ્રભુ સેવતાં એ, સ્વયં પ્રભુ જિન થાય;
 અનંત ઈવલજ્ઞાનની, જ્યોતિ જ્યોત સુહાય. ૩

વાસુપૂજ્ય સ્તુતિ.

આતમ વાસુપૂજ્ય છે, કરે આવિર્ભાવે,
 નિશ્ચય નયદષ્ટિભંગે, પ્રહલાવના દાવે;
 વાસુપૂજ્યના ધ્યાનથી, વાસુપૂજ્યજી થાવો,
 ધ્યાન સમાધિ એકતા લીનતાથી સુહાવો. ૧

વિમલનાથ ચૈત્યવંદન.

આત્મિક સિદ્ધિ આઠ જે, આઠ વસુના લોગી;
 આત્મવસુ પ્રગટાવીને, નિર્મલ થયા અયોગી. ૧
 કરી વિમલ નિજ આતમા, થયા વિમલ જિનરાજ;
 પ્રભુ પેઠે નિજ વિમલતા, કરવી એ છે કાજ. ૨
 આત્મવિમલતા જે કરે એ, સ્વયં વિમલ તે થાય;
 વિમલ પ્રભુ આલંબને, વિમલપણું પ્રગટાય. ૩

વિમલનાથ સ્તુતિ.

આર્તરોદને વારીને મન નિર્મલ કરવું,
 એવી પ્રભુની પૂજના એહ ધ્યાન છે ધરવું;
 વિમલ પ્રભુ જગ ઉપદિયે સદુ નિર્મલ થાવો,
 વિમલ થવું નિજ હાથમાં થાને વાર લગાવો. ૧

અનંતનાથ ચૈત્યવંદન.

વિમલાત્મા કરીને પ્રભુ, થયા અનંત જિનેશ;
 અનંત જ્યોતિર્મય વિભુ, નહીં રાગ ને દ્વેષ.
 અનંત જીવન જ્ઞાનમય, આનંદ સહજ સ્વભાવે;
 દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાલથી, ભાવથી સત્ય સુહાવે.
 અનંત રત્નત્રયી વર્યા એ, અનંત જિનવર દેવ;
 બુદ્ધિસાગર ભાવથી, કરવી ભક્તિ સેવ. ૩

અનંતનાથ સ્તુતિ.

અનંત આત્મ દ્રવ્યથી ક્ષેત્ર કાલ ને ભાવે,
 જાણે અંત ન થાય છે આઠ કર્મ અભાવે;
 દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવથી અંત કર્મનો આવે,
 અનંતનાથ જાણાવતા બ્રહ્મ અંત ન થાવે. ૧

ધર્મનાથ ચૈત્યવંદન.

પદ્મરમા શ્રી ધર્મનાથ, વંદુ હર્ષોદ્ધાસે;
 અનંત આત્મ ભાજિયો, કેવલજ્ઞાન પ્રકાશે.
 આત્મધર્મ છે આત્મમાં, જડમાં જડના ધર્મો;
 વસ્તુસ્વભાવે ધર્મ છે, સમજી ટાળો કર્મો.
 ચિદાનંદ ધર્મજ ખરો એ, ધર્મ ન તે જડમાંહો;
 આત્માવણુ જડ વિષયમાં, મળે ન આનંદ કયાંયે. ૩

ધર્મનાથ સ્તુતિ.

ધર્મ પ્રભુ કહે આત્મનો ધર્મ ગુણ પર્યાયો,
 સમજે વર્તે સહજથી તેહ ધર્મી સુહાયો;
 ધર્મનાથ નિજ આત્મા કરે આવિભાવે,
 અજ્ઞાની ધર્મ પન્થ સહુ ટળે આત્મસ્વભાવે. ૬

શાંતિનાથ ચૈત્યવંદન.

દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રી, સાચી શાંતિ થાવે;
 શાંતિનાથ શાંતિ વર્યા, રત્નત્રી સ્વશાવે.
 તિરેલાવ નિજ શાંતિનો, આવીર્ભાવ જે થાય;
 શુદ્ધાત્મ શાંતિ પ્રભુ, સ્વયં મુક્તિપદ પાપ.
 જાણ શાંતિનો અંત છે એ, આત્મ શાંતિ અનંત;
 અનુભવે જે આત્મમાં, પ્રભુપદ પામે સંત.

શાંતિનાથ સ્તવન.

(સમકિત દ્વાર ગભારે પેસતાંછ—એ રાગ.)

શાંતિ જિનેશ્વર પરમેશ્વર વિભુછ, ગાતાં ને ધ્યાતાં હર્ષ અપારંદરે;
 શાંતિ સ્મરતાં પ્રગટે શાંતતાછ, સહજ ચોગે નિર્ધારંદરે. શાંતિં ૧
 મનમાં છે મોહજ તાવત્ હુઃખ છેછ, મોહ ટળ્યાથી સાચી શાંતિરે;
 તમ ને રજથી નહીં શાંતિ આત્મનીછ, સાત્ત્વિક શાંતિ ઉવટે શાંતિરે.
 શાંતિં ૨
 દેહ ને મનમાં શાંતિ નહીં ખરીછ, શાંતિ ન બાહિર લોગે થાયરે;
 થાવત્ મનમાં સંકલ્પો જગતાછ, તાવત્ ન શાંતિ સત્ય સુહાયરે.
 શાંતિં ૩
 શાંતિ અનુભવ આવે સમપણેછ, ઉપશમ આદિ ક્ષાયિકભાવરે;
 સહજ સ્વભાવે વિકલ્પો ટળેછ, શાંતિ અનંતી આત્મ દાવરે. શાંતિં ૪
 દ્રવ્યે ને ભાવથી શાંતિ પામવાછ, જ્ઞાને લગાવો આત્મતાંનરે;
 શાંતિ પ્રભુમય આત્મ થે રહેછ, બુદ્ધિસાગર લગવાનરે. શાંતિં ૫

શાંતિનાથ સ્તુતિ.

શાંતિ મળે નહીં લક્ષ્મીથી નહીં રાજ્યના લોગે;
 શાંતિ મળે નહીં કામથી જાણસત્તાપ્રયોગે;
 શાંતિ ન રાગ દેવથી સહુ વિષયને વામે,
 શાંતિ જિનેશ્વર ભાખતા શાંતિ આત્મમધમે.

શાંતિ ન ક્રોધ ને માનથી તેમ માયા ને દોષે,
શાંતિ ન શાસ્ત્રાભ્યાસથી જડમાં મન થોભે;
શાંતિ ન બાહ્ય પદાર્થથી હું ને મારું માને,
સર્વ જિનેશ્વર લાખતા શાંતિ આતમસ્થાને. ૨

સંકેદ્યો ને વિકલ્પથી મન શાંત ન થાવે,
અજ્ઞાન ને મોહભાવથી કોઈ શાંતિ ન પાવે;
નામરૂપનિર્મોહથી જિનવાણી જણાવે,
શાંતિ આતમમાં ખરી અનુભવથી આવે. ૩

મનને મારતાં આતમમાં સત્ય શાંતિ સ્વભાવે,
મન સંસાર ને મુક્તિ છે સમજે શિવ થાવે;
આતમમાં મન ઠારતાં નિજ પાસ છે શાંતિ,
શાસનદેવી સહાયથી રહે નહિ કોઈ બ્રાન્તિ. ૪

કુંથુનાથ ચૈત્યવંદન.

શુદ્ધ સ્વભાવે શાંતિને, પામ્યા કુંથુ જિનંદ;
કુંથુનાથ નિજ આતમા, સમજે નહિ મતિમન્દ. ૧
મનની ગતિ કુંઠિત થતાં, વૈકુંઠ મુક્તિ પાસે;
ક્રોધાદિક દૂરે કરી, વર્તે હર્ષોદ્ધાસે. ૨
બાહિર દૃષ્ટિ ત્યાગથી, આતમદૃષ્ટિયોગે;
કુંથુનાથ ધ્યાવે સદા, નિજના નિજ ઉપયોગે. ૩

કુંથુનાથ સ્તુતિ.

કુંથુનાથમય થૈ ને લબ્યો, કુંથુનાથ આરાધોળ,
આતમરૂપે થૈ ને આતમ, સિદ્ધિપદને સાધોળ;
આસક્તિવણુ કર્મો કરતાં, આતમ નહીં બંધાયળ,
કરે ક્રિયા પણ અક્રિય પોતે, ઉપયોગે પ્રભુ થાયળ. ૧

અરનાથ ચૈત્યવંદન.

રાગદ્વેષારિ હણી, થયા અરિહંત લેહ;
 અર જિનેશ્વર વંદતાં, કર્મ રહે નહીં રેહ.
 આતમના ઉપયોગથી, રાગદ્વેષ ન હેય;
 સર્વદાર્થ કરતાં યાત્રાં, કર્મ બંધ નહીં લેય.
 આત્મજ્ઞાન પ્રકાશથી એ, મિથ્યાતમ પલટાય;
 બુદ્ધિસાગર આત્મમાં, સહુ શક્તિ પ્રગટાય.

અરનાથ સ્તુતિ

કર્મ કરો પણ કર્મથી, રહે નિર્વેષ ભણે,
 જિન યાત્રાં પરમાર્થનાં, યાત્રાં કર્યો
 જૈન દયામાં કર્મને, કરો સ્વામિજી
 અર જિનવર એમ ભાખતા, શક્તિ

નેમિ ૨

મુનિસુવ્રત ચૈત્યવંદન.

ભાવ મુનિસુવ્રતપણું, પ્રગટાવીને જોડ; ૧
 મુનિસુવ્રત પ્રભુ જિન થયા, વંદુ તે ગુણગેહ.
 ક્ષાયિકભાવે આત્મમાં, ક્ષાયિક લખિય ધારી; ૨
 મુનિસુવ્રતને વંદતાં, રહે ન જડની યારી.
 મુનિસુવ્રતપણું આત્મમાં એ, જાણી પામે ભવ્ય; ૩
 મુનિસુવ્રત જિન ઉપદિશે, એવું નિજ કર્તવ્ય.

મુનિસુવ્રત સ્તુતિ.

સમકિત ને ચારિત્રી, મુનિસુવ્રત થાવે; ૧
 ઘાતીકર્મ વિનાશતાં, પ્રભુતા ઘટ પાવે;
 રાજયોગ ચારિત્રમાં, શુદ્ધ ઉપયોગ સંમતા,
 મન વચ કાયની ગુપ્તિથી, પરમાત્મરમણતા. ૨

નમિનાથ ચૈત્યવંદન.

આત્મમાં પ્રણમી પ્રભુ, થયા નમિ જિનરાજ; ૧
 નમવું ઉપશમ ક્ષાયિકે, ક્ષયોપશમે સુખકાજ.
 નમ્યા ન જે તે ભવ ભમ્યા, નમી લહ્યા ગુણવૃંદ; ૨
 નમિ પ્રભુએ ભાખિયું, સેવા છે સુખ કંદ.
 આત્મમાં પ્રણમી રહી એ, સ્વયં નમિ ઘટ જોવે; ૩
 ધ્યાનસમાધિ યોગથી, આત્મશક્તિ નહિ ખોવે.

નમિનાથ સ્તુતિ.

નમિ જિનેશ્વર સેવા લકિત, જગની સેવા લકિતજી, ૧
 નિજ આત્મની સેવા લકિત, એક સ્વરૂપે શકિતજી;
 નામ રૂપથી લિખ નિજતમ, ધારી પ્રભુ જે ધ્યાવેજી,
 પ્રારબ્ધ છે કર્મનો લોગી, તો પણ લોગી ન થાવેજી. ૨

નેમિનાથ ચૈત્યવંદન.

ગાવીશમા શ્રી નેમિનાથ, ગાર પ્રદાનના ધારી;	
શક્તિ અનંતી જેહની, ત્રણ ભુવન મુખકારી.	૧
ઈન્દ્ર ચન્દ્ર નાગેન્દ્રને, વામુરેવો અર્ચે;	
ચક્રવર્તિયો નેમિને, સેવે રદી ભગર્ચે.	૨
કૃષ્ણાદિક ભક્તો ઘણા એ, જેની સેવા સારે;	
એવા પરમેશ્વર વિભુ, સેવતાં મુખ ભારે.	૩

નેમિનાથ સ્તવન.

(પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રભુમીએ જાસ મુગધીરે કાવ—એ રાગ.)

નેમિ જિનેશ્વર વંદીએ, ધ્યાઈજે મુખકાર;	
દ્રવ્યકર્મ ને ભાવકર્મ જેણે હુણ્યાં, ધર્મચક્રી નિર્ધાર.	નેમિ ૧
ચોત્રીશ અતિશયે શોભતા, ગારશુણે શુભવંત;	
વાણી શુભ પાંત્રીશના ધારક જિનપતિ, રૂપારૂપી ભઈંત.	નેમિ ૨
વીશ સ્થાનકમાંહી એકતું, આરાધન કરી ગેશ;	
પૂર્વ ભવે તીર્થકર નામને જાંધિયું, ટાળ્યા સર્વે કલેશ.	નેમિ ૩
અડનિશ્ણે ધ્યાવતાં, સાતનયેકરી જ્ઞાન;	
નિજ આતમ અરિહંતપણું જહિં વરે, ટાળી મોહનું તાન.	નેમિ ૪
તુજ અનુભવ જેણે કર્યો, તે નહીં જાંધે કર્મ;	
શાતા અશાતા ભોગવે તે સમભાવથી, વેદે આતમ શર્મ.	નેમિ ૫
તિરોલાવ નિજશક્તિનો, આવિર્ભાવ જે અંશ;	
તે અંશે મુક્તિ ને મુક્તના આતમમાં, વર્તે છે સાપેક્ષ.	નેમિ ૬
ધ્યાતા ધ્યેય ને ધ્યાનના, પરિણામે છે અભેદ;	
બુદ્ધિસાગર એકતા પ્રભુની સાથમાં, પામ્યો અનુભવ એક.	નેમિ ૭

નેમિનાથ સ્તુતિ.

દ્રવ્ય ભાવથી નેમિ સરખા, જાળિયા જેનો થાવેછ,	
જૈનધર્મ પ્રસારાવે જમમાં, શુભપરિણામના દાવેછ;	
શુભ તે ધર્મ પ્રશસ્ય કપાયો, કરતાં પુણ્યને જાંધેછ,	
શુદ્ધ પરિણામે વર્તતાં, મુક્તિ કાણમાં સાધેછ.	૧

શુભ પરિણામી સમ્યગ્દૃષ્ટિ, શુદ્ધ ભાવને પામેજી,
અશુભ કપાયો પ્રગટયા વારે, દેહાધ્યાસને વામેજી;
નિર્ભય નિઃસંગી બળીયો થૈ, કાર્ય કરે નહિ હારેજી,
તીર્થંકર સર્વે ઉપદેશે, પ્રભુપણું ઘટ ધારેજી.

૨

નામ રૂપમાં નિર્મોહી થૈ, પ્રભુભક્તો શિવ વરતાજી,
સર્વ કાર્ય કરતા અધિકારે, ભયથી ન પાછા પડતાજી;
મર્દ બનીને દર્દ સહે સહુ, ધર્મ કર્મ વ્યવહારેજી,
જ્ઞાન કર્મ ને ભક્તિઉપાસન, -યોગને અંતર ધારેજી.

૩

મુક્તિ ભવમાં સમભાવી થૈ, ધમ કર્મ નહીં મૂકેજી,
જીવન્મુક્ત બને તોયે પણ, કર્તવ્યો નહી ચૂકેજી;
દેવશુદ્ધને કરીને સ્વાર્પણ, જેનો જિન થૈ બતાજી,
શાસનદેવી સેવા સારે, ધર્મની સેવા ચહાતાજી.

૪

પાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન.

પાર્શ્વનાથ પાસે પ્રભુ, આત્મ જ્ઞાનથી દેખે;
જડવણુ આતમ ભાનથી, પ્રગટ પ્રભુ નિજ પેખે.
જલધિમાં તારો યથા, ખેલે સ્વેચ્છાભાવે;
તથા જ્ઞાની જડ વસ્તુમાં, ખેલે જ્ઞાન સ્વભાવે.
પંચ વર્ણની માગીને, ખાઈ બને છે શ્વેત;
સંખની પેઠે જ્ઞાની બહુ, નિઃસંગી સુદેવ.
દેખે અજ્ઞાની બહિર, અંતર દેખે જ્ઞાની;
જ્ઞાનીના પરિણામની, સાક્ષી દેવજ્ઞાની.
જ્ઞાનીને સહુ આસવો, -સંવરણે થાય;
સંવરણુ અજ્ઞાનને. આજીવ હેતુ મુકાય.
પાર્શ્વ પ્રભુએ ઉપદેશો એ, જ્ઞાન અજ્ઞાનનો ભેદ;
મુક્તિમાગર આત્મમાં, જ્ઞાનીને નહીં ખેદ.

૧

૨

૩

૪

૫

૬

પાર્શ્વનાથ સ્તવન. . .
(મારા પાસછરે લોલ-એ રાગ.)

- આતમ ૧ ૧ ૧ પાર્શ્વ પ્રભુના પ્રેમને, અંતર ધારજોરે લોલ;
મોટે જે જે કષાયો ચિત્તમાં, તેહને વારજોરે લોલ. આતમ ૧
- પ્રભુના જૈનધર્મમાં શંકા, આદિ નહીં કરોરે લોલ;
શુર ને ધર્મની સંધની રક્ષા, -મોટે ઝટ મરોરે લોલ. આતમ ૨
- જગમાં જૈનો વધવા હેતકે, સહુ સ્વાર્પણ કરોરે લોલ;
સાધર્મિક દેખીને સ્વાર્પણ, -પ્રીતિ ઘટ ધરોરે લોલ. આતમ ૩
- જિન ને જૈનની સેવા ભક્તિમાં, લેઈ ન એકતારે લોલ;
પ્રભુજી સંધની સેવા તે તુજ, સેવા વિવેકતારે લોલ. આતમ ૪
- સેવા ભક્તિમાં છે અલેદ કે, પ્રભુ ને ભક્તમાંરે લોલ;
પ્રભુજી એવો મુજ વિશ્વાસ છે, વ્યાપ્યો રક્તમાંરે લોલ. આતમ ૫
- પ્રભુની શુરની સંધની સેવા, ભક્તિ એક છેરે લોલ;
જૈનમાં જિનપણું નિરખાતું કે, સ્વાર્પણ ટેક છેરે લોલ. આતમ ૬
- સેવા ભક્તિ વિના નહીં જ્ઞાન ને, કર્મયોગીપણુંરે લોલ;
સેવા ભક્તિથી દિલ શુદ્ધિ કે, નિશ્ચય એ ભણુંરે લોલ. આતમ ૭
- ભક્તોને પ્રભુભાવે સેવતાં, વ્યક્ત પ્રભુપણુંરે લોલ;
ધાતો યોગી આતમ દેવ કે, ક્ષણમાં જિનપણુંરે લોલ. આતમ ૮
- પ્રભુજી તું વદે છે સંધને, તે છે મોટકોરે લોલ;
પ્રભુજી તેની આગળ હું છું, સૌથી ઊંટકોરે લોલ. આતમ ૯
- પ્રભુજી જીવન્મુક્ત થતાં તો, એમ ઉપદેશિયુંરે લોલ;
પ્રભુજી સંધની સેવા ભક્તિમાં, મુજ મન ઉત્તર્યુંરે લોલ. આતમ ૧૦
- પ્રભુજી સેવા ભક્તિના અંશથી, સિદ્ધપણું ચનુરે લોલ;
પ્રભુજી ધર્મ કર્મ વ્યવહારથી, સંધપણું છતુરે લોલ. આતમ ૧૧
- કેવલજ્ઞાનીને વ્યવહાર કે, કરવાનો ખરોરે લોલ;
તેથી વીર્યજાતિ છે શીખ એ, ભક્તો દિલ ધરોરે લોલ. આતમ ૧૨
- પ્રભુજી તુજપર અણુઅણુ પ્રેમ કે, જૈનો ઉપરેરે લોલ;
પ્રભુજી ધારે તે લઈ મુક્તિ કે, ભવસાગર વરેરે લોલ. આતમ ૧૩

સંઘની દ્રવ્ય ને લાવથી ઉત્પત્તિ, -હેતુ મુજ સહુરે લોલ;
સ્વાર્પણ દીધું એમાં તાહારી, લક્ષિત સહુ લહુરે લોલ. આતમ ૧૪
સંઘની લક્ષિતમાં નહિ દોષની, -દૃષ્ટિ લક્ષતનેરે લોલ;
પ્રભુજી બુદ્ધિસાગર લક્ષતમાં, ધન્ય છે રક્તનેરે લોલ. આતમ ૧૫

પાર્શ્વનાથ સ્તુતિ.

પાર્શ્વ પ્રભુ જાણે જગ લોકો, મોહ થતો મનમાંથી રોકો,
પાકો નહિ દુઃખ પડતાં પોકો, ઉદમથી પગ ઠોકો,
જૈનધર્મ જગમાં પ્રસરાવો, સંઘ લક્ષિત આચારે લાવો,
માનવ લવનો લેશો હડાવો, નિશ્ચય એવો લાવો;
જૈનધર્મધનુઓ હડાવો, સંઘની રક્ષામાં લય લાવો,
તન મન ધનનો ભોગ ધરાવો, નિશ્ચય મુક્તિ પાવો,
જૈનોમાં જિનમાં નહીં લેદ, લક્ષિતમાં નહીં ધારો ખેદ,
પ્રભુ થવાની એહ ઉમેદ, નિર્મોહી થૈં વેદ.
જૈનધર્મ જગમાંહી પ્રચારો, નામદર્શી ભીતિ વારો,
સંઘોત્પત્તિનો કરો મુધારો, શ્રદ્ધા ઉદમ ધારો,
આત્મરૂપજૈનધર્મને પ્યારો, ધારી માનવ લવ નહિ હારો,
જૈનોમાટે દેહને ધારો, તેથી મુક્તિ આરો;
જૈનોના દોષ સામું ન જોશો, તેથી પાપ મલીનતા ધોશો,
વંશ પરપર ઉત્પત્તિ રહેશો, નહિં તો દુઃખથી રોશો,
માટે જાની ઈર્ષ્યથી રહેશો, માંથી રૂઢાય પરસ્પર લેશો,
પરસ્પર ઉપકારને વહેશો, સહુ જિનનો સદેશો.
સંઘની રક્ષા માટે જીવો, શ્રુતમાન છે જગમાં દીવો,
ધન્ય જૈન છે જે મરજીવો, પ્રભુ વચનામૃત પીવો,
જૈન ધર્મ સમ કોઈ ન ધર્મ, બીજા સર્વ છોટા ભર્મ,
તેથી પામે સત્ય ધર્મ, અધિકારે કરે કર્મ;
જૈનો થૈં કર્મોને કરવાં, મહાજનનાં કર્મો અનુસરવાં,
અનાસ્તિક્યો હોય ન પરવા, મિથ્યા બેરો હરવા,

એવું જિનની વાણી પ્રકાશે, મોહ-રહે નહીં તેની પાસે,
 કાર્ય કરે પણ રૂળ નહીં પાંછે, સ્વયં પ્રભુ એ વિગાસે. ૩
 દ્રવ્યભાવ સદૃશ ક્ષતિ પ્રકાશે, જનો ન આસક્તિના કાસે,
 જીવન મંત્રોનો વિચાસે, ધારી પ્રભુ યે ભાસે,
 જેનોનું જેનોને આપે, સંધની સેવાથી જગ વ્યાપે,
 અશક્તિ ટળશે સદૃશ પાપે, દુઃખીનાં દુઃખ કાપે;
 પદ્માવતી ધરત્સુંદરી ભક્તિ, પ્રગટે જેનોમાં સદૃશ શક્તિ,
 ટાળતાં દુર્ભતિ આસક્તિ, આતમ હૃદયર વ્યક્તિ,
 સર્વસ્વાર્પણે લોગી યાચે, જડતા શુદ્ધપણું નહિ પાચે,
 દેહાધ્યાસાદિક અધ્યાસે, ટાળી મુખિયા યાચે. ૪

પ્રભુ મહાવીર ચેત્યવંદન.

ત્રેવીશ તીર્થકર કહ્યા, અનંત શક્તિ નાય;
 પ્રભુ મહાવીર સેવતાં, જીવે યાય સનાય. ૧
 પ્રભુ મહાવીર વર્ધમાન, ચોવીશમા જિનરાજ;
 કલિમાં મહાવીર જે જને, તેહ કરંતો રાજ. ૨
 દ્રવ્ય ભાવ બાહિર ને, અંતર મહાવીર યાવા;
 મહાવીર પ્રભુને ભજે, થશે જગતમાં યાવા. ૩
 વીર જનીને વીરને, સેવતાં જીવાય;
 કલિમાં વીર થયા વિના, જીવતાંજ મરાય. ૪
 દ્રવ્યભાવ શક્તિવડે એ, જીવવું તે વીરભક્તિ;
 બુદ્ધિસાગર વીરની, ધ્યાવું આતમશક્તિ. ૫

પ્રભુ મહાવીર સ્તવન.

(એ શુભ વીરતણે ન વીસાડે—એ રાજ.)

જિનવર મહાવીર વંદુ ગાવું, ધ્યાવું જગ ઉપકારીર;
 જિનવર મહાવીર ભજતાં મહાવીર, યાતા નર ને નારીર. પ્રભુ ૧
 તુજ વચનામૃતમાનસસરવર, હંસ જનીને ઝીલ્યોર;
 અનુભવ મોહિતક શ્રદ્ધણ કરીને, શુદ્ધસ્વરૂપે ખીલ્યોર. પ્રભુ ૨

- મંદનવનસમ ત્હારાં વચનો, શાંતિ તુષ્ટિ કરનારાંરે;
ઉપદામ દ્યોયદામ ને દાયિક, - આરોગ્યનાં દેનારાંરે. પ્રભુ ૩
- વિહંગ્યોતિગી અનંત જ્યોતિ, તાહારી અનુભવે હીડીરે;
આકર્યો પદ્મ અનંતગુણી, તાહારી વાણી મીડીરે. પ્રભુ ૪
- વિંદોદાર કર્મો જન્મીને, આત્મસ્વરૂપ જાણાવીરે;
પદ્મ દામીને માનવ દીધા, અજોને હિત લાવીરે. પ્રભુ ૫
- પન્થ પિતા મિદાર્ય ભૂપતિ, ધન્ય છે ત્રિશલા માતારે;
પન્થ છે શ્રવિયદુંડ નગરને, આર્યભૂમિ ધન્ય બ્રાતારે. પ્રભુ ૬
- તુષ્ટ વચનામૃત પાન કર્યાંથી, મારી અશુ ખૂલીરે;
તુષ્ટ મુઠ્ઠા પ્યાનસમધિયોગે, મિથ્યા ભ્રમ ગયો ભૂલીરે. પ્રભુ ૭
- આત્મમહાવીર નીર્યકર અહુ, નામ અનેક ને એકરે;
પરબ્રહ્મસ્વરૂપ પ્રકાશ્યું, પ્રકટ્યો પૂર્ણ વિવેકરે. પ્રભુ ૮
- બાહિષ્કંતર દ્રવ્યભાવથી, મહાવીર થાવા કાળેરે;
હલિયુગની પૂર્વે તું પ્રગટ્યો, સર્વપ્રભુ ગિર છાળેરે. પ્રભુ ૯
- સર્વ વાતમાં મહાવીર થાવું, મહાવીરજનિ ઉપદેશેરે;
હલિયુગમાં જૈનોમાં મહાવીર, પ્રભુતા ચિત્ત પ્રવેશેરે. પ્રભુ ૧૦
- સર્વ વીરમાં મહાવીર અનહું, સર્વાશ્રમમાં ભાવેરે;
બાહ્યજનિને આત્મશક્તિથી, છુટ્યું જગમાં જાવેરે. પ્રભુ ૧૧
- તે હલિયુગે મહાવીર થાવા, - મારે છે ઉપયોગીરે;
તે હલિયુગે પ્રકાશ કરીને, થાવું આત્મ યોગીરે. પ્રભુ ૧૨
- અનંતિ વચ્ચે દુરતાન્ય છે, મહાવીર જગમાં એકરે;
તેવે હલિયુગે પ્રકાશ્યો, એ છે મેવા રેકરે. પ્રભુ ૧૩
- અનંતવચ્ચે સર્વ શક્તિન્ય છે, હલિયુગમાં છે થાવું;
અનંતવચ્ચે અનંત દર્શને, એવું એ સમજાવુંરે. પ્રભુ ૧૪
- અનંતવચ્ચે અનંત દર્શને, મારી હોરને દેવેરે;
હલિયુગને આત્મમહાવીર, એકજ દેવોને દેવેરે. પ્રભુ ૧૫

પ્રભુ મહાવીર સ્તુતિ.

- વીર પ્રભુમય જીવન ધારો, સર્વ જાતિ શક્તિથી,
 દોષો દાણી સદ્ગુણ લેયો, જનયો મહાવીર વ્યક્તિથી;
 સંપન્ને પણ હિમ્મત નહિ હારો, કાર્યોની સિદ્ધિ કરો,
 વીર પ્રભુ ઉપદેશે કાંઈ, અશક્ય નહિ નિશ્ચય ધરો. ૧
- ભાવીભાવને માની લેઈ, ઉદમ નહિ મૂકો જનો,
 કર્મ પ્રમાણે થાયે માની, આજમ્મ નહિ ક્યારે જનો;
 મૃત્યુ પાસે આવે તો પણ, ઉદમ શ્રદ્ધા રાખયો,
 સર્વે તીર્થ કર ઉપદેશે, તેથી શિવદેવ આપયો. ૨
- શ્રુતજ્ઞાનીને ઉદમથી, સિદ્ધિ સહુ વાતે થતી,
 માટે કાર્યોદમ નહિ ચૂકો, ભૂલો નહિ ઉદમ ગતિ;
 દલિયુગમાંડી સંઘ ચતુર્વિધ, ઉદમથી ચઢતી લહે,
 મહાવીરની વાણી સમજાતી, ભક્તોને શક્તિ વહે. ૩
- શક્તિ અનંતી આતમમાંડી, ભૂલી ક્યાં ભૂલો ભરો,
 આતમશ્રદ્ધા રાખો ભયો, દુષ્ટવૃત્તિયો દમો;
 સત્ય શર્મ છે આતમમાંડી, જડમાં મુખ આશા તમે,
 સિદ્ધાધિકા સહાય કરંતી, ઉદમથી મુક્તિ સમે. ૪

સિદ્ધાચલ સ્તવન.

(ધીરે સિદ્ધાચલને બોલવા એ રાગ.)

- સિદ્ધાચલ યાત્રા કરો, ભરી સાચા ભાવે;
 શત્રુજયને સેવતાં, રોગ ચોક ન આવે. સિદ્ધાચલ ૧
- દ્રવ્યથી શત્રુજયગિરિ, ભાવે આતમ પોતે;
 ખ્યાનસમ્રાધિયોગથી, મળે જ્યોતિર્ભયોતે. સિદ્ધાચલ ૨
- શત્રુજયગિરિ નામ સહુ, આતમનાં પ્રમાણે;
 દ્રવ્ય તે ભાવનો હેતુ છે, એવો નિશ્ચય આણે. સિદ્ધાચલ ૩
- આતમા અસંખ્યપ્રદેશ છે, તેમ ગિરિ પ્રદેશ;
 સમક્તિ પ્રગટે આદિમાં, આદિનાય મહેશે. સિદ્ધાચલ ૪

દ્રવ્ય ને ભાવ સાપેક્ષથી, જેવા ભાવે લક્ષિત;	સિદ્ધાચલ. ૫
તેવા ફલને પામશે, તેવી થાશે વ્યક્તિ.	
ઔદયિકભાવથી સેવતા, કેઇ ઉપશમ ભાવે;	સિદ્ધાચલ. ૬
ક્ષયોપશમ ક્ષાયિકથી, ભાવ સમફલ પાવે.	
દ્રવ્ય તીર્થે જેથી થયાં, ભાવ તીર્થાધાર;	સિદ્ધાચલ. ૭
વિમલાચલ વેગે વસો, જ્ઞાની થૈ નરનાર.	
આત્મિક શુદ્ધોપયોગથી, પોતે તીર્થ છે દેહે;	સિદ્ધાચલ. ૮
બુદ્ધિસાગર તીર્થ છે, શુદ્ધ આતમસ્નેહે.	

અષ્ટાપદ સ્તવન.

(રાગ ઉપરના.)

અષ્ટાપદ ગિરિ સેવના, લવી ભાવથી પામે;	અષ્ટાપદ. ૧
અષ્ટકર્મને જીતીને, ઠરે મુક્તિ ઠામે.	
દ્રવ્યથી અષ્ટાપદ ગિરિ, ભાવે આતમ પોતે;	અષ્ટાપદ. ૨
આઠ પગથિયાં યોગનાં, આરોહવાં જ્યોતે.	
યમ નિયમ આસન અને, પ્રાણાયામ એ ચાર;	અષ્ટાપદ. ૩
હઠનાં પગથિયાં ચાર છે, ચાર સહજનાં ધાર.	
પ્રત્યાહાર ને ધારણા, ધ્યાન સત્ય સમાધિ;	અષ્ટાપદ. ૪
શુદ્ધાત્મદર્શને પ્રાપ્તિ છે, નાસે આધિ ઉપાધિ.	
ચૌવીશ તીર્થકરતણી, મૂર્તિયો દેખે;	અષ્ટાપદ. ૪
દર્શન વંદન ધ્યાનથી, મોહભાવ ઉવેખે.	
આઠ પગથિયાંપર ચઢી, પરમાતમ જોવે;	અષ્ટાપદ. ૬
બુદ્ધિસાગર આતમા, સિદ્ધ મહાવીર હોવે.	

આયુ જિનચૈત્ય સ્તવન.

(એક દિન પુરૂરીક ગણવડરે લોલ-એ રાગ.)

આયુ પર્વત રણિયામણોરે લોલ, જિનમંદિર જયકારરે;	આયુ. ૧
વિમળશાહે કરાવીયાંરે લોલ, જિન પ્રતિમા મુખકારરે.	

વસ્તુપાલ ને તેજપાલનાંરે લોલ, મંદિરદેવ વિમાનરે;
 જિનપ્રતિમાને વંદતાંરે લોલ, પ્રગટે હુમ્ અમાનરે. આખુ. ૨
 અવચક્ષગદ જિનમંદિરોરે લોલ, વંદો પૂજો ભવ્યરે;
 આતમ ગુણુ પ્રગટાવવારે લોલ, માનવલવ કર્તાવ્યરે. આખુ. ૩
 જિનમંદિર ધીલાં લલાંરે લોલ, દર્શનથી દુઃખ ભયરે;
 ધ્યાન સમાધિ સ્થિરતા વધેરે લોલ, આરોગ્ય આનંદ થાયરે. આખુ. ૪
 દ્રવ્ય ને ભાવ બે લેદથીરે લોલ, યાત્રા કરતાં જશરે;
 બુદ્ધિસાગર આત્મમારે લોલ; સહજાનંદ હમેશરે. આખુ. ૫

સમ્મેતશિખર સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

સમ્મેતગિરિ અતિ શોભતોરે લોલ, સિદ્ધ્યા તીર્થકર વીશરે;
 દ્રવ્ય ભાવ યાત્રા કરેરે લોલ, વિધટે રાગ ને રીસરે. સમ્મેત. ૧
 જિનમંદિર પ્રભુ વંદતાંરે લોલ, આનંદ પ્રગટે અપારરે;
 યાત્રા કરે અનુભવ થતોરે લોલ, નાસે કર્મ વિકારરે. સમ્મેત. ૨
 ભાવ સમ્મેત શુદ્ધાતમારે લોલ, દર્શન સ્પર્શન થાયરે;
 અનુભવજ્ઞાને ધ્યાવતારે લોલ, પેતે પ્રભુપદ પાયરે. સમ્મેત. ૩
 સાધનયોગે સાધ્ય સિદ્ધિ છેરે લોલ, મનશુદ્ધિના ઉપાયરે;
 જે જે દ્રવ્યથી કરવા ઘટેરે લોલ, કરવા તે હિત લાયરે. સમ્મેત. ૪
 દ્રવ્ય ને ભાવથી જિનપ્રતિમા ભક્તીરે લોલ, દ્રવ્ય ને ભાવથી સેવરે;
 બુદ્ધિસાગર નિજ આત્મારે લોલ, આવિભાવે દેવરે. સમ્મેત. ૫

ગિરિનાર નેમિજિન સ્તવન.

(સમકિત દ્વારગભારે પેસતાંજી-એ રાગ.)

ગિરિનાર પર્વત નેમિ વંદતાંરે, ધ્યાવતાં શિવસુખ થાયરે;
 દીક્ષા કેવલ ને સુકિત નેમિનીજી, કલ્યાણ ભૂમિ સુહાયરે. ગિરિનાર. ૧
 નેમિનાથ શુણ ગાવતાંજી, શુણ પ્રકટે નિર્ધારરે;
 કારણ પાત્રી કારણ સંપન્નેજી, યાત્રા કરો સુખકારરે. ગિરિનાર.

નેમિનિનેશ્વર મંદિર શોભતુંજી, સ્વર્ગવિમાન સમાનરે;
 નેમિ પ્રતિમા દર્શન કરેજી, નાસે દોષની ખાણરે. ગિરિનાર. ૩
 નેમિનિનેશ્વર સરખો આતમાજી, નેમિના ધ્યાનથી થાયરે;
 ટળે ઉપાધિ આધિ યાત્રથીજી, નિવૃત્તિ સત્ય પ્રકટાયરે. ગિરિનાર. ૪
 નિવૃત્તિ માટે તીર્થની સેવનાજી, આતમ નિઃસંગ થાયરે;
 બુદ્ધિસાગર નિજ આતમનીજી, શુદ્ધદશા પ્રગટાયરે. ગિરિનાર. ૫

સર્વસાધારણ તીર્થ સ્તવન.

(રાગ ખીલુ ત્રિતાલ.)

સર્વ તીર્થ જયકાર, નમું હું, સર્વ તીર્થ જયકાર. નમું.
 તારે તે તીર્થજ સાર, નમું.
 ઉર્ધ્વ લોક ને અધોલોકે સહુ, તીર્થ-જે ચાર નિક્ષેપ; નમું.
 મૃત્યુલોકમાં સ્થાવર જંગમ, તીર્થ લજે નહોં લેપ. નમું. ૧
 વ્યવહારથી ને નિશ્ચય તીર્થો, ઉપાદાન નિમિત્ત; નમું.
 દર્શન જ્ઞાન ને ચારિત્ર તીર્થજ, સેવ્યાં આતમ પવિત્ર. નમું. ૨
 આત્મોન્નતિને આતમશુદ્ધિ કર, સંભોનતિકર જેડ; નમું. ૩
 શુદ્ધ દેવાદિ તીર્થો સર્વે, નમીએ ધ્યાનએ એહ. નમું. ૩
 સંઘ ચતુર્વિધ સંખ્યાવૃદ્ધિ, સેવા ભક્તિ સાર; નમું. ૪
 જંગમ તીર્થથી સ્થાવર તીર્થજ, પ્રગટે છે હિતકાર. નમું. ૪
 આતમ તીર્થ છે સર્વ તીર્થનો, નાયક મુખ્યાધાર; નમું. ૫
 આતમશુદ્ધિકર સર્વે તીર્થો, સેવો નર ને નાર. નમું. ૫
 સાનંદ શહેરે આનંદ લહેરે, વાંછા સહુ દેવેશ; નમું. ૬
 ઓગણીશ સત્તોતર આશ્વિનની, ખીજ તિથિ સુવિશેષ. નમું. ૬
 તપાગચ્છ સાગર શાખામાં, સુખસાગર શુદ્ધરાજ; નમું. ૭
 ચોમાસી દેવવંદન રચતાં, સિદ્ધચાં સઘલાં કાજ. નમું. ૭
 સાનંદ સંઘના ભક્તિભાવથી, ભણવા ગણવા હેત; નમું. ૮
 બુદ્ધિસાગરસૂરિ સિદ્ધિ પૂર્ણાનંદને દેત. નમું. ૮

શાશ્વતાઅશાશ્વતા જિન ચૈત્યવંદન.

શાશ્વત પ્રતિમાઓ ઘણી પ્રથમાદિ સ્વર્ગે જે રહી,
જિન ભાવસ્મૃતથી વંદતાં ઉપયોગની શુદ્ધિ વહી;
જ્યોતિષીનાં સર્વે વિમાનો ત્યાં પ્રતિમા નિર્મલો,
વ્યંતર ભુવનમાં જે રહી વંદુ હું એમે લગી લગી. ૧

જે જે જ માનવ લોકમાં તે તે જ વંદુ ભાવથી,
સિદ્ધાંત આગમમાં કહી, ભાવે સ્મરૂં ગુણદાવથી;
ઋષભાદિ ચારે નામથી શાશ્વત પ્રતિમા ધ્યાઈએ,
શત્રુજ્યાદિ તીર્થસ્થિત અશાશ્વતી મન લાઈએ. ૨

પાતાલ મૃત્યુ લોકમાં ને સ્વર્ગમાંહી વંદીએ;
નામાદિત્રીયો સર્વને વંદીને કર્મ નિકંદીએ;
પરમાત્મપ્રતિનિધિ તીર્થ જે આત્માર્થ ઉપશમ આદિયે,
બુદ્ધચળિ ભક્તિભાવથી ઉપયોગથી મન લાવીએ. ૩

શાશ્વતાઅશાશ્વતા જિનની સ્તુતિ.

શાશ્વત પ્રતિમાઓ સહુ વદો, સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલેષુ,
આવમના ઉપયોગે રહેવા, નિજગુણ જે અજવાળેષુ;
નામાદિનિરોપા ચારે, અવલંબન હિતકારીષુ,
નિશ્ચય ને વ્યવહારે વંદી, પામે મુખ નરનારીષુ. ૧

શાશ્વતી ને અશાશ્વતી પ્રતિમા, નયનિરોપે બલોષુ,
અર્હત પ્રત નધિ ક્ષયોપશમના,—ભાવે મનમાં આલોષુ;
એકમાં સર્વે સર્વમાં એકજ, એકાનેક વિચારેષુ,
ચાલતા ભાવે સાપેક્ષાએ, વંદીને ઘટ પારેષુ. ૨

મુખ મહાવીર જિનવરચાણી, આગમ શાસ્ત્ર પ્રમાણીષુ,
દલિમુગમાં આધાર ખરા એ, બહુ મનમાં આજીષુ;
સૂત્રોમાં જિનપ્રતિમા ભાખી, અરુણે કચી પ્રાણીષુ,
મુક્તી વાણી સુસ્તિનિયાની, અનંત સુણની ખાણીષુ.

મહાવીર ચૈત્યવંદન.

પ્રભુ મહાવીર જગધણી, પરમેશ્વર જિનરાજ;	
શ્રદ્ધા ભક્તિ જ્ઞાનથી, સાર્યાં સેવક કાજ.	૧
કાલ સ્વભાવ ને નિયતિ, કર્મ ને ઉદમ બાણ;	
પંચ કારણે કાર્યની, સિદ્ધિ કથી પ્રમાણ.	૨
પુરુષાર્થ તેમાં કહો, કાર્યસિદ્ધિ કરનાર;	
શુદ્ધાત્મા મહાવીર જિન, વંદુ વાર હજાર.	૩
મહાવીર મહાવીર ધ્યાવતાં એ, મહાવીર આપોઆપ;	
બુદ્ધિસાગર વીરની, સાચી અંતર છાપ.	૪

મહાવીર ચૈત્યવંદન.

પ્રભુ મહાવીર વંદતાં, પ્રગલ્ભો હર્ષ અપાર;	
ઉત્પત્તિ વ્યય મુવમય, ભાખ્યાં દ્રવ્યો સાર.	૧
બાહિર-અંતરજ્ઞાતમા, પરમાતમા ત્રણ લોક;	
ભાખ્યા કેવલજ્ઞાનથી, કરી ઘાતીનો છેદ.	૨
દુઃખવિષે તુજને ધરી, કરી શુદ્ધ ઉપયોગ;	
જ્યોતિ જ્યોતિ મિલાવશું, ટાળી કર્મના રાગ.	૩
તુજ ધ્યાને રસિયા બનીને, સાધીશું નિજ કાજ;	
બુદ્ધિસાગર વારનું, પામીશું સામાન્ય.	૪

સિદ્ધાચલ ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધાચલ ગિરિ વંદીએ, દ્રવ્ય ભાવથી ભેદ;	
દ્રવ્ય ભાવ ગિરિ બાણતાં, રહે ન મનમાં કલેશ.	૧
સાત નયોથી બાણીને, વિમલાચલ ધ્યાનાર;	
અવશ્ય મુક્તિપદ લહે, શુદ્ધાત્મ પદ સાર.	૨
નિર્વિકલ્પ સ્વભાવથી એ, તીર્થજ આપોઆપ;	
બુદ્ધિસાગર સંપન્ને, રહે ન દુઃખિયા તાપ.	૩

महावीरस्तोत्रम्.

ॐ अहं ह्रीं महावीर ! सर्पविषं हर द्रुतम्;
 दुष्टरोगविनाशेन, रक्ष रक्ष महाविभो !
 त्वन्नामजांगुलीमंत्र, - जापेन सर्वदेहिनाम्;
 तक्षकादिमहासर्प, - विषं नश्यतु तत्क्षणम्.
 ग्रन्थिकज्वरनाशोऽस्तु, भूतबाधां विनाशय;
 वातपित्तकफोद्भूतान्, सर्वरोगान् क्षयं कुरु.
 जले स्थले वने युद्धे, सभायां विजयं कुरु;
 ॐ अहं सौं महावीर ! वर्धमान ! नमोऽस्तु ते.

१

२

३

४

महावीरस्तोत्रम्.

ॐ ह्रीं अहं महावीर ! विशदयंत्रप्रकाशक !
 वृश्चिकसर्पजातीनां, - विषं नाशय वेगतः.
 ॐ हंस ह्रीं महाहंस, वर्धमान ! जिनेश्वर !
 सर्वजातिविषाद् रक्ष, त्वन्नामजापकस्य मे.

१

२

महावीरस्तोत्रम्.

ॐ ह्रीं अहं महावीर ! केवलज्ञानभास्कर !
 बीतराग ! महादेव ! नमोऽस्तु ते जिनेश्वर !
 त्वमेव सर्वजीवानां, - जीवकोऽसि जगत्प्रभो !
 ब्रह्मा विश्वहरीऽसि त्वं, सर्वदा मे शिवं कुरु.
 पूर्णसुखात्मदेवस्त्वं, तोऽहं तत्त्वमसि स्वयम्;
 सांतिं तृप्तिं महासुप्तिं, श्रियं च कुरु सत्वरम्.

१

२

३

સ્તુતિયો.

ચાર સ્તુતિ.

- પ્રભુ મહાવીર જિનવર ધ્યાઈએ, પ્રભુ ગુણને પ્રેમે ગાઈએ;
 ગુણ ગાઈ ગુણ પ્રગટાવીએ, નિશ્ચય મહાવીરં પદ પાઈએ. ૧
- ચોવીશ તીર્થંકર કેવલી, પ્રભુમું વંદું તે લળીલળી;
 જિનવર ધ્યાઈ જિનવર થાવું, આતમ પરમાતમપદ ભાવું. ૨
- જિનવાણી વેદાગમ બણો; સમજીને ઉપયોગે આણો;
 જિનવાણીથી આતમ શુદ્ધિ, કરવી એવી ધારો બુદ્ધિ. ૩
- યશો ને યક્ષિણીઓ સ્હાએ, આવે છે ભક્તોની પ્રાપ્તિ;
 ઉપાસના ભક્તિ જે ધારે, ન્યાયે દેવો આવે બહારે. ૪

વીરપ્રભુની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

- વીરપ્રભુ પરમાતમા, પરમેશ્વર દેવા,
 ચોવીશ તીર્થંકર જિનો, જેઓ આપે મેવા;
 તેઓની વાણી ભલી, શુદ્ધ આતમકારી,
 દેવ-દેવીઓ સેવતી, શાસન હિતકારી. ૧

ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

- પ્રભુમું શ્રી મહાવીર, સર્વવિશ્વહિતકારી,
 ચોવીશ જિનવર, તીર્થંકર અવતારી;
 જ્ઞાનાગમ સૂત્રો, પ્રાપ્તો જ્ઞાનપ્રકાશી,
 દેવો દેવીઓ, શાસન ચેવ વિલાસી. ૧

ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

પ્રમુખદાવીરદેવજિનેશ્વરમ્,
સકલતીર્થપતિપચલેશ્વરમ્:
પ્રતિદિનં પ્રણમામિ જિનાગમમ્,
કુરુ હિ યક્ષિણી સંઘસહાયતામ્.

૧

ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

વીરં જિનેશ્વર કેવલી, જેતું શાસન આજે,
તીર્થંકર સર્વે નમું, જેઓ જગમાં ગાજે;
જૈનધર્મ પ્રગટાવિયો, જેનો આદિ ન અંત,
શાસનદેવની સહાયથી, દુઃખ પામે ન સંત.

૧

બીજની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

મહાવીર સમકિત બીજને, કહે કેવલજ્ઞાને,
તીર્થંકર સર્વે કહે, ચંદ્ર સરખી પ્રમાણે;
સર્વ ધર્મનું બીજ છે, જૈનધર્મ અનાદિ,
સિદ્ધાધિકા ટાળતી, સર્વ સંઘ ઉપાધિ.

૧

પંચમીની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

સમવસરણુમાં બેસીને, પ્રભુ વીરે પ્રકાશી,
પંચમી સહુ તીર્થંકરે, કથી જ્ઞાનવિલાસી;
જિનવાણી સહુ વેદના, -સત્ય વેદ સમાની,
શાસનદેવીઓ સંઘની, કરે ભક્તિ વખાણી.

૧

આઠમની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

અદ્ભુતી અદ્ભુતી ગતિ દિયે, મહાવીર પ્રકાશે,
સર્વે તીર્થંકર કયે, આઠ કર્મ વિનાયે;
દેવલજ્ઞાન પ્રકાશતી, શ્રુતજ્ઞાને આરાધે,
શાસનદેવની સ્થાયથી, સર્વ મુક્તિને સાધે.

૧

અગીઆરશની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

એકાદશી અતિ ઉજ્જી, વીરદેવે પ્રકાશી,
કૃષ્ણે પાળી નેમના, ઉપદેશથી ખાસી;
જ્ઞાનાવરણને ટાળીને, શુદ્ધજ્ઞાન પ્રકાશે,
દેવ-દેવીઓ સંધની, કરી ભક્તિ ઉભાસે.

૧

ચૈત્રી પૂનમની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

ચૈત્રી પૂનમ વિમલાચલે, તપ વીરે ભાખ્યું,
તીર્થંકર સર્વે ભણું, મુક્તિદલ દાખ્યું;
સિદ્ધાચલના ધ્યાનથી, શુદ્ધજ્ઞાન ને મુક્તિ,
શાસનદેવો સારતા, યાત્રીઓની ભક્તિ.

૧

સિદ્ધાચલની સ્તુતિ.

દ્રવ્યભાવથી સિદ્ધાચલગિરિ, બાહિર અંતર ભણોલ,
સાત નયોની સાપેક્ષાએ, સમલ મનમાં આણોલ;
નિમિત્ત દારણ ઉપાદાનથી, સિદ્ધાચલને સેવોલ,
બુદ્ધિસાગર વીરપ્રભુલ, બાળે ત્રિભુવનદેવોલ.

૧

સિદ્ધાચલ સ્તુતિ.

નિમિત્ત વિમલાચલ તીરથ છે, આતમ શુદ્ધિકારીજી,
ઉપાદાન આતમ શત્રુજય, ચિદાનંદ ગુણધારીજી;
અસંખ્યપ્રદેશી કાંકરે કાંકરે, ધ્યાને સ્થિર થનારાજી,
અનંત સિદ્ધયા સીઝશે સાધુ, બુદ્ધિસાગર ખ્યારાજી.

આંખિલ તપની ચાર સ્તુતિની એક સ્તુતિ.

વીરપ્રભુએ આંખિલ તપને, લાખ્યું ભવિ હિતકારીજી,
અર્હનું સિદ્ધ ને સૂરિ વાચક, મુનિ સેવા સુખકારીજી;
દર્શન જ્ઞાન અને ચારિત્રજ, તપ સેવા શ્રુતધારીજી,
શાસનદેવો સ્થાય કરે સહુ, દ્રવ્યભાવ સુખકારીજી.

સીમંધર જિન સ્તુતિ.

મહાવિદેહે સીમંધરજિન, વૈદેહી દેહે છતા,
કેવલજ્ઞાની આતમરામી, ઉપકારી જગમાં છતા;
દ્રવ્યભાવથી અંતર ણાહિર, ઉપશમ આદિ ભાવથી,
સીમંધરજિન વંદું ધ્યાવું, આત્મિક સીમાદાવથી.

શ્રી મહાવીર પ્રભુની સ્તુતિ.

ઉદયિક ભાવે પ્રશસ્ય વીરો, વંદે ધ્યાવે ભાવથી,
ઉપશમ ક્ષયોપશમ ભાવે સહુ, વીરો ધ્યાવે દાવથી;
સર્વ વીરનો પ્રભુ મહાવીર, શુદ્ધાતમ ધ્યાવું પ્રભુ,
પ્રજ્ઞાદિક ધ્યાવે છે જેને, એવા વીર નમું વિભુ.
ક્ષાયિકભાવે પ્રભુ મહાવીર, આતમ થાવે જ્ઞાનથી,
આતમ તે પરમાતમ પોતે, સત્તા ને વ્યક્તિયકી;
દેખો દિલમાં આતમ મહાવીર, ભાષે સર્વે જિનપતિ,
શુદ્ધાત્મા ધાવાથી સહુમાં, લેદ રહે નહિ કંઈ રતિ.

આગમ-વેદો-શાસ્ત્રો સર્વે, સાતનયે જાણ્યાયકી,
 સમ્યગ્ આતમજ્ઞાન પ્રકાશે, જ્ઞાની જાતો નહિ છકી,
 સાપેક્ષાએ સર્વે તત્ત્વો, જાણી આતમમાં રમે,
 આતમશુદ્ધિ હેતે સહુ શાસ્ત્રો, જાણે તે નહિ ભવ ભમે. ૩
 આતમાની જ્ઞાનાદિ શક્તિ, ઉપાદાનથી દેવતા,
 દર્શન જ્ઞાનમયી છે આતમ, જેનો તેને સેવતા;
 નિષ્કામી આતમને સેવે, દેવો દેવીઓ મુદા,
 દ્રવ્યભાવથી મહાવીર ભક્તો, શક્તિમંતો સર્વદા. ૪

સ્તવનો.

બીજાનું સ્તવન.

(એક દિન પુઠરીક ગણધરે લાલ-એ રામ.)

બીજ તિથિએ જૈનધર્મનું રેલાલ, બીજ ગ્રહો સમકિતરે હુંવારીલાલ;
 એ શુક્રે ને જૈનધર્મની રેલાલ, ગ્રહો સમકિતરીતરે હુંવારીલાલ. બીજ. ૧
 અનંતચાર કયાયનો રેલાલ, ગણ મોહની તેમરે, હુંવારીલાલ;
 સાત પ્રકૃતિ ઉપશમે યદારેલાલ, ત્યારે સમકિત નેમરે હુંવારીલાલ. બીજ. ૨
 સાતનો ક્ષયોપશમ ક્ષયેરેલાલ, ક્ષયોપશમ ક્ષાયિકરે હુંવારીલાલ;
 વ્યવહાર સમકિત સાધતારેલાલ, નિશ્ચય સમકિત એકરે હુંવારીલાલ.

બીજ. ૩

નિશ્ચય સમકિત મુનિપણેરેલાલ, ચારિત્ર લેગું મુદાપરે હુંવારીલાલ;
 ચાર નિશ્લેષે સાતનયે ઠરીરેલાલ, સમકિતગુણ પ્રગટાયરે હુંવારીલાલ.

બીજ. ૪

ચારિત્રમોહ નિવારતોરેલાલ, ચૂકે ન ઉદમ તેહરે હુંવારીલાલ;
 સમકિત તે દર્શન બહુરેલાલ, ચરણે લહે શિવગેહરે હુંવારીલાલ. બીજ. ૫
 સમકિત ઉત્કૃષ્ઠ ભાવથીરેલાલ, ક્ષણમાંહી મુકિત પાયરે હુંવારીલાલ;
 સમકિત સહસ્ર બોલહેરેલાલ, જ્ઞાને નિશ્ચય પાયરે હુંવારીલાલ. બીજ. ૬
 નિશ્ચયના પદ્મજેદ ઉરેલાલ, પામે રહે નહીં જેહરે હુંવારીલાલ;
 સમકિતરૂચિ દથ જાતનીરેલાલ, જાણી ટાળો લેહરે હુંવારીલાલ. બીજ. ૭

જલપંકજવત્ સમકિતીરેલાલ, નિર્લેખી કર્તવ્યરે હુંવારીલાલ;
 ગુરુશ્રદ્ધા-ભક્તિવડેરેલાલ, શ્રવણાદિકથી ભવ્યરે હુંવારીલાલ. ખીજ. ૮
 શુદ્ધાત્મ નિશ્ચય થતાંરેલાલ, અનુભવ આનંદ થાયરે હુંવારીલાલ;
 બુદ્ધિસાગર સમકિતીરેલાલ, સમ્યગ્જ્ઞાને સુધાયરે હુંવારીલાલ. ખીજ. ૯

પાંચમનું સ્તવન.

(પંચમી તપ તમે કરોરે પ્રાણી-એ રાગ.)

પાંચમે જ્ઞાન આરાધના કરતાં, જ્ઞાનાવરણ પલાયરે;
 મતિ શ્રુત અવધિ ને મનપર્યાવ, કેવલ પ્રગટ સુધાયરે. પાંચમે. ૧
 ચક્ષુ અચક્ષુ અવધિ ને કેવલ, -દર્શન પ્રગટી સુધાયરે;
 મતિ-શ્રુતનું અજ્ઞાન ટળે ને, વિભંગ ઝટ વિણસાયરે. પાંચમે. ૨
 મતિ અઠ્ઠાવીશ ત્રણસેં ચાલીશ, -લેદે ઘટ પ્રગટાયરે;
 ચૌદ વીશ લેદે શ્રુતજ્ઞાની, કેવલી સરખો થાયરે. પાંચમે. ૩
 અવધિજ્ઞાન અસંખ્ય પ્રકારે, મનપર્યાવ જે લેદરે;
 કેવલજ્ઞાનમાં લેદ ન ખીજે, પ્રગટે ફળતી ઉમેદરે. પાંચમે. ૪
 ગુરુમથી મતિ-શ્રુત જે પ્રગટે, આત્માનુભવ થાયરે;
 બુદ્ધિસાગર ગુરુની સેવા, કરતાં જ્ઞાન સુધાયરે. પાંચમે. ૫

અષ્ટમીનું સ્તવન.

(વીર જિનવર એમ ઉપદિશે-એ રાગ.)

મહાવીર પ્રભુ તપ ઉપદિશે, અષ્ટમીનું સુખકારરે;
 આઠ પ્રકારે મદ ત્યાગતાં, અષ્ટમી ગતિ મળે સારરે. વીર પ્રજ્ઞ. ૧
 પાંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ ને, સાધતાં થાય સમાધિરે;
 યોગની દૃષ્ટિયો આઠ છે, પામતાં હોય ન આધિરે. વીર. ૨
 અષ્ટાંગ યોગની સાધના, અનુક્રમથી કરનારરે;
 સાધ્ય સિદ્ધિપદ ઝટ લહે, આનંદ પૂર્ણ અપારરે. વીર. ૩
 અષ્ટમી દિન કલ્યાણકો, તીર્થેશનાં થયાં બેશરે;
 બુદ્ધિસાગર શુદ્ધ આત્મા, સાધ્ય સિદ્ધે ટળે કલેશરે. વીર. ૪

એકાદશીનું સ્તવન.

(વીર જિનવર એમ ઉપદિશે-એ રાગ.)

મહાવીર જિનવરે ઉપદિશ્યું, એકાદશી તપ જેશરે;	મહાવીર ૧
એ આરાધન આદર્યું, ટાળવા રાગ ને દેષરે.	
મહા જિનવર કહ્યાણુકો, એકાદશી દિન બાણરે;	મહાવીર ૨
નિષ્કામભાવથી સેવતાં, પ્રગટ થતું શુદ્ધ જ્ઞાનરે.	
જ્ઞાન પ્રથમ હયા છે પછી, જ્ઞાન પછી ક્રિયા જોયરે;	મહાવીર ૩
જ્ઞાન પછી તપ પ્રગટતું, જ્ઞાનથી ચારિત્ર હોયરે.	
શુદ્ધોપયોગથી જ્ઞાનીને, કર્મનો હોય ન ણધરે;	મહાવીર ૪
સર્વ કરે છતાં સંવરી, કર્મ ક્રિયામાં અણધરે.	
એકાદશી તપ સેવતાં, અષ્ટસિદ્ધિ નંબનિધિરે;	મહાવીર ૫
જુદ્ધિસાગર શુદ્ધ સેવતાં, ક્ષાયિકલગ્નિ સમૃદ્ધિરે.	

નવપદ ઓળી સ્તવન.

(એ શુભ વીરતણે ન વિસાડ-એ રાગ.)

નવપદ ઓળી તપ આરાધન,-કરતાં શિવમુખ આવેરે;	નવ ૧
રાગ શોક દુર્બુદ્ધિ વિધટે, અષ્ટસિદ્ધિ ઘર આવેરે.	
દ્રવ્ય ને ભાવથી નવનિધિ પ્રગટે, નવપદ ધ્યાનને ધરતાંરે;	નવ ૨
બ્રહ્મચર્ય નવ વાટો ધારી, નરનારી મુખ વરતાંરે.	
નવપદરૂપી આતમ પોતે, ઉપાદાનથી બાણીરે;	નવ ૩
નિમિત્તથી પર બાણી ભાવે, આરાધતા જ્ઞાનીરે.	
ષટ્ચક્રોમાં નવપદધ્યાને, આતમસમાધિ પ્રગટેરે;	નવ ૪
એકતા સ્થિરતા લીનતા યોગે, ધાતી કર્મો વિપટેરે.	
જિનવર મહાવીર રવે ભાખી, નવપદ શુભ શુભી ભાવેરે;	નવ ૫
જુદ્ધિસાગર આતમસ્વરૂપી, નવપદ સત્ય સુહાવેરે.	

તારંગ તીર્થ અજિત જિનેશ્વર સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

તારંગા ગઢ અજિત જિનેશ્વર, પૂજતાં સુખ થાયરે;
અજિત અને નિજ આતમધ્યાને, મોહ તે લાગ્યો જાયરે. તારંગાં ૧
બ્રમરી સંગે ઇયલ બ્રમરી, રૂપને ધ્યાને પાયરે;
તેમ પ્રભુના ધ્યાને રહેતાં, આતમ તદ્રૂપ થાયરે. તારંગાં ૨
દ્રવ્ય લાવથી યાત્રા કરવી, પ્રભુની સદ્ગુણ વરવારે;
સેવા પૂજા ગાયન ભક્તિ, પ્રભુ ગુણને અનુસરવારે. તારંગાં ૩
પ્રભુ સમ ગુણ નિજ આતમમાંહી, તેહનો આલિસાવરે;
કરવા સાધન યાત્રાદિક સહુ, ચૂકે ન સમકિતી દાવરે. તારંગાં ૪
આતમની શુદ્ધિ કરવાને, તુજ અવલંબન લીધુંરે,
બુદ્ધિસાગર સાધ્યોપયોગે, નિજ સુખ નિજને દીધુંરે. તારંગાં ૫

પાનસર મહાવીર સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

પાનસરા મહાવીર જિનેશ્વર, વાંઘા લેટયા ભાવેરે;
પુણ્યોદયથી દર્શન પૂજા, કીધી આતમ દાવેરે. પાનસરાં ૧
પ્રભુદર્શન કરતાં નિજદર્શન, આતમપ્રભુતા જાગેરે;
શ્રદ્ધાપ્રેમથી આતમાર્પણને, કરતાં મોહની લાગેરે. પાનસરાં ૨
મતિ-શ્રુતજ્ઞાન પ્રગટતાં દર્શન, ભાવથી પ્રભુનું થાયરે;
આતમાનુભવ ઝાંખી થાતાં, પ્રભુતા નિજ પ્રગટાયરે. પાનસરાં ૩
તુજ રૂપ ધ્યાતાં તુજ રૂપ થાવું, નિશ્ચય છે નિર્ધારેરે;
પતિવ્રતા સમ નવધા ભક્તિ, તાહ્યરી શિવ દાતારે. પાનસરાં ૪
કલિકાલે તુજ ચરણ કીધું, સ્વાર્પણ કરીને સર્વરે;
નામ રૂપનો મોહ રહ્યો નહીં, તુજ ભક્તિમાં અગર્વરે. પાનસરાં ૫
અર્પાઈ તુંજમાં હું ભાવે, કઈ તે ત્હારી ભક્તિરે;
બુદ્ધિસાગર આતમમહાવીર, પ્રગટે અનંતી શક્તિરે. પાનસરાં ૬

પંચાસર પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(પાર્શ્વ સંજેશ્વરા સાર કર સેવક-એ રાગ.)

પાર્શ્વ પંચાસરા જગતમાં જયકરા, પૂર્ણ આનંદ દરિયો મુહાયો;
શુદ્ધ આત્મપ્રભુ વીતરાગી વિભુ, પૂર્ણ જ્યોતિ સ્વરૂપે મેં ધ્યાયો.

પાર્શ્વ ૧

રોગ નહિ ચોક્ક નહિ સર્વ ચિંતા રહિત, સર્વ ભીતિ રહિત આત્મ વરવા;
શુદ્ધ ક્ષાયિક તુજ રૂપ સંભારતાં, તત્કણ મોહ નહીં ચોક્ક પંરવા.

પાર્શ્વ ૨

જેવું છે તાહ્યરૂં રૂપ આર્ચિઃ લાલું, માઠ્યરૂં તેહવું રૂપ નક્કી;
માહ્યરી તાહ્યરી એકતા અનુભવી, છવતાં મુકિતની કાંખી વકી. પાર્શ્વ ૩
ભાર થો ? હુઃખનો જ્ઞાન આગળ ટકે, ભાનુ ત્યાં તમ રહે કેમ ક્યારે;
તુજ દેખે થતો આત્મકપયોગ મુજ, પૂર્ણ આનંદ વહેતો જ ત્યારે.

પાર્શ્વ ૪

માહ્યરો તાહ્યરો ભેદ ત્યાં છે નહીં, એક આનંદરૂપે પ્રકાશ્યો;
પુદ્ધિસાગર પરિપૂર્ણ શક્તિમયી, આતમા આત્મરૂપેજ ભાસ્યો. પાર્શ્વ ૫

આરૂપ પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(સાંભળથો મુનિ સંયમ રાગ-એ રાગ.)

આરૂપ પાર્શ્વજિનેશ્વર વંદુ, ગાવું ધ્યાવું પ્રેમેરે;
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવે અનંતુ, સત્યરૂપ છે ક્ષેત્રેરે. આ ૧

શુદ્ધ સ્વરૂપે પરિભ્રમવામાં, ભકિતયોગ ને સેવારે;
તુજ ઉપયોગ તે જ્ઞાનયોગ છે, અગટ રૂપ નિજ દેવારે. આ ૨

આત્મોપયોગે કર્મ ન લાગે, તન્મય તુજથી થાતાંરે;
અનંત પૂર્વભવોનાં કર્મો, ક્ષણમાં દૂર પલાતાંરે. આ ૩

એક એક યોગે જગલોકો, અનંત મુકિત પામ્યારે;
અસંખ્ય યોગો બાળી જાને, જ્ઞાનીઓ વિશ્રામ્યારે. આ ૪

સર્વનયોની સાપેક્ષ દૃષ્ટિ, -યોગે યોગો અલેદરે;
પુદ્ધિસાગર શુદ્ધાત્મમાં, રહે ન યોગનો એદરે. આ ૫

અધરિયા આદિનાથ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

આદિ જિનેશ્વર ગાતાં ધ્યાતાં, રહે ન અઘડા ડોયરે; આ૦ ૧
 શુદ્ધપ્રેમથી પ્રગટ પ્રભુતા, આનંદ હેલી જોયરે.
 મન વાણી કાયા તુજ હુકમે, વર્તતાં નિજ રાજ્યરે; આ૦ ૨
 આત્માના તાને સહુ યોગો, એજ પ્રભુ સામ્રાજ્યરે.
 રતનત્રયી સ્થિરતા લીનતામાં, પ્રગટે નિશ્ચય તાનરે; આ૦ ૪
 બુદ્ધિસાગર આત્મોપયોગે, પ્રભુ મળ્યા મન માનરે.

મહાવીર પ્રભુ સ્તવન.

(શું કહું કંઈની મારી હો રાજ-એ રાગ.)

મહાવીર જિનવર દેવ હો રાજ ! તાહરે શરણે આળ્યો;
 તારો તારો પ્રભુ મુજ તારો હો રાજ ! તુજ શ્રદ્ધા દિલ લાળ્યો.
 સાત્ત્વિક પરભક્તિએ પ્રગટો, મનમંદિરમાં પધારો;
 તુજ વણુ ખીજું જગમાં ન ઇચ્છું, લાવે મુજને મુધારો હો રાજ.
 તાહરે. પ્રભુ. ૧

જેવો તેવો પણ હું છું તારો, મુજને પાર ઉતારો;
 પ્રાણંતે પણ પકડ્યા ન છોડું, ઉધર્યા વણુ નહીં આરો હો રાજ.
 તા. પ્રભુ. ૨

માગણુ પેટે હું નહીં માણું, તું છે પ્રાણથી આરો;
 તુજ સ્વરૂપ થી રહેવું એ નિશ્ચય, વિનવડી અવધારો હો રાજ.
 તા. પ્રભુ. ૩

માહકું તારું રૂપ ન જાહું, હવે ન જાઉં હું હાર્યો;
 આત્મ તે પરમાત્મ નકી, નિશ્ચય એવો ધાર્યો હો રાજ. તા. પ્રભુ. ૪
 આત્મમાં આનંદ પ્રગટારો, જન્મ મરણ દુઃખ વારો;
 બુદ્ધિસાગર આત્મમહાવીર, આરામાં તું આરો હો રાજ. તા. પ્રભુ. ૫

શ્રી સુખસાગરગુરુ સ્તવન.

(નાથ દેસે ગજકો બંધ છુડાયો-એ રાગ.)

- મુનિ સુખસાગર ગુરુયા, મુર-નર-મુનિ ગુણ ગાયા. નમું.
વચ્ચી ચાંત કાંત સંત, જીવદયા ગુણદરિયા;
મહાવતપાલન પૂરા, સાગર ઉપમા વરિયા. નમું. ૧
ધમાન મુનિ સંઘ સવાયા, સરલ સ્વભાવે મુહાયા;
ચ સમિતિ ધારક શર, ગુપ્તિએ યોગી ગવાયા. નમું. ૨
વૈશાલ્યી પ્રેમી પૂરા, ઉત્તમ પદવી પાયા;
મતાં ગંગા નીર વહાયા, સેવક એમાં ન્હાયા. નમું. ૩
મુમાં લીન ઠરી મન જીભ્યા, રાગ ને રોપ સમાયા;
કાલ્યણી બ્રહ્મચારી સાચા, ધર્મ કમાણી કમાયા. નમું. ૪
ગોગણિશ અગન્યોત્તર ચોમાસું, અમહાવાદમાં આબ્યા;
મપાઠ વદિ ત્રીજ સૂર ઉગમે, ધ્યાને સ્વર્ગ સિધાબ્યા. નમું. ૫
ગુરુગુણ ગાવું ગુરુ દિલ ધ્યાવું, ગુરુગુણ જગમાં છવાયા;
ગુરુકૃપાએ આતમ અનુભવ, પાયા પ્રભુ પ્રગટાયા. નમું. ૬
સ્હાય કરી ગુરુ શિષ્યને પ્રેમે, ગુરુનામ જાપ જપાયા;
મુદિસાગર સદગુરુ ધ્યાયા, મેસાણા ગુણ ગાયા. નમું. ૭
સં. ૧૬૭૯ આપાક શુભ તૃતીયા. ગુરુત્વતીઆન.

નવપદ ઓળીનું સ્તવન.

(પ્રીતલડી બંધાણીરે અજિત ત્રિલોકગુ-એ રાગ.)

- નવપદ ઓળીરે કીજે અતિથય ભાવધી,
કીપાલમયણા પેઠે નર ને નારજો;
અરિહુન સિદ્ધ ને સૂરિ વાચક મુનિવરા,
દર્શન જ્ઞાન ચરણ તપ નવ સુખસારજો. નવપદ ૧
પદ પદ અંબિલ નવસારવાલી વીથને,
ગણીએ કરી પદ આવરવક બેસાજો;
કર્મ નિશચિન રાજો આ જાવમાં રજો,
જપમંત્ર સંકટ નાસે સદૃશ રહેજો. નવપદ ૨

આત્મ નવધા શાયિક ઋદ્ધિ સંપન્ને,
જન્મ જરા ને મૃત્યુ લયનો નાશજો;
આત્મ તે પરમાત્મભાવે ઉદલસે,
અનંત આનંદ અનુભવ પ્રગટે ખાસજો.

નવપદ ૩

શુરંગમ લહીને નવપદ ધ્યાને રીઝીએ,
સમતાભાવે સુખદુઃખ સહીએ સર્વજો;
દુઃખની વખતે દીનપણું નહિ ધારીએ,
સત્તા લક્ષ્મીનો નહીં કરીએ ગર્વજો.

નવપદ ૪

દ્રવ્ય ભાવ વ્યવહાર ને નિશ્ચય નયથકી,
લેદાલેદે નવપદ સત્ય સ્વરૂપજો;
બુદ્ધિસાગર આરાધતાં આત્મા,
નિજમાં નવપદ ઋદ્ધિ પ્રગટે અનુપજો.

નવપદ ૫

વર્ધમાન આંખિલતપ સ્તવન.

(દાન મુપાત્રે દીજેહો ભવિકા દાન મુપાત્રે દીજે-એ રાગ.)

વર્ધમાન જિન વંદુ હો ભાવે વર્ધમાન જિન વંદુ;
આત્મ ભાવે આણુંદુ હો ભાવે વર્ધમાન જિન વંદુ.
વર્ધમાન આંખિલ તપ ભાખ્યું, પરમાત્મ પદ વરવા;
એકાદિક આંખિલ એમ ચક્રાં, શત આંખિલ એમ કરવાં. હો ભાવે ૧
એક આંખિલ કરી ઉપવાસ પશ્ચાત્, એ આંખિલ ઉપવાસે;
ચક્રે આંખિલ ઉપવાસ અંતર, વીશે વિશ્રામ વાસે. હો ભાવે ૨
નવપદમંથી ગમે તે પદનો, જાપ તે વીશ હજાર;
ભાર ખમાસનહુ લોગસ્ત્ર બારનો, કાયોન્નર્ગ વિચાર. હો ભાવે ૩
સુદસુખથી વિધિપૂર્વક ઉચ્ચરી, પૂર્ણ થતાં ઉઝરીએ;
તદ્ભવ ત્રીજા જીવમાં મુદિત, જૂદું કંઈ ન લરીએ. હો ભાવે ૪
ચાલ વર્ષ ત્રણ માસ ને ઉપર, વીશે દિવસે પૂરા;
નિશ્ચયવત્ તપ આરાધતાં, તપ ન કોઈ અધરા. હો ભાવે ૫

ખંચ હજાર પરચાશ છે આંગિત, હપવાસ શત નિધાર;
 પૂર્વે કરે વડભાગી તપિયા, લળિય શક્તિ ભંડાર. હો ભાવે ૬
 આહારાદિ વિષયોમાં રસવણ, આતમ આનંદ રસિયા;
 ક્ષયમાં મુક્તિ પામે નિશ્ચય, ભાન તપે હૃદયસિયા. હો ભાવે ૭
 અંતગડ સૂત્ર ને આચારદિનકરે, શ્રીચંદ કેવડી સાધ્યું;
 બુદ્ધિસાગર આત્મોદ્ધાસે; મહાસેનગ્રએ આરાધ્યું. હો ભાવે ૮

જિનેશ્વરસ્તવનચતુર્વિંશતિકા.

(૧)

૧ ઋષભદેવ સ્તવન.

(રાગ દેશાખ.)

પરમપ્રભુતા તું વયો, સ્વામી ઋષભજિજ્ઞંહ;	
ધ્યાને શુભ્રકાણે ચઢી, ટાળ્યા કર્મના ફંદ.	પરમ. ૧
અંતરંગપરિણામથી, નિજ ઋદ્ધિ પ્રકાશી;	
દાયિકભાવે મુક્તિમાં, સત્યાનંદવિભાસી.	પરમ. ૨
દર્તા કર્મ કરણ વળી, સંપ્રદાન સ્વભાવે;	
અપાદાન અધિકરણતા, શુદ્ધ દાયિકભાવે.	પરમ. ૩
નિત્યાનિત્ય સ્વભાવ ને, સદસત્ તેમ ધારે;	
વક્તવ્યાવકતવ્યને, એકાનેક વિચારે.	પરમ. ૪
આઠ પક્ષ પ્રભુવ્યક્તિમાં, પદ્ શુભ્ર સામાન્ય;	
સાતનયોથી વિચારતાં, પ્રભુવ્યક્તિ સુમાન્ય.	પરમ. ૫
સ્મરણ-મનન એક તાનમાં, શુદ્ધ વ્યક્તિમાં હેતુ;	
દુઝ સરખું મુજ રૂપ છે, ભવસાગરસેતુ.	પરમ. ૬
સાલંબનમાં તું વડો, નિસલંબન પોતે;	
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનથી, નિજને નિજ ગોતે.	પરમ. ૭

૨ અજિતનાથ સ્તવન.

(શ્રીરે સિદ્ધાચળ ભેટવા-એ રાગ.)

અજિતજિનેશ્વરદેવની, -સેવા સુખકારી;	
નિશ્ચય ને વ્યવહારથી, સેવા જયકારી.	અજિત. ૧
નિમિત્ત ને ઉપાદાનથી, સેવન ઉપકારી;	
દ્વેષ ખેદ ને ભય તણ, સેવો હિતકારી.	અજિત. ૨
દુર્લાભ સેવન ઇશનું, ધાતોધાતે મળવું;	
પરપરિણામને ત્યાગીને, શુદ્ધભાવમાં ભળવું.	અજિત. ૩
ષટ્કારક જીવદ્રવ્યમાં, પરિણુમતાં જ્યારે;	
ત્યારે સેવન સત્ય છે, ભવપાર ઉતારે.	અજિત. ૪
નિર્વિકલ્પ ઉપયોગથી, નિત્ય સેવો દેવા;	
નિજ નિજ જાતિની સેવના, મીઠા શિવમેવા.	અજિત. ૫
પરમપ્રભુ નિંજઆતમા, સેવનથી હોવે;	
બુદ્ધિસાગર સેવતાં, નિજરૂપને જોવે.	અજિત. ૬

૩ સંભવનાથ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

સંભવજિનવર જાગતો, દેવ જગમાં દીઠો;	
અનુભવ-જ્ઞાને જાણતાં, મન લાગે મીઠો.	સંભવ. ૧
પ્રગટે ક્ષાયિક લબ્ધિયો, સંભવજિનધ્યાને;	
સંભવચરણની સેવના, કરતાં સુખ માણે.	સંભવ. ૨
સંભવધ્યાને ચેતના, શુદ્ધ ઋદ્ધિ પ્રગટે;	
વીર્યોદ્ધાસની વૃદ્ધિથી, મોહ-માયા વિઘટે.	સંભવ. ૩
સંભવ-દૃષ્ટિ જાગતાં, સંભવજિનસરિણો;	
આલંબન સંભવપ્રભુ, એકતાએ પરણો.	સંભવ. ૪
સંભવસંયમસાધના, સાચી એક ભક્તિ;	
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનમાં, જ્ઞાન-દર્શનવ્યક્તિ.	સંભવ. ૫

૪ અભિનંદન સ્તવન.

(રાગ ઉપરના.)

અભિનંદનઅરિહંતનું, શરણું એક સાચું;	અભિ. ૧
લોકોત્તર ચિન્તામણિ, પામી દિલ રાચું.	
લોકોત્તર આનંદના, પરમેશ્વર લોગી;	અભિ. ૨
શાતા-અશાતાવેદની, ટળતાં સુખ થોગી.	
ઉત્તમ ધ્યાનની એકતા, જેથી પ્રભુ આણે;	અભિ. ૩
પુણ્યને દૂરે ઠરી, શુદ્ધરૂપ પ્રમાણે.	
પિંડસ્થાદિકે ધ્યાનથી, પ્રભુ દર્શન આપે;	અભિ. ૪
બુદ્ધિસાગર ભક્તિથી, સત્ય-આનંદ વ્યાપે.	

૫ સુમતિનાથ સ્તવન.

(રાગ ઉપરના.)

સુમતિચરણમાં લીનતા, સાતનયથી ખરી છે;	સુમતિ. ૧
સમકિત પામી ધ્યાનથી, થોગિયોએ વરી છે.	
નેગમ સંશ્લુ બાણી, વ્યવહાર વિચારે;	સુમતિ. ૨
નકલુસૂત્ર વર્તમાનના, પરિણામને ધારે.	
અતુકમ ચરણ વિચારને, નયો સમ જણાવે;	સુમતિ. ૩
શબ્દ અર્થ નય ચરણને, અનેકાંત શ્રદાવે.	
દ્રવ્ય અને ભાવ લેદથી, ચઉ નિષ્પેષ લેરે;	સુમતિ. ૪
તુજ ચારિત્રને ધારણાં, આઠ કર્મને છેડે.	
અજર-અમર અરિહંત ! તું, લેહલાવને ટાલે;	સુમતિ. ૫
બુદ્ધિસાગર ચરણથી, શિવમંદિર મ્હાલે.	

૬ પદ્મપ્રભ સ્તવન.

(રાગ ઉપરના.)

પદ્મપ્રભ ! જિનરાજ ! તું, શુદ્ધચેતન્યથોગી;	પદ્મ. ૧
શ્વાદિકચેતનજલિનો, પ્રભુ ! તું વડ લોગી.	

હરિ હર પ્રદા તું ખરો, જડલાવથી ન્યારો;
અષ્ટઋદ્ધિલોકતા સદા, લવપાર ઉતારો.

પદ્ય. ૨

નામ—રૂપથી ભિન્ન તું, ગુણ—પર્યાયપાત્ર;
શુદ્ધરૂપ ઓળખાવવા, શુર તું—હું છાત્ર.
સત્તાથી સરખો પ્રભુ, શુદ્ધ કરશે વ્યક્તિ;
બુદ્ધિસાગર લાવથી, પ્રભુરૂપની ભક્તિ.

પદ્ય. ૩

પદ્ય. ૪

૭ સુપાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

શ્રી સુપાર્શ્વજિનેશ્વર ખ્યારો, લવજલધિથી તારોરે;
સ્થિરઉપયોગે દિલમાં ધાર્યો, મોહ-મહામદ્દ હાર્યોરે. શ્રી સુપાર્શ્વ. ૧
મનમંદિરમાં દીપકસરખો, રૂપ નેઇ નેઇ હરખ્યોરે;
પટ્કારકનો દિવ્ય તું ચરખો, પરમ પ્રભુરૂપ પરખ્યોરે. શ્રી સુપાર્શ્વ. ૨
ક્ષાયિકગુણધારી-જયકારી, શાશ્વતશિવસુખકારીરે;
બુદ્ધિસાગર ચિદ્ધનસંગી, જય! જય! જિત! ઉપકારીરે.

શ્રી સુપાર્શ્વ. ૩

૮ ચંદ્રપ્રભ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

ચંદ્રપ્રભુ જિનવર જયકારી, હું જાઉં બલિહારીરે;
કેવલજ્ઞાન ને કેવલદર્શન, ક્ષાયિકસમકિતધારીરે.
અષ્ટગુણો, આટકર્મને ટાળી, ધ્યાને પ્રભુ શિવ વરિયારે;
ભાવકર્મ રાગ-દ્વેષને ટાળી, લવસાગર ઝટ તરિયારે.
શુભાશુભપરિણામ હઠાવી, શુદ્ધપરિણામને ધાર્યોરે;
ધ્યાનવડે ગુણઠાણે ચઢતાં, મોહ-મદ્દ ખૂણ હાર્યોરે.
ચંદ્રની જ્યોતિષેઠે નિર્મળ, ચેતનજ્યોતિ દીપેરે;
બુદ્ધિસાગર ચેતનજ્યોતિ, સર્વજ્યોતિને જીપેરે.

ચંદ્ર. ૧

ચંદ્ર. ૨

ચંદ્ર. ૩

ચંદ્ર. ૪

૬ સુવિધિનાથ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

સુવિધિજિનેશ્વર સુવિધિધારી, વરિયા મુકિત-નારીરે;	સુવિધિ. ૧
પરપરિણામે ણંધ નિવારી, શુદ્ધદયા ઘટ ધારીરે.	
યમ-નિયમ-આસન વ્યકારી, પ્રાણાયામ અભ્યાસેરે;	સુવિધિ. ૨
મત્યાહાર ને ધારણા ધારે, ચેતનશકિત પ્રકાશેરે.	
ધ્યાન-સમાધિ એ યોગનાં અંગો, પાર લક્ષ્યાં જિનદેવારે;	સુવિધિ. ૩
બુદ્ધિસાગર સુવિધિજિનેશ્વર, સેવા મીઠા મેવારે.	

૧૦ શીતલનાથ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

શીતલજ્જિનપતિ ! યતિતતિવંદિત, શીતલતા કરનાશરે;	શીતલ. ૧
અજ-અવિનાશી-શુદ્ધ-શિવંકર ! પ્રાણપત્રી તું પ્યારારે.	
ઉપાંદાન શીતલતા સમરે, નિમિત્ત સેવે સાચુરે;	શીતલ. ૨
સમતાથી સજ્જમાં છે મુકિત, શીતલ રૂપમાં રાચુરે.	
ઉપશમ-સયોપશમ ને સાયિક, ભાવે સમતા સારરે;	શીતલ. ૩
જ્ઞાનાનંદી સમતા સાધી, ઉતરશે ભવપારરે.	
સહજનંદી શીતલચેતન, અંતર્યામિદેવરે;	શીતલ. ૪
બુદ્ધિસાગર શુદ્ધરમણતા, શીતલજ્જિનપતિસેવરે.	

૧૧ શ્રેયાંસનાથ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

શ્રીશ્રેયાંસજ્જિનસાહિબસેવા, સાન્નિધ્યિવસુખમેવારે;	શ્રી શ્રેયાંસ. ૧
દ્રવ્યાર્થિક-પર્યાવાર્થિકનય, શુદ્ધ નિરંજન દેવારે.	
યોગી, લોગી, ગતભય-ચોડી, કર્માટકથી ભિત્તરે;	શ્રી શ્રેયાંસ. ૨
શુદ્ધોપયોગી, સ્વપરમકાચક, ક્ષાયિકનિજશુણ્ણીનરે.	
અનંતશુણ્ણ-પર્યાયની અસ્તિ, સમયે સમયે અનંતીરે;	શ્રી શ્રેયાંસ. ૩
પરદ્રવ્યાદિકની નાસ્તિતા, સમયે અનંતી વહુંતીરે.	

૧૪ અનંતનાથ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

અનંત શુભ-પર્યાયનું લાઝન, અનંતપ્રભુ મન ધ્યાવુંરે;	અનંત. ૧
રપરિણમતા દૂર હઠાવી, શુદ્ધ રમણતા પાવુંરે.	
જ્ઞાનસ્વરૂપી-જ્ઞેયસ્વરૂપી, પરજ્ઞેયાદિક સિત્તરે;	અનંત. ૨
જ્ઞેય અનંતા જ્ઞાન અનંત, જ્ઞાતા જ્ઞાનાસિત્તરે.	
શુભ અનંતા સમયે સમયે, વ્યયોત્પત્તિતા પાવેરે;	અનંત. ૩
સ્વરૂપ ત્રણ કાલમાં ધ્રુવ છે, કેવલજ્ઞાની ગાવેરે.	
અનંતશુભમાં અસ્તિ-નાસ્તિતા, સમયે સમયે જાણેરે;	અનંત. ૪
અસ્તિ-નાસ્તિથી સમજાંગીની, ઉત્પત્તિ ચિત્ત આણેરે.	
એક સમયમાં સર્વભાવને, કેવલજ્ઞાની જાણેરે;	અનંત. ૫
સમજાંગીથી ધર્મ પ્રજાપે, ઉપદેશક શુભજાણેરે.	
વિશેષ સ્વભાવે શુભ અનંતા, લેહ પરસ્પર પાવેરે;	અનંત. ૬
પુદ્ગિસાગર જાણે તેના, મનમાં અનંતપ્રભુ આવેરે.	

૧૫ ધર્મનાથ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

ધર્મજિનેશ્વર પરમકૃપાળુ, વંદી ભવભય ટાળુંરે;	ધર્મ. ૧
ધર્મજિનેશ્વરધ્યાન કર્યાથી, અનંતમાં અજવાળુંરે.	
વસ્તુ-સ્વભાવ તે ધર્મ પ્રકાશે, કેવલજ્ઞાને સાચોરે;	ધર્મ. ૨
નય-નિરોધે ધર્મને સમજી, શુદ્ધસ્વરૂપમાં રાચોરે.	
ધર્માદિક વદ્ધજ્ઞને જાણે, અનંતશુભ-પર્યાયરે;	ધર્મ. ૩
જ્ઞેયોપાદેયદેયના જ્ઞાને, વસ્તુ-ધર્મ પરખાયરે.	
ચિત્તનતા પુદ્ગલપરિણામી, પુદ્ગલ-કર્મ કરે છેરે;	ધર્મ. ૪
ચિત્તનતા નિજરૂપપરિણામી, કર્મ-કર્ત્તક કરે છેરે.	
જડ-પુદ્ગલથી ન્યારા ચિત્તન, રાગપ્રદિશુભ ધારીરે;	ધર્મ. ૫
પુદ્ગિસાગર ચિત્તન-ધર્મે, પાને સુખ નશ્વરીરે.	

૧૬ શાન્તિનાથ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

શાન્તિજિનેશ્વર અલખ અરૂપી, અનન્તશાન્તિસ્વામીરે;
 નિરાકાર-આકાર દો ચેતના,-ધારક છો નિનામીરે.
 પરમાત્મદ્વરચરૂપી, વ્યાપક,-જ્ઞાનથકી જિનરાયારે;
 વ્યક્તિથી વ્યાપક નહિ જિનજી, પ્રેમે પ્રભુમું પાચારે.
 જ્ઞાનદધન-નિર્મલ પ્રભુવ્યક્તિ, ચેતનશક્તિ અનંતીરે;
 સ્થિરોપયોગે શુદ્ધરમણતા, શાન્તિજિનવરમકિતરે.
 કર્મ ખર્પાથી સારી શાન્તિ, ચેતનદ્રવ્યની પ્રગટેરે;
 શાન્તિસેધે પુરુષવધી બટ, ચેતન-મુદ્ધિ વશૂટેરે.
 ચક્રનિરૂપે શાન્તિ સમજી, ભાવ-શાન્તિ ઘટ ધારેરે;
 સુદ્ધિસાગર શાન્તિ લહીને, જલિદ ચેતન તારેરે.

શાન્તિ. ૧

શાન્તિ. ૨

શાન્તિ. ૩

શાન્તિ. ૪

શાન્તિ. ૫

૧૭ કુંથુનાથ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

કુંથુજિનેશ્વર કરુણાનાગર, ભાવદયાલોકારે;
 ચિદાનંદમય ચેતનમૂર્તિ, રૂપાતીત જયકારે.
 ત્રણ ભુવનનો કર્તા હંધિર, કરતા વાલી પશ્ચરે;
 સૃષ્ટિકર્તા નહિ છે હંધિર, સમજાવે જિન દશ્ચરે.
 નિમિત્તથી કર્તા હંધિરમાં, દોષો આવે અનેકરે;
 વિના પ્રયત્ન જગનો કર્તા, દોષ ન હંધિર છેકરે.
 સૃષ્ટિ કાર્ય તો હેતુ ઉપાદાન, કાણુ ? કહેા મુવિચારીરે;
 ઉપાદાન હંધિરને માને, દોષ અનેક છે ભારીરે.
 સૃષ્ટિય હંધિર કરતાં તો, જરૂરે યથો હંધરે;
 આગમ સુક્તિ વિચારે સાચું, સમજો વિશ્વાસીશરે.
 પરપુરુષકર્તા નહિ હંધિર, સિદ્ધ-મુદ્ધ નિર્ધારે;
 સ્વસ્થતિવક નિમણુવતા કર્તા, હંધિર જન જયકારે.
 ચેતન હંધિર થારે સહેરે, ધ્યાન કરી એકરૂપરે;
 સુદ્ધિસાગર હંધિર પૂજે, ચિદાનંદ-શુભનુપરે.

કુંથુ. ૧

કુંથુ. ૨

કુંથુ. ૩

કુંથુ. ૪

કુંથુ. ૫

કુંથુ. ૬

કુંથુ. ૭

૧૮ અરનાથ સ્તવન.

(શ્રીરે સિદ્ધાચળ ભેટવા-એ રાગ.)

શ્રીઅરનાથજી વંદીએ, શુદ્ધજ્ઞાન પ્રકાશી;	શ્રી અર. ૧
જડ-ચેતનભેદજ્ઞાનથી, ટળે સકલ ઉદારી.	
સંપ્રહનય એકાન્તથી, એક સત્તા માને;	શ્રી અર. ૨
સર્વછવનો આતમા, એક દિલ પિછાણે.	
વ્યવહારનય વિશેષથી, વ્યક્તિ જાહુ દેખે;	શ્રી અર. ૩
વ્યક્તિ વિના સત્તા ઠહી, કોઇ નજરે ન પેખે.	
સામાન્ય ને વિશેષની, એક દ્રવ્યે સ્થિતિ;	શ્રી અર. ૪
વ્યક્તિ અનંતા આતમા, અનેકાન્તની રીતિ.	
માયા પુદ્ગલ-ભાવથી, છતી શાએ ભાખી;	શ્રી અર. ૫
ચેતન્ય-ભાવે જાણીએ, માયા અછતી દાખી.	
એકાન્તે મિથ્યા સદા, નિત્યાદિકભાવા;	શ્રી અર. ૬
બુદ્ધિસાગર ધર્મ છે, સ્યાદાદસ્વભાવા.	

૧૯ મહિનાથ સ્તવન.

(હે મુખદારી ! આ મંસારથકી જો મુજને ઉદ્ધરે-એ રાગ.)

ઉપયોગ ધરી, મહિજિનેશ્વર પ્રભુમી શિવમુખ ધારીએ;	
તથા બાહ્ય-દશા, શુદ્ધરમણતાયોગે કર્મ નિવારીએ.	
પ્રભુ ! મુજ સત્તા છે તુજસમી, નિર્મલવ્યક્તિ મુજ ચિત્ત રમી,	ઉપયોગ. ૧
તે' અશુદ્ધ-પરિણતિ તુર્ત દમી.	
નિજભાવરમણતા રંગાણું, અંતયામી પ્રભુને ગાણું,	ઉપયોગ. ૨
પ્રભુવ્યક્તિસમા અન્તર થાણું.	
ચેતનતા નિજમાં રંગાયે, પ્રભુ ! તુજ મુજ અંતર ઝટ જાયે,	ઉપયોગ. ૩
સહજનંદી ચેતન થાયે.	
પ્રભુ ! વરતુ-ધર્મ તન્મય થાણું, મુજ સત્તાધર્મ પ્રગટ પાણું,	ઉપયોગ. ૪
શુણકાણે શુણ સહુ નિપજાણું.	
પ્રભુધ્યાને શુદ્ધદશા જાણે, વેગે જયદોકા જગ વાણે,	ઉપયોગ. ૫
બુદ્ધિસાગર નિભવરણે.	

૨૦ મુનિસુવ્રતસ્વામી સ્તવન.

(શ્રીસંલવજિનરાજછરે, તાહરું અકળ સ્વરૂપ, જિનવર
પૂજે—એ રાગ.)

મુનિસુવ્રતજિન ! તાહરું, અલખ-અગોચરરૂપ; મનમાં ધ્યાવું.	
અસંખ્યપ્રદેશી આતમારે, પરમેશ્વર જગભૂપ;	મન.
ધ્યાવું ધ્યાવુંરે અનુલવયોગે, શુદ્ધધ્યાને ધ્યેવસ્વરૂપ.	મન. ૧
દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલ-લાવથીરે, ચેતનવ્યક્તિ શુદ્ધ;	મન.
પરદ્રવ્યાદિકનાસ્તિતારે, ક્ષાયિક-કેવલબુદ્ધ.	મન. ૨
સાદિ-અનંતિલંગથીરે, પામ્યા પરમાનંદ;	મન.
પ્રદેશપ્રદેશપ્રતિ જ્ઞાનમારે, ભાસે જ્ઞેય અનંત.	મન. ૩
પરદ્રવ્ય-પર્યાયાનંતનુંરે, એક પ્રદેશ કરે તોલ;	મન.
એક સમયમાં જ્ઞાનથીરે, ચેતન દ્રવ્ય અમોલ.	મન. ૪
પરપુદ્ગલ-હરે કરીરે, થયા પ્રભુ ! કૃતકૃત્ય;	મન.
ચેતનવ્યક્તિ સમારવારે, તુજ આલંબન સત્ય.	મન. ૫
ત્રિયોગે પ્રભુ ! આદર્યોરે, અનંતશક્તિ નાથ !	મન.
એકમેક તુજ ધ્યાનથીરે, થઈ ગાલું તુજ હાથ.	મન. ૬
અરૂપી અરૂપીને મળેરે, સાચી જીવસગાઈ;	મન.
બુદ્ધિસાગર જાગિયોરે, આવી મુક્તિવધાઈ.	મન. ૭

૨૧ નમિનાથ સ્તવન.

(થાંપર વારી મારા સાહિબા કાળીલ મત જાજે—એ રાગ.)

નમિજિનવર નમું લાવથી, મારે મોંઘા મોલે;	
ધર્માદિદ્રવ્ય-શક્તિયો, એક ગુણના ન તોલે.	૧
શુદ્ધધ્યાનમાં આવીને, રંગોરંગમાં વસિયો;	
ઘાતોઘાત મળી ખરી, લેશ માત્ર ન ખસિયો.	૨
સ્વ સ્વ જાતિ મળી ખરી, જડ-લાવ વિહરે;	
ધ્યાતો ધ્યેયના તાનમાં, સત્ય-સુખડાં સ્પુરે.	૩

અનુભવ-તાળી લાગતો, આનંદ-ખુમારી;	
પરમપ્રભુ-આદર્શમાં, જોઈ જાતિ મેં મારી.	૪
શુદ્ધવ્ય જેવું તાહરું, તેવું મારું હીકું;	
સત્તાએ સરખા પ્રભુ, મન લાગ્યું મીકું.	૫
તારું ધ્યાન તે માહરું, દોષ મુજથી નાસે;	
શુદ્ધદશના ધ્યાનમાં, એકમેકતા ભાસે.	૬
એકમેકતા યોગમાં, મનમંદિર આણ્યા;	
તાણ્યા જાઓ નહિ વ્યક્તિથી, પણ શાને તાણ્યા.	૭
શુદ્ધરેયાકારી જ્ઞાનથી, એકરૂપે ભળિયા;	
તુજ સેવાકર વ્યક્તિથી, વેગે દોષો દળિયા.	૮
નિર્વિકલ્પ-ઉપયોગથી, શુદ્ધ રૂપમાં મળશું;	
ખુદ્ધિસાગર શિવમાં, જ્યોતિ જ્યોતિમાં ભળશું.	૯

૨૨ નેમિનાથ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

શબ્દ કહે છે શામળા, કેમ પાછા વળિયા;	
મુજને મૂઠી નાથજી, ઠેનાથી હળિયા.	૧
પશુદયા મનમાં વસી, કેમ મ્હારી ન આણે;	
મીને દુઃખી કરી પ્રભુ ! હઠ દોગટ તાણે.	૨
લમ ન કરવાં જો હતાં, કેમ આંહી આવ્યા;	
પોતાની મરજી વિના, કેમ બીજા લાવ્યા.	૩
ઋષભાદિ તીર્થકરા, જહવાસે વસિયા;	
તેનાથી શું તમે જ્ઞાની કે, આવી દૂરે ખસિયા.	૪
શુકન જોતાં ન આવકમ, કહેવાતા ત્રિજાની;	
જાનવાનું એમ જો હતું, વાત પહેલું ન જાણી.	૫
જાદવ કુળની રીતડી, જોલ જોલી ન પાળે;	
આંહી પહતું મૂકે, તે શું ? અનુવાળે.	૬

- કાળા કામણગારડા, લીડ થઈ શું ? વળિયાં;
હુંકમથી પશુઆં દયા, આણુ માનત બળિયા. ૭
- વિરાગી જો મન હતું, કેમ તોરણુ આવ્યા;
આંઠ લવોની પ્રીતડી, લેશ મનમાં ન લાવ્યા. ૮
- મારી દયા કરી નહિ જરા, કેમ અન્યની કરશે;
નિર્દય થઈને વાલહુમા, કેમ ઠામે કરશે. ૯
- વિરહવ્યથાની અગ્નિમાં, બળતી મને મૂકી;
કાળાથી કરી પ્રીતડી, અરે પોતે હું ચૂકી. ૧૦
- જગમાં કોઈ ન કોઈતું, એમ રાબુલ ધારે;
રાગિણી થઈ વૈરાગિણી, મન એમ વિચારે. ૧૧
- સંકેત કરવા ખ્યારીને, પ્રાણુપતિ ! અહિં આવ્યા;
હરિણદયાથી બહુ દયા, પ્રભુ ! મુજ પર લાવ્યા. ૧૨
- લવનાં લગ્ન નિવારવા, જન મુક્તિથી આણી;
આંખે આંખ મિલાવીને, મને મુક્તિમાં તાણી. ૧૩
- હું લોળી સમજી નહીં, સાચી જગમાં અબળા;
નાથે નેહું નિભાવિયો, ધન્ય સ્વામી સખળા. ૧૪
- લોગાવલીના જોરથી, ગૃહવાસમાં ફસિયા;
ઋષભાદિક તીર્થકરા, લલનાસંગરસિયા. ૧૫
- લોગાવલીના અભાવથી, મારો સંગ ન કીધો;
પ્રહ્લયારી મારા સ્વામિજી, જશ જગમાં લીધો. ૧૬
- શ્રીને ચેતાવવા આવિયા, સ્વામી ઉપકારી;
આંઠ લવોની પ્રીતડી, પૂરી પાળી સારી. ૧૭
- હાથોહાથ ન મેળવ્યો, સ્વામી ગુણરાગી;
સ્વામીના એ કૃત્યથી, હું થઈ વૈરાગી. ૧૮
- ત્રિજ્ઞાનીના કાર્યમાં, કાંઈ આવે ન ખામી;
રાબુલ વૈરાગણુ બની, શુદ્ધ-ચેતના પામી. ૧૯
- જૂઠાં સગપણુ મોડથી, મોડની એ માયા;
પ્રાંતિથી જગ દવડા, નાહક લક્ષ્યાયા. ૨૦

૨ અનિતનાથસ્તવન.

(શ્રી સંભવજિન ! તાહરે, અંતર અંગેયર રૂપ-એ રાગ.)

અનિતજિનેશ્વરસેવનારે, કરતાં પાપ પલાય;	
જિનવર સેવો. સેવો સેવોરે લવિકજન ! સેવો,	જિનવર.
પ્રભુ શિવમુખદાયક મેવો, પ્રભુ સેવે સિદ્ધિ સુહાય.	જિનવર.
મિથ્યા-મોહ નિવારીનેરે, ક્ષાયિક-રત્ન ગ્રહાય;	જિનવર. ૧
ચારિત્ર-મોહ હઠાવતાંરે, સ્થિરતા ક્ષાયિક થાય.	જિનવર.
કપક-શ્રેણિ આરોહીનેરે, શુક્લ-ધ્યાનપ્રયોગ;	જિનવર. ૨
જ્ઞાનાવરણીયાદિક હણીરે, ક્ષાયિક નવશુભ-લોગ.	જિનવર.
અષ્ટકર્મના નાશથીરે, શુભ-અષ્ટક પ્રગટાય;	જિનવર. ૩
એક સમય સમગ્રેણિએરે, મુક્તિસ્થાન સુહાય.	જિનવર.
નાત્યતાભાવ મુક્તિનોરે, જડિમમથી નહિ ખાસ;	જિનવર. ૪
બ્યોમપરે નહિ બ્યાપિનીરે, નહિ બ્યાવૃત્તિ-વિલાસ.	જિનવર.
સાદિ અનંત સ્થિતિથીરે, સિદ્ધ બુદ્ધ ભગવંત;	જિનવર. ૫
અગહન જ્યોતિ જ્યાં ગગમગેરે, રૂપતણે નહિ અંત.	જિનવર.
પરજેય ધ્રુવતા ત્રિકાલમાંરે, ઉત્પત્તિ-વ્યયસાથ;	જિનવર. ૬
નિજજેય ધ્રુવતા અનંતનોરે, પર્યાયસહ શિવનાથ.	જિનવર.
પર વંદ્યે પરમાં ન પરિણમેરે, અશુદ્ધભાવ વ્યતીત;	જિનવર. ૭
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનથીરે, થાવે ધ્યાની અનિત.	

૩ સંભવનાથસ્તવન.

(રૂપો ગતિ દેવનીરે—એ રાગ.)

સંભવજિન ! તારથોરે,
 તારથો ત્રિભુવનનાથ ! સંભવજિન ! તારથોરે.
 નિમિત્તના પુદ્ગલજનેરે, સાધ્યની સિદ્ધિ કરાય;
 ઉપાદાનની શુદ્ધતારે, નિમિત્તવિના નહિ થાય.
 દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવથીરે, નિમિત્તના ગદ્ગદ લેહ;
 જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રનારે, નિમિત્ત દાણે જેહ.

સંભવ. ૧

સંભવ. ૨

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1999

1. The first group of people who are interested in the study of the history of the United States are the people who are interested in the history of the United States.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

...the

1. 4. 1941

$\frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) e^{-x^2} dx = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) e^{-x^2} dx$

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

1. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.

[illegible]

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1. 1990

[illegible]

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1. The first group of people who are interested in the study of the history of the world are the historians. They are people who study the past and try to understand what happened and why it happened. They use a variety of sources, including books, documents, and artifacts, to reconstruct the past. They also try to understand the people who lived in the past and how they thought and felt. Historians are interested in the lives of people from all times and places, and they try to understand the world as it was and how it has changed over time.

[illegible]

100

[illegible]
$$f_1 = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} + \frac{1}{2} \right) = \frac{1}{2}$$

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

...the

... ..

Journal of Management Education 30(6)br/>DOI: 10.1177/0095687406288506
© The Author(s)
10.1177/0095687406288506
<http://jme.sagepub.com>

[illegible]

1. The first group of variables includes the variables that are used to explain the dependent variable in the first equation of the system. These variables are the variables that are used to explain the dependent variable in the first equation of the system.

૫ સુમતિનાથસ્તવન.

(વિરતિ એ સુમતિ ધરી આદરે-એ રાગ.)

સુમતિજિનેશ્વર શુદ્ધતા, બુદ્ધતા પરમ સ્વભાવરે;
 અસ્તિતા નાસ્તિતા એકતા, સ્તૌતૃતા નાહિ પરભાવરે. સુમતિ૦ ૧
 શિલ અભિજ્ઞતા નિત્યતા, તેમ અનિત્ય પર્યાયરે;
 એક સમયમાંહિ સંપન્ને, પર્યાય ઉપન્ને વિલાયરે. સુમતિ૦ ૨
 અશુદ્ધધુ પર્યાયનો, શક્તિ અનન્તી સદાયરે;
 પરિણમે અસંખ્યપ્રદેશમાં, કારક પદ ઉપભાયરે. સુમતિ૦ ૩
 આદિ અનાદિ પદ્ધારકો, બ્યક્તિપણે એકેક પ્રદેશરે;
 અનાદિ અનન્તસ્થિતિ શક્તિથી, કારક પદ લહો બેશરે. સુમતિ૦ ૪
 એક અનેકતા વસ્તુમાં, નિત્ય અનિત્યતા ધારરે;
 સમય સાપેક્ષ વિચારતાં, હોય અનેકાન્ત વિસ્તારરે. સુમતિ૦ ૫
 સદસત્ કથ્ય અકથ્ય છે, જિનવર ધર્મ અનન્તરે;
 જ્ઞાનમાં હોયની ભાસના, ભણે એક સમય લહન્તરે. સુમતિ૦ ૬
 સમ્યગ્જ્ઞાનપ્રભાવથી, પ્રભુ ! તુજ રૂપ જણાયરે;
 ચાર પ્રમાણ ને લાંગથી, ધર્મ અનેક પરખાયરે. સુમતિ૦ ૭
 મન-વચ-કાયઅતીત તું, આદર્યો યોગથી સારરે;
 તુજ મુજ એકતા સંપન્ને, બુદ્ધિસાગર નિર્ધારરે. સુમતિ૦ ૮

૬ પદ્મપ્રભસ્તવન.

(વિરતિ એ સુમતિ ધરી આદરે-એ રાગ.)

પદ્મપ્રભુ અતપ્ત નિર્જન, શિદ્ધના આઠ શુભધારરે;
 સાક્ષર ઉપયોગે ચેતના, નિરાકાર જયધારરે. પદ્મ૦ ૧
 અન્નર અમર અગોચર વિભુ, નામ ન રૂપ ન ભતિરે;
 જગદગ્રંથ જય શ્રીચિંતામણિ, તણુભુવનામાંહિ ખ્યાતિરે. પદ્મ૦ ૨
 ઉપમાતીત પરમાત્મમા, અનુભવવિલુ ન જણાયરે;
 દિશિ દેખાડી આગમ રહે, અનુભવે પ્રભુ પરખાયરે. પદ્મ૦ ૩

સદ્ગુરુ-તીર્થઉપાસના, સ્વાદ્રાદ સૂત્રનો બોધરે;	
પરંપર ગુરુગમ લેડતાં, કરે લવી જિનવરશોધરે.	પદ્ય ૪
જ્ઞાનના માનમાં ધ્યાન છે, ધ્યાનથી હોય સમાધિરે;	
પરમ પ્રભુ એક તાનમાં, લેટતાં જાય ઉપાધિરે.	પદ્ય ૫
અનુભવ-અમૃત સ્વાદતાં, ચિત્ત અન્યત્ર ન જાયરે;	
અક્ષર જેમ અંદ્ર તેમ રાચતું, પરમ પ્રભુરૂપમાંહિરે.	પદ્ય ૬
સુખ અનંતની રાશિમાં, જીવનમુક્તપદ પાપરે;	
બાહ્યનાં સુખ રૂપે નહિ, નિશ્ચયસુખ નિજમાંહિરે.	પદ્ય ૭
પરપરિણુતિરંગ પરિહરી, શુદ્ધ પરિણુતિમાંહિ રંગરે;	
બુદ્ધિસાગર જિનદર્શન, દેખવા પ્રેમ અલંગરે.	પદ્ય ૮

૭ સુપાર્થનાથસ્તવન.

(નદી યમુનાકે તીર-એ રાગ.)

સુપાર્થપ્રભુ ! જિનરાજ ! કૃપાળુ તારશો,	
વિનતડી સુજ પ્રેમ ધરીને સ્વીકારશો;	
રાગ દ્વેષ અન્યાય નૃપતિ જોર ટાળશો,	
શુદ્ધરમણતા સન્સુખ દૃષ્ટિ વાળશો.	૧
વિષયવાસનાપાસથી પ્રભુજી ! છોરાવજો,	
પરમદયાળુ ! દેવ ! દયા દિલ લાવજો;	
અનુભવ-અન્તરદૃષ્ટિની રૂઢિ જગાવજો,	
પરમાત્મનું પાત્ર ચેતન સુજ થાવજો.	૨
દેવવ્રજાનની નયોતિમાં જેય અભિજા છે,	
પરદ્રવ્યાદિક મેયથડી વળી નિસ છે;	
મેયકારે જ્ઞાન પરિણુને જાણજો,	
જિતજિતસ્વરૂપ અનેકાં આણજો.	૩
મેયરેકે જ્ઞાન અતનું જિન કહે,	
રેસની પાને જ્ઞાન મધાવજુ સદુ લહે;	

દર્પણુ દર્પાંઈ ન જાય દર્પણુમાં સમાય છે,
 જેયામરી લાવેાં એ દૃષ્ટાંત ન્યાય છે. ૪
 દરવતી જે જેય જ્ઞાનમાંહિ લાસતો,
 જ્ઞાન અચિન્ત્યસ્વભાવ હૃદયમાં આવતો;
 જેયવિના સહુ જ્ઞાનની શૂન્યતા જાણીએ,
 પદ્મ દ્રવ્યો પર્યાય અનન્ત મન આણીએ. ૫
 અસ્તિવિના ન નિષેધ ઘટે કોઈ દ્રવ્યનો,
 દ્વિ વણુ નહિ અદ્વૈત નિષેધ કેમ સર્વનો;
 દ્વૈતનું જ્ઞાન થયાવણુ અદ્વૈત શું કહો,
 ભાસે જ્ઞાનમાં દ્વૈત સત્યભાવ સદ્દેહો. ૬
 દ્રવ્ય અને પર્યાયથી જેય અનન્તતા,
 વસ્તુધર્મ સ્યાદ્રાદ ત્યાં એકાનેકતા;
 કૃપતા જેયના દ્રવ્યપણે નિત્યતા ખરી,
 ઉત્પત્તિ-વ્યય જેયઅનિત્યતા અનુસરી. ૭
 છવદ્રવ્ય એકવ્યક્તિ અનાદિ-અનન્ત છે,
 શુણ્-પર્યવઆધાર ચેતનછ સન્ત છે;
 છુદ્ધિસાગર જિનવવણી સદ્દેહ,
 સમકિત-શ્રદ્ધાયોગે અપેક્ષા સહુ લહે. ૮

૮ ચંદ્રપ્રભુસ્તવન.

(એ અખ શોભા સારી હો મહિજિન—એ રાગ.)

ચંદ્રપ્રભુ ! પદ રાયું હો ચિદ્ધન ! ચંદ્રપ્રભુ ! પદ રાયું;
 મન માન્યું એ સાયું હો ચિદ્ધન ! ચંદ્રપ્રભુ ! પદ રાયું.
 શુદ્ધ અખંડ અનન્ત શુણ્-લક્ષ્મી, તેના પ્રભુ ! તમે દરિયા;
 સત્તાએ જ્ઞાનાદિક લક્ષ્મી, વ્યક્તિપણે તમે વરિયા હો ચિ. ૧
 અનાવનન્ત, ને આદિ-અનન્ત, સત્તા-વ્યક્તિ મુદ્ધાયા;
 અસ્તિતાસ્તિમય ધર્મ અનન્ત, સમય સમયમાં પાયા હો ચિ. ૨

ક્ષપકશ્રેણિયે ઉજ્જવલધ્યાને, ઘાતક કર્મ ખપાવ્યાં;
 દગ્ધરજ્જુવત્ કર્મ અઘાતી, તેરમે ચૌદમે નસાવ્યાં હો ચિ. ૩
 કેવલજ્ઞાને જ્ઞેય અનન્તા, સમય સમય પ્રભુ ! જાણો;
 અવ્યાબાધ અનન્તુ વીર્ય, સમય સમય પ્રભુ ! માણો હો ચિ. ૪
 ઋદ્ધિ તમારી તેવીજ મારી, કદિય ન મુજથી ન્યારી;
 ચંદ્રપ્રભુ-આદર્શ નિહાળી, આત્મિકઋદ્ધિ સંભારી હો ચિ. ૫
 નિજ સ્વજાતીય સિદ્ધ નિહાળી, અજવૃન્દગત હરિ ચેત્યો;
 નિજ સ્વજાતીય સિદ્ધ સંભારી, જીવ સ્વપદમાં વહેતો હો ચિ. ૬
 અન્તર-દૃષ્ટિ અનુભવ-યોગે, જાળી નિજપદ રહિયો;
 બુદ્ધિસાગર પરમ મહોદય, શાશ્વતલક્ષ્મી લહિયો હો ચિ. ૭

૯ સુવિધિનાથસ્તવન.

(નદી યમુનાકે તીર—એ રાગ.)

સુવિધિજિનેશ્વર ! દેવ ! દયા દીનપર કરો,
 કર્ણુવાત મહંત વિનતિ એ દિલ ધરો;
 લવસાગરની પાર ઉતારો કર ગ્રહી,
 શક્તિ અનન્તના સ્વામી કહાવોછો મહી. ૧
 તમનો શો છે ભાર કહો રવિ આગળે,
 કીડીનો શો ભાર કે કુંજરને ગળે;
 કર્મતણા શો ભાર પ્રભુજી ! તુમ છતે,
 સિદ્ધતણા શો ભાર અધાપદ ત્યાં જતે. ૨
 શું અઘોતનું તેજ રવિ જ્યાં ઝળહળે,
 તેમ શું મોહનું જોર કે ઉપયોગ નીકળે;
 સસલાનું શું જોર સિદ્ધ આગળ અહો !
 અનેકાંત જ્યાં જ્યોતિ એકાંતનું શું કહો. ૩
 પરમપ્રભુ વીતરાગ રાગ ત્યાં શું કરે,
 દેખી ઇન્દ્રની શક્તિ કે સૂર સહુ કરગરે;

પ્રાણુજીવન વીતરાગ હૃદયમાં મુજ વસ્ત્યા,
 તે દેખી મોહયોધ કે સહુ દૂરે ખસ્યા. ૪
 શુભ-પર્યાયાધાર ! સ્મરણ ત્હારે ખરું,
 ધ્યાન-સમાધિયોગે જલખ નિજપદ વરું;
 પરમશ્રદ્ધ ! જગદીશ્વર ! જય જિતરાજી !
 શરણે આપ્યો સેવક રાખો લાજી. ૫
 વાર વાર શી ? વિનતિ બણો સહુ કશું,
 વાર લગાડો ન લેશ દુઃખ મેં જાહુ સશું;
 ખુદ્દિસાગર સત્ય લક્ષિત્રી ઉદ્ધારજો,
 વન્દન વાર હબાર વિનતિ એ સ્વીકારજો. ૬

૧૦ શીતલનાથસ્તવન.

(શીતલડી બંધાણીરે અજિત ત્રિશુલશુ—એ રાગ.)

શીતલડી બંધાણીરે શીતલ ત્રિશુલશુ,
 પ્રભુવિના ક્ષણમાત્ર નહિ સોહાયજો;
 પ્રેમીવિના નહિ બીજો તે બાણી શકે,
 રૂપ પ્રભુનું દેખી મન હરખાયજો. ૧ શીતલડી. ૧
 અન્તરના ઉપયોગે પ્રભુજી દિલ વસ્ત્યા,
 ભક્તિ આધીન પ્રભુજી પ્રાણુ સનાથજો;
 અનુભવયોગે રંગ મજાકનો લાગિયો,
 ત્રણુજીવનના સ્વામી આબ્યા હાથજો. ૨ શીતલડી. ૨
 જેમ પ્રભુનાં દર્શનમાં સ્થિરતા થતી,
 તેમ પ્રભુજી આનન્દ આપે બેસજો;
 આનન્દદાતા-લોકતાની થઈ એકતા,
 ચઢી ખુમારી યાદી આપે હમેશજો. ૩ શીતલડી. ૩
 આત્માડસંખ્ય પ્રદેશે શીતલતા ખરી,
 અવધૂત યોગી પ્રગટાવે સુખકંદજો;

- સૌંદર્યિનાથ નિવાસી ઉપરામ આશિષી,
 યાને સમગ્ર સેવનથી મહાકુંદજો. પ્રીતલડી. ૪
- સુલભનર-નિઘરણિ વાસો આનગા,
 સમગ્રસેવે, યાને ગિરપુર પ્રવેશજો;
 કાલિદાસે આપ મહાનું જોખવે,
 નિજગણપુત્ર પાત્રી મનેજા લેખજો. પ્રીતલડી. ૫
- પદ્મજાળ વડે, યાને કૃપાશિ નામકાં,
 પ્રભાસિદ્ધે, નાથ મને, વિધોમજો;
 મહાપદ્મને, નાથો, શિવકુમ્ભાં,
 યાને કેલુચક્ર આજો, જયશામજો. પ્રીતલડી. ૬
- નિજગણપુત્રનામાં, મેંમાનું મહાજયી,
 વસનુદેવ-દાસ દિશ તું આધારજો;
 સુહૃદસર સમુદય-વડાં વાળિયાં,
 સેવના, સૌંદર્યિનાથને વગ જયશામજો. પ્રીતલડી. ૭

૧૨ શ્રેયઃસિનાથસ્તવન.

(યો. પી. રૂ. ૧૦૦ : ૧૦૫—૧૧૨ સંખ.)

- સૌંદર્યિનાથ ! સન્નાયેની કાલિદ-નરદવિષયકથી;
 જગ-જગત સેવનાથી નિર્લભ સેવકે શિવભક્તિ,
 પ્રભુ મુદનકર નાથે સિદ્ધ, પ્રભુ ! મુદનકર જહાડે સેવે,
 સિવભક્તિથી સેવકે સેવે. શ્રેયઃસિ. ૧
- પ્રભુ ! જગ-જગતે નિજા કહે, પ્રભુ ! આજન્મકુમ્ભો જગત પ્રતિ,
 સૌંદર્યિનાથ સેવકે સેવે સેવે. શ્રેયઃસિ. ૨
- સૌંદર્યિનાથ-કુલપતિને સૌંદર્યિનાથ તું નિજાસેવકે,
 પ્રભુ ! તું સેવકે. શ્રેયઃસિ. ૩
- સૌંદર્યિનાથ ! સૌંદર્યિનાથ ! સૌંદર્યિનાથ ! સૌંદર્યિનાથ !
 સૌંદર્યિનાથ ! સૌંદર્યિનાથ ! સૌંદર્યિનાથ ! સૌંદર્યિનાથ ! શ્રેયઃસિ. ૪

પ્રભુ ! દર્શન દેખે ચિવરસિયા, પ્રભુ પ્રેમે મહારા કિલ વસિયા,
 સ્થિરઉપયોગે જિન ઉલ્હસિયા, શ્રેયાંસ. ૫
 પ્રભુ ! પરમમહોદય પદ આપો, પ્રભુ ! જિનપદમાં મુજને ધાપો,
 કર્યા કર્મ અનાદિ સહુ કાપો, શ્રેયાંસ. ૬
 પ્રભુ ! ઉપાદાન યોગે આવો, લક્ષિતથી નિજ ગુણ વિરચાવો;
 બુદ્ધિસાગર મળિયો ઢહાવો. શ્રેયાંસ. ૭

૧૨ વાસુપૂજ્યસ્તવન.

(ગિરધારે ગુણ તુમતણા-એ રાગ.)

વાસુપૂજ્ય ! ત્રિભુવનધણી, પરમાનન્દ વિલાસીરે;
 અઠળકળા નિર્ભય પ્રભુ, ધ્યાને નાસે ઉઠાસીરે. વાસુપૂજ્ય. ૧
 જગણવન જગનાથ છે, પરમપ્રદા મહાદેવારે;
 વ્યાપક જ્ઞાનથી વિપ્લુ છે, સુરપતિ કરે પદસેવારે. વાસુપૂજ્ય. ૨
 આદિ-અનન્ત તું બ્યક્તિથી, એવંશૂંતથી યોગીરે.
 અનાધનન્ત સત્તાપણે, ગુણપર્યવનો લોગીરે. વાસુપૂજ્ય. ૩
 બ્યાપ્ય બ્યાપકતા અલેદતા, જ્ઞાતા જ્ઞેય અલેદીરે;
 ભિન્નાભિન્ન સ્વભાવ છે, વેદરહિત પણ વેદીરે. વાસુપૂજ્ય. ૪
 પરમમહોદય ચિન્મણિ, અજસમર અવિનાશીરે;
 નિત્ય નિર્દમન મુખમયી, બ્યક્તિ શુદ્ધ પ્રદારીરે. વાસુપૂજ્ય. ૫
 નિરક્ષર અક્ષર વિભુ, જગર્ણધવ જગત્રાતારે;
 ક્ષાયિક નવલગ્ધિ ધણી, જ્ઞેય અનન્તના જ્ઞાતારે. વાસુપૂજ્ય. ૬
 પુર્યોત્તમ પુરાણ તું, તુજ ધ્યાને મુખ લહીશુરે;
 બુદ્ધિસાગર શુદ્ધતા, પામી જિનપદ રહીશુરે. વાસુપૂજ્ય. ૭

૧૩ વિમલનાથસ્તવન.

(બધાં લગે આનમગતવનું-એ રાગ.)

વિમલજિનચરણની સેવના, શુદ્ધ ભાવે કરશું;
 અન્તર જ્યોતિ અગ્નિ, સિવસ્થાનક કરશું. વિમલ ૧

પુદ્ગલભાવનાં ખેલથી, ચિત્તવૃત્તિ હઠાવું;	
પરમાનન્દની મોજમાં, નિર્મલ પદ પાવું.	વિમલ. ૨
અન્તર રમણતા આદરી, ધ્રુવતા નિજ વરશું;	
મનમોહન જગનાથના, ઉપયોગથી તરશું.	વિમલ. ૩
અસંખ્યપ્રદેશી આત્મા, નિત્યાનિત્ય વિલાસી;	
સ્યાદ્દાદસત્તામથી સદા, જોતાં ટળતી ઉદાસી.	વિમલ. ૪
પુદ્ગલ-મમતા ત્યાગીને, અન્તરમાં રહીશું;	
અનુભવઅમૃતસ્વાદથી, અક્ષયસુખ લહીશું.	વિમલ. ૫
કાયા-વાણી-મનથકી, વિમલેશ્વર ન્યારે;	
શુદ્ધ પરિણતિલક્ષિતી, ભેટીશું પ્રભુ ખ્યારે.	વિમલ. ૬
સ્થિરઉપયોગપ્રભાવથી, એક ધાતથી મળશું;	
બુદ્ધિસાગર લક્ષિતી, જ્યોતિ જ્યોતિમાં ભળશું.	વિમલ. ૭

૧૪ અનંતનાથસ્તવન.

(શાંતિછાન ! એક મુજ વિનંતિ.-એ રાગ.)

અનન્ત જિનેશ્વર નાથને, વન્દતાં પાપ પલાયરે;	
રવિ આગળ તમ શું ? રહે, પ્રભુ ભજે મોહ વિલાયરે.	અનન્ત. ૧
અનન્ત ગુણપર્યાયપાત્ર તું, વ્યક્તિ એવંભૂત સારરે;	
સંગ્રહનય પરિપૂર્ણતા, ધ્યાતા તે વ્યક્તિથી ધારરે.	અનન્ત. ૨
ઉપશમભાવ ક્ષયોપશમથી, સાધ્યની સિદ્ધિ કરાયરે;	
ધર્મ નિજ વસ્તુસ્વભાવમાં, સ્થિર ઉપયોગ સુહાયરે.	અનન્ત. ૩
જ્ઞાનદર્શનચરણ-ગુણવિના, વ્યવહાર કુલઆચારરે;	
સાધ્યલક્ષ્યે શુદ્ધ ચેતના, જાણવો શુદ્ધવ્યવહારરે.	અનન્ત. ૪
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવથી, પર્યાય દ્રવ્ય અનન્તરે;	
શુદ્ધ આર્જન આદરો, વ્યક્તિથી ધાય લલંતરે.	અનન્ત. ૫
સ્વધીય દ્રવ્યાદિકભાવથી, અનંતતા અસ્તિપણે સારરે;	
પરદ્રવ્યાદિક અસ્તિની, નાસ્તિતા અનન્ત વિચારરે.	અનન્ત. ૬
વીર્ય અનન્ત સામર્થ્યથી, ઉત્પાદ-વ્યય પ્રતિદ્રવ્યરે;	
છતિ પર્યાયથી ધ્રુવતા, સમય સમયમાંડિ બંધરે.	અનન્ત. ૭

ધર્મ અનન્તનો સ્વામી તું, ધ્યાનમાં ધ્યેયસ્વરૂપરે; ...
 બુદ્ધિસાગર નિઃ દ્રવ્યની, - શુદ્ધિ તે જય । જિનમૂપરે. અનન્ત. ૮

૧૫ ધર્મનાથસ્તવન.

(ધર્મજિનેન્દર ગાઉં ફંગમું-એ રાગ.)

ધર્મજિનેન્દર વંદુ ભાવથી, વસ્તુધર્મહાતાર; જગત્માં.
 વસ્તુસ્વભાવ તે ધર્મ જણાવતા, ષડ્દ્રવ્યોમાંહિ સાર. જગત્માં. ધ૦ ૧
 હેય હેય આદેય જણાવતા, સકલ દ્રવ્ય છેરે હેય; જગત્માં.
 ઉપાદેય ચેતનનો ધર્મ છે, પુદ્ગલઆદિરે હેય. જગત્માં. ધ૦ ૨
 ભાવકર્મ તે રાગદ્વેષ છે, કાલ અનાદિથી જાણુ; જગત્માં.
 દ્રવ્યકર્મનું કારણ તેહ છે, નોકર્મ નિમિત્ત આણુ. જગત્માં. ધ૦ ૩
 અશુદ્ધપરિણતિયોગે બંધ છે, શુદ્ધપરિણતિથી છે મુક્તિ; જગત્માં.
 અન્તરચેતનસન્મુખ યોગથી, શુદ્ધ ઉપયોગની મુક્તિ. જગત્માં. ધ૦ ૪
 દેર્ષા-હર્ષા ચેતન કર્મનો, બાહિર-અન્તર યોગ; જગત્માં.
 આત્મસ્વભાવે રમણતા આકરે, પ્રગટે શિવમુખયોગ. જગત્માં. ધ૦ ૫
 મુખ અનન્તની લીલા ધ્યાનમાં, ચેતન અનુભવ પામ; જગત્માં.
 ક્રુપતાયોગતણી સ્થિરતા હોવે, વીર્ય અનન્ત પ્રગટાય. જગત્માં. ધ૦ ૬
 સવિકલ્પસમાધિ શુભઉપયોગમાં, ધ્યાતા ધ્યેયનો ભેદ; જગત્માં.
 શુદ્ધઉપયોગે શુદ્ધસમાધિમાં, ટળતો વિકલ્પનો ખેદ. જગત્માં. ધ૦ ૭
 અન્તરમાં ઉતરીને પારખો, નિર્મલ મુખનોરે નાથ; જગત્માં.
 બુદ્ધિસાગર સમતા એકતા, લીનતા યોગે સનાથ. જગત્માં. ધ૦ ૮

૧૬ શાન્તિનાથસ્તવન.

(સાહિબ સાંભળોરે સંભવ અર્જ હમારી.-એ રાગ.)

શાન્તિનાથછરે । શાન્તિ સાચી આપો;
 ઉપાધિ હરીરે, નિઃ પદમાં નિઃ યાપો. શાન્તિ. ૧
 શાન્તિ કેમ લહુરે, તેનો આર્ગ જતાવો;
 વિનતિ માહરીરે, સ્વામી દિલમાં લાવો. શાન્તિ. ૨

નિર્લયદેશના વાસી જે, અજર અમર ગુણખાણુરે; મહિ. ૩
 સહજ સ્વતંત્ર આનન્દમાં, લોગવો શિવ નિર્વાણુરે.
 ચેતન અસંખ્યપ્રદેશમાં, વીર્ય અનંત પ્રદેશરે; મહિ. ૪
 છતિ શુ સામર્થ્ય ભાવથી, વાપરો સમયે નિઃકલેશરે.
 ત્રિભુવનમુકુટશિરોમણિ, પરમ મહોદય ધર્મરે; મહિ. ૫
 જગગુરૂ પરમખંધુ વિભુ, સાદિ-અનન્ત સુશર્મરે.
 અલખ અગોચર દિનમણિ, અવિચલ પુરૂષ પુરાણુરે; મહિ. ૬
 સત્ય એક દેવ ! તું જગધણી, ધારું હું શિર તુંજ આણુરે.
 મહિજિન શુદ્ધ આલંબને, સેવક જિનપણું પાયરે; મહિ. ૭
 બુદ્ધિસાગર રસ રંગમાં, ભેટિયા ચિદ્ધનરાયરે.

૨૦ મુનિસુવ્રતસ્તવન.

(તાર હો તાર પ્રભુ ! મુજ સેવક ભણી-એ રાગ.)

તાર હો તાર પ્રભુ ! શુદ્ધ દિનકર વિભુ !
 શરણુ તું એક છે મુજ સ્વામી;
 જ્ઞાન-દર્શન ધણી, સુખ ઋદ્ધિ ધણી,
 નામી પણ વસ્તુતઃ તું અનામી. તાર. ૧
 ભોગી પણ ભોગના ક્ષંદથી વેગજો,
 યોગી પણ યોગથી તું નિરાજો;
 જાણતો અપર ને અપરથી ભિન્ન તું,
 વિગતમોહી પ્રભુ ! શિવ મહાલો. તાર. ૨
 દ્રવ્ય ક્ષેત્ર અને કાલ ને ભાવથી,
 આત્મદ્રવ્યે પ્રભુ ! તું સુહાયો;
 સ્વગુણની અસ્તિતા, નાસ્તિતા પરતણી,
 શુદ્ધકારકમયી વ્યક્તિ પાયો. તાર. ૩
 શુદ્ધ પરબ્રહ્મની પૂર્ણતા પામીને,
 વિધુ જગમાં પ્રભુ ! તું ગવાયો;
 કર્મદોષો હરી હર પ્રભુ ! તું થયો,
 સત્ય મહાદેવ તું છે સવાયો. તાર. ૪

શુદ્ધરૂપે રમી રામ તું જગ થયો,
 શુદ્ધ આનન્દતાનો વિલામી;
 રહેમ કરતાં થયો શુદ્ધ રહેમાન તું,
 શુદ્ધ ચૈતન્યતા ધર્મકાશી. તાર. ૫
 નામ ને રૂપથી ભિન્ન તું છે પ્રભુ !
 અણુતો તત્ત્વ સ્થાદ્વાદ્વામી;
 ચરણ તારૂં ગ્રહ્યું, ચરણ તારૂં લહ્યું,
 રહી નહિ વાત હે નાથ ! છાની. તાર. ૬
 ભક્તિના તોરના જોરમાં પ્રભુ મળ્યા,
 સહજ આનંદના ઝોધ પ્રગળ્યા;
 ભણું પણ કહી શકું કેમ નિર્વાચ્યને,
 સંકળ વિષયોતણા ફેંદ વિઘટ્યા. તાર. ૭
 એકતા લીનતા ભક્તિના તાનમાં,
 ધૈન આનંદની દિલ છવાઈ;
 પુદ્ધિસાગર પ્રભુ લેટિયા ભાવથી,
 સુકિતની ઘેર આવી વધાઈ. તાર. ૮

૨૧ નમિનાથસ્તવન.

(એ શુણ્ઠ વીરતણા ન વિસાડ-એ રાગ.)

નમિજિનવર ! પ્રભુ ! ચરણમાં લાગું, શુદ્ધ રમણતા મારુંદે;
 બ્રહ્મપરિણતિ ટેવ નિવારી, શુદ્ધાપયોગે ભગુદે. નમિ. ૧
 અન્તરહૃદિ અમૃતવૃદ્ધિ, સહજાનન્દ સ્વરૂપદે;
 તન્મયતા પ્રભુસાથે કરવી, શુદ્ધ સંગાધિ અનુપદે. નમિ. ૨
 અસંખ્યપ્રદેશી ચૈતન હોત્ર, શુણ્ઠ અનંત આધારદે,
 ઉપત્તિ વ્યય મુવતા સમયે, દૃવ્યપણું જયકારદે. નમિ. ૩
 જ્ઞાન-ચરણપર્યાયનો શુદ્ધિ, સુકિત પ્રભુ મુખ બાખેદે;
 અસ્તિ નાસ્તિની સમજગીય, વાદવ્યોને દાખેદે. નમિ. ૪
 શુદ્ધાદિ નથ શુદ્ધ પરિણતિ, ઉત્તર ઉત્તર સારદે;

- નિર્લયદેશના વાસી જે, અજર અમર શુભાશુરે;
સહજ સ્વતંત્ર આનન્દમાં, લોગવો શિવ નિર્વાણરે. મંદિ. ૩
- ચેતન અસંખ્યપ્રદેશમાં, વીર્ય અનંત પ્રદેશરે;
છતિ શુ સામર્થ્ય લાવથી, વાપરો સમયે નિઃકલેશરે. મંદિ. ૪
- ત્રિલુવનમુકુટશિરોમણિ, પરમ મહોદય ધર્મરે;
જગશુર પરમર્થુ વિભુ, સાદિ-અનન્ત સુશર્મરે. મંદિ. ૫
- અલખ અગોચર દિનમણિ, અવિચલ પુરૂષ પુરાણરે;
સત્ય એક દેવ ! તું જગધણી, ધારું હું શિર તુંજ આણરે. મંદિ. ૬
- મહિબિન શુદ્ધ આલંબને, સેવક બિનપણું પાયરે;
બુદ્ધિસાગર રસ રંગમાં, લેટિયા ચિદ્ધનરાયરે. મંદિ. ૭

૨૦ મુનિસુન્નતસ્તવન.

- (તાર હો તાર પ્રભુ ! મુજ સેવક લણી-એ રાગ.)
- તાર હો તાર પ્રભુ ! શુદ્ધ દિનકર વિભુ !
શરણુ તું એક છે મુજ સ્વામી;
જ્ઞાન-દર્શન ધણી, સુખ ઋદ્ધિ ધણી,
નામી પણ વસ્તુતઃ તું અનામી. તાર. ૧
- લોગી પણ લોગના ફંદથી વેગળો,
યોગી પણ યોગથી તું નિરાળો;
જાણતો અપર ને અપરથી ભિન્ન તું,
વિગતમોહી પ્રભુ ! શિવ મ્હાલો. તાર. ૨
- દ્રવ્ય ક્ષેત્ર અને કાલ ને લાવથી,
આત્મદ્રવ્યે પ્રભુ ! તું મુહાયો;
સ્વશુણી અસ્તિતા, નાસ્તિતા પરતણી,
શુદ્ધકારકમયી વ્યક્તિ પાયો. તાર. ૩
- શુદ્ધ પરબ્રહ્મની પૂર્ણતા પામીને,
વિષ્ણુ જગમાં પ્રભુ ! તું ગવાયો;
કર્મદોષો હરી હર પ્રભુ ! તું થયો,
સત્ય મહાદેવ તું છે સવાયો. તાર. ૪

દેવલજ્ઞાનથીરે, લોકલોક પ્રકાશો;	
ધ્યાતાં ધ્યાનમાંરે, સાહિબ । નિજ ઘર વાસો.	પૂર્ણાં ૨
સહજાનન્દનારે સમયે સમયે લોગી;	
રત્નત્રયી પ્રભુરે । દ્વાયિક ગુણગણુયોગી.	પૂર્ણાં ૩
વ્યક્તિ તુજ સમીરે, લક્ષિત તુજ મુજ કરશે;	
તુજ આહંજનેરે, ચેતન શિવપુર કરશે.	પૂર્ણાં ૪
સાચા ભાવથીરે, જિનવરસેવા કરશે;	
શુદ્ધ સ્વભાવમાંરે, દ્વાયિક ગુણગણુ વરશે.	પૂર્ણાં ૫
ખટપટ ત્યાગીનેરે, ખટપટ મનની કાચી;	
મળશે ભાવથીરે, અનુભવ યુક્તિ એ સાચી.	પૂર્ણાં ૬
હજિયો દેવશુરે, તે જન શિવમુખ પાવે;	
સાચી લક્ષિતથીરે, આવિર્ભાવ સુહાવે.	પૂર્ણાં ૭
પાસ જિનેશ્વરે, આપોઆપ સ્વભાવે;	
આત્મ ભાવથીરે, બુદ્ધિસાગર ગાવે.	પૂર્ણાં ૮

૨૪ મહાવીરસ્તવન.

(સાહિબ સાંભળોરે સંભવ અરજ હમારી—એ રાગ.)

શ્રી મહાવીર પ્રભુરે । લગી લગી પાચે લાગું;	
શ્રી મહાવીરપ્રભુરે, પ્રભુ । તુજ પાસે માગું.	શ્રીં ૧
દ્રવ્યભાવ એ લેદથીરે, નિષ્કેપે તેમ જાણો;	
સાતનયોવહેરે, મહાવીર મનમાં આણો.	શ્રીં ૨
નવધા ભક્તિથીરે, મહાવીર પ્રભુથી હજાણું;	
સ્વભાવિ ધ્યાનથીરે, આવિર્ભાવે મળાણું.	શ્રીં ૩
શુભ ઉપયોગથીરે, પ્રગટે વીર્ય સ્વભાવે;	
ધૃવતા યોગનીરે, મહાવીર ઘટમાં આવે.	શ્રીં ૪
ખાતોખાતથીરે, હજાણું મળાણું શાન્તિ;	
શુદ્ધ સ્વભાવમાંરે, રમતાં લેશ ન જાન્તિ.	શ્રીં ૫
ચત્તાએ રહીરે, વીરતા ધ્યાને પ્રગટે;	
ચન્દાદિકનયેરે, કર્મ મલીનતા વિધટે.	શ્રીં ૬

કારણે કાર્યપણું નીપજાવે, દ્રવ્યભાવે નિર્ધારે.	નમિ. ૫
નિમિત્ત પુષ્ટાલંબન સેવી, ઉપાદાન શુણ શુદ્ધિરે;	
શુદ્ધ રમણતા યોગે કરતો, પામે ક્ષાયિક ઋદ્ધિરે.	નમિ. ૬
સુખસાગર કલ્પેલે ચઢિયો, લહી સામર્થ્ય પર્યાયરે;	
શુદ્ધ પરિણુતિ-ચંદ્ર પ્રકાશે, આનન્દ ક્યાંયે ન માયરે.	નમિ. ૭
શુદ્ધ પરિણુતિ-ચરણ શરણમાં, શુદ્ધોપયોગે રહીશુંરે;	
બુદ્ધિસાગર જ્ઞાનદિવાકર, સ્વપરપ્રકાશી થઈશુંરે.	નમિ. ૮

૨૨ નેમિજિનસ્તવન.

(તુમ બહુ મંત્રીરે સાહિબા-એ રાગ.)

નેમિજિનેશ્વર ! વન્દના, હોશો વાર હબાર;	
ત્રિકંજણયોગેરે સેવના, પ્રીતિ ભક્તિ ઉદાર.	નેમિ. ૧
સાલંબન ધ્યાને પ્રભુ ! દિલમાં આવો સનાથ;	
ઉપયોગે તુજ ધારણા, આવાગમન તે નાથ !	નેમિ. ૨
નામાદિક નિદેશથી, આલંબન જ્યકાર;	
નિરાલંબન કારણે, તુજ વ્યક્તિ સુખકાર,	નેમિ. ૩
સવિકલ્પ સમાધિમાં, ભાસો હૃદયમગાર;	
અન્તરઅનુભવ-જ્યોતિમાં, નિર્વિકલ્પ વિચાર.	નેમિ. ૪
લેહાલેહ સ્વભાવમાં, અનન્ત શુણ-પર્યાય;	
છતિ સામર્થ્ય પર્યાયની, શક્તિ-વ્યક્તિ સુહાય.	નેમિ. ૫
અગ્રહુળજ્યોતિ જ્યાં જાગતી, ભાસે સર્વપદાર્થ;	
બુદ્ધિસાગર જ્ઞાનમાં, સિદ્ધ બુદ્ધ પરમાર્થ.	નેમિ. ૬

૨૩ પાર્શ્વનાથસ્તવન

(સાહિબ સાંભળોરે સંભવ-એ રાગ.)

પૂર્ણાનન્દસારે, પાર્શ્વપ્રભુ ! જ્યકારી;	
ધ્રુવતા શુદ્ધતારે, શાશ્વત સુખ ભંડારી.	પૂર્ણા ૧

દેવલજ્ઞાનથીરે, લોકલોક પ્રકાશે;	
ધ્યાતાં ધ્યાનમાંરે, સાહિજ ! નિજ ઘર વાસે.	પૂર્ણાં ૨
સહજનનનારે સમયે સમયે લોગી;	
રતનથી પ્રભુરે ! શાયિક ગુણગણ્યોગી.	પૂર્ણાં ૩
બ્યક્તિ તુજ સગીરે, ભક્તિ તુજ મુજ કરશે;	
તુજ આર્તબનેરે, ચેતન શિવપુર કરશે.	પૂર્ણાં ૪
સાચા ભાવથીરે, જિનવરસેવા કરશું;	
શુદ્ધ સ્વભાવમાંરે, શાયિક સદ્ગુણ વરશું.	પૂર્ણાં ૫
ઝટપટ ત્યાગીનેરે, ઝટપટ મનની છાચી;	
મળશું ભાવથીરે, અનુભવ મુક્તિ એ સાચી.	પૂર્ણાં ૬
હજિયો દેવશુરે, તે જન શિવમુખ પાવે;	
સાચી ભક્તિથીરે, આવિભાવ મુહાવે.	પૂર્ણાં ૭
પાસ જિનેશ્વરારે, આપોઆપ સ્વભાવે,	
આતમ ભાવથીરે, બુદ્ધિસાગર ગાવે.	પૂર્ણાં ૮

૨૪ મહાવીરસ્તવન.

(સાહિજ સાંભળોરે સંભવ અરજ હમારી—એ રાગ.)

શ્રી મહાવીર પ્રભુરે ! લગી લગી પાવે લાશું;	
શ્રી મહાવીરપણુરે, પ્રભુ ! તુજ પાસે માગું.	શ્રીં ૧
દ્રવ્યભાવ એ લેદધીરે, નિશ્ચયે તેમ બાણે;	
સાતનયોવટેરે, મહાવીર મનમાં આણે.	શ્રીં ૨
નવધા ભક્તિથીરે, મહાવીર પ્રમુશી હજશું;	
સ્વભાવિ ધ્યાનથીરે, આવિભાવે મળશું.	શ્રીં ૩
શ્રુત ઉપયોગથીરે, પ્રગટે વીર્ય સ્વભાવે;	
ધ્રુવતા યોગીરે, મહાવીર ઘટમાં આવે.	શ્રીં ૪
ધાતોધાતથીરે, હજતાં મળતાં શાન્તિ;	
શુદ્ધ સ્વભાવમાંરે, રમતાં લેશ ન શાન્તિ.	શ્રીં ૫
સત્તાએ રહીરે, વીરતા ધ્યાને પ્રગટે;	
શબ્દાદિકનયેરે, કર્મ મલીનતા વિઘટે.	શ્રીં ૬

અનુભવ યોગમાંરે, મહાવીર નયણે દેખે;
 મિથ્યામોહનેરે, આપસ્વભાવે ઉવેખે.
 શુદ્ધ સ્વભાવમાંરે, મહાવીર પ્રભુ ધર આવે;
 વીર્ય અનન્તતારે, બુદ્ધિસાગર પાવે;

શ્રી૦ ૭

શ્રી૦ ૮

કલશ.

ગાઠ ગાઠરે એ જિનવર ચોવિશી ગાઠ;
 અન્તર-અનુભવયોગે રચના, જિન આણુથી બનાધરે. એ જિ૦
 જિનલક્ષિતથી શક્તિ પ્રગટે, પ્રગટે શુદ્ધ સમાધિ;
 મિથ્યા-મોહક્ષયે સમકિત ગુણ, નાસે ચિત્તની આધિરે. એ જિ૦ ૧
 જિનગુણના ઉપયોગે નિજગુણ, પ્રગટે અનુભવ સાચો;
 તિરોભાવનો આવિર્ભાવ છે, પ્રેમ ધરી ત્યાં રાચોરે. એ જિ૦ ૨
 અનેકાન્તનય-જ્ઞાન પ્રતાપે, પંચાચારની શુદ્ધિ;
 ઉપશમ ક્ષયોપશમ ને ક્ષાયિક, -ભાવે પ્રગટે ઋદ્ધિરે. એ જિ૦ ૩
 પ્રભુગુણ ગાવે ભાવના ભાવે, નાગકેતુપરે મુકિત;
 શુદ્ધ રમણતા ભાવપૂજા છે, સાલંબનની યુકિતરે. એ જિ૦ ૪
 સાલંબન યોગી જિનધ્યાને, નિરાલંબન થાવે;
 ક્ષરણ-કાર્યપણું ત્યાં જાણો, જ્ઞાની હૃદયમાં ભાવેરે. એ જિ૦ ૫
 જિનલક્ષિત નિજ શક્તિ વધારે, શુભ ઉપયોગના દાવે;
 શુદ્ધોપયોગે સહેજે આવે, સ્યાદ્રાહી મન ભાવેરે. એ જિ૦ ૬
 ગામ હોઈય યશોવિજય ગુરુ, -ચરણનો યાત્રા કીધી;
 ઉપધ્યાયની દેરીમાં રચના, પૂર્ણ ચોવીશીની સિદ્ધિરે. એ જિ૦ ૭
 ઉપધ્યાય ગુરુ-ચરણ પસાચે, લક્ષિત-રંગ ઉર ધારી;
 ભાવપૂજા જિનવરની કરતાં, જયજય મંગલકારીરે. એ જિ૦ ૮
 સંવત યોગલિપિ પાંસડ સાચે, શાશ્વતપૂર્ણિમા સારી;
 રવિવર દિન ચઢે પહોરે, પૂર્ણ રચી જગદારીરે. એ જિ૦ ૯
 હોઈય પાર્થજિનેશ્વર પ્રેમે, જે જગણે નરનારી;
 બુદ્ધિસાગર પગ પગ મંગલ, પામે સંઘ નિર્ધારીરે. એ જિ૦ ૧૦

વિંશતિ વિહરમાન જિનસ્તવન (વીશી)

૧ સીમંધર સ્તવન.

(ઓમ્કાર રંગ વધામણાં—એ રાગ.)

સીમંધર જિન રૂપમાં, હુંતો રહિયો રાચી;
ભાવ કર્મને ટાળવા, શુદ્ધ પરિણતિ સાચી.
ભાવકર્મના નાશથી, દ્રવ્ય કર્મ ટળે છે.
નાયક મરવાથી યથા, સૈન્ય પાછું વળે છે.
રાગ દેષ ભાવ કર્મ છે, દ્રવ્યકર્મ પ્રહાવે;
રાગ દેષ ટળવાયકી, દ્રવ્ય કર્મ ન આવે.
નિશ્ચય શુદ્ધ ચારિત્રથી, રાગ દેષ ટળે છે;
રાગ દેષ ટળવાયકી, નિજ લક્ષ્મી મળે છે.
ચેતન શુદ્ધ સ્વભાવમાં, લીનતા ક્ષણ થાયે;
ત્યારે સહજાનંદનો, અનુભવ મન આવે.
સયોપશમજ્ઞાનેકરી, પ્રભુ મંજી ચઢિયો;
શુક્લ ધ્યાન મહાશયથી, મોહસાથે લઢિયો.
જયઉક્ષ્મી અગીકરી, નવ ઝલિ પાયો;
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનથી, પ્રભુ અંતર આવ્યો.

૨ યુગમંધર સ્તવન.

(ધાંપર વારી વાહુમ, મમાવ મન જાણે.—એ રાગ.)
યુગમંધર જિન સેવના, મુજ નનના મીડી;
સ્વાદાદ દુષ્ટિવકી જિનનેરા ને લાડ
રંબુ તાર રૂપ છે. મેરા રમ્ય નેર,
યોગાવીનની સેવના ને રંગ મન રેવા.
લેસવલ્લનની સેવના ને રંગ મન રેવા,
દિયાલીનની સેવના. કેમ કરાને કરાવે

વિંશતિ વિહરમાન જિનસ્તવન.

(વીશી)

૧ શ્રીમંધર સ્તવન.

(ઓઝવ રંગ વધામઠાં—એ રાગ.)

શ્રીમંધર જિન રૂપમાં, હૃતો સદિયો રાગી;	
ભાવ કર્મને ટાળવા, શુદ્ધ પરિણતિ આગી.	૧
ભાવકર્મના નાશથી, દ્રવ્ય કર્મ ટળે છે.	
નાયક મરવાથી યથા, મૈત્ર્ય પાછું વળે છે.	૨
રાગ દેવ ભાવ કર્મ છે, દ્રવ્યકર્મ પ્રદાયે;	
રાગ દેવ ટળવાયથી, દ્રવ્ય કર્મ ન આવે.	૩
નિશ્ચય શુદ્ધ ચારિત્રથી, રાગ દેવ ટળે છે;	
રાગ દેવ ટળવાયથી, નિજ લક્ષ્મી મળે છે.	૪
ચેતન શુદ્ધ સ્વભાવમાં, લીનતા શણ ધાયે;	
ત્યારે સહજનંદનો, અનુભવ મન આવે.	૫
શયોપશમજાનેકરી, મનુ એલિ સદિયો;	
શુદ્ધ ધ્યાન મહાશયથી, મોહસાયે દરિયો.	૬
જપહરમી અંગીકરી, નવ જલિ પાયો;	
પ્રતિષ્ઠાગર ધ્યાનથી, મનુ અંતર આવે.	૭

૨ શુભમંધર સ્તવન.

(ધાંપર પારી વાદકમ, રાગોત્ર મન જાણે—એ રાગ.)

શુભમંધર જિન સેવના, મુજ મનમાં મીલી;	
સ્વાદાદા દરિયો, જિનદેવ મેં દીલી.	૧
જેવું તરું રૂપ છે, સેવા પલ્લ તેલી;	
ચેતનીતની સેવના, ચેતની કેન કરેલી.	૨
દેશવતીતની સેવના, દેશવતી ન દીલી,	
દિશવતીતની સેવના, દેશ કરીને કરેલી.	૩

અર્થ પ્રભુધ્યાનની અંશુલિ, મોહાદિ ન પ્રચાર;
 પ્રભુમરણ શુદ્ધ ભાવના, ટાળે વિપયવિહાર.
 ઉપસમાદિક ભાવના, -જાને સમ્યક્ જાણે;
 બુદ્ધિસાગર ભક્તિથી, શાશ્વત મુખ ધારે.

સ્વામી૦ ૨

સ્વામી૦ ૩

૬ સ્વયંપ્રભુ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

સ્વયંપ્રભુ જિન જ્ઞાનથી, લોકલોક પ્રકાશી;	
શાયિક નવ શક્તિ લડી, ટાળી સંકળ ઉદાસી.	૧
શક્તિ અનંતિ આત્મની, નિર્મળ ઘટ પ્રગટી;	
મોહદશા જે અનાદિની, શણુમાંહે વિધતી.	૨
સમવસરણુમાં બેસીને, શુદ્ધ તત્ત્વ પ્રકાશ્યું;	
મદ્દા સમક્ષિત યોગથી, ભવિજન મન વાસ્તું.	૩
તુમ વાણી અવલંબને, ભવજલધિ તરણું;	
બુદ્ધિસાગર ટેકથી, નિર્મલ મુખ વરણું.	૪

૭ ઋષભાનન સ્તવન.

(નદી યમુનાકે તીરે ઉડે દાય પંખિયાં—એ રાગ.)

ઋષભાનન જિનરાજ કૃપાણુ જગધણી,	
ભાવતિમિર હરવા પ્રભુ જગમાં દિનમણિ;	
રત્નત્રયીના નાય સેવક હાથ ભાલજો,	
ભણી બાલ તમારો જ પ્રેમે પાળજો.	૧
લોકોત્તર તું દેવ ખરેખર ભણિયો,	
વીતરાગ ભગવંત હૃદયમાં આણિયો;	
તવ આજ્ઞામાં ધર્મ ખરેખર મેં લહ્યો,	
વસ્તુ ધર્મ સ્યાદ્વાદ ખરો દિલ સદ્દહ્યો.	૨
ભાવ ધર્મ ચિન્તામણિ પુણ્યે મેં લહ્યું,	
કાલ અનાદિ મિથ્યાવિષ ઝટ દૂર ચર્ચું;	
ભાવ ધર્મ શુદ્ધ ચરણ કૃપા કરી આપજો,	

શુદ્ધ લક્ષિતથી સહુ થશે, લક્ષિતથી પ્રભુ પાસે;
બુદ્ધિસાગર સેવના, શુદ્ધ લક્ષિતથી થાશે.

૪

૩ બાહુજિન સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

બાહુ જિનેશ્વર બાપજી, એક શરણું તમારું;
ભાવ શરણુ પ્રભુનું કર્યું, મન માન્યું મારું.
શુદ્ધ સ્વભાવ જે તાહરો, નિત્ય તે અનુસરવો;
પરભાવ ફરે ત્યાગીને, સ્વામી દિલ ધરવો.
મોહની શીખ નિવારતાં, શુદ્ધ શરણું થાશે;
વ્યક્તિભાવ શુદ્ધાત્મનો, ત્યારે શીઘ્ર કરાશે.
ઉપશમ આદિ ભાવથી, શરણું તુજ સાચું;
બુદ્ધિસાગર ભાવથી, પ્રભુ શરણથી રાચું.

૧

૨

૩

૪

૪ સુબાહુજિન સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

સ્વામી સુબાહુ સોભતા, ક્ષાયિક શુણ્ધારી;
પારિણામિક ભાવથી, જીવન જયકારી.
ઔદયિકભાવ નિવારિયો, શુદ્ધ વ્યક્તિ સમારી;
અકળ કળા જિનદેવની, અંતરમાં ઉતારી.
ધ્યાને પ્રભુ દિલ આવીને, મારું વાન વધારો;
બુદ્ધિસાગરને પ્રભુ, તું પ્રાણથી ધ્યારો.

સ્વામી ૦ ૧

સ્વામી ૦ ૨

સ્વામી ૦ ૩

૫ સુભતપ્રભુ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

સ્વામી સુભત સોહામણા, અંતરમાં ઉતાર્યા;
દોષાદિ ચાર વૈરિયો, પ્રભુ દેખી હાર્યા.

સ્વામી ૦ ૧

અર્થ પ્રભુધાનની ભંજલિ, મોહાદિ ન પ્રચાર;
 પ્રભુરમરણ શુદ્ધ ભાવના, ટાળે વિષયવિકાર.
 ઉપશમાદિક ભાવના, -જ્ઞાને સમ્યક્ ભાસે;
 પુદ્ગિસાગર ભક્તિથી, શાન્તિ મુખ ધારે.

સ્વામી૦ ૧

સ્વામી૦ ૩

૬ સ્વયંપ્રભુ સ્તવન. (રાગ ઉપરના.)

સ્વયંપ્રભુ જિન જ્ઞાનથી, લોકલોક પ્રકાશી;
 ક્ષાયિક નવ ઋદ્ધિ લઢી, ટાળી સકળ ઉદાસી. ૧
 શક્તિ અનંતિ આત્મની, નિર્મળ ઘટ પ્રગટી;
 મોહદશ જે અનાદિની, ક્ષણમાંહે વિધતી. ૨
 સમવસરણમાં બેસીને, શુદ્ધ તત્ત્વ પ્રકાશ્યું;
 ધ્વજા સમકિત યોગથી, ભવિજન મન વાસ્યું. ૩
 તુજ વાણી અવલગને, ભવજલધિ તરણું;
 પુદ્ગિસાગર ટેકથી, નિર્મલ મુખ વરણું. ૪

૭ ઋષભાનન સ્તવન.

(નદી યમુનાકે તીરે ઉડે દોય પંખિયાં—એ રાગ.)

ઋષભાનન જિનરાજ કૃપાળુ જગધણી,
 ભાવતિમિર હરવા પ્રભુ જગમાં દિનમણિ;
 રત્નત્રયીના નાથ સેવક હાથ ધાલજો,
 જાણી ખાલ તમારો જ પ્રેમે પાળજો. ૧
 લોકોત્તર તું દેવ ખરેખર જાણિયો,
 વીતરાગ ભગવંત હૃદયમાં આણિયો;
 તવ આજ્ઞામાં ધર્મ ખરેખર મેં લહ્યો,
 વસ્તુ ધર્મ સ્યાદ્વાદ ખરો દિલ સફર્યો. ૨
 ભાવ ધર્મ ચિન્તામણિ પુણ્યે મેં લહ્યું,
 કાલ અનાદિ મિથ્યાવિષ ગટ દૂર થયું;
 ભાવ ધર્મ શુદ્ધ ચરણ કૃપા કરી આપજો,

શાશ્વત સુખમય ક્ષાયિકપદ્મમાં થાપજો.
 ગુણસ્થાનક નિસ્સરણિએ પ્રભુજી ચઢાવજો,
 પરમ પ્રભુતાં દર્શન સત્ય કરાવજો;
 તારક નામ ધરાવી શા માટે ન તારતા,
 સાચા સ્વામી, સેવક દોષ નિવારતા.
 કેવલજ્ઞાનથી છાતું ન બહુ હું કહું,
 શુદ્ધ સ્વરૂપ તમારું હૃદયમાં હું વહું;
 ખુદ્ધિસાગર અકળ કળા ધણી તારશે,
 જળથી બાળ તમારો જગતથી ઉદ્ધારશે.

૩

૪

૫

૮ અનંતવીર્યજિન સ્તવન.

(વંદો વીર જિનેશ્વર રાયા-એ રાગ.)

અનંતવીર્ય જગમાં જયકારી, ભાવદયા ઉપકારીરે;
 તાર્યા જગમાં નર ને નારી, વાણીની બલિહારીરે. અ૦ ૧
 ગૃહાવાસ છંડી અનગારી, કેવળજ્ઞાનના ધારીરે;
 જગહિતકારી કર્મ નિવારી, શુદ્ધ રમણુતા સારીરે. અ૦ ૨
 ચક્રરૂપધારી સુખની ક્યારી, તવ મૂર્તિ ગુણકારીરે;
 કનકકમળથી પૃથ્વીવિહારી, અકળકળા પ્રભુ તારીરે. અ૦ ૩
 ક્ષયોપશમ બળયોગે ધ્યાને, ક્ષાયિક વીર્ય વધારીરે;
 ખુદ્ધિસાગર શિવ સંચારી, સિદ્ધ ખુદ્ધ અવતારીરે. અ૦ ૪

૯ સુરપ્રભ સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

દોષ અઢાર રહિત સુરપ્રભ, અહીં જગ જયકારીરે;
 હાસ્ય અરતિ રતિ અજ્ઞાન ને લય, શોક દુઃખા નિવારીરે. દો૦ ૧
 રાગ દ્વેષ અવિરતિ કામ ટાળી, મિથ્યા નિરાપકારીરે;
 દાનાદિક અંતરાય નિવારી, દેવ થયા સુખકારીરે. દો૦ ૨
 દેવતાં લક્ષ્ય સાચાં તુજમાં, વીતરાગ પદ ધારીરે;
 ખુદ્ધિસાગર દેવ લલો મે, વંદન વર હનતીરે. દો૦ ૩

૧૦ વિશાળજિન સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

વંદુ ભાવે વિશાળ પ્રભુજી, જેની મીઠી વાણીરે;	
સાકર હારી તુલમાં પ્રવેશી, પીઢે માનવ ઘાણીરે.	વં ૧
કારણ પંચથો કાર્યની સિદ્ધિ, કર્મોદ્ધમ ભાવોભાવરે;	
ઠાલ સ્વભાવ એ પંચથી ભણે, જનતો કાર્ય જનાવરે.	વં ૨
ચોકાન્તપદે મિથ્યાવાદી, ત્રણસો ત્રેસઠ વાદીરે;	
પંચ કારણે કાર્યની સિદ્ધિ, માને સ્વાદ્વાદવાદીરે.	વં ૩
તુજ શાસન અમૃતરસ પીધું, મિથ્યાવિષ દૂર લીધુરે;	
પુદ્ગિસાગર સમ્યગ્જ્ઞાને, પરમાનંદપદ લીધુરે.	વં ૪

૧૧ વજ્રધરજિન સ્તવન.

(સપ્તહિષ સાંસગોરે-એ રાગ.)

વજ્રધર પ્રભુરે, વેગે તુજ ઘર આવો;	
દર્શન યોગધીરે, કરશું ભક્તિ વધાવો.	૧
સ્વામી તું મળેરે, ભવોભવ ભાવક ભાગી;	
પ્રભુ ગુણ જોગખીરે, ઘણે તુજ પદ રાગી.	૨
ગુણધી જે હૃદયોરે, તે તો કહો કેમ ઊરે;	
સત્તા તવ સમીરે, વ્યકિતધી પ્રભુ જોડે.	૩
તન્મયતા લહીરે, પ્રભુની સંગે રહીશું;	
પુદ્ગલિષ્ઠ એમ ભણેરે, પ્રભુગુણ વ્યકિતધી લહીશું.	૪

૧૨ ચંદ્રાનનપ્રભુ સ્તવન.

(રાગ ઉપરને.)

ચંદ્રાનન પ્રભુરે, દેવસજ્જાનના દરિયા;	
અનંતગુણ પર્થાવધીરે, સમયે સમયે ભરિયા.	૧
ઉત્પત્તિ વ્યય પ્રવનારે, સમયે સમયે સચી.	
આત્મદબ્ધમાં તે કહોરે, તેમાં રહિયો દુ સચી.	૨

ધન્ય ધન્ય વીતરાગતારે, શુદ્ધામૃતરસ લોગી,
મારા મન વસીરે, સાધુ નિજગુણ યોગી.
શરણું તાહરુંરે, કીધું જ્ઞાનથી સાચું;
બુદ્ધિ દિલ વસ્યુંરે, અહનિશ તુજ ગુણ રાચું.

૧૩ ચંદ્રબાહુજિન સ્તવન.

(તુમે બહુ મંત્રીરે સાહિબા-એ રાગ.)

ચંદ્રબાહુ જિન સાંભળો, મારો કરશે ઉદ્ધાર;
શરણાગતનંદે તારતાં, થાશે બહુ ઉપકાર. ચંદ્ર ૧
પ્રભુ તુજ લકત અનેક છે, મારે તો મન એક;
પુષ્પાલંબન તું વડો, મનમાં તારીરે ટેક. ચંદ્ર ૨
ઉપકારી અરિહંતજી, તારો ત્રિભુવન રાજ;
કરૂણા કરીનેરે તારતાં, રહેશે સેવક લાજ. ચંદ્ર ૩
શુદ્ધ રૂપ તારું ખરું, સ્મરતાં ટાળેરે કસેશ,
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનથી, આનંદ હોય હમેશ. ચંદ્ર ૪

૧૪ ભુજંગદેવ સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

ભુજંગદેવ ભાવે લજ્જે, લય સઘળા હરનાર;
પુરૂષોત્તમ લગવાનું છે, ભાવદયાના ભંડાર. ભુ ૧
ચોત્રીશ અતિશય શોભતા, વાણી ગુણ છે પાંત્રીશ;
શાસનપતિ ત્રિભુવનધણી, પરમબ્રહ્મ જગદીશ. ભુ ૨
સ્મરણુ મનન તારું કર્યું, ઉપયોગે ધર્યો દેવ;
બુદ્ધિસાગર પારખી, તારી સાચી છે સેવ. ભુ ૩

૧૫ ઇશ્વરજિન સ્તવન.

(પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણમિયે-એ રાગ.)

અરિહંત ઇશ્વર મન વસ્યો, સ્વામી શિવપુર સાથ;
તારક ત્રિભુવનપતિ તમે પ્રેમે જાતજો, બાળકનો જટ હાથ. જ ૧

જ્ય જ્ય જગાંચંતામાંણ, જગજુરે જ્ઞાનીવતાર; -
 તુજ સરખા સ્વામી ગુજ મસ્તક ગાજતા, યો છે કર્મનો ભાર. અં ૨
 ચાર નિશ્ચયે તું વડો, શરણાગત રખવાળ;
 સમવસરણમાં ચાર મુખે હો દેશના, કરતા મંગળમાળ. અં ૩
 ઉત્પત્તિ વ્યય ધ્રુવતા, શુદ્ધ નિરંજન દેવ;
 બુદ્ધિસાગર તન્મયતા પ્રભુ સાથમાં, શુ સ્વભાવે છે સેવ. અં ૪

૧૬ નમિજિન સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

નમિ જિનવર પ્રભુ ચરણમાં, નિર્મલ ચેતન લીન;
 નીચા નમતા ઉંચા ચઢતા સિદ્ધિમાં, ક્ષાયિકલાવે પીન. નં ૧
 જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રનો, -તુજમાં આવિર્ભાવ;
 રત્નત્રયીની ઐક્યતા ચરણસેવનધરી, જનશે શુદ્ધ જનાવ. નં ૨
 ચરણસેવન તે ધ્યાન છે, દર્શન જ્ઞાન સ્વરૂપ;
 બુદ્ધિસાગર ચરણચરણ એકલીનતા, આનંદધન ચિદ્રૂપ. નં ૩

૧૭ શ્રીવીરસેનજિન સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

વીરસેન જિન વિનવું, વીનતટી દિલ પાર;
 ભવદુઃખ વારીને તારક શિવમુખ હીજીએ, કર મોટો ઉપકાર. વીં ૧
 અનંત શુભ લોગી તું પ્રભુ, કરેલાવંત મહંત;
 પ્રતિપ્રદેશે ક્ષાયિક મુખઅનંતથી, ભરિયો તું ભગવંત. વીં ૨
 અનંત શુભથીરે ધ્રુવતા, પરપુદ્ગળ નહિ સંગ;
 કારણ કાર્યપણે સમયે શુભ પરિણમે, નિર્મળ પ્રમુ શુભ ચંગ. વીં ૩
 ઉપયોગી સદુ દ્રવ્યનો, લોકલોક પ્રત્યક્ષ;
 બુદ્ધિસાગર અંતર અનુભવે, ચિદાનંદ શુભ દક્ષ. વીં ૪

૧૮ મહાભદ્રજિન સ્તવન.

(ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ માહરેરે—એ રાગ.)

મહાભદ્ર જિનવર પ્રભુ ઉપદિશેરે, દ્રવ્ય વિશેષ સ્વભાવ;	મ૦ ૧
પરિણામિકતા કર્તૃતા તથારે, જ્ઞાયકતા સુખ દાવ.	
ગ્રાહકતા લોકતૃતા જીવમાંરે, રક્ષણતા જયકાર;	મ૦ ૨
વ્યાખ્યાડવ્યાખ્યકતા સાપેક્ષથીરે, અનેકાન્ત મત ધાર.	
આધારાધેયતા તેમ જાણીરે, જન્યજનકતા બોધ;	મ૦ ૩
અશુદ્ધલઘુતા વિભુતા હેતુતારે, કારકતા ઘટ શોધ.	
પ્રભુતા લાવુકતાડલાવુકતારે, સ્વકાર્યપણું સુખકાર;	મ૦ ૪
સપ્રદેશપણું તેમ જાણીરે, ગતિ સ્વભાવ વિચાર.	
સ્થિતિ સ્વભાવ ને અવગાહકપણું રે, અખંડતા નિર્ધાર;	મ૦ ૫
અચલ અસંગપણું અક્રિયતારે, સક્રિયતા જયકાર.	
ધ્યાને ધારે દિલમાં ભાવનેરે, નિર્મળ રૂપ પમાય;	મ૦ ૬
બુદ્ધિસાગર વસ્તુ સ્વભાવમાંરે, શાશ્વત ધર્મ સદાય.	

૧૯ દેવયશાજિન સ્તવન.

(અભિનંદન જિન દર્શન તરસીએ—એ રાગ.)

દેવયશા જિન દર્શન મીઠું, નય ગમ લંગ વિચાર;	દ૦ ૧
તત્ત્વ સ્વરૂપેરે વસ્તુ વિચારતાં, દર્શન જગ જયકાર.	
પરિપૂર્ણીશેરે વસ્તુ દેખતાં, ન રહે કિંચિત્ ભેદ;	દ૦ ૨
અલ્પાંશે જન દેખે વસ્તુને, તેના મનમાંરે ખેદ.	
ષડ્દર્શન પણ જિનદર્શનવિષે, સાપેક્ષેરે સમાય;	દ૦ ૩
અનેકાંત જિનદર્શન સેવતાં, ચેતન ધર્મ પમાય.	
સ્યાદ્વાદવાદીરે ધર્મને પારખે, પામે દર્શન ધર્મ;	દ૦ ૪
બુદ્ધિસાગર નિર્મલ દર્શને, અનંત શાશ્વત શર્મ.	

૨૦ અનિતવીર્ય સ્તવન.

(ગિરુઆરે ગુણુ તુમતણા-એ રાગ.)

અનિતવીર્ય જિનવર નમું, જગર્ણધવ જગત્રાતારે;	
દીનદંયાલુ દિતમણિ, નિષ્કામી સુખદાતારે.	અં ૧
વ્યક્તિભાવ અનંતતા, ગુણુપર્યાય વિલાસીરે;	
અગુરૂલધુ અવગાહના, લોકાંતે નિત્ય વાસીરે.	અં ૨
દ્રવ્ય ભાવ એ કર્મને, ધ્યાનચક્રી તે બાળ્યુંરે;	
સાદિઅનંતિ ભંગથી, અંતર્ધનને વાળ્યુંરે.	અં ૩
અમૂખ્યપ્રદેશે નિર્મલ્લી, લ્યોતિ અનંત પ્રકાશીરે;	
દેવલજ્ઞાન પ્રમાણથી, ધનિયો હું વિશ્વાસીરે.	અં ૪
રંગાયો તુજ દર્શને, ઉપયોગે ઘટ ભગુરે;	
સમકિત શ્રદ્ધા યોગથી, જિત નગારું વાળ્યુંરે.	અં ૫
અનુભવ વાળું વાગિયાં, ધ્યાનમેઘ ખુણ ગાળ્યોરે;	
દાનાદિક અંતરાય તો, મનમાં અતિયય લાલ્યોરે.	અં ૬
નિર્મળ સુખ વધામણું, ચેતન ગૃહમાં આળ્યુંરે;	
બુદ્ધિસાગર ધ્યાનથી, શાશ્વત શર્મ પમાળ્યુંરે.	અં ૭

કલશ.

(રાગ ધન્યાશ્રી)

ગાયા ગાથારે વીર જિનવરના ગુણુ ગાયા;	
વિહરમાન જિનવર ગુણુ ગાતાં, અનુભવાનંદ પાયારે.	વીં ૧
અંતરના ઉદ્ગારચક્રી મેં, જિનવર ભક્તિ કીધી;	
નવધા ભક્તિ જિનવરની છે, ભક્તિ ચક્રિત પ્રસિદ્ધિરે.	વીં ૨
મન વાણી ઠાયાના દોષો, ભક્તિ કરતાં નાસે;	
રત્નત્રયીની લક્ષ્મી પ્રગટે, પરમ પ્રભુતા પ્રકાશેરે.	વીં ૩
સંવત ઓગણીશ ચોસઠ સાલે, આપાદ પંચમી સારી;	
કૃષ્ણ પક્ષ ચનિવારે રચના, સ્થિરના જય કરનારીરે.	વીં ૪
વિહરમાનની વિશી ગાયે, ધ્યાવયે તે સુખ લેશે;	
જિનભક્તિ પ્રગટાવે ચક્રિત, પરમ પ્રભુ ઉપદેશેરે.	વીં ૫

ચૈતન્ય શક્તિ લક્ષિત યોગે, પ્રગટે છે જયકારી;
 શુદ્ધ સ્વરૂપ સમણતા યોગે, આનંદ મંગલકારીરે.
 માણસાનગરે આતુર્ભાસમાં, વિહરમાન જિન ગાયા;
 સુખસાગર શુદ્ધયોગે શાન્તિ, બુદ્ધિસાગર પાચારે.

વી૦ ૧

વી૦ ૭

(બુદ્ધિપ્રકાશ ગાયન સંગ્રહમાંથી.)

પદ્યપ્રભુ સ્તવન

(મરાઠી સાળીની દેશી)

(સ્વાસ્થ્ય સાધન કરવા સારૂ કામ પડે છે બેનું—એ રાગ.)

પદ્યપ્રભુ છો પરમ ધર્મના, -દાયક દેવ દયાળુ;
 દર્શન દીઠે મીઠું લાગે, આત્મિક ગુણ ગણવાળુ;
 ખ્યારા મહારારે.....ન રહો કદીએ ન્યારા. ૧
 અલખ અકલ ગતિ અરિહંત તારી, અતિ ઓપે અવિકારી;
 શાંત સુધારસની આ ક્યારી, મૂર્તિની બલિહારી.
 બાઉ વારીરે.....જય જિનવર જયકારી. ૨
 દ્રવ્યથકી પ્રભુ પ્રગટ થઇને, લાવ અપૂરવ આપો;
 સાણુંદ પદ્યપ્રભુ મંડળીના, કઠણ કર્મને કાપો.
 છાપો મનમાંરે.....સુબુદ્ધિ સુખ સ્થિરતાથી. ૩

પદ્યપ્રભુ સ્તવન.

(ગણિકાના ઘરમાં શેઠ ગયા નિજ કુળની મુકી લાજરે—એ રાગ.)

પદ્યપ્રભુ છો પરમ દયાળુ, કરુણાનિધિ કૃપાળુ;
 રક્તવર્ણુ છે શ્રી જિનરાય, અંતરંગ શત્રુ દુઃખદાય;
 કોપાટોપ પ્રત્યક્ષ જણાય, હણવા કર્મની બાળરે. પદ્ય૦ ૧
 અહો જયવંતા પરમ નિયંતા, મુનિવર શ્રેષ્ઠ મહંતા;
 દાયક દર્શન ક્ષાયિક દાન, દર્શન ચરણ અનંતુ જ્ઞાન;
 પૂણીનંદી પરમ પ્રધાન, અતિશય સુખ સુવિશાળરે. પદ્ય૦ ૨
 સાણુંદ જૈન મંડળી માગે, તુજ ગુણગણ શુભ રાગે;
 વંદન વિનય અધિક બહુમાન, જિનઆરા લવજળધિયાન;
 આપો સદ્બુદ્ધિ સુખઆણુ, પાપ અમાપ પ્રજાળરે. પદ્ય૦ ૩

શ્રીશાન્તિજિન સ્તવન.

(અવર મદન અલખેલો આતો દીસે.—એ રાગ.)

શાન્તિ વિષ્ણુદ સુખકારી, જગત વિષે શાન્તિ જાન (એ ટેક)	
પરમ શાન્તરસ પૂર્ણ પ્રભુની, છાંતિની જઈ જાલિહારી.	જાં ૧
નયનાનંદન કંઈ આલિનંદન, વિશ્વપતિ અવિકારી.	જાં ૨
હયા અનુપમ દેવની હીસે, અરિત્ર સુષ્ટી દયો ધારી.	જાં ૩
અપરાધીને એ અરિહંતા, અતુલ થયા ઉપગારી.	જાં ૪
સેવકને સમભાવ સમર્પી, નિજ પદવી દિયે ચારી.	જાં ૫
સાણુંદ પદ્મપ્રભુ મંડળીને, આપો બુદ્ધિ સુધારી.	જાં ૬
સુખસાગરમાં આત્મ શીલાવા, સમસ્થ પ્રભુ જયકારી.	જાં ૭

પદ્મપ્રભુ સ્તવન.

(નેમ ન જાણે મોરી પ્રીત—એ રાગ.)

ચિંત રિધર થાયે એવી નાથ, !! યુક્તિ કંઈવાધી સમર્પોરે, ચિં (એ ટેક)	
ધડીએ જો ધરમાં રહીને, જોણું ખજાનો બહાલા,	
છટકે મરકટવત્ છોડી સાથ છટકે છરરરરરરરરે.	ચિં ૧
મોહમદિયમાંડે, મૂર્ખ મૂઝાઈ મરે,	
ન્યાં ત્યાં સટકે સ્વચ્છંદતા સાથ સટકે સરરરરરરરરે	ચિં ૨
સાણુંદ પદ્મપ્રભુ, મંડળી ગાયે શુભ,	
દેશે દયાધી શિવ સંગાય જિનજી યુક્તિ સમર્પોરે.	ચિં ૩

પદ્મપ્રભુ સ્તવન.

(જાળણી જીવન કાંડવા જોઈ શું રાચે—એ રાગ.)

શ્રીપદ્મપ્રભુ, વિનતિ કરું છું આજે, વિનતિ કરવી તે તો શ્રીવીતરાગને છાજે.
સાખી

તીન જીવન નસમણિ ત્રિમો, પૂજે ચોસક ઇંદ;

રાગ દેવ રહિત પ્રભુ, ટાળે દુઃખના કુંદરે.

પ્રભુની મૂર્તિ, નિરખી હૃદય આજે, શ્રીપદ્મપ્રભુ વિનતિ કરું છું આજે. વિં ૧

સાખી

રાગ દ્રેષ મોહકરી, આસવ કર્મ ઉપાય;
અજ્ઞાને આ આત્મા, ચાર ગતિ ભટકાય.
લાખ ચોરાશી જીવનીયોનિથી નિસારીએરે,
કર્મવિનાશક તારક સમકિત ધર ચિત્તચંગ.....પદ્યપ્રભુ ૪

સાખી

અજ્ઞાદિક લક્ષણ કર્યાં, જલ પીધાં ગહુ વાર;
હ્રુધા તૃષા નરી મટી, નહિ રહ શાંતિ લગાર.
રાજા રંક શેઠ દેવ દાનવપણે સુખ હારીએરે,
ધાવર વિકલેન્દ્રિયમાં પામ્યો નાના અંગ.....પદ્યપ્રભુ ૫

સાખી

દિન દયાળ કૃપા કરી, લાખો શ્રી જિનરાજ;
લવસાગર કેમ ઉતરે, કહો કિમ રહે મુજ લાજ.
વળતું પદ્યપ્રભુજી લાખે કર્મ નિવારીએરે,
ત્યાગી કુશુર કરજો સદ્ગુરનો સત્સંગ.....પદ્યપ્રભુ ૬

સાખી

નિકા વિકલા પરિહરી, ધ્યાયો આતમધ્યાન;
ધ્યાતા ધ્યેયના તાનથી, પામે કેવલજ્ઞાન.
સુણી વચનામૃત એવું પ્રભુમાં ચિત્ત રમાવીએરે,
આત્મસ્વભાવે રમવા લાગ્યો છે દૃઢરંગ.....પદ્યપ્રભુ ૭

સાખી

સારું તારું પરિહરી, પ્રભુ દર્શન કરે આજ;
કર જોડી વંદન કરે, જાવે શ્રી જિનરાજ.
સાણુંદ પદ્યપ્રભુ જિન મંડલીને ઉદારીએરે,
હૃદિસાગર દિલમાં ઉછરે હર્ષ તરંગ.....પદ્યપ્રભુ ૮

જિન સ્તવન.

(નેમ ન જાણે મોરી પ્રીત—એ રાગ.)

મુજ મન મર્કટવત્ લટકાય, નાથ કહો કિમ સ્થિર થાવેરે.	મુજ૦
ઘટમાંથી પટમાં ત્યાંથી, ઘરમાંહી મુજ મન સટકે;	
છટકે જાણે છૂટયું તીર, કણમાં સરસરરે.	મુજ૦ ૧
આતમ જ્ઞાને ધ્યાને, મનને જોડું છું જ્યારે;	
ત્યારે મન મર્કટ અકળાય, લાગે લસરસરે.	મુજ૦ ૨
કણમાંહી આડુ અવળ, લમે છે ભૂતની પેરે;	
માયા મોઢે બ્યાપી જાય, પલકમાં પરસરસરે.	મુજ૦ ૩
ધ્યાન સાંકળથી મનડું, આતમ ખીસે બાંધ્યું;	
ચાકી વશમાં થાવે જિમ દીર, કરમાં કરસરસરે.	મુજ૦ ૪
મન કપિ વશમાં થાવે, શિવમુખ સહેજે પાવે;	
બુદ્ધિસાગર ધ્યાને સ્થિર, ધમે ધરસરસરે.	મુજ૦ ૫

બાલ સદ્બોધ.

(બાંધી ત્રિયો તરવાર—એ રાગ.)

કરીએ તત્વાભ્યાસ, બાળકો કરીએ તત્વાભ્યાસ.	
બની સદ્ગુણ દાસ, બાળકો કરીએ તત્વાભ્યાસ.	
રમવું હરવું ફરવું ત્યાગી, ત્યજી વિચયની આસ,	બાળકો૦ ૧
માનપિતાને નમન કરીને, જન્મ સદ્ગુણ આરાસ.	બાળકો૦ ૨
મન ચંચળતા દૂર નિવારી, કર્માટક કરો નાશ.	બાળકો૦ ૩
વિનય વિવેક વધે ગુણ પ્રગટે, થાવે તત્ત્વ પ્રકાશ.	બાળકો૦ ૪
તત્વાભ્યાસ વિના નરભવને, લલો પશુ મૂમ ખાસ.	બાળકો૦ ૫
પદ્મપ્રભુ જિનમંહલીને છે, તત્ત્વજ્ઞો બહુ પ્યાસ.	બાળકો૦ ૬
બુદ્ધિ શિવપદ શાશ્વત પાત્રી, ત્રોટે કર્મના પાશ.	બાળકો૦ ૭

પદ્મપ્રભુ સ્તવન.

(થયો છેરે અમ સદ્ગુણ દિવસ તુમ દર્શનથી આજે-એ રાહ.)
 થયો છેરે અમ મનનો મનોરથ એ જિન કરવા સેવ.
 પદ્મપ્રભુજી પરમ ધર્મના, -દાયક પરમ સુદેવ,
 દેખી કાંતિ, ટળી બ્રાંતિ, લહી શાંતિ,
 અગમ અનુપમ સુખકમલ દરસથકી, ટળી અનાદિ કુટેવ. થયો છેરે ૧
 મોહ અને મિથ્યાત્વ મહા અરિ, દર્શનથી દૂર જાય,
 સુખકારી, જાઉ વારી, ખલિહારી,
 દર્શન દર્શન દેવ દયાળુ, દોને અતિ સુખદાય. થયો છેરે ૨
 વિનતિ સ્વિકારી જૈન બાળની, સેવા દો સુખકાર,
 ધરી પ્રીતિ, રૂડી રીતિ, શુભ નીતિ,
 જૈનતત્ત્વ સદ્ગુણદિ વધે તો, સફલ મનુષ્ય અવતાર. થયો છેરે. ૩

જિન સ્તવન.

(નથી જગતમાં સાર સુદરી, વિના ત્રિભુવનનાથ-એ રાગ.)
 નથી શરણ સંસાર જિનેશ્વર, વિના અવર આધાર.
 માત પિતા સુતદારા સર્વે, સ્વાસ્થિયો સંસાર,
 કનક રતન ધન ભુવન સકળ એ, અનિત્ય નાશ થનાર;
 જળ કુશાગ્ર દીસે જેવું, વળી નભમાં વાદળ તેવું,
 આ અધિર નષ્ટ થનાર, ચતુર નર ચિત્તમાં કરો વિચાર. નથી. ૧

સાખી.

દુર્લભ અતિશય આ લહો, નરભવ આર્ય સુદેશ;
 સામગ્રી વળી ધર્મની, પ્રગટે પુણ્ય વિશેષ.
 મળી મહા સુખકાર, સાધવો જરૂર ધર્મ જયકાર,
 છે એજ પ્રાણ આધાર, સર્વ સુખકરણ લળે નરનાર. નથી. ૨

સાખી.

ત્રિવિધ શુદ્ધિથી જિનતાળી, ત્રિવિધે કીજે સેવ;
 રત્નત્રયી આરાધતાં, મુખ શાશ્વત નિત્યમેવ.
 જૈનબાળને સાર બુદ્ધિ થો, કરો અતિ ઉપકાર.

નથી. ૩

પદ્યપ્રભુ સ્તવન.

(સખી કેમ ન આવ્યા નાથ દશ-એ રાગ.)

પ્રભુ પદ્ય જિનેશ્વર સમરણ કરું, કદિ વિષય વિકટ વન ના વિચરું.
 પ્ર૦ ૧
 તારક ધ્યેય છે તત્ત્વ સ્વરૂપી, આપનું અહનિશ ધ્યાન ધરું. પ્ર૦ ૨
 દીનદયાળ દયા કરી દેશે, ક્ષાયિક દાન તો ભવથી તરું. પ્ર૦ ૩
 અન્ય કુદેવ કદાપિ ન માતું, એવો હૃદ સંકલ્પ કરું. પ્ર૦ ૪
 અંતર વધરી ફર કરો પ્રભુ, તો અક્ષય મુખ વેગે વરું. પ્ર૦ ૫
 જૈન બાલની વિનાત સ્વીકારો, ગિરૂદ સફલ કરો નમન કરું. પ્ર૦ ૬
 સકળ વિદ્ય ટળતાં પ્રભુસ્હાએ, સ્થિર આત્મિક બુદ્ધિએ કરું. પ્ર૦ ૭

પદ્યપ્રભુ સ્તવન.

પદ્યપ્રભુ સેવો સાચા ભાવે, જન્મ મરણ દુઃખ ભાવે. પ૦ એ આંકણી.
 અલખ નિરંજન અકલ ગતિ તુજ, સમરતાં મુખ થાવે;
 કર્મ ભર્મ તુજ ધ્યાને નાસે, કર્મ કલંક કટાવે. પદ્યપ્રભુ ૧
 સિદ્ધ બુદ્ધ પરમાત્મ સ્વામી, સમજ જે ભવિ ધ્યાવે,
 ધ્યાતા ધ્યેયપણું પ્રગટાવી, ચિદાનંદ કહાવે. પદ્યપ્રભુ ૨
 છંદી કંચન કામિની જે ભવી, આતમમાં ચિત્ત લાવે;
 સમકિત ભાવે પાપ હટાવે, શિવપદ લોગી કહાવે. પદ્યપ્રભુ ૩
 પદ્યપ્રભુ જિન સાલુંદ મંડળી, ચરણે શીશ નભાવે;
 બુદ્ધિસાગર શિવમુખ હેતે, નિશદિન તુજ ગુણ ગાવે. પદ્યપ્રભુ ૪

મહાવીર સ્તવન.

ગાવો ગાવો ગાવોરે, મહાવીર પ્રભુ ગુણ ગાવો. ગાવો ૦ એ ટેક.
 આઠ કરમ ક્ષયક્રીધા સ્વામી, નિશદિન નમન પ્રભુ ધ્યાવોરે. મહાવીર ૦ ૧
 ત્રિશલાનંદન જગજનવંદન, ત્રીન ભુવનમાં ધ્યાવોરે. મહાવીર ૦ ૨
 સિદ્ધારથસુત વંદો ભાવે, જેથી શિવસુખ પાવોરે. મહાવીર ૦ ૩
 પદ્મપ્રભુ જિન મંડળી ગાવે, વીરપ્રભુનો વધાવોરે. મહાવીર ૦ ૪
 બુદ્ધિસાગર તન મન ધનથી, વીરપૂજા વિરચાવોરે. મહાવીર ૦ ૫

પાર્શ્વનાથ સ્તવન

પ્રભુ પાસ સેવો હિત લાય, રોગ સોગ દુર જાયરે. પ્રભુ પાસ ૦
 સેવો સેવો સેવો લવિ હિતલાય, કર્મ કલક કટાયરે. પ્રભુ પાસ ૦
 પાર્શ્વપ્રભુ પૂજ કરશું નિત્ય, ઉગટ એકવી થાયરે. પ્રભુ પાસ ૦
 પાર્શ્વ પ્રભુ વંદો ધરી જાહુ પ્યાર, ત્રીન ભુવન વખણાયરે. પ્રભુ પાસ ૦
 પદ્મપ્રભુ મંડળ પૂરો આશ, બુદ્ધિસાગર ગુણ ગાયરે. પ્રભુ પાસ ૦

ત્રૈલોક્યવંદન.

પદ્મપ્રભુ જિન સેવીએ, આણી મનમાં પ્યાર;
 પદ્મપ્રભુ જિનદેશના, સાંભળતાં લવપાર. ૧
 આઠ કર્મના નાશથી, પામ્યા શિવપુર સાર;
 આપ પસાયે દાસને, લાગે શિવપર પ્યાર. ૨
 કરવો કર્મના અંતને, વરવી સુખિન નાર;
 બુદ્ધિસાગર દિલ ધરી, આશા શિવપદ સાર. ૩

સુમતિનાથ સ્તવન.

(સીંચવરુદે અરુદ કરું તે સ્વીકારો-એ રાત્ર)

પ્રભુ સુમતિરે સુમતિ આપો પ્યાર, સુખ પ્રાપ્તિના આધાર ૦
 પ્રભુ શ્રીકૃષ્ણ દિનની વેળારે, સંસારમાં રમિયો લેજારે,
 ખાત્ર પીતારે રમતા હરતા ફરતા, સુખ સુખની વાતો કરતા. પ્રભુ ૧

મૂળ પ્રીતિ નગોદે કીધીરે, મિત્રાઈ અનાંદિ પ્રસિદ્ધિરે,
ચાર ગતિમાંરે સમપણ કરી બહુ લભિયા, જેહ મુખદુઃખ સાથે ખમિયા. પ્રભુ૦ ૨

પુણ્યયોગે મનુષ્ય અવતારરે, પામી કીધા વિષયવિકારરે,
ધન કામનીરે સાર ગણી મકલાયા, બહુ ખ્યારી ગણી વળી કાયા. પ્રભુ૦ ૩

પાપ કીધાં અપરપારરે, મરી ગયા નરક મોઝારરે
દોષવેદનારે લોગવી ત્યાં બહુ ઘોર, કરી દુઃખથી શોરખકોર. પ્રભુ૦ ૪

પાપકર્મ ત્યાં ઘણું ખપાવીરે, ત્યાંથી મનુષ્ય ગતિમાં આવીરે,
કરી ચોરીરે કૂક કપટ ને ભરી, થઈ તિર્યચ દુઃખ લક્ષ્ય ભારી. પ્રભુ૦ ૫

ભૂખ તરશ ટાઢ ને તાપરે, કરી અજ્ઞાને બહુ પાપરે,
આર્તધ્યાનેરે મરી નરક મોઝાર, જઈ પામ્યા દુઃખ અપાર. પ્રભુ૦ ૬

જેહ જણુ બહુ લવ ભટકાયારે, પુણ્યયોગે મનુષ્ય લવ આયારે,
કાળ લખેરે જૈનધર્મ તે પાયા, કરી કર્મ નાશ શિવ ભયા. પ્રભુ૦ ૭

તમે કર્મરહિત થયા સ્વામીરે, હું તો સેવકપણે શિવગામીરે,
કેવી મિત્રાઈરે તોડી શિવપદ લીધું, મોટું કપટ એ સ્વામી કીધું. પ્રભુ૦ ૮

મોટું કપટ એ કર્મનું લાલુરે, એમાં કોઈનો દોષ ના આલુરે,
કર્મ આંદુરે આવે કોણ ત્યાં સખાઈ, શું કરવી સંસારે સગાઈ. પ્રભુ૦ ૯

વળતું મુમતિ પ્રભુ બોલેરે, થવું હોય જો મારી તોલેરે,
સ્વચ્છ મારગરે મુક્તિપુરીનો સ્વીકારો, ખરો મિત્ર તું હોય જો મારો. પ્રભુ૦ ૧૦

પ્રભુ મુમતિ મિત્ર શિખ મારફરે, કરી કર્મનાશ શિવ વરણુરે,
મર્સદારે મંદણ મુમતિનાથ, જુદિસાગર કરજો સનાથ. પ્રભુ૦ ૧૧

વિમલનાથ સ્તવન.

વિમલ પ્રભુ સેવો ભવિ પ્રાણી, હોવે જન્મ મરણ દુઃખ હાણી. વિમલ. ૧
દોષ અઢાર રાહત પ્રભુ સેવા, કરીએ સમજી શિવપદ લેવા. વિમલ. ૨
સેવા સેવા સહજન કહેતા, પરમારથ તસ વિરલા લેતા. વિમલ. ૩
સેવક સેવક નામ ધરાવે, પરમારથ તસ વિરલા પાવે. વિમલ. ૪
ભય અચળતા મનની નિવારી, સ્થિર ભાવે સેવા સુખકારી. વિમલ. ૫
વિધિ બહુ માન ને અવિધિત્યાગ, સેવા લક્ષણ શિવપદ રાંગ. વિમલ. ૬
દ્રવ્ય ભાવે જે સેવા કરશે, પરમાત્મપદ તે ભવિ વરશે. વિમલ. ૭
ગામ મોરેયા પ્રતિમા તમારી, બુદ્ધિસાગર જગ જયકારી. વિમલ. ૮

પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(શો સુખકર વિરાગ રવિ વિલસી રહ્યો-એ રાગ.)

શું પાર્શ્વપ્રભુજી સુખ શોભી રહું, શોભી રહું ભુવન શોભાવી રહું. શું પાર્શ્વ

હૃહા

કર્માષ્ટકના નાશથી, -નિર્મળ આત્મ સ્કુરાય;

અનંત ગુણ પ્રગટ્યાથકી, શોભા અનહદ થાય.

રાગાદિક દુષ્ટો ભય પામીને નાશયા,

જન્મમરણ દૂર નાશી ગયું, નાશી ગયું સુખ વસાવી ગયું. શું પાર્શ્વ ૧

હૃહા.

શિવનગરીનો રાજ્યો, વસે મહાસુખમાંહ;

જ્ઞાન દર્શન આરિત્રથી, બાકી નહીં ત્યાં કાંય.

જ્ઞાન ગુણ તે જોયથી હોય ફરતોરે, પર્યાય અવાંતર નામ ક્ષણક્ષણ ધરતોરે.

હૃહા.

શુદ્ધ સ્વચ્છ પરમાત્મા. અખંડ નયનાનંદ;

અકલ અચળ નિર્મળ પ્રભુ, ટાળે ભવભય ફંદ.

મનોમંદિર ધ્યાને પધારતાં, રમણ ભક્તિથી સુખ ધ્યાને ગ્રહું. શું પાર્શ્વ ૨

હૃહા.

ધ્યાન હિમાલય ગિરિથી, પ્રગટી સમતાગંગ;

આત્મહંસ ત્યાં ઝીલતો, થાવે સ્વચ્છ સુચંગ.

કામધેનુ તુજ મંત્ર નિશ્ચયિન ધ્યાઉરે, ક્ષણ ક્ષણ મંગળ નામ પઢને ગાઉરે.
દુહા.

ચિંતામણિ તુજ ધ્યાનગી, મનવંછિત સુખ પાઉં;
કર્મોપાધિ ત્યાગીને, શુદ્ધ સિદ્ધ સમ થાઉં.

આરો નહારો દુઃખદાર્ધ લવાળિયને, તરવા ચારિત્ર વહાણુ પ્રેમે લક્ષ્યું.
શુ પાર્શ્વે ૦ ૩

દુહા.

રોગ શોક વિયોગ ને, આધિ વ્યાધિ જંભળ;
કલેશ કલ્યા વિપ્ન ને, જન્મ જરા ને કાળ.

ઇત્યાદિક સદુ દોષનો ક્ષય યાવેરે, શાશ્વત અનુપમ સુખનું ધર પાવેરે;
દુહા.

પાર્શ્વપ્રભુ પદભૂંગ સમ, ચાર્તા કર્મ કટાય;
બુદ્ધિસાગર સુખ લહી, જય જય મંગળ ગાય.

સાષ્ટાંદ પદ્મપ્રભુ જિન મંડગી, ગાતાં પ્રભુજી શુભ સુખ વહ્યું.
શુ પાર્શ્વે ૦ ૪

શાંતિનાથ સ્તવન.

(ધનધરા ભુવન રંગ છાયા, નવખંડા પાર્શ્વજિન પાયા-રાગા.)

નમું શાંતિનાથ ભગવંત, જે ભાર શુભે શુભવંત.

પ્રભુ સમતારસ દરિયા, સંસાર સમુદ્રને તરિયા;

તુમ શિવસુખ રહેજે વારયા, યયા સંત, શુભવંત,

અતિશયવંત, કેવલજ્ઞાન મહંત,

નમું ૧

ધનધાતી કર્મ હઠાવી, પ્રભુ શુકલ ધ્યાન ચિત્ત ધ્યાવી;

ભાવ જિન પદવી પાઇ, યયા સિદ્ધ, પામ્યા છો રિદ્ધ,

કર્મ દુર કીધ, પ્રભુ સુખવંત,

નમું ૨

ધ્યાતા જે ધ્યાને ધ્યાવે, તે અજર અમર પદ પાવે,

ઈમ બુદ્ધિસાગર શુભ ગાવે, પ્રભુ તું હયાળ, નમે તુજ બાલ,

એ તારો બાળ, કરે કર્મનો અંત.

નમું ૩

ચંદ્રપ્રભુ સ્તવન.

ચંદ્રપ્રભુ મુજ નાથરે, ગુણ ગાઉ તમારા. ગુણ૦ (૨)	
ગાઉ તમારા, ગુણ મન હરખી, થાઉ તેથી સનાથરે.	ગુણ૦ ૧
રાગ દ્રેષ નિવારી જગમાં, જિનજી નામ ધરાયરે.	ગુણ૦
આઠમા તીર્થકર ગુણદરીઆ. અનંત ધર્મે સુહાયરે.	ગુણ૦ ૨
હું રગી ને આપ નીરાગી, પ્રીતિ કીમ દૂર થાયરે.	ગુણ૦
હું અજ્ઞાની આપ છો જ્ઞાની, અંતર મોટું જણાયરે.	ગુણ૦ ૩
હું સંસારી ને તુમ સિદ્ધજ, અંતર કીમ દૂર જાયરે.	ગુણ૦
નાયકા ગામે જિનવર લેટી, પ્રણમું પ્રભુજી પાયરે.	ગુણ૦ ૪
હું મોહી ને આપ અમોહી, મુક્તિપુરી કેમ પાઉરે.	ગુણ૦
બુદ્ધિસાગર શિવસુખ હેતે, નિશ્ચિન તુજ ગુણ ગાઉરે.	ગુણ૦ ૫

મહાવીરસ્વામી સ્તવન.

(ધીરે ધીરે ચાલોને મોરા નેમ ગિરનાર, ધીરે ચાલોને-એ રાગ.)

ચરમ જિનેશ્વર વીરપ્રભુદેવ, ચરમ જિનેશ્વર દેવ.	
જન્મથકી ચોસઠ સુરપતિ દિલ, લાવ ધરીને શુભ સારે સેવ. ચરમ૦ ૧	
ચરણે હર્યો ચંડકોશીઓ તેને, કીધો વૈમાનિક તતખેવ. ચરમ૦ ૨	
વાદના અર્થી ગૌતમને તમે, આપ્યો શાશ્વતપદરૂપમેવ. ચરમ૦ ૩	
રાય સિદ્ધાર્થનંદન નલમણિ, ત્રિશલા માતા જગદાધાર. ચરમ૦ ૪	
ચૈત્રશુદ્ધિ તેરસે જનમ્યા, ત્રીન ભુવનમાં હર્ષ અપાર. ચરમ૦ ૫	
ત્રીશ વર્ષ શૃહવાસે વસિયા, દીક્ષા લહી ગ્રહો સંયમભાર. ચરમ૦ ૬	
બાર વર્ષ છંદમધ્યે વિચર્યા, ત્રીશ વર્ષ કેવલ સુખકાર. ચરમ૦ ૭	
બોતેર વર્ષનું આયુષ્ય પૂરું, દીવાલી દિન મુક્તિ મઝાર. ચરમ૦ ૮	
એવા પ્રભુને વંદન કરતાં, બુદ્ધિસાગર લહે ભવપાર. ચરમ૦ ૯	

પાર્શ્વજિન સ્તવન.

(રાગ માઠ.)

- પ્રભુ પાસ જિનેશ્વર, અગિયત દેશર, ત્રણબુવનના નાય. પ્રભુ ૦
 અષ્ટપ્રકારી પૂજા રત્નું હું, લાવું લાવના સાર;
 આપો શિવપદ પ્યારા મારા, એકીજ પ્રાણાધારરે. પ્રભુ પાસ ૧
 સુસ્તરૂ પામી પુણ્યે પ્રગટ, બાહ્યક દે કોણ બાય;
 જગચિન્તામણિ જગશુરબંધન, અલો પ્રભુ મુજ હાથરે પ્રભુ પાસ. ૨
 એક સમયમાં સર્વ લાવના, -જાતા છે તુમ દેવ;
 શુદ્ધ નિરંજન અકલગતિ જિન, પ્રેમે કીરતે સેવરે. પ્રભુ પાસ. ૩
 વામાનંદન જગજનવંદન, વિશ્વસેનકુલચંદ;
 આતમ લાવે ગાતાં ધ્યાતાં, ત્રોડે લવલય કંદરે. પ્રભુ પાસ. ૪
 હસ્ત નવ પરિભાણી કાયા, એક શત આયુ ધાર;
 કાશી દેશ વાણારસી ગામે, પાસ પ્રભુ અવતારરે. પ્રભુ પાસ. ૫
 ધરણેન્દ્ર પદ્માવતી દેવી, સેવે નિશદિન પાય;
 ભુદિસાગર શાશ્વત શિવપદ, -હેતે પ્રભુગુણ ગાયરે. પ્રભુ પાસ. ૬

શ્રી ભાવસાગરશુદ્ધ

વીતરાગદેવ સ્તુતિ.

- દેવ વીતરાગ નમો રૂંગે, લવિક તુમે પૂજે નવ અંગે.
 દાન લાભ ને ભોગ ઉપભોગ, ઓર વીર્ય અંતરાય;
 એ પાંચે અંતરાયના કાયથી, દેવપણું સોહાય. દેવ. ૧
 હાસ્ય રતિ અરતિ ભય કુચ્છા, શોક ન ભસ લગાર;
 એહ દેવ તણ અન્ય સ્થાનકે, ભમે તેહ ગમાર. દેવ. ૨
 કામ કંઠ્યના નહિ જિનોને, નદી મિથ્યાપણું ભસ;
 નિદ્રા ને અજ્ઞાનનાશયથી, અવગનો હોય નાશ. દેવ. ૩
 રાગ દ્રેષ નહિ કરે પ્રભુજી, સમભાવે આતમરામ;
 અનંતશક્તિ જેને પ્રગટ થઈ છે, ન કરે ગર્વ તે નામ. દેવ. ૪

કોઈ આવી કરી છેદે અંગને, કોઈ કરે પૂજા સાર;
 શત્રુ મિત્રને સમ કરી જાણે, ખેદ ન હોય લગાર. દેવ૦ ૫
 અમીભરી તુજ મૂર્તિ રચી છે, ઉપમા ન ઘટે કોય;
 તુજ મૂર્તિ નિરખતા સ્વામી, સમભાવિતપણું હોય. દેવ૦ ૬
 અન્ય દેવની મૂર્તિ જોતાં, વાઘે વિષયવિકાર;
 પુષ્પચંદ્ર કહે જિનમૂર્તિનાં, નિત્ય નિત્ય જાઉં ખાલહાર. દેવ. ૭

શ્રી ભાવસાગરજીકૃત

જિનેશ્વર સ્તવન.

નાથજી મને મહેર કરી તમે તારોરે.
 માહરે મોક્ષનગરમાં જતું, માહરે સિદ્ધ અવસ્થા થાવું. નાથજી મને૦ ૧
 મારી વિનતિ સુનોરે, અરજ દિલમાં ધરોરે;
 હું શરણે આવ્યો સ્વામી, તું છે મુજ અંતર્યામી,
 હવે કેમ રાખું ખામી, વિસરામી જગચંદારે. નાથજી મને૦ ૨
 શ્રી ચિન્તામણ પાર્થજીરે, નિજરૂપ દિયો નાથજીરે;
 નિજરૂપ જે ક્રિયા સાથે, તેથી અધ્યાતમ રસ વાઘે,
 આતમ અનુભવ શુભ લાઘે, બહુ મુખકારીરે. નાથજી મને૦ ૩
 અધ્યાતમ વિષુરે, જે જે ક્રિયા કરેરે;
 તે ચાર ગતિને લેખે, સિદ્ધગતિને તે નવિ દેખે,
 આતમ શુભને તે નવિ પેખે, બહુ લવ રૂખેરે. નાથજી મને૦ ૪
 મારે શુદ્ધ જ્ઞાનેરે, ક્રિયા કરો બહુ માનેરે;
 ક્રિયા કરશે તે તરશે, જવજલને પાર ઉતરશે,
 તસ આતમ કારજ સરશે, લવ નહિં જમેરે. નાથજી મને૦ ૫
 સ્વચ્છેન જાનજીરે, વામાસણી માનજીરે;
 તસ કુખે પ્રભુજી જાય, મોક્ષદશની દિન આવ્યા,
 મેં બહુ આનંદ પાયા, ઉલટ આજે વખેરે. નાથજી મને૦ ૬
 કમલમુરે હાંસ લીધુરે, ધરજીરે મુખાંકિધુરે;

તેં સમવૃત્તિને દીધી, બલિહારી તેં દીધી,
 પર પરિણાતને તણ દીધી, અમર્થપણેરે. નાયથ મને ૭
 જેણે દુઃખ દીધુરે, કારજ તેનું સિધ્યુરે;
 તેં તાર્યો કમક અધારી, સમકિત દીધું શુભધારી,
 હું જાણું બલિહારી તોરો, તુજ દયા જોઈરે. નાયથ મને ૮
 કર્ણાનિધિ મોટારે, માહારી વખત થયો. છોટારે;
 એ અપૂર્ણું શું કામ, પછુ તું સંપૂર્ણ સ્વામ,
 મને તારોને શુભધામ, આપ સમ કરોરે. નાયથ મને ૯
 માહરા જેવો દીન નહીરે, તારા જેવો પ્રભુ નહીરે;
 એ જુગતે જોડો મલિયો, પ્રભુ દીઠે દહાઠો વળિયો,
 માહરા સકલ મનોરથ ફલિયો, પ્રભુ ગુણ જોઈનેરે. નાયથ મને ૧૦
 આ સ્તવના મેં કરીરે, ભૂલચક જે પડીરે;
 શુભી ખાસે માગી લહું છું, મિચ્છામિ દુષ્ટાં દઉં છું,
 સૌ સંધની સાથે કહું છું, નમનતાઈથીરે. નાયથ મને ૧૧

મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

(ગીરઆરે ગુણ તુમતણા-એ રાગ.)

ચરમ જિનેશ્વર વિનતિ, શાસનનાયક સ્વામીરે;
 કર જોડી ઉભો રહું, ચરણકમલ ચિર નામીરે. (ચરમ) ૧
 અનંતજ્ઞાન શુભે કરી, સકલપદારથ જ્ઞાતારે,
 રાગદ્વેષ દૂરે કર્યા, ભવ્યજીવ જગત્તાતારે. (ચરમ) ૨
 શ્યામક ઇન્દ્ર પૂજિત પ્રભુ, જગત્પેવ જગજ્ઞાતારે;
 વાણી શુભ પાંત્રીયથી, દેશના પો મુખદાતારે. (ચરમ) ૩
 દોષ અદાર સહિત પ્રભુ, હું અવગુણથી ખૂબ બરિયોરે;
 સંસાર સમુદ્રમાં હું પડ્યો, સંસારસમુદ્ર તેં તરિયોરે. (ચરમ) ૪
 પરમાત્મ પદ તેં લવું, પ્રભુ તેદતલે હું ધમીરે;
 તુજ ગુણ અંતર અતિધણું, સ્તોત્રપદેણીપરે ભગીરે. (ચરમ) ૫

ક્રમાઢક દૂરે ગયાં, પ્રભુ તુજથકી લય પામીરે;
 અહો કર્મપંજરમાં હું પડ્યો, ચાર ગતિ લયગામીરે. (ચરમ૦)
 તમે મોહરિપુ સંગ્રામમાં, વર્યા શિવરમણી વરમાલારે;
 પ્રભુ તેહથકી હું હારિયો, હું દીન તમે છો દયાલારે. (ચરમ૦)
 તુજ આગમદર્પણુ જોવતાં, મુજ આતમરૂપ દેખાયરે;
 તારક વારક ચક્રગતિ, તુજ આગમ મોક્ષ ઉપાયરે. (ચરમ૦)
 તુજ ગુણુ નિર્મલ જલથકી, મુજ પાપપંક દૂર થાયરે;
 તુજ ધ્યાને મુજ આતમા, પરમાતમ પદને પાંચરે. (ચરમ૦)
 વિનતિ તેહીજ ઉન્નતિ, આતમ ગુણુની દાખીરે;
 બુદ્ધિસાગર મુખ અનુભવે, ધ્યાનામૃત રસ આખીરે. (ચરમ૦) ૧૦

સિદ્ધાચલ સ્તવન.

(આદિતે અરિહંત અમ ઘેર આવોરે-એ રાગ.)

સિદ્ધાચલ ગિરિરાજ વદો લાવેરે,
 લવોલવનાં પાતિક જય શિવસુખ પાવેરે;
 શાશ્વતગિરિ એ પ્રાય ભરત મઝારેરે,
 પંચમ આરે ભવિ પ્રાણીને ઝટ તારેરે.

સિદ્ધાચલ૦ ૧

પૂર્વ નવાણું વાર પ્રથમ જિણુંદરે,
 સમવસર્યા હિતકાર ભવ દુઃખ અંતરે.

સિદ્ધાચલ૦ ૨

પંચકોઠ મુનિ સાથ પુંડરિક આવેરે,
 પુંડરગિરિ નામ પ્રસિદ્ધ ભવિજન ધ્યાવેરે;
 આદિનાથ ભગવંત ગિરિવર રાયારે,
 માતા મરૂદેવાનંદ પુણ્ય પાચારે.

સિદ્ધાચલ૦ ૩

નાલિરાયા કુળ દિનમણિ ગુણુ દરિયારે,
 ભવિ પ્રાણિ યોદ્ધાઘોકને ઉદ્ધરિયારે;
 પાપ અનંતાં મેં કર્યા નહિ ખામીરે,
 ભવ ભ્રમણુ કર્યા મેં અનંત મુજ મુજ સ્વામીરે. સિદ્ધાચલ૦ ૪

તારણદારે તું નળ્યો ભવપારે,
 તારક ગિરદ ને સાચું તો મુજ તારે;
 મુખસાગર ગુરુરાય પ્રભુમી પાથરે,
 બુદ્ધિસાગર મુખ પાય પ્રભુ ગુણ ગાયરે. મિદ્ધાચલ: ૫

વચનામૃત.

દર્શન દર્શન સૌ કરે, દર્શન આતમરૂપ;
 કરતા શિવમુખ સંપન્ને, પડે ન ભવજલ કૂપ. ૧
 પ્રભુ દર્શનથી સંપન્ને, દર્શન શિવમુખ સંગ;
 દર્શન તેહિજ મુજ હોએ, તે દર્શન મુજ રંગ. ૨
 આત્મધ્યાન કરતાં યકાં, શિવમુખ સહેજે થાય;
 કર્મકલંક અનાદિનું, -ચાંત યઇ દૂર જાય. ૩

શ્રી કેશરીયાજીનું સ્તવન.

કેશરીયા તીર્થ બડા ભારી, ભવિક તુમ પૂજે નરનારી
 શરણ એક ઋપણ પ્રભુ ધારી, કપટ ઓર નિંદાકુ વારી. કે૦
 સંવત્ ઓગણીશ બાસકેમં, વિભાપુરનો સંધ;
 દર્શન કરવા નીકળ્યોરે, આણી હર્ષ ઉમંગ. ૧
 શોક સહુ ચિન્તાને વારી, ગણી સળ મિથ્યા જગવારી. કે૦ ૧
 કૃષ્ણ પદ છઠ મંગલેરે, માસ રૂડો હે પોષ;
 પ્રથમ જિનેશ્વર લેટિયારે, પાયા મન સંતોષ.
 ધર્મ હે ઉપયોગે ધારી, જિનાસા બાણી મુખકારી. કે૦ ૨
 હરિ હર પ્રદા તું ખરોરે, શિવ શંકર મહાદેવ;
 દોષ અઢારે કાય કર્યારે, સુરનર કરતા સેવ;
 ખુદા તુમ અકલગતિ ન્યારી, નિરંજન પ્રદા દયા તારી. કે૦ ૩
 અક્ષયેશ્વર અરિહંતજીરે, ચાર અતિશયવન્ત;
 અજરામર નિર્મલ પ્રભુરે, સેવે સજ્જન સન્ત.
 અચલ તુજ જગમાં બલિહારી, જિનેશ્વર બાણો જયકારી. કે૦ ૪

સ્તવન.

પ્રભુજી તવ દર્શન સુખકારી, તવ દર્શથી આનન્દ પ્રગટે,
 જગજનમર્જીલકારી. પ્રભુજી ૦ ૧
 તપ જપ કિરિયા સંયમ સવે, તવ દર્શનને માટે;
 દાન ક્રિયા પણ તુજ અર્થે છે, મળતો નિજ ઘર વાટે. પ્રભુજી ૦ ૨
 અનુભવ વિણ કથની સહુ પ્રીકી, દર્શન અનુભવ યોગે;
 ક્ષાયિકલાવે શુદ્ધ સ્વભાવે, વર્તે નિજગુણ લોગે. પ્રભુજી ૦ ૩
 દેશ વિદેશે ધરમાં વનમાં, દર્શન નહિ પામીજે;
 દર્શન હીઠે દૂર ન મુકિત, નિશ્ચયથી સમજીજે. પ્રભુજી ૦ ૪
 ચેતન દર્શન સ્પર્શન યોગે, આનન્દ અમૃતમેવા;
 બુદ્ધિસાગર સાચો સાહિબ, કીજે ભાવે સેવા. પ્રભુજી ૦ ૫
 (અમદાવાદ.)

મહાવીર સ્તવન.

વીર પ્રભુ બહાલારે મારા, લાગે મનમાં અતિશય પ્યારા. વીર.
 ત્રિશલાનન્દનરે જ્ઞાની, પાંત્રીશ ગુણથી શોભે વાણી. વીર. ૧.
 દુનિયાદારીરે ત્યાગી, આતમ ગુણથી પ્રીતિ લાગી. વીર.
 ત્રીશે વર્ષેરે હીક્ષા, લીધી જગજન કરવા શિક્ષા. વીર. ૨
 કેવલ કમલારે પાગ્યા, જન્મ જરાદિક દુઃખડાં વામ્યા. વીર.
 બુદ્ધિસાગરરે સેવા, ભાવે કરતાં શિવ સુખ મેવા. વીર. ૩
 (અ. દ. ભ.)

શ્રી અલિનન્દન સ્તવન.

અલિનન્દન જિન વંદીએ, સમતા રસ લણડારરે;
 દોષ અઠારે ક્ષય ગયા, ઉપન્યા ગુણ સુખકારરે. અલિ ૦ ૧
 સુરઘટ સુરતરે ઉપમા, પ્રભુને કહો કેમ છાજેરે;
 આત્મિક સુખની આગળે, ચિન્તામણિ પણ લાજેરે. અલિ ૦ ૨

લોકલોક પ્રકાશતા, મહિમા અપરંપારરે;
 તારક વારક ચઢિગતિ, સત્યસ્વરૂપાધારરે. અભિ. ૩
 શુદ્ધ શુદ્ધ અવિનાશી તું, અવિચલ નયનાનંદરે;
 પામી સુરતરૂ પુણ્યથી, એવે બાહિલ કોણ મન્દરે. અભિ. ૪
 અનુપમ પ્રભુ શુભ દયાનશી; નિશદિન મનમાં રાચુરે;
 બુદ્ધિસાગર જિન દયાવતાં, લાગ્યું સ્વરૂપ શુદ્ધ સાચુરે. આભ. ૫
 (લોકરસ.)

શ્રી વીરસ્તુતિ.

(હુલા.)

વીર જિનેશ્વર વંદીએ, ત્રિશલાનન્દન વીર;
 ભયભંજન ભગવન્તણ, સર્વ વીરમાં વીર. ૧
 પ્રભુમું પદકજ પ્રેમથી, જ્યજ્ય શ્રી જગદીશ;
 અદ્ભુત ચરિત્ર આપનું, જાણું વિશ્વાવીશ. ૨
 સ્મરતાં ચરિત્ર તાહારૂં, શુભ આપે નિજ અર્પૂં
 રામ રામ બ્યાપે અહો, વંસાચ્ચાદિ અમરૂં. ૩
 ક્યાં સર્વપ ને સુરગિરિ, તુજ મુજ અન્તરૂ એમ;
 વારંવાર હું વિનવું, ભાજે પ્રભુણ કેમ. ૪
 નથી યોગ્યતા ધર્મની, નથી યોગ્ય ચરિત્ર;
 નથી શક્તિ તુજ ભક્તિમાં, મન પણ નહીં પવિત્ર. ૫
 અન્તરૂ ત્યાગ ન વસ્તુનો, બાહ્ય વસ્તુમાં રામ;
 પર નિન્દા જિજ્ઞાસુ બ્રહે, મનમાં કાળો કાગ. ૬
 અરેખાઈ ભણાર હું, ઉપચમ નહીં લગારૂ
 સદા કોપથી ધમધનું. પાપીનો ચિરદાર. ૭
 કામા નહીં તલમાત્ર ને, પજવું સન્ન સદાય;
 પર લવરીમાં રક્ત હું, નિશ્ચય આપુ ભય. ૮
 સાધુ સન્ન ન પારખું, કરું ન સેવા લેશ;
 વાર વિવારે રક્ત થઈ, પાનું મિથ્યા સ્વેશ. ૯

- અહંભાવમાં વ્યર્થ હું, ગાળું નિશદિન કાળ;
સ્મરણ કરું નહીં તાહ્યરું, મુંઝી માયા જાળ. ૧૦
- દોષ ન દેખું આત્મના, પરદોષોમાં રકત;
કરું ન ભક્તિ સન્તની, થયો કુસર્જિભકત. ૧૧
- પરોપદેશે દશતા, વાણી વદુ રસાળ;
ભણો છો જિન એ સહુ, દીનોદ્ધાર દયાળ. ૧૨
- હાન્ય કુતુહલ મેં કર્યા, ક્રીધાં ભક્ષ અભક્ષ;
જિનવર ભાષિત ધર્મમાં, કદિ ન રાખ્યું ભક્ષ. ૧૩
- ઘડી ન કીધું ધ્યાન મેં, ઇચ્છ્યાં પૂજા માન;
કદિ ન ગાયા જ્ઞાનીને, ગાયાં ફૂડાં ગાન. ૧૪
- નમ્યો ન સદ્ગુરુ દેવને, ધરી ન આણી શીસ;
શિક્ષા દેતાં સન્તપર, કીધી મનમાં રીસ. ૧૫
- જનમનરંજન હેતુથી, કીધાં ધાર્મિક કર્મ;
આત્મિક શુદ્ધ સ્વભાવનો, ભૂલ્યો સત્યજ ધર્મ. ૧૬
- કયાં પ્રભુની નિઃસર્જીતા, કયાં પ્રમુનો દૂઠ રજી;
ત્રિશલાનન્દન જગધણી, સત્યજ તારો સર્જી. ૧૭
- રાગારિન્યયથી થયો, રતનત્રયી ગુણધામ;
રાગારિ વશમાં પડ્યો, સર્વ દોષનું ઠામ. ૧૮
- તુજ ઘટમાં ઋદ્ધિ સહુ, પ્રગટી આવિર્ભાવ;
તિરોક્ષાવ મુજમાં સહિ, પામ્યો હજી ન દાવ. ૧૯
- નિજપદ ભોગી તું સહિ, કરું હું પુદ્ગલભોગ;
રાગી થોગી હું સહી, ઘટે ન તુજમાં ભોગ. ૨૦
- અજસમર નિર્મલ તુહિ, શાશ્વત મુખ ભણપર;
અહુત શક્તિ તાહરી, દોષ ન પામે પાર. ૨૧
- શરણ શરણ તારું વહુ, રાખી નિજ ઉપયોગ;
શુદ્ધ સ્વરૂપાકરના, ધ્યાને શિવમુખ ભોગ. ૨૨
- આત્મ વ્યક્તિ સમારવા, તુજ સેવા મુખશર;
આત્મ ને પરમાત્મા, ઘટમાં નિશ્ચય પાર. ૨૩

જાગ જાગ જાણ આતમા, પ્રભુ પદ પડુંજ સેવ;
 સિદ્ધ સમોવડ તું સહિ, જાગે તો તું દેવ. ૨૪
 સ્તુતિ પવિત્રી ગાઇ મેં, હૃદય ધરી વિવેક;
 ભુદ્ધિસાગર આત્મના, ધમે સાચી ટેક. ૨૫
 (વળાડ.)

શ્રી વીર જિન રતન.

(અક્ષી સાહેલી ગુરૂ વંદન કરવાને ઉભી રહેને.)

શ્રી વીરપ્રભુ, ચરમ જિનેશ્વર વંદી વિનતિ કીજીએ;
 પ્રભુસમ થાવા આત્મિક અનુભવ, - રસના ખાતા પીજીએ.
 પ્રભુ તુજ મુજ વચ્ચે અન્તર મોડું, પણ ધ્યાનધકો લાગ્યું છોડું,
 આત્મિક અનુભવી મન તે જોડું. શ્રી વીર ૧
 સિદ્ધશાશ્વત પદ મુખના રસિયા, અક્ષયસ્થિતિ સિદ્ધશિલા વસિયા,
 મુજ મનમન્દિરથી નવી ખસિયા. શ્રી વીર ૨
 પ્રભુ કર્મ સર્જી ફરે ટાળી, આત્મિક ઋદ્ધિને અનુવાળી,
 વર્ષા મુક્તિવધ્ જટ લટકાળી. શ્રી વીર ૩
 જ્ઞાન દર્શન ચરણે જો રતનગ્રથી, બ્યાપી સિદ્ધ વ્યક્તિ ગુણમયી,
 મિથ્યાત્વ દશા સળ ફરે ગઈ. શ્રી વીર ૪
 મુખ વીર વીર એમ ઉચ્ચારું, પણ વીર ગુણ નવી સંભારું,
 કહો આતમને કેમ કરી તારું. શ્રી વીર ૫
 હું કોધી કપટી ને દ્રોષી, મોહી રાગી લોગી કલેશી,
 હું ભવ અટવીમાં રહ્યો ભેશી. શ્રી વીર ૬
 નિરાગીથી કેમ રાગ કરું, જો રાગદશા જટ પરિહરું,
 તો ભવજલધિ હું સહેજે તરું. શ્રી વીર ૭
 પ્રભુ ધ્યાનદશા જો ચિત્ત જાગે, તો તુજ મુજ અન્તર જટ ભાગે,
 એમ સેવક ગુણગાવે રાગે. શ્રી વીર ૮
 ધ્યાતા જો ધ્યેયસ્વરૂપ થાવે, તો ધ્યાન દશા લેજો આવે,
 ભુદ્ધિસાગર એમ ગુણ ગાવે. શ્રી વીર ૯
 (વિજયપુર.)

સુવિધિ જિનેશ્વર સ્તવન.

સુવિધિ જિનેશ્વર સાહિબ સેવો, આપે શિવપુર મેવો.

સદા ઘટ અન્તર્યામી.

પ્રેમ લાવીને પ્રભુ પાય પડું છું, હુઃખડાં મારાં રડું છું. સદા ઘટ ૧
અષ્ટ પ્રકારી હું તો પૂજા સ્વાયું, ભાવે ભાવના ભાવું. સદા ઘટ ૨
બોલો પ્રભુ જરા પ્રેમ ધરીને, દયાની દૃષ્ટિ કરીને. સદા ઘટ ૩
શાને માટે મને તારો ન સ્વામી, કહેશે જો ગુણની છે ખામી. સદા ઘટ ૪
પ્રેમ ધરીને તે ગુણોને આપો, જેથી જાણ બળાપો. સદા ઘટ ૫
કહેશે જો યોગ્યતા નથી તારામાં, આપો તે યોગ્યતા મારામાં. સદા ઘટ ૬
કહેશે સમયે તુંજ યોગ્યતા આવે, આપો સમય તે ભાવે. સદા ઘટ ૭
કહેશે કે દિલ નથી મુકિતનું સાચું, તે પણ ભાવથી યાચું. સદા ઘટ ૮
કહેશે જો જ્ઞાન નથી તુંજનેરે માફ, તેથી હું કેમ કરી તાફ. સદા ઘટ ૯
તે પણ જ્ઞાન મને ઘડીમાં આપો, શાને માટે તમે નાપો. સદા ઘટ ૧૦
કહેશે કે શ્રદ્ધા નથી તુંજ સાચી, શ્રદ્ધા તેવી મેં યાચી. સદા ઘટ ૧૧
મોઢા વહેલા શિવ તમે પમાડો, શિદ્ધને વાર લગાડો. સદા ઘટ ૧૨
શ્વાસોશ્વાસે ભકિત જો જાગે, બોલ્યા પ્રભુગુણ રાગે. સદા ઘટ ૧૩
અન્તર્યામિની ભકિત તો કરશું, તન્મય થઈને વિચરશું. સદા ઘટ ૧૪
અનુભવનયને અગમ્યન્ય જાણું, પોતાની રૂઢિ કમાણું. સદા ઘટ ૧૫
અજરામર અજ જે આવનારી, સુખ અન્ત વિલાસી. સદા ઘટ ૧૬
નામરૂપ નહિ નિર્મલજાની, બુદ્ધિસાગર સેવો જાણી. સદા ઘટ ૧૭

(પેથાપુર.)

મહાવીર સ્તવન.

(વિમલાચલના વારા મારા વહાલા-એ રાગ.)

મહાવીર પ્રભુ સુખકારી સદા, તુંજ પાય નમું પાય નમું;
પ્રભુ આણુ ધરું શિર ધ્યાન ધરું, નિજ ભાવે રમું ભાવે રમું.
ઘાતી કર્મનો નાશ કરીને, પામ્યા કેવલજ્ઞાન;
આતમ તે પરમાતમ જાણી, ધ્યાનું શુદ્ધ ધ્યાન. સદા ૧ મહા ૧

સ્તનત્રયીની સ્થિરતા પામ્યા, વામ્યા ભવજાલ;
 પરમાત્મ પરમેશ્વર પરગટ, કરતા મર્ફલમાલ. સદા૦ મહા૦ ૨
 સમવાયી પચ્ચે તુજ મળિયાં, ગળિયાં ઠરો આઠ;
 કારણ પચ્ચે વિના નહિ કારણ, ધી સિદ્ધાન્તે પાઠ. સદા૦ મહા૦ ૩
 અપ્રતિ શાસન ત્હારું પામી, ઉઘમનો સમવાય;
 કરતાં કારણ પચ્ચે પામી, પરમાત્મ પદ યાય. સદા૦ મહા૦ ૪
 આત્મ તે પરમાત્મ સાથે, નિર્મલ સિદ્ધ સમાન;
 ભુદ્ધિસાગર ઘટમાં શોધો, ત્રણ ભુવનનો ભાણ. સદા૦ મહા૦ ૫
 (ભાણસા.)

નેમિનાથ સ્તવન.

ધારા નેમ પ્રભુ મુજ મન મન્દિરિયે પધારજોરે;
 કર્મઘટક કોધાદિક શત્રુ, ધ્યાનથી દૂર નિવારજોરે. ધ્યારા૦ ૧
 જન્મ મરણના ફેરા ટાળી, પામ્યા મુક્તિ સ્ત્રી લટકાળી;
 બહાલા દીનદયાળુ સેવકને સંભાળજોરે. ધ્યારા૦ ૨
 કર્મ ન લાગે પ્રભુજી તમને, સમય સમય લાગે પ્રભુ અમને;
 વેગે દુઃખનાં વાદળ મુજથી દૂરે ટાળજોરે. ધ્યારા૦ ૩
 શી ગતિ યાચે જો ! ! ! પ્રભુ મારી, આરગતિ લટકયો દુઃખમારી;
 વેગે દુઃખ પદપદુંજ શરણુ ગ્રહાને ઉગારજોરે. ધ્યારા૦ ૪
 શરણુગતવત્સલ ભયભગ્જન, અકલગતિ તું દેવનિરન્જન;
 પ્રેમે ભુદ્ધિસાગર ભવજાલ પાર ઉતારજોરે. ધ્યારા૦ ૫
 (વિભાપુર.)

ભોંયણી મહિજિન સ્તવન.

મહિજિન વન્દિએ ભવિ ભાવેરે, સુરામુર મુનિવર શુભ ગાયે. મહિ.
 પ્રભુ માત્ર કૃપે જળ આપારે, ઈન્દ્રાદિક સુરગિરિ લાપારે,
 આકે ભતિ ઠગરો નવસાળા. મહિ. ૧

- ગ્રણુ જ્ઞાને પ્રભુ ગુણવન્તરે, પ્રતિબોધ્યા મિત્ર મહન્તરે,
 ભાવે દીક્ષા ગ્રહી સુખવન્ત. મહિં ૨
 પ્રભુ વિચર્યા દેશ વિદેશરે, પરભાવતણે નહિ લેશરે,
 ટાળ્યો મોહભાવ સંકલેશ. મહિં ૩
 પ્રમાદ દશા દૂર ટાળીરે, શ્રેણિ ક્ષપક વર્યા લટકાળીરે,
 મોહરાયતણે મદ ગાળી. મહિં ૪
 ચાર ઘાતી કર્મ ખપાવીરે, ધ્યાનાન્તરીએ પ્રભુ આવીરે,
 કેવલકમલા ઘટ પાચી. મહિં ૫
 પ્રભુ સમવસરણુમાં સુહાચારે, મળ્યા ઈન્દ્રાદિક નર રાચારે,
 નવ તરવ જિનેશ્વર ગાચા. મહિં ૬
 પ્રભુ વાણી ગુણ પાંત્રીશરે, અતિશય સોહો ચોત્રીશરે,
 સિદ્ધ પુદ્ગ પ્રભુ જગદીશ. મહિં ૭
 શાશ્વત શિવપદ ઝટ પાચારે, પરમાત્મ રૂપ સોહાચારે,
 બુદ્ધિસાગર એમ ગુણ ગાચા. મહિં ૮
 (વિભાપુર.)

વીરપ્રભુ રતવન.

(ભુજંગી છંદ.)

નમો વીર વિશ્વે સદા સૌખ્યકારી,
 પિતા માત ગ્રાતા ચ દુઃખાપહારી;
 કથી દેશના લવ્ય કલ્યાણુ જાણી,
 નમું વીર પ્રેમે બહુ ખ્યાર આણી. ૧
 કહ્યો મુક્તિમાર્ગ ક્રિયા જ્ઞાન લેદે,
 ગ્રહી લવ્ય જીવો મહાકર્મ છેદે;
 કહ્યાં દ્રવ્ય પડ્યા સદા જે અનાદિ,
 નમું ભાવથી સત્ય સ્યાદ્વાદવાદો. ૨

(સાણુંદ.)

શાન્તિજિન સ્તવન.

જય જય શાન્તિ જિનન્દ, જગત્માં જગ જય શાન્તિ જિનન્દ;
 આપ તાર્યા ને પરને તારો, સેવે ચોસક ઇન્દ્ર. જગત્માં ૧
 પૂરણ શાન્તિ ગ્રેમે લીધી, દોષ કરી સહુ દૂર; જગત્માં ૦
 જન્મજરામરણાદિક વારી, સુખ પામ્યા ભરપૂર. જગત્માં ૨
 સમવસરણમાં દેશના દેઈ, તાર્યા પ્રાણી અનેક; જગત્માં ૦
 સેવક તારો કૃપા કરીને, આપો સત્ય વિવેક. જગત્માં ૩
 પાપ કર્યા મહેં ભવમાં ભારે, ગણતાં નાવે પાર; જગત્માં ૦
 શરણ કર્યું મેં તારું સ્વામી, હાથ ગ્રહીને તાર. જગત્માં ૪
 નામ સ્થાપના દ્રવ્ય ભાવથી, ધ્યાતાં શિવસુખ થાય; જગત્માં ૦
 ભુદ્ધિસાગર બે કર ભેડી, વન્દે ત્રિભુવન રાય. જગત્માં ૫

(અં ૬. ભ. વં.)

મહાવીર સ્તવન.

(અખ હમ અમર ભમે ન મરેમે-એ રાગ.)

સૌથી વીર પ્રભુ મુજ બહાલા, વીર પ્રભુ સૌથી ૦
 વીર વીર નિત્ય રટન કરે હું, ખીવા પ્રભુ શુભ પ્યાલા. સૌથી ૧
 વીરની સેવા મીઠા મેવા, વીર રટન ઘટ સાચું;
 વીર વચનામૃત પીધું જેણે, લાગે સહુ તસ કાચું. સૌથી ૨
 વીરની ભક્તિમાં સહુ શક્તિ, ભક્તિ વિના સહુ મોથું;
 વીરનામે ભય સઘળા નાસે, મનડું હોવે ધોથું. સૌથી ૩
 ગ્રેમે પ્રભુની ભક્તિ કરું નિત્ય, ભક્તિ મુખકર સાચી;
 ભુદ્ધિસાગર હું તો વીરના, નામે સહિયો રાચી. સૌથી ૪

(સાવું ૬.)

શ્રી મહાવીર સ્તવન.

(વૈદરલી વનમાં વલવલે-એ રાગ.)

વીર જિનેશ્વર વન્દના, હોજો વારંવાર;	
લજી લજી વિનવું પ્રેમથી, મારા પ્રાણાધાર.	વીર૦ ૧
ભટક્યો ભવમાં ભૂવથી, વેઠ્યાં દુઃખ અપાર;	
જન્મ જરા મરણાદિકે, સ્થિરતા નહીં લગાર.	વીર૦ ૨
પુણ્યે મનુજભવ પામિયો, મળ્યા ત્રિભુવનનાથ;	
શરણુ શરણુ સાચું ગ્રહ્યું, અલો સેવક હાથ.	વીર૦ ૩
સાચી સેવા સ્વામીની, બીજું આજપંપાણ;	
તુજ દર્શન રાચી રહું, મેઘ ચાતક બાળ.	વીર૦ ૪
બાળકના બહુ દોષને, ટાળે તાત કૃપાળ;	
ત્રાતા મારા છો સદા, દોષો ટાળો દયાળ.	વીર૦ ૫
બાળક માની આગળે, બોલે મનની વાત;	
તુમ આગળ મુજ વિનતિ, માનો એ અવહાત.	વીર૦ ૬
તારો બાપજી બાળને, સરશે સઘળાં કાજ;	
સેવકને નહિ તારતાં, જશે આપની લાજ.	વીર૦ ૭
ચન્દનબાળા બાકુલે, લીધું શિવપુર રાજ;	
અપરાધી કેઈ તારીઆ, કરજો સેવક સાજ.	વીર૦ ૮
શરણાગત મુજ સાહિબા, સાચો તુજ વિશ્વાસ;	
ચરણકમળની સેવના, પૂરે સઘળી આશ.	વીર૦ ૯
વીર વીર દૃઢ્યે વસો, શરણું સાચું એક;	
બુદ્ધિસાગર બાળને, વીર ભક્તિની ટેક.	વીર૦ ૧૦

(સારાંદ.)

શ્રી વીર સ્તવન.

(એકવચ્ચ સંદેશા શ્લોકો ગ્યામને-એ રાગ.)

પરમ કૃપાળુ પુરુષોત્તમ પરમાત્મા,
વીર જિનેશ્વર ત્રિશક્તિનન્દન દેવજી;

- સિદ્ધ બુદ્ધ ત્રાગા જ્ઞાના સદુ વસ્તુના,
પરમ ભક્તિથી પ્રેમે ઠરું દુઃ સેવ જો. પરમ કૃપાળુ ૧
- ક્ષાયિકલાવે પામ્યા સિદ્ધિ સ્થાનને,
સેવકે ભમતો દુઃખદાયી સંસારજો,
આપ અરૂપી સેવક રૂપી કર્મથી,
નિર્મોહી તુમ સેવક મોટી પારજો. પરમ કૃપાળુ ૨
- ઠામાદિકે ચત્રુ છૂટ્યા તે ધ્યાનથી,
ખીટે ઠામાદિક સેવકનું ચિત્તજો;
આશા તૃપ્ત્યા વારી આપ સ્વભાવથી,
આશા તૃપ્ત્યા દુઃખ દેછે મુજ નિત્યજો. પરમ કૃપાળુ ૩
- પરપુરુષવર્તમાં મનડું મારું મ્હાલતું;
ભંધાણી સંસારે મુખની આશજો;
ઠરણાસિંધુ ઠરણામૃતથી સિંચજો,
ઠરયે ઠામે છનછ તારો દાસજો. પરમ કૃપાળુ ૪
- ધન કીર્તિમાં મમતા લાવે માચીઓ,
પ્રેમી મનડું પ્રમદા દેખી થાયજો;
ભણો છનછ જો સદુ દુઃખની વારતા,
દીનદયાળુ દર્શાવો ઉપાયજો. પરમ કૃપાળુ ૫
- ચિત્તની ચમચજતાનું ઓપધ આપજો,
થાપો સ્વામી સેવક માથે હાથજો;
ચાનો ભય સેવકને સ્વામી સાદાથી,
માથે આવે ત્રણ ભુવનના નાથજો. પરમ કૃપાળુ ૬
- સાચી વિનતિ સેવકની જો સાંભળી,
જોજો ઠરણાદિથી મુખદાયજો;
બુદ્ધિસાગર અવસર પામી તારજો,
પ્રણમું પ્રેમે નિચઢિન તારા પાથજો. પરમ કૃપાળુ ૭

મહાવીર સ્તવન.

(દ્વારકાનાં વાસીરે અવસરીએ વહેલા આવજોરે—એ રાગ.)

ત્રિશલાના જયારે મહાવીર સ્હાયે આવજોરે,	
નહિ આવો તો થાશે સેવકના બેડાલ.	ત્રિશલાનાં ૧
દૈત્ય મહામોહરે બહાલા લાગ્યો પીડવાજી,	
દીધાં હુઃખ કહેતાં ન આવે પાર.	ત્રિશલાનાં ૨
કામ ને અજાનેરે સત્તા નિજ વાપરીજી,	
બાળે ક્રોધ ઘડી ઘડી ક્ષણમાંહિ.	ત્રિશલાનાં ૩
પન્થ પાખણડ જળેરે વિંટાયોછું વેગથીજી,	
વિકાર વિષધરની લાગીરે ચોટ.	ત્રિશલાનાં ૪
પંચમકાળ પૂરેરે જમ જેવો બેસિયોજી,	
સૂઝે નહીં ધર્મ માર્ગનીરે રીત.	ત્રિશલાનાં ૫
ગાંડો ઘેલો ત્હારેરે સેવક બહાલા માનીનેજી,	
તારો તારો ભવસાગરનીરે તીર.	ત્રિશલાનાં ૬
ટળવળતો તારો બહાલારે સેવક હાથ બાલીનેજી,	
નહિ તારો તો જાયે તમારીરે લાજ.	ત્રિશલાનાં ૭
તુંહિ તુંહિ સમરેરે હુઃખીનો બેલી આવજોરે,	
શરણુ એક બુદ્ધિસાગરને છે તુજ.	ત્રિશલાનાં ૮
	(સાણુંદ.)

નમિજિન સ્તવન.

(પ્રભુજી તારો બહાલો લાગે છે દેદાર—એ રાગ.)

નમિ જિન બાળા નમે છે આ વાર, પાર ઉતારો, પાર ઉતારો;	
તારો તારો તારો તારો તારો પ્રભુજી આ વાર.	નમિ ૧
લાખ ચોરાશી જીવાયોનિ, લટક્યો વાર અનન્ત;	
પુણ્યે માનવ ભવ પામીને, શરણુ ગ્રહું લગવન્ત.	
પાર ઉતારો, પાર ઉતારો, તારો તારો તારો તારો તારો,	
	પ્રભુ ૦ નમિ ૦ ૨

ચાર અતિશય જન્મધરી છે, જોગજોય દેવનાં દીપ,
 કેવલ પ્રગટે એકાદય મહુ, ચોત્રીય અતિશય સિદ્ધ.
 ખંત્રીયવાળી ખંત્રીયવાળી, મુળી મુળી મુળી મુળી મુળી,
 લહો ભવપાર, પાર ઉતારે તારો તારો પ્રભુ નમિ ૦ ૩
 ચંદને ચાહે ચાતક પદી, બાળ ચાહે જેમ માય;
 તેમ પ્રભુ તુમ દર્શન ચાહુ, બુદ્ધિ કરે જિનરાય;
 બાળ ઉગારો, બાળ ઉગારો, પ્યારા પ્યારા પ્યારા પ્યારા પ્યારા,
 નમિ જિનરાય. નમિ ૦ ૪
 (વિભાપુર.)

સિદ્ધાચલ સ્તવન.

(અમ તો પાર બયે હુમ સાધુ-એ રાગ.)

શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે નિરખી, સિદ્ધાચલ મુજ રૂપ લક્ષુરી;
 ભવભયબ્રમણા જાનિતે ભાગી, શત્રુ-ઝયગિરિ નામ પ્રદુરી. શ્રી ૦ ૧
 કર્માદિક શત્રુ ભયભાજન, વિમલાચલ મનમાંહિ વસ્યોરી;
 હું તું લેહ ભાવ દૂર જાતાં, ધ્યાતાથી નહિ દૂર ખસ્યોરી. શ્રી ૦ ૨
 સ્થિરપણે તું હૃદયે પાસ્યો, તુજ દર્શનથી હર્ષ બયોરી;
 અજરામર દુઃખવારક દર્શન, કરતાં મોહ તે દૂર ગયોરી. શ્રી ૦ ૩
 સર્વ તીર્થનેા નાયક તારક, કર્મનિવારક સિદ્ધ ખરોરી;
 અજ અવિનાશી શુદ્ધ શિવંકર, વિધાનન્દ શુભ નામ ધર્યોરી. શ્રી ૦ ૪
 અનહદ આનંદદાયક નિર્મલ, તુજ પ્રદેયો શાસ્ત્રે કહ્યોરી;
 ને દેખે તે તુજથી ન ભૂહો, આપોઆપ સ્વભાવ રહ્યોરી. શ્રી ૦ ૫
 સ્થાવર તીરથ નિશ્ચય તું છે, ત્રસ પ્રાણી તુજ દર્શ કરેરી;
 સ્થાવર તીરથ પોતે કેતુક, ઝડૂત તેહવું રૂપ ધરેરી. શ્રી ૦ ૬
 જર્જમ તોરથ ગુરુમુખવાળી, મુખતાં મહાતમ ચિત્ત પ્રદ્યોરી;
 નિયતિન તુહિ તુંહિ રટણ કરું હું, મનમન્દિરમાં તુંહિ રહ્યોરી. શ્રી ૦ ૭
 તીરથ તીરથ કરતો લટક્યો, પણ નહિ આતમ શાન્ત મયોરી;
 સુકિતરાજ શાશ્વતગિરિ દેખી, ભવદાવાનલ દૂર ગયોરી. શ્રી ૦ ૮

પાપી અભવી દુશ્મની પ્રાણી, કર્શન સ્પર્શન કદિ ન કરેરી;
 સહજાનન્દ તીરથ એ ફરશી, ભવપાથોધિ ભવ્ય તરેરી. શ્રી ૬
 દ્રવ્ય ભાવથી તીરથ સમજી, સેવો ભાવો ધ્યાન ધરીરી;
 સિદ્ધાચલ આદીશ્વર પૂજી, બુદ્ધિસાગર શાન્તિ વરીરી. શ્રી ૧૦
 (મહેસાણા.)

શ્રી વીર સ્તવન.

(ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ માહરોરે-એ રાગ.)

અનન્ત અનુપમ ગુણમય મૂરતિજી, શ્રી મહાવીર જિણુંક;
 સ્થાપનનિશ્ચયે ગુણ સ્મૃતિ હુવેજી, વાચક વાચ્ય સંબંધ. અનન્ત ૧
 વાચ્ય લક્ષ્ય અર્થે ગમ કેમ પડેજી, જો નહિ શબ્દનો વૃન્દ;
 શબ્દ શક્તિ વાચ્યાર્થે માનતાંજી, સ્થાપન સિદ્ધ સંબંધ. અનન્ત ૨
 નામ અરિહંત અક્ષર સ્થાપનાજી, મૂર્તિ પણ લેખાય;
 પ્રતિમા અરિહંત શબ્દે સામ્યતાજી, ત્યાગ ગ્રહણ કેમ થાય ?
 અનન્ત ૩

ભાવ જિનેશ્વર ભાવી વન્દીએરે, શ્રી લોગસ્સ મઝાર;
 ઋષભાદિક વારે જિન દ્રવ્યથીરે, આરોપણ સુખ સાર. અનન્ત ૪
 કારણ કાર્યપણે અવલોકીએજી, ભાવ નિષ્કપાડેત;
 કારણ વિણ કારણ કહો કેમ હુવેજી, વાચક વાચ્ય સફુલ. અનન્ત ૫
 સદસ્તુ ચઉ નિશ્ચયે ખરીજી, પુષ્પાલમ્બન હોય;
 ઉપાદાન શુદ્ધિ પ્રતિમાયકીજી, કરો ન સંશય હોય. અનન્ત ૬
 મનોવૃત્તિ જેવી મનની હુવેજી, તેવી ફળની આશ;
 ઉપાદાન શુદ્ધિ ભવી જીવનીજી, નિમિત્ત કારણ આસ. અનન્ત ૭
 નામ નામ શ્રી વીરજી માહરેજી, આલમ્બન સુખકાર;
 બુદ્ધિસાગર જિનવર ભક્તનેજી, જિનપ્રતિમા આધાર. અનન્ત ૮
 (ખેરવા.)

સિદ્ધાચલ સ્તવન.

(આજ મારે નયણું સફેદ થયાં—એ રાગ)

મનના મનોરથ સર્વી કળ્યા, શ્રી સિદ્ધાચલ દેખી;	
અનુભવ જ્ઞાનંદ ઉછળ્યો, અન્ધ શ્રદ્ધા ઉવેળી.	મન. ૧
શ્રદ્ધાનન્દ શ્રીનાથજી, વિશ્વાનન્દ વખાણો;	
શત્રુન્ધય શાશ્વતગિરિ, ત્રણ ભુવનનો રાણો.	મન. ૨
મુક્તિરાજ વિજયી સદા, અજસર મુખવાસી;	
વિમલાચલને વન્દતાં, મટે સદલ ઉદાસી.	મન. ૩
પાપી દુરભવી પ્રાણિયા, દેખે નહિ શુદ્ધ સ્થાન;	
શુદ્ધ ભક્તિમંત પ્રાણીઆ, પામે અમૃતપાન.	મન. ૪
હથા હરપપલું વરે, થાય પૂજક ચોતે;	
સ્તબ્ધિન્તામણિ હસ્તમાં, ઠયાં તું પરમાં ગોતે.	મન. ૫
દર્શન દુર્લભ લાહણ, વિરલા કોઈ પામે;	
શુદ્ધિસાગર ધ્યાવતાં, મળિયા નિઃશય હમે.	મન. ૬

(આલેલ.)

શ્રી શાન્તિનાથ સ્તવન.

(અજિતજિન્દગું પ્રીતી—એ રાગ)

શાન્તિજિણેસર વંદના, પૂર્ણાંદીદો સાસય મુહુર્ણ;	
અપહિલ્ય શાસણધરા, ચિરે ધરતીદો તિદુઅણ લણ આણ.	શાન્તિ. ૧
નિયસત્તા પ્રતી કરી, પરસત્તાદો નિજથી કરી દૂર;	
સાધ અણંત અજખયદર્શ, શુદ્ધ લગ્નીદો જોગી ભરપૂર.	શાન્તિ. ૨
કમમુયની વગમણ, નાસંતાદો નિગમક નિજાણ;	
દેવલતાણિવાયડ, જ્યોતિજ્યોતેદો મળિયા શુણખાણ.	શાન્તિ. ૩
મનમદિર મેળાપથી, મુજસત્તાદો ગુજ સરખી થાય;	
શુદ્ધિસાગર સેવના, સાધસિદ્ધિદો સાધક પરખાય.	શાન્તિ. ૪

(આલેલ.)

શ્રી સીમન્ધર સ્તવને

શ્રી સીમન્ધર સ્વામી વીનતિ સાંભળો,
ભરતક્ષેત્રમાં ધર્મવૃક્ષ છેદાયજો;
દેવલજ્ઞાનીવિરહે જિનની વાણીમાં,
સંશય પડતાં મતમતાન્તર થાયજો.

શ્રી સીમન્ધર. ૧

નિન્હવ પ્રગટયા હઠકદાગ્રહ જોરથી,
કરી કુચુક્તિ યાખ્યા નિજ નિજ પક્ષજો;
અદ્ય બુદ્ધિથી નિર્ણય કો ન કરી શકે,
નિરપક્ષી વિરલા કોઇ હોવે દક્ષજો.

શ્રી સીમન્ધર. ૨

કેઇક માતમાં આવે તેવું માનતા,
પગ્યાડ્ડીનો કરતા કોઇક લોપજો;
દ્વિરાગમાં ખૂચ્યા કોઇક ખાપડા,
પગ્ય વિષનો વ્યાખ્યો છે મહાકોપજો.

શ્રી સીમન્ધર. ૩

આભિનિવેશિક જોરે જૂઠું જોલતા,
થાપે મોઢે વ્યાખ્યા નિજ નિજ પન્થજો;
સંઘ ચતુર્વિધમાંહિ લેદ ધણા પગ્યા,
ઉત્થાપે કેઇ અધુના નહિ નિર્ગન્થજો.

શ્રી સીમન્ધર. ૪

કેઇક ક્રિયાવાદી જડ જેવા થયા,
કેઇક રાખે અધ્યાતમીનો ડાળજો;
શહે એકાન્તે જ્ઞાન ક્રિયાના પક્ષને,
પાખણે ચલવે કોઇ મોટી પોલજો.

શ્રી સીમન્ધર. ૫

ભદ્રજ્ઞાનુસ્વામી આદિ શ્રુતકેવલી,
પરમ્પરાથી આવે જે શ્રુત જ્ઞાનજો;
પરમ્પરા દિત્યાપક લોપે તેહને,
કરીને વિરહ લાવણુ વિષનું પાનજો.

શ્રી સીમન્ધર. ૬

ઈત્યાદિ લાહો છે જિનજી જ્ઞાનથી,
રહે સ્વામી હુપમ પ્રવે સ્હાયજો;

આપ બક્ષિતશક્તિ સ્ફૂર્તિ મતિની થતાં,
તરતમયોગે શિવમારગ પરખાયજો.

શ્રી સીમન્ધર, ૭

સહસ્ર એકવીશ પર્યંત વીરના શાસને,
સંઘ ચતુર્વિધ અવિચ્છિન્ન વર્તાયજો;
યુગપ્રધાનો થાશે આત્માર્થી ઘણા,
કારણયોગે ક્ષયસિદ્ધિ મુહાયજો.

શ્રી સીમન્ધર, ૮

વાચક યથોચિત્તયજી વચને ચાલવું,
શુદ્ધ પરંપર ધર્મ ક્રિયા આચારજો;
અનેકાન્ત મારગ શ્રદ્ધા સાચી શ્રદ્ધી,
બુદ્ધિસાગર આશા શિવમુખ સારજો.

શ્રી સીમન્ધર, ૯

(સાણંદ.)

શ્રી વીર સ્તવન.

અરમ જિનેશ્વર શાસનનાયક વિનવું,

એવીશમા તીર્થંકર ત્રિશલાનન્દજો;

જ્ઞાતપુત્ર મહાવીર પ્રબુજી વન્દના,

ભાવદયાના સાગર સત્ય ભદ્રન્તજો.

અરમ ૧

દેવલજ્ઞાની વાણી સાચી ધારતા,

કરી પરીક્ષા મતિ શક્તિ અનુસારજો;

પ્રગટી શ્રદ્ધા પદ્મવ્યાદિક વસ્તુની,

બાણી વાણી પ્રગટ્યો અન્તર પ્યારજો.

અરમ ૨

પરંપરાગમ અનુસરીને ચાલવું,

પદ્મપરંપર સુવિહિતસૂરિ આજ્ઞાયજો;

એવી શ્રદ્ધાવાસિત મન માફું સદા,

બુદ્ધિસાગર આજ્ઞા ધર્મ કથાયજો.

અરમ ૩

(સાણંદ.)

શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(હવે મને હરિ નામશું નેહ લાગ્યો-એ રામ)

શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વ તારજોરે ંહાલા,
બાલ કરે છે કાલાવાલારે.

શ્રી સંજેશ્વર

ધરણેન્દ્ર પદ્માવતી દેવી, શાસનસાંનિધ્યકારી;
વિદ્યાપહારી, મર્ડાલકારી, સાહાય્ય કરે સુખકારીરે.

શ્રી. ૧

શ્રી ચિન્તામણિ પાર્શ્વમંત્રના, જાપે જગ જયકારી;
દર્શન દેઇને દુઃખડાં ટાળે, મહિમા જગતમાંહિ ભારીરે.

શ્રી. ૨

અનુભવ અમૃત જ્ઞાનની ધારા, બાલક આપનાંરે પામે;
સંઘ ચતુર્વિધ શાસન ઉન્નતિ, થાશે આપનાજ નામેરે.

શ્રી. ૩

શાંતિ તુષ્ટિ પુષ્ટિના કર્તા, પાપ પાખંડ સહુ હર્તા;
પાર્શ્વપ્રભુ નામ મન્ત્રના યાને, લવસાગર જીવ તરતારે.

શ્રી. ૪

આત્મસમાધિના દાતા ને જ્ઞાતા, અરજી આ ઉરમાં સ્વીકારે;
ગાંડો ઘહેલો પણ બાલ તુમારો, દયા લાવીને ઝટ તારોરે.

શ્રી. ૫

નિરાકાર ને સાકારવાદની, -તાણાતાણે કેઈ ભૂલ્યા;
લેહુની પાસે લેદ લહ્યાવિણ, લણતરમાં બ્રાન્તિથી ભૂલ્યારે.

શ્રી. ૬

નિરાકાર ને સાકાર તું પ્રભુ, સાપેક્ષે સહુ સાચું;
સ્વાદ્વાદદર્શનજ્ઞાનવિના પ્રભુ, જાણ્યું હવે સહુ કાચુંરે.

શ્રી. ૭

કપટે કોટિ યત્નો કરો કોઈ, જહું તે સહુ જાણું;
સ્વાદ્વાદદર્શન આત્મસ્પર્શને, આત્મપ્રદેશે રંગાણુંરે.

શ્રી. ૮

ઇષ્ટ દેવ ને શુર સુખસાગર, ધર્મશુર ઉપકારી;
બુદ્ધિસાગર જયજય બોલો, જિનદર્શન બલિહારીરે.

શ્રી. ૯

ૐનમઃ નવપદસ્તુતિ.

૧ અરિહંતપદસ્તુતિ.

(ધન્ય ધન્ય દીવસ ને ધન્ય ધરી છે આજે-એ) રાગ.

અરિહંત નમો ભગવંત સદા મુખકારી,
 તીર્થકરનામોદયથી જગ જયકારી,
 ત્રિજ્ઞાન સહિત તીર્થકર ગર્ભે આવે,
 ઇન્દ્રાદિક સુરગિરિ ગર્ભોત્સવ વિરચાવે. ૧
 પ્રભુ જન્મે ત્યારે સર્વે ઇન્દ્રો આવે,
 પ્રભુ પ્રહી કરતલમાં સુરગિરિપર લેઇ જાવે,
 જન્મોત્સવ કરીને પ્રભુને જૂદ પદસાવે,
 નંદીશ્વર દર્શન કરી કૃતારથ થાવે. ૨
 લોગાવલિ કર્મો હીલુ યાતાં જયકારી,
 દીક્ષોત્સવપૂર્વક સંયમ લે દિતકારી,
 સ્થિર ધ્યાન ધરીને ધાતિક કર્મ અપાવે,
 કેવલજ્ઞાને જિન સમવસરણ મુદાવે. ૩
 ભવિ આગળ ધર્મ કથોને તીર્થ જ થાવે,
 રત્નત્રયી લક્ષ્મી ઔદયિક વાણી આપે,
 નવતત્ત્વોને ષડ્દુષ્ટોને જિન જાણે,
 જિનવચનામૃતનો સ્વાદ ભવિ સુગ્ર આપે. ૪
 કૃતજ્ઞાને ધર્મનું સ્થાપન જિનજી કરતા,
 સિદ્ધોને જણાવી ઉપકારી પદ વસતા,
 તે માટે અર્ચન વન્દન પટેલું ભાજ્યું,
 એ એ નવકારે કાલ અનાદિ દાખ્યું. ૫
 પ્રભુ કુદા પિપાસા રોગે આજને પહોં,
 દેવે નિરરવ હંદે જિનવસ્ત્રી વાણી,
 જળ અમૃતપ અવધિ, પ્રભુની પૂરી થાવે,
 પ્રભુ એક સમયમાં સિદ્ધ સ્થાનમાં જાવે. ૬

જગલોચન જિનવર મહા ઉપકારી દેવા,
કર લાવે ચેતન !! તીર્થકરની સેવા;
અરિહંત અનંત થયા થાશે ને થાવે,
લગી લગી પ્રણમું તીર્થકર સાચા લાવે.

૭

૨ સિદ્ધપદ સ્તુતિ.

(છંદઃ છંદ.)

સિદ્ધ લજ્જે લગવંત, પ્રભુ શિવ સુખના લોગી,
નિર્મલ ક્ષાયિક લાવ, - થકી નિશ્ચયથી યોગી;
ધરી અચલ અવગાહ, મુકિતના સ્થાન મુહાયા,
સર્વકર્મથી મુક્ત, સિદ્ધ શિવનગરી રાયા;
અજ અમર પરમ જિનરાજને, વન્દતાં દુઃખ જાય છે,
સ્વામી સેવકલાવ નહિ જ્યાં, શર્મ અનંતુ થાય છે.
વન્દો પૂજે સિદ્ધ બુદ્ધને નિશ્ચિન ધ્યાવો,
સિદ્ધ બુદ્ધ પરમાત્મ વિભુને નિશ્ચિન ગાવો;
સિદ્ધ સનાતન પરમ મહોદય શિવર્મા વસિયા,
ક્ષાયિક નવલખિના, લોગી શિવગુણ રસિયા,
સિદ્ધ બુદ્ધના ધ્યાનથી તો, આત્મ તેવો થાય છે,
શ્વાસોચ્છવાસે સમરવાથી, જન્મ જરા લય જાય છે.

૧

૨

૩ આચાર્યપદ સ્તુતિ.

(છંદઃ છંદ.)

પાણે પંચાચાર પગાવે સુરિવર સાચા,
સાની ધ્યાની કથન કરે છે જિનની વાચા;
વીર જિનેશ્વર તીર્થ ચલાવે ભાવદયાથી,
શાસનના મુદ્દાન સુરિવર, વીર ગયાથી;
ગરહ સુરીશ્વર સેવીએ આચારજ મુખદાય છે,
દુષ્ટ સેવને કાઢે જાવે, સુરિવર પરમાય છે.

૩

સૂરિ વિના નહિ ગચ્છ, શાસ્ત્રમાં પરગટ ભાખ્યું,
 વસે ગચ્છમાં સુમુનિ સૂત્રકૃતાંગે દાખ્યું;
 રત્નત્રયિની પ્રાપ્તિ ગચ્છે વાસ કર્યાથી,
 આરાધક ભવિ હોય સૂરિની આણુ ધર્યાથી,
 સર્વનાયક સેવિએ ભવિ, ધન્ય ધન્ય તે મુનિવરા,
 સૂત્રાર્ય દાતા જૈનગચ્છે-પતિ પ્રગટ મુખ જયકરા. ૨
 સંપ્રતિ શાસન નાયક સૂરિવર વન્દન કીજે,
 વ્યવહારે વર્તિને નિશ્ચય સત્ય શ્રદ્ધીજે;
 સૂરિવરોનું માન કર્યાથી શાસન વૃદ્ધિ,
 મત ધારક સૂરિવર સેવ્યાથી શાશ્વત સિદ્ધિ;
 જૈનધર્મોદ્ધારમાં શૂર સૂરિવરા મુલતાન છે,
 ચતુર્વિધ સુસર્જ્ય પ્રણેતા સૂરિવરા ભગવાન છે. ૩

૪ ઉપાધ્યાયપદ સ્તુતિ.

(છંદઃ)

ઉપાધ્યાય ગુણુ ખાણુ, જ્ઞાનના દરિયા ભાખ્યા,
 ભણે ભણાવે સૂત્ર સત્ય જે કરતા વ્યાખ્યા;
 મહદ્વ્યાદિક ભણુ સદા સંયમને પાળે,
 શિષ્યાદિક પરિવાર ધર્મના પન્થે વાળે;
 ઉપાધ્યાય ભગવાનનું બહુ, માન કરે જય જયકરા,
 ગચ્છમાં મુવરાજશ્રમા તે, ભવ્ય વન્દ અતિ મુખકરા. ૧
 જૈન ધર્મમાં ધીર વીર સંયમને સાધે,
 પંચાચાર ધુરીણુ તત્ત્વને જે આશાધે;
 ભવ્ય ચતુર્વિધ સંઘ સર્વને શિશ્ના આપે,
 સમજાવીને જાણસાધુને સંયમ થાપે,
 ઉપાધ્યાયપદને નમો ભવિ વન્દન વાર હજાર છે,
 સંપ્રતિ વાચક મુનિને નમતાં સેવતાં ભવપાર છે. ૨

૫ સાધુપદ સ્તુતિ.

(ધન્ય ધન્ય દિવસને ધન્ય ઘડી છે આજે-એ રાગ.)

- સંયમ ખપ કરતા મુનિવર વન્દો ભાવે,
 સંયત સેવાથી નિર્મલ સંયમ પાવે;
 સરસવને મેરૂ અન્તરૂ શ્રાવક સાધુ,
 મર્જાલકારી મુનિવર પદને આરાધું. ૧
- ધન્ય ધન્ય દિવસ ને ધન્ય ઘડી તે લેજો,
 જખ મુનિવર દર્શન પુણ્યોદયથી પેજો;
 સંયત સદ્ગુરૂ પગ્ય મહાવ્રત ધારી,
 કંચન કામિનીત્યાગ કરે અનગારી. ૨
- જાણે તે ભવ મુક્તિ પણ જિનવર દીક્ષા,
 વ્યવહારે વત્યાં વિણ નહિ આતમશિક્ષા;
 ધરખાર તણને મુનિવર સંયમ સાધે,
 સંયમ સેવાથી આતમ અનુભવ વાધે. ૩
- સદ્ગુરૂ મુનિવર છે વન્દનના અધિકારી,
 નહિ ગુરૂ ગૃહસ્થી, સંયમના ગુણ ધારી;
 મહાતીર્થ મુનિવર જંગમ જે આરાધે,
 તે શ્રાવક સાચો રત્નત્રયીને સાધે. ૪

૬ દર્શનપદ સ્તુતિ.

(રાગ ઉપરનો.)

- નમો દર્શન ચેતન સ્પર્શન શિવ સુખકારી,
 દર્શનથી સમ્યગ્જ્ઞાન લહો જયકારી,
 વ્યવહાર અને નિશ્ચયથી દર્શન કહીએ,
 જેની પ્રાપ્તિથી શાશ્વત સુખડાં લહીએ. ૧

દર્શનથી જાવની નિયમાં સૂત્રે ભાખી,
સહુ આગમ પ્રાંથો દર્શનના તે સાખી,
નમો દર્શનપદ ભક્તિથી દર્શન પાવો,
દર્શનભક્તિથી દર્શનમોહ હઠાવો.

૨

૭ જ્ઞાનપદ સ્તુતિ.

(રાગ ઉપરનો.)

પ્રભુમો પ્રભુમો નાણુસ સદા ઉપકારી,
મતિ શ્રુત અવધિ મનઃપર્યવ કેવલ ભારી,
સ્વપરમક્રમકે જ્ઞાને શાસન આવે,
જ્ઞાને ભવિષ્યાણી જીવદયાને પાલે. ૧
ભુમો બાંધીલીલીએ આવે ભગવદ્ ભાખ્યું,
જ્ઞાનીએ જ્ઞાનતણું ફળ ઘટમાં આખ્યું,
ભવિ !! જ્ઞાન ન નિન્દો જ્ઞાનિ નિન્દા વારો,
શુદ્ધગમથી જ્ઞાન ગ્રહીને ચેતન તારો, ૨
મહિમા છે અપરંપાર જ્ઞાનનો સાચો,
નિશ્ચિન ભવિ પ્રાણી જ્ઞાનાભ્યાસે રાચો,
જિનવાણી શ્રુત આધાર હાલ છે ભણો,
શ્રુતજ્ઞાન ગ્રહીને શાશ્વતપદ મન આણો. ૩
ભણો નવતરવાદિકે જિનવરની વાણી,
સમજ સમ્યગ્ ભવજલધિ તરશે પ્રાણી,
નમો જ્ઞાન સદા દિનમણિ જેવું ઉપકારી,
પ્રભુમું ભાવે હું જ્ઞાનસદા જયકારી. ૪

૮ ચારિત્રપદ સ્તુતિ.

(ચલ ચેતન જિન મન્દિર જમ્યે જિન દર્શન કરવા. — એ રાગ.)

ચરણ કરણ ધારી મુનિ વન્દુ મોશે સંચરવા,
રડો જનો પણ ચરણ પ્રદે છે મુક્તિ વધુ વરવા

છનછ મહાભાગ્ય, ધન્ય તે વીતરાગ,
 ત્રિશાની પણ દીક્ષા લેવે ભવજલધિ તરવા. ચરણ૦ ૧
 ધન્ય તે ચારિત્ર હોય ભવ્ય પવિત્ર,
 ઈન્દ્રાદિક પણ મુનિને વંદે, કર્મ કટક હરવા. ચરણ૦ ૨
 મહિમા મોટો સાર, ચરણતણો અવધાર;
 દ્રવ્યવેષ પણ કેવલીને નહિ વંદનનો અધિકાર. ચરણ૦ ૩
 સર્વ સુખકારી, ધન્ય અનગારી;
 બુદ્ધિસાગર મુનિને વંદો, નહીં કોની પરવા. ચરણ૦ ૪

૯ તપઃપદસ્તુતિ:

(રાગ આશાઉરી.)

તપપદ શિવ સુખકાર, ભવિયાં તપપદ શિવ સુખકાર.	
લખિ અઠ્ઠાવિશ તપથી પ્રગટે,	
પહેલું મર્જીલ સાર	ભવિયાં ૦ ૧
તે ભવ મુકિત જાણે જિનવર;	
તો પણ તપ તપનાર-	ભવિયાં ૦ ૨
કર્મ નિકાચિત પણ ક્ષય કરવું;	
તાપથી સહુ તરનાર-	ભવિયાં ૦ ૩
તપ તપીયા મુનિરતન સંવત્સર;	
ધન્ય તેનો અવતાર-	ભવિયાં ૦ ૪
અદ્ભૂત જ્ઞાનનો મહિમા મોટો;	
કહેતાં નાવે પાર-	ભવિયાં ૦ ૫
બુદ્ધિસાગર તપ તપિયા મુનિ;	
વંદુ વાર હજાર-	ભવિયાં ૦ ૬

નવપદ ગીત.

(રાગ બનભરો.)

નમું નવપદ જગ જયકારી, પરમાતમપદ સુખકારી;
 નવપદ ક્રદ્ધિ ઘટ દાખી, જ્યાં સૂત્રસિદ્ધાન્તો સાખી;
 લેજે ઉરમાંહિ ઉતારી. નમું ૦ ૧

મયણામુંદરી ધીપાલ, પાગ્યા છે મંગલમાલ,	
આગીલ તપને દિલ ધારી	નમું ૨
નિશ્ચયવ્યવહારે દાખ્યાં, ગુણગુણીવિભાગે લાખ્યાં,	
ચંદનિરૂપાં અવતારી.	નમું ૩
અન્તરૂની શક્તિ આપે, પરમાત્મ પદમાં યાપે,	
નવપદની છે બલિદારી.	નમું ૪
પદપિઠસ્થાદિક ભેદે, નવપદ ધ્યાને સુખ વેદે,	
સેહુ કમંકલંક વિહારી,	નમું ૫
નવપદનું ધ્યાન ધરીએ, આતમની લક્ષ્મી વરીએ;	
પામે ભવજલધિ પારી.	નમું ૬
નવપદનો સાચો યંત્ર, નવ પદનો એ મહા મંત્ર;	
એ નવપદ મંગલકારી	નમું ૭
સ્મરે નવપદ શાસોચ્ચાસે, સિદ્ધિ મદિ-ધટગાસે;	
શુદ્ધિસાગર અંબધારી.	નમું ૮

શ્રી મહાવીરપ્રભુસ્તુતિ.

(ચોપાછળન્દ.)

વીર છનેશ્વર લાગુ પાય, શરણ શરણ તું છે સુખદાય,	
અઠવાડિયાંનો તું આધાર, તાર તાર સેવકને તાર.	૧
જગમાં સાચો તું દેવ, સુખકર સાચી તારો સેવ;	
હું છું પાપીનો શિરદાર, યાચે કેવા મુજ અવતાર.	૨
લણી લણીને ભૂચો ભાન, નિશદિન પરભાવે શુભતાન;	
ઉતારું નહીં અન્તર્જાન, એ સૌ બલો છો ભગવાન.	૩
મનની અંચલના નહિ મત્રી, લેશ ન પરની મમતા ધત્રી;	
મન મર્કટના અવજા ફેર, વર્તે છે અન્તર અન્ધેર.	૪
અમૃત્યુ છવન આદ્યું બાધ, પશુ પસ્તાવો વેશ ન યાધ;	
મોહે મુંબ્યો પામર છવ, પરસ્વભાવે રમે સદીવ.	૫

કેવલજ્ઞાની જાણે સહુ, જાણતાને શું બહુ કહું;
 મનહું મુંઝે માયાજાળ, અંતરનો આવે નહિ ખ્યાલ. ૧
 અહો ગતિ શી મારી થશે, મળિયું જીવન ચાહ્યું જશે;
 હાથેઈ હાથે જીવન સર્વ, ફેગટ ફૂલી ફીધા ગર્વ. ૭
 ખરે દિવસ મારે અન્ધાર, શીરીતે પામિશ બવપાર;
 ખરો એક ત્હારો આધાર, કરજો પાપીનો ઉદ્ધાર. ૮
 સમજીને નહિ કરું પ્રયત્ન, શ્રદ્ધા ન જ્ઞાનાદિક ત્રિરત્ન;
 ઠાઠમાઠમાં હાથેઈ સાર, જીનજી ત્હારો છે આધાર. ૯
 શિક્ષા અન્તર્માં નહિ વશી, વિષયેચ્છા મનથી નહિ ખશી;
 અભિમાનનો પ્રગટે તોર, વ્યાખ્યું મોહ નૃપતિનું જોર. ૧૦
 સિંહ સમો પણ થયો શિયાલ, ખુચ્ચો માયા ખટપટ જાણ;
 કર્મવિપાકી આવી પડે, મુંજીને મોહી લડથડે. ૧૧
 ધીર વીરતા હાથેઈ સહુ, સમતામૃતનો લેશ ન લહું;
 ખૂટે કઠિ આખું ઝાઝ, જિનજી રાણો સેવકલાજ, ૧૨
 કરવાનું તુજવિષુ નહિ ઠાણ, વીરનામનું સાચું વંદાણ;
 વીરનામથી સહેજે તરું, વીરનામથી ફેર ન ફરું. ૧૩
 તવ જોળામાં જાળક શીર્ષ, તારો જીનવરજી જગદીશ;
 તારો પૂરો પાપી જાલ, કરજીથી કરજો સંભાલ. ૧૪
 અનેક ત્હારા નામે તર્ક, શ્રેષ્ઠ મુકિત લક્ષના વર્ક;
 કનક અગ્નિથી નિર્મલ થાય, તુજ નામે મુજ આતમરાય. ૧૫
 પ્રભુને મળતાં નામે લેદ, ધ્યાને હજશું થશું અલેદ;
 પ્રભુસ્વરૂપે એકાકાર, ધ્યાતા ધ્યેયસ્વરૂપે ધાર. ૧૬
 વીરસ્વરૂપે શ્વાસેચ્છવાસ, જાણે તો છે કર્મવિનાશ;
 ધ્યાને ચેતન વર્તે ખાસ, નિજમાં નિજનો પામે વાસ. ૧૭
 જીનને લગતાં સુખ નિર્વાણ, વીરની ભકિતએ કલ્યાણ;
 વીરપ્રભુ વાળી વિશ્વાસ, વીરપ્રભુનો હું નું દાસ. ૧૮
 અચરિત વીર પ્રભુને દાસ, લેદ ન દાસ પ્રભુમાં ખાસ,
 અનન્યસર્વનં નામે પાપ. વીર પ્રભુને જપતાં જાપ. ૧૯

વીરભક્તિમાં જીવન જશે, જન્મ સફળતા ત્યારે થશે;
 ૧ જનવર રટના યાસોઝૂનાસ, રાગદોષના તોડે પાસ. ૨૦
 હોતો વન્દન વારંવાર, જૂઠું નહીં તારો ઉપકાર;
 ખુદ્ધિસાગર બાળક તાર ! ! ! સેવકનો કરતો ઉદ્ધાર. ૨૧

૩ શ્રીવર્ધમાન જિનરત્નુતિ.

(માલિનીછન્દ)

ભવજલ નિધિ પોત, વીર વિશ્વેશ દેવા,
 મુગતિ મુખદનેતા, સારતા દેવ સેવા;
 ૮ સમય સમય નાણી, આણુ ત્હારી પ્રમાણી,
 સરસ વચન મણી, આદરે ભવ્ય વાણી. ૧
 સ્તવન નમન કીજે, તરવનું સાર લીજે,
 પ્રભુ વચન લહીજે, ભવ્ય પ્રાણી તરીજે;
 યતિપતિનતદેવા, દીલમાં નિત્ય ધ્યાનું,
 સમય સરસ પામી, મુક્તિ શીઘ્ર જાણું. ૨
 શરણુ શરણુ મહારે, નાથ તું છે ક્યાણુ,
 અરણુ કમલ સેવા, નાથ દેતો કૃપાણુ;
 સ્તવન નમન કીજે, કર્મનાં દુઃખ કાપે,
 નવશુણુ ગણુ ભાવે, ધ્યેયનું રૂપ માપે. ૩
 ગતમલીન વિરાગી, વન્દુણું પાપ લાગી,
 તુજ વિણુ નહિ રાગું, બાલ ત્હારોજ રાગી;
 જનન મરણુ કેસ, ભાગશે વીર નામે,
 પીનિધિ મુનિ નમે છે, પ્રેમથી આદ્ર યામે. ૪

શ્રી વીરસ્તુતિ.

સવૈયા એકત્રીશા.

જ્ય જ્ય વીરજિનેશ્વર તારક, સત્ય સેવ્ય ત્હારો આધાર;
 નવતત્વાદિકના ઉપદેશે, દીપો છે તે જહુ ઉપકાર,

ક્ષાયિકલાગે નિર્મલ દર્શન, જ્ઞાને શોભો શ્રી જિનરાય;
 પરમ મહોદય જિનવર વન્દુ, જે કર જોડી લાગું પાય. ૧
 નય સમ ને ચાર પ્રમાણે, પડ્ધત્યો લાખ્યાં નિર્ધાર;
 સમલક્ષ્મીની રચનાં કીધી, અનેકાન્તમતની સુખકાર,
 દેશોદેશ વિહાર કરીને, સમજાવ્યા તેં સત્યોપાય;
 પરમ મહોદય જિનવર વન્દુ, જે કર જોડી લાગું પાય. ૨
 દર્શનજ્ઞાનચરિત્રે મુક્તિ, વિસ્તારે સમજાવ્યું તેહ;
 શ્રાવક સાધુ ધર્મ બતાવ્યા, સમજાવ્યા છે પગ્યે દેહ,
 ઔદયિક આદિ પગ્યલાવને, કથયા સુખથી તેં જિનરાય;
 પરમ મહોદય જિનવર વન્દુ, જે કર જોડી લાગું પાય. ૩
 દયાધર્મના ઘોરી સ્વામી, તીર્થંકર ભવ તારણહાર;
 સર્વ ચતુર્વિધ મહાતીર્થને, સ્થાપી કીધો છે ઉપકાર,
 દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાલ લાવથી, તત્ત્વ કથ્યાં છે તેં જિનરાય,
 પરમ મહોદય જિનવર વન્દુ, જે કર જોડી લાગું પાય. ૪
 બહુ ઉપકારી શિવ સુખકારી, ગુણ તહારા છે અપરંપાર;
 તવગુણ ધ્યાતાં ધ્યેયસ્વરૂપે, ધ્યાતા થાવે છે નિર્ધાર,
 બુદ્ધિસાગર કરૂણા કરશે, શરણ શરણ તું છે સુખદાય;
 પરમ મહોદય જિનવર વન્દુ, જે કર જોડી લાગું પાય. ૫

નેમિનાથભક્તિસ્તવનમ્.

(વહેંચશું ભક્તિના ભાઈ નાણાં-એ રાગ)

નેમજી અરજી આ ઉરમાં સ્વીકારો મને સાચો છે આશરો
 તમારો. નેમજી
 અન્તરમાં તાપ છે બાહિર તાપ છે, જ્યાં ત્યાં છે દુઃખનો તપારો;
 સ્વપ્નામાં દુઃખનાં વરસે છે વાદળાં, મોટા આ દુઃખથી
 ઉગારો. નેમજી ૧
 પાછળ દુઃખ ને આગળ દુઃખડાં, દુઃખી લાગે છે જન્મારો;

તરછોડો નહિ મને દીનદયાળુ, હસ્ત પ્રહી હવે તારોરે, નેમણું ૧
 બકિત કે ભાવ નહિ અન્તરમાં રાગ નહિ, સુખથી કર્ણું સવારો;
 દોષની પોઠ આ બાળ તમારો, તાર્યાં તો વણુ નથી આરોરે.
 નેમણું ૩

સાદા કરોને પ્રભુ ચરણ તમારું, તારોને સાંભળી પોકારો,
 ભુદિસાગર બહારે આવોને બાપણ, કરજો સેવકનો ઉદારોરે.
 નેમણું ૪

શ્રી વીરસ્તવનમ્.

(માન માયાના કરનાગરે—એ રાગ.)

પ્રભુ વીર જિનેશ્વર ખ્યારોરે,
 મુજ પ્રાણતણાઓ આધારાં
 સિદ્ધ સનાતન નિર્મલજ્યોતિ, આશ્વત મુખ નિર્ધારા;
 ક્ષોયિકભાવે શુભવર્ષા સદુ, જિનવર જગજયકારોરે. પ્રભુ ૧
 મુખકર દુઃખહર ચરમ જિનેશ્વર;
 વસિયાઓ દિલમાંહિ મહારા;
 ભુદિસાગર વિશુ વીરના નામથી,
 દોવે સફલ અવતારોરે. પ્રભુ ૨

અથ શ્રીસિદ્ધાચલ દુહા.

રતનત્રયી ધારક પ્રભુ, સપભદેવ અરિહંત;
 નમિત મુરામુર ઉદયંદ, ભવ બંજન ભગવંત. ૧
 અધ્યત્મ આદિ નિર્ણય શ્રી, કેવલ કમચનાય;
 સિદ્ધાચલ ગિરિમંદિરો, સેવક કરો સનાય. ૨
 પૂર્વ નવાણુ વાર જ્યાં, આબ્યા સ્વભ નિર્ણય;
 તે સિદ્ધાચલ વહીએ, કાર્યે ભવભયંદ. ૩
 પ્રથમ એ ગિરિ દાન્યો, મહિમા અપરંપાર;
 સમ્યક્કૃષિભવને-નિમિત્ત કરણુ ધાર. ૪

- ચાર હત્યાર પાતકી, તે પણ એ ગિરિ જાય;
ભાવે જિનવર લેટતાં, મુક્તિવધુ મુખ પાય. ૫
- દ્રવ્ય ભાવ એ લેદથી, સેવો તીરથ એહ;
ઉપાદાન નિમિત્ત યોગ, સમર્યાથી શિવગેહ. ૬
- કર્મરોગને, ટાળવા, ઉત્તમ છે આધાર;
શ્રીસિદ્ધાચલ સમરીએ, શ્વાસમાંહિ સોવાર. ૭
- અજરામર પદ પામવા, લહી મનુષ્ય અવતાર;
શ્રીસિદ્ધાચલ સમરીએ, શ્વાસમાંહિ સોવાર. ૮
- એસમ તીરથ કો નહિ, લવજન તારણહાર;
શ્રીસિદ્ધાચલ સમરીએ, શ્વાસમાંહિ સોવાર. ૯
- દર્શન સ્પર્શન યોગથી, નિર્મળપદ નિરધાર;
શ્રીસિદ્ધાચલ સમરીએ, શ્વાસમાંહિ સોવાર. ૧૦
- પ્રેમલકિત બહુ માનથી, હઠ કદાચહ ત્યાગ;
શ્રીસિદ્ધાચલ સમરીએ, શ્વાસમાંહિ સોવાર. ૧૧
- તીર્થનોનાયક એ ગિરિ, અવર ન જગમાં કોય;
સેવે શાશ્વત સંપદા; અજરામર પદ હોય. ૧૨
- ભવીજીવોને તારવા, યાનપાત્ર સમ જાણ;
તે શત્રુંજય વંદીએ, પામી જીનવર આણ. ૧૩
- અકલંક શક્તિ અનેક એ, વિશ્વાનંદ કથાય;
શ્રીશત્રુંજય પ્રણમીએ; લવલય પાતિક જાય. ૧૪
- મૈત્ર મહીધર નામથી, સમરો ચિત્ત સદાય;
પરમાતમ પદ પામવા, ઉત્તમ એહ ઉપાય. ૧૫
- પુંડરીક ગણધર જીહાં, પામ્યા શાશ્વત સિદ્ધ;
શ્રીપુંડરગિરિ પ્રણમીએ, પ્રગટે આતમ રિદ્ધ. ૧૬
- વીતરાગ પદ પામવા, કરીએ ભાવે સેવ;
પરિતમંડલ નામથી; ટળે અનાદિ કુટેવ. ૧૭
- રાગ દ્રેષ તો દૂર ટળે, કરતાં ગિરિ શુભ ગાન;
કર્મ છંડણ જગજ્યો, ધ્યાતા શાશ્વત સ્થાન. ૧૮

- તન મન ધન મમતા ત્યજી, ભજ સમતા ઘટમાંપી,
 ભાવે ગિરિને વંદતાં, લહીએ નહિ દુઃખ કયાંય. ૪૭
- પુણ્યરાશિ શુભભાવથી, મણિ કંચન ગિરિરાય;
 શુદ્ધભાવથી સેવીએ, અનેકાંતમત પાય. ૪૮
- તારક વારક ચક્રગતિ, અચલ મહોદય નામ;
 તે સિદ્ધાચલ વંદીએ, ઠરીએ નિજંપદ કામ. ૪૯
- જગ જયવંતુ તીર્થ એ, સહુ તીર્થ શિરદાર;
 ભળ્યો ભાળે ભાવથી, પામે ભવજલ પાર. ૫૦
- શાંત સ્વભાવે નિર્મલા, મુનિવર એ ગિરિ આય;
 અલખ અંબરપદ પામીયા, શુદ્ધપરિવૃતિ પાય. ૫૧
- પ્રદેશ શરૂનયતણા, નયનાનંદ કરંત;
 વિશ્વપૂજ્ય ગિરિ વંદીએ, લહીએ ભવજલ અંત. ૫૨
- રામ ભરત જ્યાં આવિયા, મહિમા મુળી અપાર;
 ગિરિ સેવન ગિરુઆ થઈ, લક્ષા સર્જિતિ નિરધાર. ૫૩
- પાંડવ પ્રમુખા એ ગિરિ, આળ્યા મન ઉઠીસ;
 ભાવે ગિરિવર સેવનાં, મુક્તિપુરીમાં વાસ. ૫૪
- સર્વજપદ સાધીધું, સાંખ પ્રવચન કુમાર;
 તે સિદ્ધાચલ વંદીએ, નાથે કર્મવિકાર. ૫૫
- સંપ્રતિ કાળે આવીયા, ત્રેવીશે જિનરાય;
 તેવીય વિષય શમાવવા, લલએ ગિરિવરરાય. ૫૬
- જિનાશા જિનગત્વની, કરણો કહે નિષ્કામ;
 ભળ્યો એવા એવીને, પામે અવિચલ ધામ. ૫૭
- દશશક્તિ એહ નામથી, ભજતા ભવિષ્ય કાલ;
 તેહ સિદ્ધાચલ વંદીએ, સમક્ષિત નિર્મલ દોષ. ૫૮
- અચલજ્યોતિના નામથી, સેવે શુદ્ધ સદાપ;
 તેહ સિદ્ધાચલ વંદીએ, ભવસય જાંતિ અદર. ૫૯
- સાર્યક સદજનંદ એ, નામે ગિરિવર દોષ;
 સેવે પાયે ભવિજન, ભવપાતિકાનિ યોષ. ૬૦

- તન મનં ધન મમતા ત્યજી, લજ સમતા ઘટમાંય;
 ભાવે ગિરિને વંદતાં, લહીએ નહિ દુઃખ ક્યાંય. ૪૭
- પુણ્યરાશિ શુભલાવથી, મણિ કંચન ગિરિરાય;
 શુદ્ધભાવથી સેવીએ, અનેકાંતમત પાય. ૪૮
- વારક વારક ચક્રગતિ, અચલ મહોદય નામ;
 તે સિદ્ધાચલ વંદીએ, ઠરીએ નિજપદ ઠામ. ૪૯
- જમ જયવંતુ વીર્ય એ, સહુ વીર્ય શિરદાર;
 ભળ્યો ભાળે ભાવથી, પામે ભવજલ પાર. ૫૦
- ચાંત સ્વભાવે નિર્મલા, મુનિવર એ ગિરિ આય;
 અલખ અંમરપદ પામીયા, શુદ્ધપરિણતિ ક્યાય. ૫૧
- પ્રદેશ શત્રુજયતણા, નયનાનંદ કરંત;
 વિશ્વપૂજ્ય ગિરિ વંદીએ, લહીએ ભવજલ અંત. ૫૨
- રામ ભરત બ્યાં આવિયા, મહિમા મુણી અપાર;
 ગિરિ સેવન ગિરુઆ થઈ, લહ્યા સર્જિતિ નિરધાર. ૫૩
- પાંડવ પ્રમુખા એ ગિરિ, આળ્યા મન ઉલ્લાસ;
 ભાવે ગિરિવર સેવતાં, મુક્તિપુરીમાં વાસ. ૫૪
- સર્વશપદ સાધીયું, સાંખ પ્રધુમ્ન કુમાર;
 તે સિદ્ધાચલ વંદીએ, નાથે કર્મવિહાર. ૫૫
- સંપ્રતિ ઠાળે આવીયા, ત્રેવીશે જિનરાય;
 તેવીય વિષય યમાવવા, ભણ્યો ગિરિવરરાય. ૫૬
- જિનાશા જિનતત્ત્વની, કરણી કહે નિષ્કામ;
 ભળ્યો એવા સેવીને, પામે અવિચલ ધામ. ૫૭
- દૃઢચિત્ત એહ નામથી, ભજતા ભવિષ્ય કાવ;
 તેહ સિદ્ધાચલ વંદીએ, સમકિત નિર્મલ હોય. ૫૮
- અચલબ્યોતિના નામથી, સેવો શુદ્ધ સદાય;
 તેહ સિદ્ધાચલ વંદીએ, ભવમય પ્રાંતિ બાથ. ૫૯
- સાર્થક સહજનંદ એ, નામે ગિરિવર હોય;
 સેવો પ્યાવો ભવિજના, ભવપાતિકવતિ ખોય. ૬૦

નિશ્ચલ આત્મ સ્વરૂપની, સિદ્ધિ જેથી થાય;	
તે સિદ્ધાચલ વંદીએ, સંવર શુભ પ્રગટાય.	૭૪
દ્રવ્યભાવથી વંદતાં, આત્મ સમાધિ પાય;	
દ્રવ્યભાવ સમજ્યા વિના, ગિરિશુભ નહિ ગવાય.	૭૫
ગિરિવર પ્રતિ પગલું ભરે, જ્ઞાનપથે જે કોઈ;	
નિર્મલ આત્મ કરે તદા, પાપ પંક સખ ધોઈ.	૭૬
બાહ્યાંતરથી શુદ્ધ થઈ, રાજે સ્થિરોપયોગ;	
ગિરિ ચઢતાં સમતા વરે, પામે નિજશુભ લોગ.	૭૭
આલોચણ લે પાપનું, સુષી શુદ્ધિ ઉપદેશ;	
સિદ્ધાચલ ગિરિ સેવીને, પામે અવિચલ દેશ.	૭૮
આલોચે નહિ પાપને, મૂકે ન માયાગાળ;	
સિદ્ધાચલ તસ શું કરે, જે પરપરિણતિ ચાલ.	૭૯
કર્થા કર્મ આલોચના, શ્રદ્ધાથી કરતાર;	
પામે તે પરમાર્થને, જિનઆજ્ઞા શિર ધાર.	૮૦
હોધ ન કરીએ દોષ શું, ધરી મનમાં વિશ્વાસ;	
શ્રીસિદ્ધાચલ વંદીએ, ત્યાગી પુરૂષ આશ.	૮૧
વિષયોન્માદિચિત્તને, વશ કરવાને હેત;	
તપ જપ યમ પૂજા કહી, મુક્તિવધુ સંકેત.	૮૨
યાત્રા નવાણું જે કરે, સમજી તત્ત્વસ્વરૂપ;	
આશ્રવ માર્ગો છેદતાં, લહે ન લવભય ધૂપ.	૮૩
વિધિપૂર્વક પૂજા કરે, નાસે કર્મ કલંક;	
સહજનંદે વિચરતાં, દો રાજા કોણ રંક.	૮૪
અજરામર પદ ઝટ લહે, કરતાં નિર્મળ સેવ;	
સાયિકભાવે ચેતના, ચિદાનંદ શુભ મેવ.	૮૫
આજ સફળ દિન માહરો, સફળ મનુષ્ય અવતાર;	
શ્રીસિદ્ધાચલ દેખતાં, આનંદ હર્ષ અપાર.	૮૬
અમૃતદૂળને આપવા, દરપવૃક્ષ સમ એહ;	
વંદો પૂજો ભવિષ્ણના, થાવે નિર્મલ રેહ.	૮૭

કાર્તિકશુકલ પૂર્ણિમા, - દિન કર્યો જે યાત્ર;	
અહપકાળમાં તે ભવિ, ધાર્યો સદ્ગતિપાત્ર	૧૦૨
તીર્થેશ્વર દર્શન થકી, નિર્મળ દૃષ્ટિ હોય;	
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, અવર નહીં જગ કોય.	૧૦૩
અંતર્યુદ્ધિ આહ્વાથી, નિમિત્ત કારણ ભાળ;	
અંતરૂત્તવ વિવર્ણના, કરજો સમન્તુ ખ્યાલ.	૧૦૪
દ્રવ્ય હલેદે ભાવથી, સમ્યગ્ અહીં અવબોધ;	
તે સિદ્ધાચળ વંદીએ, કરી અચ્ચલતા રોધ.	૧૦૫
મતિમંદની વર્ણના, તેતો બાળક ચાલ;	
બુદ્ધિસાગર વંદતાં, પામે મંગલ માલ.	૧૦૬
સંવત્ ઓગણીસ ઉપરે, બાસકની શુભ ચાલ;	
કાર્તિકશુકલ પૂર્ણિમા, સ્તવના પૂર્ણ રસાળ.	૧૦૭
કરી ચામાત્રુ શાંતિથી, વિજયપુરમાં ખાસ;	
સિદ્ધાચળ ગિરિ વંદના, - કરતાં તત્ત્વ પ્રકાશ.	૧૦૮

શ્રીપાર્શ્વનાથ સ્તવનમ્.

(સવૈયા એકત્રીસા)

પાર્શ્વ છનેશ્વર મંગલકારી, વન્દન હોજો વારંવાર;	
તવ સેવન પૂજા ભક્તિથી, પામે પ્રાણી ભવનો પાર.	
અલખ નિરંજન નિર્ભયદેશી, મંગલમાલાના કરનાર;	
જિનપડિમા જિન સરખી ભાખી, ભક્તિથી આવે ભવપાર.	૧
ભગવતી રાયપતેણી સૂત્રે, જિનપડિમાવન્દનના પાક;	
જિનપડિમાપૂજથી સંવર, સમજી ધણી મૂકો ઠાક.	
સમવસરણમાં જિનવર જેવી, જિનપડિમા વર્તે જ્યકાર;	
વન્દન પૂજન ભક્તિ કરતાં, પ્રાણી પામે ભવનો પાર.	૨
ધનને માટે કામળ નોટો, કાઢે છે જેવી સરકાર;	
નોટોમાં રૂપેયા સાચા, જોયો આ જગનો વ્યવહાર.	

જગ ઉપકારી શિવસ્રખાદી, વંદે પૂજે ધન્યાગ્રી;
 દુઃખના વાદક તારક શાસા, વંદન આબો એક દગી.
 અજ અવિનાશી શિવપુરવાગી, શર્મ વિજાગી દેવ ખરા;
 યતિ તનિ પતિનું પૂજન આનું, ધ્યાને નાસે જન્મ જરા. ૨

સ્તાવ કરે સેવકને બ્રહ્મા, તુજ સેવાગી બાલ તરે;
 હૃદયકમળમાં અમરૂં સવામી, બાળક તાદરો કર ગરે.
 દયાનિધિ એ દયા કરીને, તારો સેવક ટળવળતો;
 રાગ દોષ દાવાનગ ભેરે, ગતુર્ગતિમાં હું બજતો. ૩

શરણાગતવત્સલ તું સાચો, તવ ભક્તિમાં ભાવ ભજે;
 તવ ભક્તિથી શક્તિ પ્રગટે, રાગાદિ દોષો સદુ ટળે.
 બાળ બાળ હું ત્હારો બ્રહ્મા, મીઠી સેવા દીલ ખરે;
 અનુભવશ્રમાં રંગાઇને, સેવકસિદ્ધિ ચીઘવરે. ૪

સિદ્ધ સનાતન સત્ય મુખંકર, પાયે લાગુ લગીલગી;
 તવ દર્શનથી સમક્ષિત શ્રદ્ધા, મુખની આશા સર્વ ફળી.
 તવ શુભ ધ્યાતાં મુખમાં પ્રગટે, કુમતિ કાળાં કર્મ ટળે;
 બુદ્ધિસાગર સેવન પૂજન, કરતાં મુક્તિ સ્હેજ મળે. ૫

શ્રીવીરપ્રભુસ્તુતિ.

(ભુજંગી છંદ.)

નમો વીર વિશ્વેશ દેવાધિદેવા,
 સદા તાહરી શીખમાં શર્મ મેવા;
 પ્રભુ પાદપદ્મે રહું ભૂંગરૂપે,
 પ્રભુ રૂપને હું ચહું છું ઉમળે. ૧

પ્રભુ સાચો મુદા પાય લાગું,
 :માં નિત્ય જાગું;
 ૭ ૫ જ્ઞાનેજ લારી,
 ૧ સ્વલાવેજ ત્હારી. ૨

જગ ઉપકારી શિવસુખકારી, વંદે પૂજે ધન્યધરી;
 દુઃખના વારક તારક સાચા, વંદન આબ્યો એક હુડી.
 અજ અવિનાશી શિવપુરવાસી, યર્મ વિલાસી દેવ ખરા;
 યતિ તતિ પતિનું પૂજન સાચું, ધ્યાને નાસે જન્મ જરા. ૨

સ્હાય કરો સેવકને બહાલા, તુજ સેવાથી જાણ તરે;
 હૃદયકમળમાં સમરૂં સ્વામી, જાળક તાહરો કર ગરે.
 દયાનિધિ એ દયા કરીને, તારો સેવક ટળવળતો;
 રાગ દોષ દાવાનળ ભેરે, ચતુર્ગતિમાં હું બળતો. ૩

શરણાગતવત્સલ તું સાચો, તવ ભક્તિમાં ભાવ બળે;
 તવ ભક્તિથી શક્તિ પ્રગટે, રાગાદિ દોષો સદુ ટળે.
 બાળ બાળ હું તારો બહાલા, મીઠી સેવા દીલ ખરે;
 અનુભવરસમાં રંગાઈને, સેવકસિદ્ધિ શીઘ્રવરે. ૪

સિદ્ધ સનાતન સત્ય સુખંકર, પાયે લાગુ લગીલગી;
 તવ દર્શનથી સમક્ષિત ધ્રુવ, સુખની આશા સર્વ ક્ષી.
 તવ શુભ ધ્યાતાં સુખદાં પ્રગટે, કુમતિ કાળાં કર્મ ટળે;
 બુદ્ધિસાગર સેવન પૂજન, કરતાં મુક્તિ સહેજ મળે. ૫

શ્રીવીરપ્રભુસ્તુતિ.

(ભુજંગી છંદ.)

નમો વીર વિશ્વેશ દેવાધિદેવા,
 સદા તાહરી શીખમાં યર્મ મેવા;
 પ્રભુ પાદપદે રહું ભૂંગડપે,
 પ્રભુ રૂપને હું ચહું છું ઉમંગે. ૧
 પ્રભુ તુંહિ સાચો મુદા પાય લાગું,
 મુદા તાહરા ધ્યાનમાં નિત્ય લાગું;
 દુષ્ટા રાગને દેવ જ્ઞાનેજ ભારી,
 ચુદો યદિન ભારી સ્વભાવેજ તારી. ૨

ધરી ધ્યાનને દોષના વૃન્દ ટાળ્યા,	
ધરી ધ્યાનને કર્મના વર્ગ ખાળ્યા;	
ધરી ધ્યાનને કેવળજ્ઞાન લીધું,	
ધરી ધ્યાનને પ્રદાનું દાન દીધું.	૨
ધરી ધ્યાનને સિદ્ધ સેધે સુહાયા,	
ધરી ધ્યાનને સુકિતના ચર્મ પાયા;	
ચિદાનન્દરૂપે પ્રભુ તું સુહાયો,	
મહાયોગિ તું ચિત્તમાં નિત્ય આયો.	૩
અરૂપી અસંખ્ય પ્રદેશી પ્રમાતા,	
પ્રભુ તું સદા વત્સવતું દાનદાતા;	
તવ ધ્યાનથી ધ્યેયરૂપે પ્રભાસે,	
ચિદાનંદની હૃદયે ચિત્ત વાસે.	૪
અહુ' ઇશ દેવેશ દાતા સેવા,	
અમારે સદા મોક્ષના એજ મેવા;	
પ્રભુધ્યાનથી પ્રેમનો ભેદ પાચો,	
પ્રભુપ્રેમથી સત્ય આનંદ આયો.	૫
સદા સેવના દેવ ત્હારી ભલી છે,	
પ્રભુપ્રેમમાં ચિત્તવૃત્તિ હળી છે;	
પ્રભુપ્રેમમાં ધીનિધિ વિરમું છું,	
સદા હસ્ત ભેડી પ્રભુ હું નમું છું.	૬

મહિજિન સ્તુતિ.

(ગચ્છ.)

મહિજિન દેવના દેવા, ભલી છે સત્ય તુજ સેવા;	
તમારા રૂપમાં રાચું, સદા છે રૂપ તુજ સાચું.	૧
અહો ઇશ દેવ તું પ્યારો, જગતમાં સત્ય તું સારો;	
તમારી ભક્તિમાં ભળ્યું, તમારી ભક્તિમાં હળ્યું.	૨

જગદ્યોકને તારિયા દેશનાથી,
 ગણ્યો બેદ ના તેં પ્રભુરે કથાથી,
 અહો તાહરા જ્ઞાનમાં સર્વ ભાસે,
 અહો તાહરા ધ્યાનમાં ચિત્ત વાસે. ૩
 દિલે વીરની ભક્તિ લાગીજ સાચી,
 રહું વીરની ભક્તિમાં નિત્ય રાચી;
 પ્રભુભક્તિથી શક્તિ સર્વે પમાતી,
 પ્રભુભક્તિથી દ્રેષની જાય કાતી. ૪
 પ્રભુભક્તિથી દુઃખના વૃન્દ જાવે;
 પ્રભુભક્તિથી સત્ય આનંદ આવે;
 પ્રભુજ્ઞાનથી ભક્તિમાં ભાવ સારો;
 પ્રભુ જ્ઞાન ભક્તિથી દુઃખ આરો. ૫
 જિને લાખીયું તત્ત્વ ચૈતન્ય સારું,
 સદા શુદ્ધચૈતન્ય છે તેજ મારું,
 ચિનાનન્દરૂપે પ્રભુ તું મુકાયો,
 લહી તાહરો જોધ આનંદ પાયો. ૬
 પિતા માતને બ્રાત ને ઇષ્ટ દેવા,
 કહું તાહરી પ્રેમથી નિત્ય સેવા;
 કહે ધિનિધિ દ્યેય ધ્યાને મુકાયો,
 પ્રભુ વીરથી વીર્ય સદ્ભાવ પાયો. ૭

પ્રભુ સ્તુતિ.

(ભુજંગી છંદ)

અરે દેવના દેવ આનંદ દાતા,
 પ્રભુ તું વરો માતને તાત બ્રાતા;
 સદા હસ્ત જોડી પ્રભુ હું નમું છું,
 પ્રભુ પાદપદે સદા હું રમું છું. ૧

ધરી ધ્યાનને દોષના વૃન્દ ટાળ્યા,	
ધરી ધ્યાનને કર્મના વર્ગ ખાળ્યા;	
ધરી ધ્યાનને કેવળજ્ઞાન લીધું,	
ધરી ધ્યાનને શ્રદ્ધાનું દાન રીધું.	૨
ધરી ધ્યાનને સિદ્ધ સેધે સુહાયા,	
ધરી ધ્યાનને શ્રુતિના ચર્મ પાયા;	
ચિદાનન્દરૂપે પ્રભુ તું સુહાયો,	
મહાયોગિ તું ચિત્તમાં નિત્ય આયો.	૩
અરૂપી અસંખ્ય પ્રદેશી પ્રમાતા,	
પ્રભુ તું સદા તત્ત્વનું દાનદાતા;	
તવ ધ્યાનથી ધ્યેયરૂપે પ્રભાસે,	
ચિદાનંદની દેહરિયો ચિત્ત વાસે.	૪
અદ્વૈત ઇશ દેવેય દાતાર સેવા,	
અમારે સદા મોક્ષના એજ મેવા;	
પ્રભુધ્યાનથી પ્રેમનો ભેદ પાવો,	
પ્રભુપ્રેમથી સત્ય આનંદ આયો.	૫
સદા સેવના દેવ ત્હારી ભલી છે,	
પ્રભુપ્રેમમાં ચિત્તવૃત્તિ હળી છે;	
પ્રભુપ્રેમમાં ધીનિધિ વિરમું છું,	
સદા હસ્ત ભેડી પ્રભુ હું નમું છું.	૬

મહિજિન સ્તુતિ.

(ગઝલ.)

મહિજિન દેવના દેવા, ભલી છે સત્ય તુજ સેવા;
તમારા રૂપમાં રાચું, સદા ॥ રૂપ તુજ સાચું.
અહો ઇશ દેવ તું પ્યારો, જગતમાં સત્ય તું સારો;
તમારી ભક્તિમાં ભક્તો, તમારી ભક્તિમાં ભક્તો.

તમારી તેજ મારી છે, હૃદયમાં વાત ધારી છે;
 તમારી ભક્તિ છે ખ્યારી, અખંડાનંદ ગુણક્યારી.
 પ્રભુ તવ ગાળ છે છોડો, કરોને રહેમથી મોટો;
 કષ્ટતા કંદને દાપો, સદા સુખ, સિદ્ધતાં આપો.
 પ્રભુની ભક્તિથી શક્તિ, પ્રગટતી આત્મની વ્યક્તિ;
 પ્રભુને વંદતાં શાન્તિ, પ્રભુને વંદતાં કાંતિ.
 પ્રભુજી રહેમતા દરિયા, પ્રભુજી જ્ઞાનથી ભરિયા;
 સેવકતાં કૃપ દાપોને. સેવકને સુખ આપોને.
 પ્રભુના ધ્યાનથી તરશું, અનંતાં સિદ્ધ સુખ વરશું;
 બુદ્ધ્યબિધ ગાળને તારો, હૃદયની અર્જ અવધારો.

૩

૪

૫

૬

૭

ઈશ્વરસ્તુતિ.

(દરિગીત.)

જય સત્ય ઈશ્વર વિશ્વવત્સલ સત્ય જયોતિ સુખકર,
 શક્તિ અનંતિ વ્યક્તિમય તું પાપ દાળે હુઃખહર;
 જ્ઞાનથી તું સેવેને ભાસક પ્રભો છે સર્વદા,
 નતસુરા સુર વજ્ર પદકજ વંદું છું વીરજિન સદા.
 જય વિશ્વપૂજિત વિશ્વ તારક ધર્મધારક દેવ છે,
 જય સત્યજ્ઞાની પરમયોગી શુદ્ધ ત્વારી સેવ છે;
 હે દેવતા યજુ દેવ બ્રહ્મા દયા કરી ઉગારજો,
 સમ્યક્ત્વ નિશ્ચિન્તા શીઠ આર્તી આપને જટ તારજો.
 મત રાગને ડેપજ સદા સંસારહં તો મુક્ત છે,
 ક્ષિત્તત્ત્વને બદલ્યા વિના તો બલહુ તો જાણ છે.
 સહુદોષતાં તો મુક્ત તામે જ્ઞાન મેલું આપજો,
 નિર્ગુણને પ્રેમે કરીને ધર્મતાં નિદર ચાલજો.
 હે પરમ શુભવંત વજ્રદા. જ્ઞાન ત્વારૂં તાર છે,
 પરમાત્મવર્તિત પરમવર્તિત તોની તું નિષ્કર છે

૧

૨

૩

નિજદીક્ષમાં તું આવતો, પ્રગટાવતો સુખ હંદેરિયો,
પરાપશ્યેલી ગાનમાં મૂળવતો મહાવૈરિયો.

૪

આધાર મારે સત્ય તું કેજ દોષની પોઠો હરે,
મહાવીરજિનવરચરણમેવક ભવાળિય સંજુમાંડી તરે;
ત્રિધલાતનય સિદ્ધાર્થરામદ્રગદીપક ઇશ છે,
બુદ્ધયળિય સેવક તારણો આધાર વિશ્વાવીર છે.

૫

શ્રીવીરજિનદર્શનસ્તવનમ,

(પ્રભુપદિમા પૃછને પોસદ કરીએરે-એ રાગ.)

જિનવર વીર પ્રભુનાં દર્શન કીજેરે,
ત્યાગીને દુઃખદાષી સંસારને;
બ્રહ્મવર્ષ નિઃસંગે ચેતન ધ્યાયેરે,
ધ્યાનધકી સફલ કર્યો અવતારને,
સમતાએ તણ્યા મોહવિકારને;
ધર્મ દામા ધરીને તણ્યા ખારને,
ધન્યધન્યરે વીરપ્રભુઅણુમારને.
સમજીને ચેતન !! શિક્ષા ધારને

સમતા ૧

શુભસ્થાનક સોપાને ધ્યાને ચરીયારે,
મુકિતના મહેલેરે પ્રભુજી વિસજીયા;
કર્મકટકસંહારી જિનપદ લીધુરે,
લેખાંતે સિદ્ધ યદીને ગાણ્યા

સમતા ૨

દ્વાયિકભાવે નવચુદિન્યા, લેગીરે,
ઉપયોગી સમયેતનયે સર્વન્યા;
રૂપારૂપી સદૃશ સ્વરૂપી ચોગીરે,
ભાવશી મહાવીરે વતે મર્ષ ન્યા

સમતા ૩

કૃપાકરીને ધ્યાને દીક્ષમાં આવોરે,
 વિપયાદિકવૈરી શીઘ્ર નિવારણે;
 ગાંડો પલુ આ બાળ તમારો બાણીરે,
 લવસાગરની પાદે પ્રભુજી ઉતારજો.
 બાળ તમારો કહીને પ્રભુ બોલાવોરે,
 બહાલાવીર !! સેવકબહારે આવજો;
 જિનવર દર્શન સ્પર્શન કરવા રસીયોરે,
 અંતરૂના સ્વામીરે કરુણા લાવજો.
 મહારો કહી બોલાવો હસ્તગ્રહીનેરે,
 સેવકને તારેરે શોભા આપની,
 બુદ્ધિસાગર વીરજિનેશ્વર તારેરે,
 ભક્તિ એક સાચીરે, વીર માળાપની.

સમતા ૪

સમતા ૫

સમતા ૬

શ્રીવીરપ્રભુસ્તવનમઃ

(નદી જમુનાકે તીર ઉપે દાય પંખાભ્યાં-એ રાગ)

વર્ધમાન જિનરાજ કૃપાળુ તારજો,
 શરણાગત વીતરાગ સેવકને ઉદારજો;
 સત્તાએ હું સરખો અનાદિ કાળથી,
 અકિનથી નહિ શુદ્ધ બહિરાતમ ચાલથી.
 શુદ્ધ રમણના ધ્યાનથી સિદ્ધપ્રભુ થયેન
 પરપુરુષવના રાગથી સેવક જન ૨ ;
 ક્ષાયિકલાને નિર્દય મંગલ તેં વર્ણ,
 જાવમંગલ પદ જાણ્યું તેં ન અનુસર્યું.
 આવિસ્તારે અદિ અંત તુજ શાશ્વતી;
 કેવલમાને સત્યવચનની જગતી;
 વીરશક્તિ ઉપેગમ સરજીમાં દીનતા,
 તુમ્હેવનથી તુડમણી દાય પીનતા.

વર્ધમાન ૧

વર્ધમાન ૨

વર્ધમાન ૩

અનુભવ દર્શન સ્પર્શન ને દીલ થાય છે,
ત્યારે વીરપણું ઝટ મન પરખાય છે;
અંતર્યામી દેવ સેવ છે ધ્યાનમાં,
પરમાત્મની સેવ ધરી છે જ્ઞાનમાં.

વર્ધમાન૦ ૪

આત્મનો ઉપયોગ શુદ્ધ મુજ જાગરો,
મિથ્યાપરિણતિ દુષ્ટા તદા દૂર ભાગરો;
ઉપશમાદિક ભાવ વીરતા આવશે,
બુદ્ધિસાગર જીવનગારાં વાગરો.

વર્ધમાન૦ ૫

શ્રીસીમંધરસ્તવનમ.

(શ્રી સિદ્ધાચલ ભેટવા.-એ રાગ.

શ્રી સીમંધર વંદના, લવનાં દુઃખ હર્તા;
મહાવિદેહવાસી પ્રભુ, શાશ્વત સુખ કર્તા.

શ્રી સીમંધર૦ ૧

લયુતા એકતા લીનતા, તુજ ધ્યાને થાવે;
અનુભવ મંદિર દિનમણિ, પ્રભુ તું પ્રકટાવે.

શ્રી સીમંધર૦ ૨

નિશ્ચય ને વ્યવહારથી, શરણું એક તારું;
હું-તું લેઈ મટાવવા, પ્રભુ ધ્યાન છે સારું.

શ્રી સીમંધર૦ ૩

ક્ષેત્રલેહના વિરહને, તવ ઉપયોગ ટાળે;
તુજ ભક્તિમાં સુખિત છે, મોહનું જોર ગાળે.

શ્રી સીમંધર૦ ૪

આઠા ન/લધિ ગિરિલેહીને, તુજ દર્શન કરશું;
બુદ્ધિસાગર પ્રભુ મળે, એક હાથે ઠરશું.

શ્રી સીમંધર૦ ૫

શ્રીસીમંધરસ્તવનમ્.

(રાગ ઉપરનો.)

શ્રી સીમંધર સ્વામીનું, શરણુ એક સાચું;
 પ્રેમીમાં પ્રેમી પ્રભુ, તવ વણુ સહુ કાચું. શ્રી સીમંધર ૧
 સ્મરણુ મનન એકતાનતા, કરતાં એક તારી;
 ભક્તિથી ભાગે આંતરો, શુદ્ધ ચારિત્ર ધારી. શ્રી સીમંધર ૨
 મારા મનમાં તું એક છે, પૂર્ણાનંદવિલાસી;
 શુદ્ધિસાગર વંદના, કરતાં સુખવાસી. શ્રી સીમંધર ૩

શ્રીસિદ્ધાચલસ્તવનમ્.

(થાંપરવારી સાહિબા કાળીલ મત જાળો-એ રાગ.)

આદીશ્વર અરિહંતજી, સુખના છે દરિયા;
 વિમલાચલવાત્રી પ્રભુ, રતનત્રયી ભરિયા. આં ૧
 આદીશ્વરના ધ્યાનથી, ઘટ આનંદ આળ્યો;
 પ્રભુ શુણુમાં લીનતા થતાં, એકરૂપ સુહાળ્યો. આં ૨
 અનુભવ અમૃતપાનમાં, ચેતન સુખ લોગી;
 નિર્મલ શુદ્ધસ્વભાવનો, યોગ સાધે યોગી. આં ૩
 ભક્તિ ક્રિયા ને જ્ઞાનથી, વિમલાચલ યાત્ર;
 કરશે તે જન થાવશે, પરમાતંદ્ર પ્રાપ્ત. આં ૪
 શુણુસ્થાનક પગથાલીયે, ચઢી નિર્નવર લેટું;
 શુક્લધ્યાનની દૃષ્ટિથી, દેખતાં નહિ છેટું. આં ૫
 નિજદૃષ્ટિ નિજમાં ભગી, વિમલાચલ ફરશી;
 શત્રુ સહુ પાછા ફર્યા, દેખી જ્ઞાનની ઘરશી. આં ૬
 અસંખ્યપ્રદેશી ચેતન, ધર્યો શક્તિ વિલાસી;
 ઉત્કટ વીર્ય પ્રધ્યાનથી, વિમલાચલ વાત્રી. આં ૭
 એકમેક પ્રભુ લેટતાં, એકરૂપ સુહાયા;
 સાદિ અતંતિસ્થિતિથી, ક્ષાયિક શુણુ પાયા. આં ૮

શુદ્ધપરિણતિ ભક્તિથી, ઘયા-સિદ્ધ અનંતા;
 વિમલાચલ મહિમા ઘણો, પાપી પ્રાણી તરંતા. આ૦ ૬
 સિદ્ધાચલ શિખરે ચઢો, ચેતન ગુણ પ્યારા;
 આદીશ્વર ભેટી-ભલા, અન્તરૂથી ન ન્યારા. આ૦ ૧૦
 શરણું સિદ્ધાચલનું કર્યું, તેનો વિદ્યાગ્રી;
 બુદ્ધિસાગર ભેટતાં, જ્યોતિર્જ્યોત પ્રકાશી. આ૦ ૧૧

શ્રીસિદ્ધાચલસ્તવનમઃ

શ્રીસિદ્ધાચલ ભેટીએ, ભવભય દુઃખ હરવા;
 આધિ વ્યાધિ ઉપાધિનાં, -દુઃખ સઘળાં હરવા. શ્રી૦ ૧
 સજ્જતીર્થશિરોમણિ, વિમલાચલ ધારો;
 શત્રુજયને ભેટતાં, આવે ભરદુઃખ આરો. શ્રી૦ ૨
 અસંખ્યયોગે સેવીએ, જ્ઞાન ધ્યાનમાં રાચી;
 સમ્યગ્દર્શિ હૃષિકા, રહે તીર્થમાં ભાચી. શ્રી૦ ૩
 શત્રુજયગિરિદર્શને, સત્ય આનંદ ઘટમાં;
 ચિંતામણિ હસ્તે ચઢ્યો, પડો શું ખટપટમાં. શ્રી૦ ૪
 ત્રણપન્થથી ભદ્રાય છે, બીજા કેટલા પન્થ;
 આદીશ્વર પ્રભુ ભેટીએ, ભોટાતર નિર્જન્ય. શ્રી૦ ૫
 ગિરિપર-ચટ્ટીએ પ્રમથી, હયાંત્રિમિત્રિ સંભારી;
 દળવેદળવં આલીએ, માનવનને ધારી. શ્રી૦ ૬
 આડું અવગું ન ભેળવે, આડો શકલપુન્યારે;
 યાકતાં વિદ્યામ ભેળવે, આડો ચટ્ટીએ વિચારે. શ્રી૦ ૭
 અમમતપન્થ સંચલ, પેનો જિનવરદારે;
 દર્શન કરીએ દેવનું. ભવપાર હપારે. શ્રી૦ ૮
 ભક્તિ ક્રિયા જ્ઞાન પથથી, વિમલાચલ ચઢીએ;
 અનુભવ સાધીના રહાયથી, મેદનદુષ્ટી ભટ્ટીએ. શ્રી૦ ૯

દર્શન હીઠે દેવનું, જ્યોતિ જ્યોતમાં મળીએ;
બુદ્ધિસાગર તીર્થના, -દર્શનમાં હળીએ.

શ્રી૦

શ્રીપદ્મપ્રભુસ્તવનમઃ.

પદ્મપ્રભુ જિન અંતરૂભામી, જગજીવન જગરામ;
પુરુષોત્તમ પરમાતમ સ્વામી, નિરખ્યા નયણે આજ,
હૃદયે હું હરખ્યો રે, ગિરુઆના ગુણે કરી;
કરદોય જોડીરે વંદુ હું હૃદય ધરી (એ ટેક) ૧
સ્વર્ગ થકી સ્ત્રી માત કુળે જળ, આવે શ્રી જિનરાય;
તબ ચોસઠ સુરપતિ હરખીને, પ્રભુમે પ્રભુજી પાય;
હરખે નિજ માતારે અતિશય લલિત કરી. કરદોયજો ૨
જિનપતિ જન્મોચ્છવને કાળે, પ્રભુને સુરગિરિ લેઈ,
એકકોડ સાઠલાખ કળશ લરી, નહવણ કરે સુર કેઈ;
કર્મમેલ ટાળેરે, હુઃખ જેમ નાવે કરી. કરદોયજો ૩
જિનવર જનનીપાસે મૂકી, નંદીશ્વર સુર જાય,
જન્મકલ્યાણક અતિશય યોગે, અગવાળું નરકે થાય;
દેવ એવા દેખુરે, હોય ભાગ્યદશા ખરી. કરદોયજો ૪
લાડ લડાવે માતા પ્રેમે, મોટા જિનવર થાય;
લોગ રોગ ત્યજી, નિજ આતમ, જળ પંકજને ન્યાય,
દીક્ષાકાળે આવેરે, લોકાંતિક હૃદયધરી કરદોયજો ૫
દીક્ષા શ્રદ્ધી નિઃસંગી જગ ધણી, મહીતળમાં વિચરંત,
કર્મ ખપાવી કેવળ પામ્યા, સમવસરણ વિચરંત;
દેવકોડકોડીરે, સાથ લઈ આવે હરિ. કરદોયજો ૬
ચાર મુખે ચાર પર્વદા આગે, રૂઝી દેશના દેઈ;
કર્મહટાવી શિવપુર પહોચ્યા, પરમાતમ પદ લેઈ,
ગામ આજેકેરે નિરખંતાં નેતાં કરી;
બુદ્ધિસાગર વહેરે, સાધનસિદ્ધિ પરી. કરદોયજો ૭

શ્રીમદ્દિનાથસ્તવનમઃ.

(વિમલાચલનાવાસી-મારાબંડાલા-એરાગ)

- પ્રભુ મહિષનેશ્વર પાય નમુ', નિત્ય પાય નમુ' પાય નમુ';
 પ્રભુ આણુધરૂં શિર પ્રેમે સદા, બહુ દુઃખ વસુ' દુઃખ વસુ',
 હરિહર બ્રહ્મા વિષ્ણુ તું છે, રાગ અને રહેમાન;
 ખુદા સ્વયંભૂ જગન્નાથ તું, ત્રણભુવન ભગવાન. ૭૦ ૧
- અહાર દોરો નાશ કરીને, પામ્યા કેવલજ્ઞાન;
 ત્રણભુવનનો તારક બંડાલા, સિદ્ધ બુદ્ધ સુલતાન. ૭૦ ૨
- ભવદુઃખમંજન અલખનિરંજન, અઠવડીયાં આધાર;
 સાચું ધરણું બ્રહ્મ તમારું, તાર તાર મુજ તાર. ૭૦ ૩
- મોઠા વહેલા પલ્લુ તુમ તારક, હવે કરો શીદ વાર;
 તુમ હિ ત્રાતા માતા બ્રાતા, કરશે સેવકનો ઉદ્ધાર. ૭૦ ૪
- જે જે મારા મનમાં તે તે, બહો દિનદયાલુ;
 બુદ્ધિસાગર વટે નિશ્ચિન, કરશે સેવકની સંભાલ ૭૦ ૫

શ્રીમદ્દિનાથસ્તવનમઃ.

- મહિષનેશ્વરચરણમાં, નિત્ય શીર્ષ નમાવું;
 વિનય ભક્તિ શ્રદ્ધાધરી, ચિત્ત પંકજ ધ્યાવું. મહિં ૧
- ધર્માપ્રવૃત્તિ કરણમાં, વીત્યો કાળ અનાદિ;
 તોપણ પાર ન આવીયો, ટળી આધિ ન વ્યાધિ. ૧૦ ૨
- અપૂર્વકરણમાં આવીને, અનિવૃત્તિ શ્રદ્ધાધું;
 સમ્યક્ પ્રભુ શુણ્ણ દર્શને, શુદ્ધરૂપ જણાવું. ૧૦ ૩
- દર્શન આરિત્રમોહનો, નાશ યાતા પ્રમુતા;
 કેવલજ્ઞાને જેયની, ભાસનમાં વિભુતા. ૧૦ ૪
- સ્થાયિક નવ લબ્ધિ જગે, પૂર્ણાનન્દ વિકાસે,
 સિદ્ધ બુદ્ધ પરમાત્મા, જ્યોતિ પરમ પ્રકાશે ૧૦ ૫
- નિજદષ્ટિ નિજ દેખતાં, મહિષનવર મળીયા;
 બુદ્ધિસાગર ભક્તિથી, ગદારા મનોરથ ફળીયા. ૧૦ ૬

શ્રીમંજેશ્વરપાર્શ્વનાથસ્તવનમ્.

મંજેશ્વર પાર્શ્વનાથજી, વિનવૃન્દ નિવારે;	
ધરણેન્દ્ર પદાવતી, વંછિત સહુ સારે.	સંખે૦ ૧
અશ્વસેનકુલ દિનગણિ, વાગાનન્દન ખ્યારા;	
ક્ષાયિક નવ લલિધ ધણી, સિદ્ધગુદાવતારા.	સંખે૦ ૨
અજરામર અરિહંત છો, ત્રિધાનંદ વિદ્યાગ્રી;	
અજરામર નિર્મળ પ્રભુ, શુદ્ધ તત્ત્વ પ્રકાશી.	સંખે૦ ૩
ઉત્પત્તિ વ્યય દ્રુવતા, સમયે સમયે ભોગી;	
સાદિ અનંત પદ વર્ણુ, ક્ષાયિક ગુણુ યોગી.	સંખે૦ ૪
પુરુષોત્તમ સર્વજ્ઞ છો, શુદ્ધચૈતન્ય ધારી;	
અષ્ટસિદ્ધિ સુખઋદ્ધિનો, દાતા જયકારી.	સંખે૦ ૫
ચિંતામણિ તુજ મંત્રથી, પામી મંગલ માલા;	
ખુદ્ધિસાગર પૂજતાં, લીલા લહેર વિશાલા.	સંખે૦ ૬

શ્રીમહાવીરસ્તવનમ્.

તારહો તાર મહાવીર જગદિનમણિ,	
લકતને એક શરણુ તમારું;	
અકલ નિર્ભય પ્રભુ શુદ્ધ સ્વામી વિભુ,	
શરણથી શુદ્ધવ્યકિત સમારું.	તારહો૦ ૧
નિત્ય નિરંજન ધર્મ સ્યાદ્દાહમય,	
શુદ્ધવ્યકિત અસંખ્યપ્રદેશી;	
જ્ઞાનથી જાણુતા દર્શને દેખતા,	
શુદ્ધ પર્યાયમય ને અલેશી.	તારહો૦ ૨
છતિપણે કેવલજ્ઞાનના પર્યાવા,	
સમયમાં જાણુતા તે અનંતા;	
તેથી પણ જાણુતા અનંત સામર્થ્યના;	
જ્ઞાનને જ્ઞેયરૂપે સુહંતા.	તારહો૦ ૩

પરમ ઈશ્વર સદા ઋદ્ધિ ક્ષાયિકધણી,
 પૈદ્મલિલે ભાવથી દેવ ન્યારો;
 શર્મ અનંતનો લોગ તું લોગવે,
 પૂજ્ય તું પ્રાણથી મુજ પ્યારો.
 દ્રવ્યને ભાવથી ચરણ છે તાહરું,
 શુદ્ધ ઉપયોગમાં તું પ્રણાસે;
 બુદ્ધિસાગર પ્રલો તારયો બાપણ,
 ધ્યાનના યોગમાં દેવ પાસે.

તારહો ૪

તારહો ૫

સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવનમઃ.

પાર્શ્વ સંજેશ્વર જગત્માં જયકર,
 જ્ઞાનને રોયરૂપે મુહાયા;
 સર્વ જડવસ્તુથી ભિન્ન તું છે પ્રભુ,
 ભતિ ભાતિ નહિ લિંગ કાયા.
 શક્તિ અનંત આધાર તું દેવ છે;
 એક સમયે સકલગુણ લોગી,
 લબ્ધિ ક્ષાયિક નવ સાધનંતિપણે;
 શુદ્ધ રત્નત્રયે ગુણયોગી.
 શુદ્ધ શક્તિમયી અલખ અરિહંત તું,
 દેવનો દેવ તું ધર્મધારી,
 અચલ નિર્મલ ત્રિભુ વ્યાપ્યને વ્યાપક;
 શુદ્ધ ઉપયોગમાં તું વસ્યોરી.
 તારજો નાથણ ગિરૂદ નિજ રાખશે;
 શુદ્ધ વ્યકિતપણે શીઘ્ર આપો,
 બુદ્ધિસાગર પ્રભુ શુદ્ધ ઉપયોગમાં;
 ધર્મ સ્યાદાદમય શીઘ્ર આપો.

પાર્શ્વ ૧

પાર્શ્વ ૨

પાર્શ્વ ૩

પાર્શ્વ ૪

અજીત જિન સ્તુતિ.

(આધવજી સંદેશો કહેજો શ્યામને-એ રાગ.)

- અજીત જિનેશ્વર અજરામર અરિહન્ત છો;
 પ્રદા વિષ્ણુ પરમેશ્વર મહાદેવજો;
 સહજસ્વરૂપી ક્ષાયિક નવલખિધ ધણી;
 દ્રવ્ય ભાવથી નમું કરું હું સેવજો. અજિત૦ ૨
- એકસમયમાં જાણો દેખો સર્વને;
 સમયાન્તર જાણો દેખો પણ પક્ષજો,
 કેવલજ્ઞાને જાણો લોકાલોકને;
 નયપક્ષોના લક્ષે વાદ ન દક્ષજો. અજિત૦ ૩
- અસંખ્યપ્રદેશી આત્મપ્રભુ છો દિનમણિ;
 પ્રતિ પ્રદેશે અનન્તશુભ નિર્ધારજો,
 તિરોભાવના નાસે આવિર્ભાવતા;
 શોભે ચેતન શુદ્ધ સ્વરૂપાધારજો. અજિત૦ ૩
- સહજ શુદ્ધપર્યાયે સિદ્ધપણું લહું;
 શબ્દાદિકનયથી ચેતનતા શુદ્ધજો,
 નિઃસંગી નિરાગી નિર્ભય નિત્ય છો;
 પરમપ્રદા વિમલેશ્વર નિશ્ચય ખુદજો. અજિત૦ ૪
- સાદિ અનંતિ સ્થિતિ શુદ્ધ સ્વભાવથી;
 અમૂર્તવ્યકિત અશુરલઘુતા સારજો,
 ખુદ્ધિસાગર અજિતજિનેશ્વર સેવના;
 અનન્તશુભપર્યાયતણા આધારજો. અજિત૦ ૫

મુનિમુવત સ્તવનઃ

(શ્રી ઋષાંસજિન અન્તર્યામી—એ રાગ)

મુનિમુવત જિનરાજ મહેશ્વર, દર્શન શિવમુખકારીરે;
 દર્શનસ્પર્શન અનુભવ યાતાં, મંગલપદ તૈયારીરે. મુનિ૦ ૧
 લૌકિક લોકોત્તર બે લેદે, દ્રવ્ય ભાવ બે લેદેરે;
 નિશ્ચયને બ્યવહારે દર્શન, બાણે તે નિજ વેદેરે. મુનિ૦ ૨
 દર્શન દ્રષ્ટ દ્રશ્ય ત્રિપુટી, એકમેકરૂપ થાવેરે;
 વટકારક પરિણમતાં સવળાં, ભય ચંચળતા બવેરે. મુનિ૦ ૩
 વ્યારમૂતપુદ્ગલથી ન્યારો, એકરૂપ સ્થિરયોગીરે;
 અચલ મહોદય ક્ષાયિક નવગુણ, -લગ્નિષ્ઠ તણાછે લોગીરે. મુનિ૦ ૪
 સ્યાદ્વાદદર્શન પામીને, અનહદ આનંદ પાવેરે;
 નિર્વિકલ્પ દશાએ દર્શન, લોકોત્તરનું થાવેરે. મુનિ૦ ૫
 જિનવર દર્શન હીકું ઘટમાં, સ્થિરતામાં પ્રભુ મળીયારે;
 પરઆલંબન ચેતન હેતે, નિજભાવે શુભ ફળીયારે. મુનિ૦ ૬
 પરદર્શનના લેહ ટળ્યા સહુ, જિનદર્શન અવધારીરે;
 બુદ્ધિસાગર મુખમાં મ્હાલે, દર્શનની બલિહારીરે. મુનિ૦ ૭

સીમંધર સ્તવનઃ

(નદી યમુનાકે તીરે ઉડે શાય પંખીમાં—એ રાગઃ)

સીમંધર જિનરાજ કૃપાણુ વારણે,
 નન્મજ્જરાના દુઃખથી પ્રભુજી ઉગારણે;
 વિધમાન પ્રભુ વાત હદયની બાણુતા,
 સાચા સ્વામી મુખકર વિનતિ માનતા.
 કાલ અનાદિ ગ્રોહવશે બહુ દુઃખ લક્ષાં,
 ઘ્યાર ગતિનાં દુઃખ વિચિત્ર સહુ સદ્યાં;

મોહવશે ધામધૂમમાં ધર્મપણું ગ્રહ્યું,

શુદ્ધસ્વરૂપ સ્યાદ્રાદ તત્ત્વથી સદ્ધ્યું. ૨

ગાડરિયા પ્રવાહમાં દૃષ્ટિરાગે રહ્યો,

બાહ્યક્રિયા રૂચિ ધામધૂમમાં હું પડ્યો,

લોકોત્તર જિનધર્મ પરખીને નવિ લહ્યો;

શુદ્ધગમ જ્ઞાન વિના હું લવોલવ લડથડ્યો. ૩

પ્રભુ તુજ શાસન, પુણ્યથી પામી મેં જાણિયું,

મિથ્યાદર્શન જોર કુમતિનું વ્યાપિયું;

પરખ્યું સત્ય સ્વરૂપ જિનેશ્વર ધર્મનું,

રહેશે જોર હવે કેમ આઠે કર્મનું. ૪

તુજ કરૂણા એક શરણુ સેવકને જાણુશો,

જાણી બાળક તહારો કરૂણા આણુશો,

મહારે શરણુ એક જિનેશ્વર જગધણી,

તારો કરૂણાવંત મહેશ્વર દિનમણિ. ૫

બુદ્ધિસાગર બાળ તમારો કરગરે,

સાચા સ્વામી પસાયે સેવક સુખવરે;

ઉપાદાનની શુદ્ધિ પ્રભુતા જાણશે,

જિત નગારૂં અનુભવજ્ઞાને વાગશે. ૬

ડલોઈ લોઢણુપાર્શ્વનાથ સ્તવન.

(સુમતિનાથ ગુણ શું મલીજી—એ રાગ)

લોઢણુ પાર્શ્વ જિનેશ્વર વંદુ, લાવધરી સુખકારી;

ધરણેન્દ્ર પદ્માવતી સેવે, પાર્શ્વ યક્ષ ગુણકારી.

પ્રભુજી મહારા જગમાં તુજ બલિહારી. ૧

મન વચન કાયાથી લકિત, કરતાં મંગલકારી;

શુદ્ધિ સિદ્ધિ હુષ્ટિ પુષ્ટિ, અનુભવ સુખ નિર્ધારી. પ્રભુ ૦ ૨

હરિદ્વર શ્રદ્ધા અતબ નિરંજન, વતી જગ જયકારી;
પુરિસાદાની પુરુષોત્તમ તું, જગ જન આનંદકારી. પ્રભુછં ૩
તુજ સેવાથી શિવ સુખ મેવા, ચિંતામણિ હિતકારી;
કામકુલ શ્રી કલ્પવૃક્ષ તું, પરમાનંદ પદધારી. પ્રભુછં ૪
તુજ સેવામાં નિશ્ચીન રહીશું, પ્રાણુજીવન ઘર ધારી;
બુદ્ધિસાગર પ્રેમે ગાવે, લેશે આ વિનંતી સ્વીકારી. પ્રભુછં ૫

પ્રભુસ્તુતિ.

(સ્લવંગમ છંદ.)

- નમું નાથ ત્રિભુવન પૂજ્ય પ્રભુ જયકાર છે,
જય દિનમણી દીનદયાલ વિભુ સુખકાર છે;
જય જિનવર શ્રી જગદીશ નિરંજન જગ ધણી,
નમું જિનવર પદકજ પ્રેમ કર્મ હરવા બણી. ૧
- નિરક્ષર અક્ષર અનંત ભદ્ર વિરાજતા,
પ્રગટાવી દેવલજ્ઞાન જગતમાં છાજતા;
જય અશરણુ શરણુ અખંડ મહેશ વિલાસી છે,
જય શુભપર્યાયાધાર !! અજ અવિનાશી છે. ૨
- જય અજરામર અરિહંત સ્મરણુ શિવ પંથ છે,
જય શ્રી વીતરાગ મહેશ શ્રુતિ શ્રી પ્રાન્ય છે;
મારે ક્ષણ ક્ષણ પ્રભુ આધાર અન્ય શું બાણુવું,
બુદ્ધિસાગર સહજનનંદ પરમપદ આણુવું. ૩

સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વ પ્રભુ જયકારી, પગ પગ જગજયકારીરે. શ્રી
ચિંતામણિ તુજ મંત્ર સવાયો, ધારણા ધ્યાનથીજ ધ્યાયો,
ભક્તિ પ્રતાપે દર્શન પામે, અનુભવ આનંદ પામેરે. શ્રી ૧

ધરણેન્દ્રપદ્માવતી દેવી, સાહ્ય કરે જયકારી;
 પાર્શ્વયક્ષ બહુ સાહ્ય કરેછે, મંત્રચિંતામણિ ધારીરે. શ્રી૦ ૨
 ઇષ્ટદેવ વામાદેવીના નન્દન, શરણું છે એકલું તમારું;
 નામમેંત્ર તુજ જગમાંહિ મોટો, કામ કરેછે સહુ ધાર્યુરે. શ્રી૦ ૩
 દર્શન દેઇને આનન્દ આપ્યો, વિદ્ય હર્યાં બહુભારી;
 સાકારને નિરાકાર તુંહિ પ્રભુ, જિનશાસન સુખકારીરે. શ્રી૦ ૪
 પુરિસાદાણી પરમકૃપાલુ, ધ્યાન ધરું ઉરધારી;
 બુદ્ધિસાગર શાસન દેવો, પગ પગ મંગલકારીરે. શ્રી૦ ૫

વિ૦ સંવત ૧૯૬૫ વિજયાદશમી. અમદાવાદ.

શાન્તિ: શાન્તિ: શાન્તિ:

પ્રભુપાર્થના.

ગઝલ.

નમું પ્યારા પ્રભુ મહારા, અનન્તિ શક્તિ આધારા;
 બધા બ્રહ્માંડના સ્વામી, અનંતુ જ્ઞાન, નિષ્કામી. ૧
 વિભુ તું સર્વનો દૃષ્ટા, સહજના ધર્મનો સદૃષ્ટા;
 હૃદય જાણે સહુ મહારૂં, જરા નહિ તુજથી ન્યારૂં. ૨
 ગણી બાળક મહને તહારો, ભવાંભોધિ થકી તારો;
 ઉગારો દેવના દેવા, ખરા ભાવે કરૂં સેવા. ૩
 કર્યાં મહેં પાપ નહિ પારો, ગણે નહિ આવતો આરો;
 કરાવે દોષ મન ભારી, બનેલું પૂર્વ સંસ્કારી. ૪
 નચાવ્યો નાચતો ભવમાં, ખરે એ કર્મથી દવમાં;
 ઉગરવું હાથમાં તહારા, સુબુદ્ધિ આપ્યો પ્યારા. ૫
 ખરા બ્રાતા ખરા દાતા, શરણુ સાચુંજ તું માતા;
 ખરો આશ્રય ગ્રહો બહાલા, તન્નું નહિ વાગતાં બાલા. ૬
 ઉમળકો ભક્તિનો ભારે, ઉઠેલો બુદ્ધિ અનુસારે;
 ચન્નુ તેથી વધાવીને, શિરે આપા સદાવીને. ૭

દહોને સર્વ સંતાપો, ત્વરિત છેદો સહુ પાપો;
 કરો નિર્મળ ગૃહને નક્કી, ખરા આશ્રયતણી વક્ષો. ૮
 અમયદાની કૃપા યારું, પ્રભો તુજ ધર્મમાં રાચું;
 કહું થોડું જહુ માનો, નથી હું તુજથી છાનો. ૯
 ગમે તેવો તમારો છું, ખરા ભાવે ન ન્યારો છું;
 વિનંતિ એ પ્રભો ચરણે, ઉગારો આવિયો ચરણે. ૧૦
 નહીં તારે યશે હાંસી, હૈ શું ? તારે શાબાસી;
 બુદ્ધચિન્થિ સત્ય ભક્તિમાં, પ્રગટશે સર્વ વ્યક્તિમાં. ૧૧

ૐ શાન્તિઃ ૩

વિં ૧૬૬૬ સું સુરત.

વીરપ્રભુસ્તવન.

(વૈકુંઠ મારણ વેગજોરે—એ રાગ.)

જહાલા વીર પ્રભુને વિનંતુરે, પ્રેમે પ્રણમું પાય હો લાલ;
 મટાટોને મનના આમળારે, સેવક સુખિયો પાય હો લાલ. જહાલા ૧
 આહું અવળું મનડું આથટેરે, જેમ હરાયુ ઢોર હો લાલ;
 વાનર પેઠે બટકે વેગથીરે, કરતું શોભાકોર હો લાલ. જહાલા ૨
 લાખો લાલચથી લપટાયકુંરે, કરે નહિં એક કામ હો લાલ,
 સમજાવું સમજે નહિ શાસ્યથીરે, કરે નકાશં કામ હો લાલ. જહાલા ૩
 આશા ઉડી અંતર રાખતુરે, લેય ન રાખે લાજ હો લાલ;
 હહાપણ હરિયામાંહિ હોળાળતુંરે, કરે ન ધર્મનું કાજ હો લાલ. જહાલા ૪
 કણમાં ચાલું યજ્ઞને શોભતુરે, ઘડીમાં ગાંડુ ગાય હો લાલ,
 રાગી દેવી ઘડીમાંઘણું હુવેરે, લોલે જહુ લપટાયરે હો લાલ. જહાલા ૫
 સમજાવું સમતા રાખે નહિં રે; કણમાં છટકી જાય હો લાલ,
 શાન્તિ તેથી લેય ન સમજે રે; આપોને ઉપાય હો લાલ. જહાલા ૬
 ગરીબનો બેલી તું ગાજતો રે, રાખો સેવક લાજ હો લાલ;
 જહાર કરોને વિશંસર વિશુ રે, કરજો સેવક કાજ હો લાલ. જહાલા ૭

આપ પ્રભુની મ્હારે ઓથ છે રે, શરણું તું સંસાર હો લાલ,
બુદ્ધિસાગર તારો બાપજીરે, અડવડીઆં આધાર હો લાલ. બહાણ ૮

સુરત વિ. સં. ૧૯૧૬.

મ્હને હો વીરનું શરણું.

કવ્વાલિ.

- જગત્માં સર્વ યોદ્ધામાં, પ્રભુ મહાવીર તું મોટો,
હઠાવ્યો મોહને જલ્દી, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૧
 - અતિ ગંભીરતા ત્હારી, ગમન શાળાવિષે કીધું,
જણાવ્યું નહિ સ્વયં જ્ઞાની, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૨
 - જણાવી માતૃભક્તિ બહુ, અરે જનની ઉદરમાંહિ,
પ્રતિજ્ઞા પ્રેમ બળવવા, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૩
 - અરે ઓ જ્યેષ્ઠ-ગન્ધુની, ખરી દાક્ષિણ્યતા રાખી,
ગુણો ગણતાં લહું નાહુ પાર, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૪
 - યશોદા સાથ પરણીને, રહ્યો નિર્લેપ અન્તરૂથી,
યશે ક્યારે દયા એવી, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૫
 - જગત્ ઉદ્ધાર કરવાને, યતિનો ધર્મ લીધો ત્હું,
સહ્યા ઉપસર્ગ સમભાવે, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૬
 - અલૌકિક ધ્યાન ત્હું કીધું, ગયા દોષો થયો નિર્મલ,
થયો સર્વજ્ઞ ઉપકારી, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૭
 - ધણા ઉપદેશ લીધા ત્હું, યતુવિધ સંઘને સ્થાપ્યો,
ત્હને મેં ઓગળી લીધો, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૮
 - અનન્તાનન્દ લીધો ત્હું, શુભન ત્હારું વિચારું હું,
“ભુદ્ધચન્દિ” બાળ હું ત્હારો, શરણુ ત્હારું શરણુ ત્હારું. ૯
- સં. ૧૯૬૭ વૈશાખ સુદિ ૫ મુંગાઈ, પાંચરાયોળ.

પ્રભુ વિરહોદગાર.

(શિખરંજી)

રૂચે ના બીજે તો, પ્રભુ તુજ વિના દોષ સ્થલમાં;

મતિને આંખો તું, મુજશિર તુંદિ સર્વ તુંદિ છે.

મજો બેઠા પ્યારા, તુંદિ તુંદિ સર્વ સમયે.

બધાનો બેસીતું, પ્રભુ ! તુજવિના દુઃખ વસમાં. ૧

નિહાળું આકામે, તુજ શુભ સ્મરી પ્રેમમય યે;

નિહાળું ભે તિરુધું, ઉપવન ગિરિ વૃક્ષ નદીઓ.

સકલમાં શોધું હું, પ્રભુ ! પ્રભુ ! સ્મરી એક લીલમી;

અશ્વી ન્યોતિ તું, સહજ ઉપયોગે દિલખર્યો. ૨

હવેથી ના ચાલે પ્રિયમુજપ્રભો ! એક ઘડીએ;

નિરાગીને સેવી, સહજપદની મુદિ વરવી.

અમારા સિદ્ધાંતો, કદિ નહિ ફરે કાર્ય કરયે;

ભલા ભાવે મળવું, નિજવધુ રહ્યા નાથ નિરખી. ૩

ખરી શ્રદ્ધા યોગે, અનુભવ થયો શુદ્ધપ્રભુનો;

થયે ના તું ફરે, શુભ બગધડી સ્થેર્ય વધયે.

ટળે કમો સર્વે, પ્રભુ મુજ કરે શીલ ચદયો;

વહો “ભુદયગ્નિ”ની દુદય સ્પુરણા મુકિતપથમાં ૪

ૐ શાન્તિ: ૩

સંવત ૧૯૧૮ વૈવ મુદિ ૯

પાશ્વ.

પ્રભુનું શરણ.

(કચાલી)

ફીરી આ જાવસ્યામાં, શરણ તહાં પ્રભો ! મુખને;

ત્યારે સર્વ ત્યાગું મેં, દલ પળ ત્યાગવતું શું ! ૧

આપ પ્રભુની મ્હારે ઓથ છે રે, શરણું તું સંસાર હો લાલ,
ખુદિસાગર તારો બાપજીરે, અડવડીઆં આધાર હો લાલ. ૦હાલા ૮

સુરત વિ. સં. ૧૯૧૬

મ્હને હો વીરનું શરણું.

કવ્યાલિ.

- જગતમાં સર્વ ચોક્ષામાં, પ્રભુ મહાવીર તું મોટો,
હઠાવ્યો મોહને જલ્દી, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૧
 - અતિ ગંભીરતા ત્હારી, ગમન શાળાવિષે કીધું,
જણાવ્યું નહિ સ્વયં જ્ઞાની, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૨
 - જણાવી માતૃભક્તિ બહુ, અરે જનની ઉદરમાંહિ,
પ્રતિજ્ઞા પ્રેમ બાળવવા, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૩
 - અરે ઓ જ્યેષ્ઠ-ગન્ધુની, ખરી દાક્ષિણ્યતા રાખી,
શુણો ગણતાં લહું નાહુ પાર, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૪
 - યશોદા સાથ પરણીને, રહ્યો નિર્લેપ અન્તરૂથી,
ઘશે ક્યારે દયા એવી, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૫
 - જગત ઉદ્ધાર કરવાને, યતિનેા ધર્મ લીધો ત્હોં,
નહ્યા ઉપસર્ગ સમલાવે, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૬
 - અલૌકિક ધ્યાન ત્હોં કીધું, ગયા દોષો થયો નિર્મલ,
થયો સર્વજ્ઞ ઉપકારી, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૭
 - ઘણા ઉપદેશ લીધા ત્હોં, ચતુર્વિધ સંઘને સ્થાપ્યો,
ત્હને મેં ઓળખી લીધો, મ્હને હો વીરનું શરણું. ૮
 - અનન્તાનન્દ લીધો ત્હોં, જીવન ત્હારું વિચારું હું,
“બુદ્ધચરિત્ર” બાળ હું ત્હારો, શરણ ત્હારું શરણ ત્હારું. ૯
- સં. ૧૯૬૭ વૈશાખ સુદિ ૫ મુંબાઈ, પાંચરાયોળ.

પ્રભુ વિરહોદગાર.

(શિખરંજી)

- રૂચે ના બીજે તો, પ્રભુ તુજ વિના કોઇ સ્થલમાં;
મતિને આંખો તું, મુજશિર તુંહિ સર્વ તુંહિ છે.
મળો બેઠા પ્યારા, તુંહિ તુંહિ સર્વ સમયે.
ઘાધાનો બેલીતું, પ્રભુ ! તુજવિના હઃખ વસમાં. ૧
- નિહાળું આકાશે, તુજ શુભ સ્મરી પ્રેમમય યે;
નિહાળું ને તિરુર્તુ, ઉપવન ગિરિ વૃક્ષ નદીઓ.
સકલમાં ચોધું હું, પ્રભુ ! પ્રભુ ! સ્મરી એક દીલખી;
અરૂપી જ્યોતિ તું, સહજ ઉપયોગે દિલખયો. ૨
- હવેથી ના ચાલે પ્રિયમુજપ્રભો ! એક વડોએ;
નિરાગીને સેવી, સહજપદની ઝાલિ વરવી.
અમારા સિદ્ધાંતો, ઠહિ નહિ ફરે કાર્ય કરયે;
બહા ભાવે મળવું, નિજવપુ રહ્યા નાથ નિરખી. ૩
- ખરી ગદા યોગે, અતુલવ થયો શુદ્ધપ્રભુનો;
થયે ના તું દ્રવે, શુભ જાગ્યદી સ્થેર્ય વધયે.
ટળે કમો સર્વે, પ્રભુ મુજ કરે શીઘ્ર ચલયો;
વહો “ભુદયગ્નિ”ની હૃદય સ્પુરણા મુક્તિપથમાં ૪

ૐ શાન્તિ: ૩

સંવત ૧૯૧૮ વૈશાખ સુદિ ૬

પાટણ.

પ્રભુતું શરણુ.

(કન્વાલી)

- ફીરી આ જીવસ્થામાં, શરણુ લહાડું પ્રભો ! મુજને;
ત્વરે સર્વ ત્યાગ્યું મેં, હજી પણ ત્યાગવાતું શું ? ૧

આપ પ્રભુની મહારે ઓથ છે રે, શરણું તું સંસાર હો લાલ,
બુદ્ધિસાગર તારો બાપજીરે, અડવડીઆં આધાર હો લાલ. ૦હાલા ૦ ૮

સુરત વિ. સં. ૧૯૬૬

મહને હો વીરનું શરણું.

કવ્વાલિ.

- જગતમાં સર્વ યોદ્ધામાં, પ્રભુ મહાવીર તું મોટો,
હઠાળ્યો મોહને જલ્દી, મહને હો વીરનું શરણું. ૧
- અતિ ગંભીરતા ત્હારી, ગમન શાળાવિષે કીધું,
જણાવ્યું નહિ સ્વયં જ્ઞાની, મહને હો વીરનું શરણું. ૨
- જણાવી માતૃભક્તિ બહુ, અરે જનની ઉદરમાંહિ,
પ્રતિજ્ઞા પ્રેમ જાળવવા, મહને હો વીરનું શરણું. ૩
- અરે ઓ જ્યેષ્ઠ-બન્ધુની, ખરી દાક્ષિણ્યતા રાખી,
ગુણો ગણતાં લઈ નાહુ પાર, મહને હો વીરનું શરણું. ૪
- યશોદા સાથ પરણીને, રહ્યો નિર્લેપ અન્તરૂથી,
થશે ક્યારે દશા એવી, મહને હો વીરનું શરણું. ૫
- જગત ઉદ્ધાર કરવાને, યતિનો ધર્મ લીધો ત્હેં,
સદ્યા ઉપસર્ગ સમભાવે, મહને હો વીરનું શરણું. ૬
- અલૌકિક ધ્યાન ત્હેં કીધું, ગયા દોષો થયો નિર્મલ,
થયો સર્વજ્ઞ ઉપકારી, મહને હો વીરનું શરણું. ૭
- ધણા ઉપદેશ લીધો ત્હેં, ચતુર્વિધ સંઘને સ્થાપ્યો,
ત્હને મેં ઓળખી લીધો, મહને હો વીરનું શરણું. ૮
- અનન્તાનન્દ લીધો ત્હેં, જીવન ત્હારું વિચારું હું,
“બુદ્ધચન્દ્રિ” બાળ હું ત્હારો, શરણુ ત્હારું શરણુ ત્હારું. ૯
- સં. ૧૯૬૭ વૈશાખ સુદિ ૫ મુંબાઈ, પાંચરાપોળ.

પ્રભુ વિરહોદગાર.

(શિખરતંબ)

- રૂચે ના બીજે તો, પ્રભુ તુજ વિના કેાઈ સ્વલ્પમાં;
મતિને આંખો તું, મુજશિર તુંહિ સર્વ તુંહિ છે.
મળો બેઠા ખારા, તુંહિ તુંહિ સર્વ સમયે.
, ઘાધાને બેલીતું, પ્રભુ ! તુજવિના હઃખ વસમાં. ૧
- નિહાળું આકાશે, તુજ શુભ સ્મરી પ્રેમમય યૈ;
નિહાળું ને તિરુધું, ઉપવન ગિરિ વૃક્ષ નદીઓ.
સકલમાં ચોધું હું, પ્રભુ ! પ્રભુ ! સ્મરી એક દીલખી;
અરૂપી જ્યોતિ તું, સહજ ઉપયોગે દિલખર્યો. ૨
- હવેથી ના ચાલે પ્રિયમુજપ્રલો ! એક ઘડીએ;
નિરાગીને સેવી, સહજપદની ઝુલિ વરવી.
અમારા સિદ્ધાંતો, ઠહિ નહિ ફરે કાર્ય કરશે;
ભલા ભાવે મળવું, નિજવપુ રહ્યા નાથ નિરખી. ૩
- ખરી પ્રદા યોગે, અનુભવ થયો શુદ્ધપ્રભુનો;
થશે ના તું દ્રવે, શુભ ગળધદી સ્થેર્ય વધશે.
ટળે કમો સર્વે, પ્રભુ મુજ કરે રીક્ષ ચદશે;
વહો “ભુદયખિ”ની હૃદય સ્પુરણા મુક્તિપથમાં ૪

ૐ શાન્તિ: ૩

સંવત ૧૯૧૮ ચૈત્ર સુદિ ૬

પાદ્ય.

પ્રભુનું શરણુ.

(કન્વાલી)

- ફદીરી બા અવસ્થામાં, શરણુ લહાડું પ્રલો ! મુજને;
ત્વચે સર્વ ત્યાગ્યું મેં, હજી પણ ત્યાગવાનું શું ? ૧

આપ પ્રભુની મ્હારે એથ છે રે, શરણું તું સંસાર હો લાલ,
ખુદિસાગર તારો બાપજીરે, અહવડીમાં આધાર હો લાલ. ૦હાલા ૦

સુરત વિ. સં. ૧૯૧૬

મહને હો વીરનું શરણું.

કૃત્વાલિ.

- જગતમાં સર્વ યોદ્ધામાં, પ્રભુ મહાવીર તું મોટો,
હઠાવ્યો મોહને જલ્દી, મહને હો વીરનું શરણું. ૧
 - અતિ ગંભીરતા ત્હારી, ગમન શાળાવિષે કીધું,
જણાવ્યું નહિ સ્વયં જ્ઞાની, મહને હો વીરનું શરણું. ૨
 - જણાવી માતૃભક્તિ બહુ, અરે જનની ઉદરમાંકિ,
પ્રતિજ્ઞા પ્રેમ બાળવવા, મહને હો વીરનું શરણું. ૩
 - અરે એ જ્યેષ્ઠ-ખન્ધુની, ખરી દાક્ષિણ્યતા રાખી,
શુભો ગણતાં લઈ નાહ પાર, મહને હો વીરનું શરણું. ૪
 - યથોદ્ધા સાથ પરણીને, રહ્યો નિર્લેપ અન્તરૂથી,
ધરો ક્યારે દયા એવી, મહને હો વીરનું શરણું. ૫
 - જગત ઉદ્ધાર કરવાને, યતિને ધર્મ લીધો તું,
સદ્યા ઉપસર્ગ સમજાવે, મહને હો વીરનું શરણું. ૬
 - અઘોષિત ધ્યાન તું કીધું, ગયા દોષો થયો નિર્મલ,
ધરો સર્વન ઉપકારી, મહને હો વીરનું શરણું. ૭
 - ધણા ઉપદેશ લીધો તું, ચતુર્વિધ સંઘને સ્થાપ્યો,
ત્હને મેં એકાગ્રી લીધો, મહને હો વીરનું શરણું. ૮
 - અનન્તાનન્દ લીધો તું, જીવન ત્હારું વિચારું હું,
“સુદૃઢચન્દ્રિ” બાળ હું ત્હારો, ગણ્ય ત્હારું ગણ્ય ત્હારું. ૯
- સં. ૧૯૩૭ વિશાખ સુદિ ૫ મુંગદ, પાંચરાત્રીયા.

પ્રભુ વિરહોદગાર.

(શિખરંજી)

- રૂચે ના બીજે તો, પ્રભુ તુજ વિના કામ સ્થલમાં;
મતિને આંખો તું, મુજશિર તુંહિ સર્વ તુંહિ છે.
મળો બેઠા ખ્યાસ, તુંહિ તુંહિ સર્વ સમયે.
બધાનો બેલીતું, પ્રભુ ! તુજવિના દુઃખ વસમાં. ૧
- નિહાળું આકાશે, તુજ શુષ્ક સ્મરી પ્રેમમય ચૈ;
નિહાળું ને તિમ્બું, ઉપવન ગિરિ વૃક્ષ નરીજો.
સકલમાં ચોધું હું, પ્રભુ ! પ્રભુ ! સ્મરી એક હીલખી;
અરૂપી જ્યોતિ તું, સહજ ઉપયોગે દિલખર્યો. ૨
- હવેથી ના ચાલે પ્રિયમુજપ્રસો ! એક લડોએ;
નિરાગીને સેવી, સહજપદની ઝાલિ વરવી.
અમારા સિદ્ધાંતો, કહિ નહિ ફરે કાર્ય કરશે;
બહા બાવે મળવું, નિજવપુ રહો નાથ નિરખી. ૩
- ખરી પ્રદા યોગે, અનુભવ થયો શુદ્ધપ્રભુનો;
થશે ના તું ફરે, શુભ બળધડી સ્થેર વધશે.
ટળે કર્મો સર્વે, પ્રભુ મુજ કરે શીઘ્ર ચડશે;
વહો “ભુદયબિંધ”ની ફૂદમ સ્પુરણા મુકિતપદમાં ૪

ૐ જ્ઞાન્તિઃ ૩

સંવત ૧૯૧૮ વેત મુદિ ૯

પાટણ,

પ્રભુત્વં શરણુ.

(કન્નાડી)

- ફરીરી બા અવસ્થામાં, શરણુ ત્હાડું પ્રસો ! મુજને;
ત્વદર્થે સર્વ ત્યાગ્યું મેં, હજી પણ ત્યાગવાનું શું ? ૧

આપ પ્રભુની મહારે ઓથ છે રે, શરણું તું સંસાર હો લાલ,
બુદ્ધિસાગર તારો આપજીરે, અડવડીઆં આધાર હો લાલ. ૦હાલા ૮

સુરત વિ. સં. ૧૯૬૬

મહને હો વીરનું શરણું.

કવ્યાલિ.

- જગત્માં સર્વ યોદ્ધામાં, પ્રભુ મહાવીર તું મોટો,
હઠાળ્યો મોહને જલ્દી, મહને હો વીરનું શરણું. ૧
 - અતિ ગંભીરતા ત્હારી, ગમન શાળાવિષે કીધું,
જણાવ્યું નહિ સ્વયં જ્ઞાની, મહને હો વીરનું શરણું. ૨
 - જણાવી માતૃભક્તિ બહુ, અરે જનની ઉદરમાંહિ,
પ્રતિજ્ઞા પ્રેમ જાળવવા, મહને હો વીરનું શરણું. ૩
 - અરે ઓ લ્યેષ-ગન્ધુની, ખરી દાક્ષિણ્યતા રાખી,
ગુણો ગણતાં લહું નાહુ પાર, મહને હો વીરનું શરણું. ૪
 - યશોદા સાથ પરણીને, રહ્યો નિર્લેપ અન્તરૂથી,
યશો ક્યારે દશા એવી, મહને હો વીરનું શરણું. ૫
 - જગત્ ઉદ્ધાર કરવાને, યતિનો ધર્મ લીધો ત્હોં,
સહ્યા ઉપસર્ગ સમલાવે, મહને હો વીરનું શરણું. ૬
 - અઘોરિકા ધ્યાન ત્હોં કીધું, ગયા દોષો થયો નિર્મલ,
થયો સર્વજ્ઞ ઉપકારી, મહને હો વીરનું શરણું. ૭
 - ઘણા ઉપદેશ લીધા ત્હોં, અનુવિધ સંઘને સ્થાપ્યો,
ત્હને મેં ઓળખી લીધો, મહને હો વીરનું શરણું. ૮
 - અનન્તાનન્દ લીધો ત્હોં, જીવન ત્હારું વિચારું હું,
“બુદ્ધચન્દ્રિ” બાળ હું ત્હારો, શરણુ ત્હારું શરણુ ત્હારું. ૯
- સં. ૧૯૬૭ વેદ્યાખ સુદિ ૫ મુંબાઈ, પાંચરાયોળ.

પ્રભુ વિરહોદ્દગાર.

(શિખરંજી)

- કેવે ના બીજે તો, પ્રભુ તુજ વિના દાઢ સ્થલમાં; મતિને આંખો તું, મુજગિર તુંહિ સર્વ તુંહિ છે. મનો બેલા પ્યારા, તુંહિ તુંહિ સર્વ સમયે. બધાનો બેલીતું, પ્રભુ ! તુજવિના દુઃખ વસમાં. ૧
- નિહાળું આકાશે, તુજ શુભ સ્મરી પ્રેમમય ચે; નિહાળું ને તિરહું, ઉપવન ગિરિ વૃક્ષ નદીઓ. સહસ્રમાં શોધું હું, પ્રભુ ! પ્રભુ ! સ્મરી એક હીલખી; અફૂંપી નયેતિ તું, સહજ ઉપયોગે દિલખર્યો. ૨
- હવેથી ના ચાલે પ્રિયમુજપ્રભો ! એક વડોએ; નિરાગીને સેવી, સહજપદની ઝુલિ વરવી. અમારા સિદ્ધાંતો, કહિ નહિ ફરે કાર્ય કરયે; લલા ભાવે મળવું, નિજવપુ રહ્યા નાથ નિરખી. ૩
- ખરી પ્રદા યોગે, અનુભવ થયો શુદ્ધપ્રભુનો; થયે ના તું ફરે, મુજ બળધદી સ્થેર વધયો. ટળે કમો સર્વે, પ્રભુ મુજ કરે શીખ્ર ચદયો; વડો “ભુદયગિધ”ની હૃદય સ્પુરણા મુકિતપથમાં ૪

ૐ શાન્તિ: ૩

સંવત ૧૯૧૮ વૈવ સુદિ ૬

પાટણ,

પ્રભુતું શરણુ.

(કન્વાલી)

- ફટીરી બા અવસ્થામાં, શરણુ લેહું પ્રભો ! મુજને; ત્વદયે સર્વ ત્યાગ્યું મેં, હજી પણ ત્યાગવાનું શું ? ૧

થયો નહિ ત્યાગ જો પૂરો, પ્રભો ખતલાવ તે પૂરો;
શરણુ આળ્યો સુધારીને, કરો ઉદ્ધાર સેવકનો. ૨

અકલ મહિમા પ્રભો તહારો, કળાતું રૂપ નહિ તહારું;
ગમે તેવો ગણી તહારો, પ્રભુ તું તાર સેવકને.
સકલ જાણો સકલ દેખો, પ્રભો ! તુજને ઘણું શું કહું;
પ્રભુતા રાખજે તહારી, ગણીને જાળ આ તહારો. ૪

ઘણું અકળાય મન મહારું, પ્રભો ! તુજ વિષુ નથી ગમતું;
ઈર્ષને કેવળદૃષ્ટિ, બિરૂદ તું રાખ પોતાનું. ૫

હૃદયના ભાવનાયુષ્યે, પ્રભો પૂજ્યું તહને પ્રેમે;
અનુભવજ્ઞાનદીપકથી, કરું, તુંજ આરતી જ્યાં ત્યાં. ૬
પ્રભો ! તુજથી જને ઐક્યજ, સદાની પ્રાર્થના એછે;
બુદ્ધ્યાબ્ધ ભાકતના પંથે, હૃદયથી દેખીશું તુજને. ૭

ૐ જ્ઞાન્તિઃ ૩

વિ• સંવત ૧૯૬૭ પોષ સુદિ ૧૨ ગુરવાર.

પ્રભુપ્રેમદશા.

હરિગીત.

જ્યાં જ્યાં વિભૂતિ આપની ત્યાં, પ્રાણ મહારા પાથરું;
તવ નામ પિયૂષ પી ઘણું, આનંદથી હસતો કરું,
તુજ નામને ગાતો કરું, શ્રવણે સુણાવું સર્વને;
તુજ સદ્ગુણો પ્રસરાવવા, જે જે જને તે સૌ કરું. ૧
તુજ પ્રેમથી અશ્રુ ઝરે એ, અશ્રુનો સાગર કરું;
એ અશ્રુના સાગરવિષે, ઝીલું ઝીલાવું સર્વને,
તવ તેજના અંબારમાં, દુનિયા સકલ જોતો રહું;
કાયા અને માયા સહુ એ, તેજ જોતાં છે નહીં. ૨
મહારું હૃદય સોંપ્યું તને એ, -પ્રેમમાં અર્પણ સહુ,
જ્યાં લેહનો ખેદજ નથી ત્યાં, લેહ શાના માનવા;

ને તું જરે તે હું જરે! ને તું જરે! શાન્તિ
 ને ભતિ તે હું ભતિ હું જરે! ને જરે! શાન્તિ,
 ને ને શુભો લોકો જરે! મુજે પ્રસો
 ત્હારું અને મ્હારું જરે તે જરે! , મોહિ નહીં દત્તાન્તિ;
 ને હું અને ને તું જરે! ને જરે! તુષ્ણ નહિ પુરૂષ ભતિ....પ્રસો....૧
 છે શુદ્ધતત્વોપાસનામાં, મહા કિત, દૃઢ્ય ઉમશાવી;
 ગંભીર ત્હારા રૂપનો, પાત્ર દ, પરપરિચુતિ દૂર ભતી. પ્રસો....૨
 કથતાં પણ જાણી રહે એ, શાન્ત રહે છે જાતી;
 ત્હારા વિના મનનું નથી, જાતી માયા કાલી.....પ્રસો....૩
 સહેવાસ નહિ વિષેજનો, જાતી વાસોન્ધ્યાસે ભતિ;
 ને દીલમાં આવે જરે! મુજે તુહિ તુહિ વિખ્યાતિ....પ્રસો....૪
 શુભ વાણી મહુ કહેલી ને, ને તું એક જ ભતિ;
 ત્હારા વિના સાક્ષી નથી, ને, જાતી મુજ ઉમશાવી. પ્રસો....૫
 ત્હારા વિના વાતું નથી, ને શાન્ત જ થાતી;
 શણ માત્રમાં દિલમાં મુજે, નિ કઈ જ મુદાવી....પ્રસો....૬
 મ્હારું અને ત્હારું જરે! ને શણ શણ ધ્યાતી;
 આપિયને આધાર તું, ને જાતી જણાવી.....પ્રસો....૭
 શુદ્ધપન્થિ હોયો દત્ત
 શં શાન્તિ: ૩

શુભ વણ શણ ૧૫ રે,
 શુભ દોટિ મુજ ૧
 , મુજ મનના ૨
 દાગો ને ૨
 વણ એક ૩
 ને મહુ ૩
 ને મહુ ૩

પ્રેમ પન્થ મૂઢ્યા પડ્યા રે, ભટકે દુનિયા લોક;
 વિષયોમાં પ્રીતિ ધરી રે, પાડે ખોટી પોક. પ્રભુ
 મૃત્યુ ન ભાસે પ્રેમમાં રે, મન આનન્દરસલીન;
 સ્વર્થ મેલ જ્યાં ના જરા રે, દુઃખિયો વા નહીં દીન. પ્રભુ
 તુંહ તુંહિ તુંહિ સદારે, ધ્યાતા ધ્યેય તું એક;
 પ્રેમ સમાધિ તાનમાં રે, ઐર ભતની ટેક. પ્રભુ
 પ્રેમ ખ્યાલો પીધા પછી રે, ચઢે ખુમારી ઐર;
 ઉતરે નહીં પાછી કહારે, જુદુ તેનું કંઈ તોર. પ્રભુ
 પ્રેમ તાન રસિયા સદારે, પ્રભો તુજ સન્તો જેહ;
 ખુદિસાગર શિવપુરી રે, પ્રાપ્તિકારણ એહ. પ્રભુ

પ્રથમ પ્રભુને મળવાની વિજ્ઞાપિ.

હાલા પ્રભુ જોલા મળો નિર્ધારી,
 લેશે જલદી ઉગારી.....હાલા.
 વિરહ ખમાતો ના હવે ત્હારો, ક્ષણ ક્ષણ છે સ્મૃતિ ત્હારી;
 જેવો તેવો પણ દાસ તમારો, ઉદ્ધરશે સુખકારી—હાલા
 તુજ વિરહે ક્ષણ લાખો વરસસમ, ચાહું ન અન્ય મોહારિ;
 પ્રાણપ્રભુ વિષુ અન્તર્યામી, અકળકળા છે અપારી—હાલા
 દયાસિંધુ કહેવાતો જગમાં, ચઢ હવે મુજ હારી;
 દામ ન ભેસે સેવક તારે, છે મહિમા તુજ ભારી—હાલા
 હું માગું તે મુજને આપો, તેમાં શું ખાલહારી;
 માગ્યા વણ સહેજે જો આપો, ત્યાંછે શોભા તમારી—હાલા
 તુજ વિષુ ખીજું શું હું ઇચ્છું, તુજ પ્રાપ્તિ સુખકારી;
 હું તુંને જ્યાં લેદ રહે ના, મળવું એ રીત સારી—હાલા
 જ્યારે ત્યારે પણ તું મળવાનો, એકરૂપતા ધારી;
 ટળવળાવે કેમ રહેને તું, મળ પ્રભુ સદવારી—હાલા
 જોલા મોહાની વાત છોડી દઈ, ચા !! પ્રત્યક્ષ છતારિ;
 ખુદિસાગર શસ્ત્ર તમારું, નિશ્ચય કરી તુજ ધારી—હાલા

૧૧ પ્રભુ ભજનથી શાન્તિ

પ્રભો ! ! તુજ ભજન વિના નહીં શાન્તિ,
 દેખું સહુ આ શાન્તિ.....પ્રભો.
 મુખ નહિ સ્વપ્ને દુનિયામાંહિ, મોહ નહીં દર્શાવતિ;
 દુનિયા ચોધી જ્ઞાની યાક્યા, મુખ નહિ પુરૂષ ભતિ....પ્રભો....૧
 તુજ ભજનમાં ભાવોદ્ધાસે, ભક્તિ, હૃદય ઉભરાતી;
 તુજ ભજનમાં અદ્ભુત શક્તિ, પરંપરિણતિ દૂર ભતી. પ્રભો....૨
 તુજ ભજનથી આસોરદ્વિષે, શાન્ત રહે છે છાતી;
 માયાનાં આવરણો ટળતાં, ટળતી માયા કાતી.....પ્રભો....૩
 ખાતાં પીતાં હરતાં કરતાં, આસોરદ્વિષે ભાતિ;
 ધૂન ભજનની, લાગી ગ્રેમે, તુંહિ તુંહિ વિખ્યાતિ....પ્રભો....૪
 તું મારામાં હું ત્હારામાં, હું તું એક જ ભતિ;
 શામ શામ વિલસી તું રહિયો, છાતી મુજ ઉભરાતી. પ્રભો....૫
 સર્વજ્ઞેયમાં તુજને યાપી, વૃત્તિ શાન્ત જ યાતી;
 હું તુંની સ્ફુરણમાં યાપી, વૃત્તિ કઈ જ મુહાતી....પ્રભો....૬
 કર્તા હર્તા લોકતા સાક્ષી, વૃત્તિ કણ કણ ધ્યાતી;
 જુદિસાગર પટકારકમાં, ભંગી અનંતી જણાતી.....પ્રભો....૭
ૐ શાન્તિ: ૩

વીર રતન.

સંતસ્નેહી રે વીર જિન ! સાંભરો, તુમ વણ કણ ન મુહાય રે;
 વિરહ તમારો રે મુજ મન સાલતો, કણ દાટિ મુજ યાય રે. સન્ત ૧
 તુમ શુણ મોહો રે મધુકર ભાવતી, મુજ મનના વિશ્રામી રે;
 તુજ મુજ અન્નર પડીયું કર્મથી, ટાળો તે શુણસમી રે. સન્ત ૨
 ઘરણ તમારું રે સાચું આદ્યું, આશ્રય એક તુમ સ્વામી રે;
 કેવળજ્ઞાનીની આગળ શું કહું, બલો સદુનિષ્ઠામી રે. સન્ત ૩
 દુન્યમકાળે રે મારે આશરો, તુજ આગમ મુખકારી રે;
 તુજ શાશ્વતમાં રાયું શાગ્યો, સત્યપણું નિર્વાહી રે.

પાત્રપણું મુજ આપો પ્રેમથી, પ્રાણતણા આધાર રે;
બુદ્ધિસાગર શિવમુખ આપણો, પરમ પ્રભુ મુજ પ્યારા રે. સંભવ ૫
સં. ૧૯૬૯ ચૈત્ર વદિ ૨ મુ. અમદાવાદ.

સંભવજિનરતવન.

સંભવ જિનવર દેવ નિરંજન, નિશઠિન તુઝ ગુણુ ધ્યાન ધરુંરી;
દુર્જન લોકો નિન્દે ભાંડે, તેથી મનમાંહી ન ડરુંરી. સંભવ ૧
ગૂરી અફવા ખૂબ ઉડાડે, દુર્જન લોકો ગૂમ કરીરી;
હાથી પાછળ જ્ઞાન ભસંતાં, સૂરજ સામી ધૂળ ધરીરી. સંભવ ૨
તુજ આણા મુજ શિર વહી છે, પાછો તેથી કહી ન પડુંરી;
પાખંડી પાઠો ભલે પોઠો, સત્યધર્મના હેતુ લડુરી. સંભવ ૩
જિનઆણાથી સાચું કહેવું, શિર જતાં સાચું ન ત્યજુંરી;
અનેકાન્તનય સાપેક્ષાથી, જીનાગમને નિત્ય ભળુંરી; સંભવ ૪
દુર્જન દાવાનળમાં પાણી, સાચું તારું શરણુ કર્યુંરી;
બુદ્ધિસાગર સત્ય દિવાકર, -કિરણે તમનું જોર હર્યુંરી. સંભવ ૫
સં. ૧૯૬૯ જ્યેષ્ઠ વદિ ૧૦ મુ. અમદાવાદ.

સંભવનાથ રતવન.

(વિહરમાન ભગવાન મુણે મુજ વિનતિ-એ રામ.)

સંભવ જિનવરદેવ નિરંજન ધ્યાયએ,
શુદ્ધધર્મ નિજ સત્તા રહ્યો ઝટ પાઇએ;
નિઃશય દૃષ્ટિ ધરી ચિત્ત પ્રભુગુણ રીઝીએ,
શુદ્ધ સમય નિજ અકલભાવે ઝટ ટીકીએ. ૧
શુદ્ધોપયોગે કર્મવિપાકો ઘણાં ટળે,
સંવર ભાવમાં ચેતન સદા દાણમાં ભળે;
કર્મસોગથી નિર્જરા તાનીને હોય છે,
આત્મસ્વભાવે સવળો પશ્ચિમ ભેગ છે. ૨

જ્ઞાનગર્ભિત વૈરાગ્યથી મોઢું હણાય છે,
 નિર્લયના નિઃસંગતા ચિત્ત મુકાય છે;
 મન અંચળના નાશથી સ્થિરતા સંપન્ને,
 નિર્લેખીપણું અંતર દૃષ્ટિથી નીપળે. ૩
 વાપે કમલની નાળ યથા જલવૃદ્ધિથી,
 પાશવહે શુભવૃદ્ધિ તથા નિઃશુદ્ધિથી;
 પરિપક્વ પ્રાપ્ત થયે છતે નિર્લસા બદ્ધ થતી,
 દુઃખ સમયમાં અન્તર્મુખ થાવી મતિ. ૪
 લડતો કર્મની સાથ જ્ઞાની દૂર યજ્ઞ ખરે,
 દુનિયા રેખે ન ત્યાંય જરે એ શું કરે;
 સગભાવે રહી કર્મ શુભાશુભ ભોગવે,
 જ્ઞાની કાળ વીણાવે સમ સુખ મહોત્સવે. ૫
 પ્રગટાવી નિજ વીર્ય લડે મેદાનમાં,
 હણતો મોહનું સૈન્ય રહી નિજ ધ્યાનમાં;
 મોહશત્રુના સૈન્યને મૂળથી કાપતો,
 અન્તરંગ ઉપયોગ શરણ આપતો. ૬
 ધન ધાત્રી હણી કર્મ કેવલ પ્રગટાવતો,
 ક્ષાયિત્તભાવે ચિત્ત શબ્દને પાવતો;
 બુદ્ધિસાગર સ્થિતવરશુભમણુ ધ્યાવતો,
 પરમ મહોદય સ્થિતપદ ચિત્ત રચાવતો. ૭

સં. ૧૬૬૬ અ. ૫: વર્ષ ૬. મુ. અમદાવાદ.

મહુને.

લગ્નમેલ તાર તારાણી, જલિર તારાગીજનું દીપું;
 રમેલો લગ્નમય તને પ્યારું, સદા એ સ્થિતિમાં રૂપું. ૧
 રમે ના ઉમર યાવત, પ્રગટવી વાલેના મનમાં;
 નથી તાવત મહુને દે, લગ્નપણુ લગ્નનું દીપું. ૨
 લગ્નને દુઃ મહેલો તારો, જલે એ જલેલું સ્તેલું;
 મહુના ધર્મમય મહેલ, કલિ એ કલે છે મેલું. ૩

અમારું ચિત્ત ચોટ્યું છે, અમારું દીલ લાગ્યું છે;
 અહો એ જોલવું રહેલું, ઘણું દુર્લભ પરિણમવું. ૪
 પ્રભો ! ત્હારા વિના બીજો, નથી મારા હૃદયમાંહી;
 હૃદયમાં વાસનાઓ બહુ, નથી બીજો વચન કેવું ? ૫
 સકલ સાક્ષી પ્રભો ! ! ! તું છે, અહો એ જોલતા સર્વે;
 જગતની સાક્ષીની આશા, - અભિપ્રાયે રહે ઇચ્છા. ૬
 પ્રભો ! વીતરાગ ! તું સાચો, થતો વીતરાગ ના મનમાં;
 થવું વીતરાગ ના રહેલું, જવું સામાતટે જેવું. ૭
 અકલ આ વિશ્વની લીલા, અકલ લીલા પ્રભો ! ! ! ત્હારી;
 પ્રભુની પ્રાપ્તિ માટે તો, પ્રભુનું જ્ઞાન કરવાનું. ૮
 જગત પડદો ખુલ્યા વિના, સમાતી વાસનાઓ ના;
 પ્રભુને પૂર્ણ જાણ્યા વણ, ખરો સંતોષ નહિ મળતો. ૯
 પ્રભુની ઓઘથી શ્રદ્ધા, મળ કંઈ અજ્ઞતામાંહી;
 મળા તો પૂર્ણ જ્ઞાને છે, પ્રભુને પારખે દિલમાં. ૧૦
 અહો એ બેની વચમાંની, અવસ્થામાં ઠરે ના કો;
 ખુદ્ધયજ્ઞિ દેવની સેવા, ખુમારીમાં નથી બીજું. ૧૧

૧૯૬૯ શ્રાવણ સુદિ ૧૪. સુ. અમદાવાદ.

કરો ઉદ્ધાર અમારો.

કરો ઉદ્ધાર અમારો, પ્રભુજી કરો ઉદ્ધાર અમારો;
 મ્હને દયા લાવીને તારો. પ્રભુજી ૧
 અનન્તભવની મોહવાસના, લાગી તેહ નિવારો;
 ખરા જીગરથી કરું વિનંતિ, ટાળો દોષ વિકારો. પ્રભુજી ૨
 લાજ લુટતો મોહ અટારો, રહ્યો નહીં એક આરો;
 જે જે કરાવ્યું કહેતાં લાજું, તેને પ્રભો ઝટ મારો. પ્રભુજી ૩
 ઘણા વર્ષથી સાધના સાધુ, પ્રભુ નહીં આવ્યો પારો;
 સાહાય્ય કરો શરણાગત સાહિબ, તું છે મુજ આધારો. પ્રભુજી ૪
 ક્યાસિંધુને કરગરવું શું ? રડવડતો ઉગારો;
 ખુદ્ધિસાગર પ્રભુકૃપાથી, વાગે જીત નગારો. પ્રભુજી ૫

૧૯૬૯ લાદ્રપદ સુદિ ૩. સુ. અમદાવાદ.

મહાવીર સ્તવન.

મહાવીર !! તુજ પ્રેમદયા કંઈ ન્યારી,
 મરી જીવો જીજીવારી; મહાવીર.
 તુજ ઉપર જઈ છું સહુવારી, જે ચાતું દિલ તુંજ પર ભારી;
 મૂક્યું અન્ય વિચારી,
 સ્વાર્પણ સહુએ તુંજને કીધું, પ્રેમાનંદ વિચારી. મહાવીર ૧
 શુદ્ધોપયોગની આરતિ કરું હું, તુજ જીવનમાં પ્રેમ ભરું હું;
 મંગલ દીપ ભાવ ધારી,
 શુદ્ધ ચારિત્ર નેવેઘ ધરું છું,
 હૃદયનો ઘંટ વગાડી. મહાવીર ૨
 યાગ્યા કરું ના કંઈ તલભારી, પ્રિય તું એક મનમાં ધારી;
 ઇચ્છું ન અન્ય મોહારિ;
 ભવ મુક્તિ સમભાવે લાગે,
 લાગી ખરી તુંજ ચારી. મહાવીર ૩
 હું તું એક રૂપ નિર્ધારી, અદેતભાવ થયો મુખકારી,
 શુદ્ધપ્રેમ એક તારી;
 જ્યેષ્ઠિજ્યોત મિલાવી સારી,
 લેહપણું ન લગારી. મહાવીર ૪
 રૂપ શુભ પર્યાય વિચારી, અનુભવગમ્ય થયો શુભકારી,
 અવધટ ઘટની ભારી;
 ભુદ્ધિસાગર અલખ નિરંજન, જ્ઞાનાનન્દ વિહારી. મહાવીર. ૫
 સં. ૧૮૬૯ ભાદ્રપદ વદિ ૧૧. મુ. અમદાવાદ.

શ્રી વીરપ્રભુ સ્તવન.

(નિશાની કણ ખતાવું રે-એ રામ.)

પ્રભુ દેવી રીતે ધ્યાવું રે, નિત્ય નિરંજન રૂપ. પ્રભુ ૦
 ચન્દ્રચંદ્રી ધ્યાવું વને રે, તું નહીં ચન્દ્ર સ્વરૂપ;
 રૂપી ચન્દ્ર, અરૂપી તુહિરે, ચન્દ્રથી ન્યારું રૂપ. પ્રભુ ૧

મર્ચક્ષુથી દેખતાંરે, વસ્તુરૂપી નિરખાય;
 નિદ્રાતીત તું કહોરે, જાણ્યો ન ઇન્દ્રિયે જાય. પ્રભુ ૨
 યજ્ઞ મન અસ્થિર છે રે, અસ્થિરમાં સ્થિર ના ભાસ;
 ગદ્રેષથી ધ્યાવતાંરે, થાય ન શુદ્ધપ્રકાશ. પ્રભુ ૩
 પિણુ સમ મુજ ચિત્તમાંરે, વ્યાપક ક્યાંથી માય;
 મુજ સ્વરૂપ થયા વિનારે, અનુભવ ધ્યાને ન થાય. પ્રભુ ૪
 જનરૂપ થઈ જિન ધ્યાવતાંરે, ધ્યાવવું હોઈ થાય;
 મીરપ્રભુ દિલ ધ્યાવતાંરે, ખુદ્ધિસાગર સુખ પાય. પ્રભુ ૫

સં. ૧૯૬૬ આશ્વિન સુદિ ૯. મુ. અમદાવાદ.

સુવિધિનાથ સ્તવન.

(ઋષભજિનેશ્વર પ્રીતમ માહરોરે-એ રાગ.)

વિધિજિનેશ્વર સાહિબ માહરોરે, ક્ષાયિક લખિ નિધાન;
 તારૂપી પરમ પ્રભુ વિભુરે, ચિત્તનંદ ભગવાન. સુ ૧
 ધ્યાનેશ અરિહંત આતમાંરે, કર્તા હર્તા નાથ;
 હાંડેશ અલખ વિષ્ણુ ધણીરે, શુદ્ધાલંબન સાથ. સુ ૨
 શિવભર તમહર દિનકર શશીરે, કેવલજ્ઞાનાધાર;
 આલોકના ધારક જ્ઞાનથીરે, લીલા અપરંપાર. સુ ૩
 ભરમબ્રહ્મ વ્યાપક સર્વત્ર છોરે, કેવલજ્ઞાનાપેક્ષ;
 પ્રથિ સમથિ તારામાં રહીરે, જ્ઞેયજ્ઞાન સાપેક્ષ. સુ ૪
 નેરાકાર અદ્વાને રહિમજીરે, સાકારી મહાદેવ;
 મુદ્ધ શુદ્ધ બ્રહ્મા વીતરાગજીરે, સુરતર સારે સેવ. સુ ૫
 અકિત શક્તિ પર્યાયાધાર છોરે, અવિચલ સુખનો કંદ;
 નાગરનટ લીલા કરતા ઘણીરે, ટાળ્યા કર્મના ફંદ. સુ ૬
 સમતાસાગર ઉભગરા સદારે, ઝળહળજ્યોતિ રૂપ;
 ખુદ્ધિસાગર શુભુગણુમય ખરોરે, સર્વભુવનનો ભૂપ. સુ ૭

૧૯૭૦ ક્રાંતિક કૃષ્ણ ૧૧ સોમવાર. સુ. પેથાપુર.

તારંગાતીર્થ સ્તવન-

(ધનાશ્રયે.)

- તારંગા તીર્થ મઝાનુરે, આનંદ દે નિધાર. તારંગા ૦
 અણતનાથ મહારાજનુરે, જિન મન્દિર જયકાર;
 અણતનાથ પ્રભુ લેટીયારે, સુખ સંપત્તિ દાતાર. તારંગા ૧
 કુમારપાળે કરાવીયુરે, પાછળ છલ્લોદ્ધાર;
 સંવત્ સોળની સાલમારે, ચોલે સુન્દરાકાર. તારંગા ૨
 સિદ્ધશિલાની ઉપરેરે, જે જિન દેરી સાર;
 ઠાટી શિલાપર દેરી જેરે, શ્વેતાંજર મનોહાર. તારંગા ૩
 ધર્મ પાપની બારીએરે, એક દેરી સુખકાર;
 જિનપ્રતિમાઓ જિન સમીરે, લેટી ભાવ વિચાર. તારંગા ૪
 કુદ્દતી શુદ્ધાઓ ભલીરે, તીર્થ પવિત્ર વિચાર;
 ઠાટી મનુષ્યો સિદ્ધિયારે, વન્દુ વાર હંભાર. તારંગા ૫
 તારંગા મન્દિરનીરે, ઉચ્ચાઈ શ્રીકાર;
 દેખી શીર્ષ કુણાવતારે, યાત્રાળુ નરનાર. તારંગા ૬
 શુર્જરત્રા પાવન કર્કરે, તીર્થ વડું શુભકાર;
 પુદ્ગિસાગર તીર્થનીરે, યાત્રા જય જયકાર. તારંગા ૭
- ૧૬૭૦ ચૈત્ર વદિ ૧ શનિવાર. મુ. તારંગા.

વીરપ્રભુ તારો.

- બહાસા વેગે આવોરે, ક્યા દિલે લાવોરે, લીંગા મારી ભાંગવા
 હોણ એ રાગ.
 વીરપ્રભુ તારો રે, તારક મને તારોરે, વીર મને તારયો હોણ.
 તારો તારો તારક દીનદયાલ, વીરપ્રભુ-તારક-વીર.
 સાખી.
 શરણે આવ્યો તાહરે, છે ત્હારો વિશ્વાસ;
 ભિરૂદ તારક તાહરું, તેથી ધરી તવ આશ,
 મેહારિ સંહારો રે, વિકલ્પોને વારો રે. વીર ૧

તથ જપ વ્રત સીધો સહુ, તવ આજ્ઞામાં સમાય;
 તવ આજ્ઞા સેવ્યાથકી, કર્મ ભર્મ દૂર જાય,
 ચતા દોષ વારો રે, આજ્ઞાથી ઉદારો રે. વીર૦ ૨
 શું ના કર્મ વડે થયું, થતું થશે નિર્ધાર;
 દોષોથી દૂરે કરી, તાર્યા જીવ અપાર,
 આવ્યો મારો વારોરે, ભવજલ પાર ઉતારો રે. વીર૦ ૩
 શુદ્ધ સનાતન જગ પ્રભુ, તુજને ક્ષણ ક્ષણ ધ્યાઉં;
 ખુદ્ધિસાગર ભાવથી, લળી લળી વંદી ગાઉં,
 ભવોભવ આધારો રે, અન્તર્યામી મહારો રે. વીર૦ ૪
 ખેડખલાં વિં ૧૬૭૧

મહિનાથ સ્તવન.

કાનુડો ન જાણે મોરી પ્રીત-એ રાગ

મહિજિન લાગ્યું તુજશુણ તાન, ધ્યાનથી ચઢી ખુમારીરે. મહિં ૦
 જ્યાં જ્યાં દેખું ત્યાં તું તું, અન્તરમાં બહાલા છું તું;
 સાંધ્યો પ્રીતતારોતાર, ખરી તુજ લાગી ચારી રે. મહિં ૧
 ભાન ભૂલાયું ભવનું, દુઃખ નહિ ભવના દવનું;
 રસીલા તુજ મસ્તી મસ્તાન, ખની પરઆશ નિવારીરે, મહિં ૨
 કામણુ તેં મુજપર કીધું, મનકાને ચોરી લીધું;
 તેથી પડે ન ક્યાંએ ચેન, ચાતુરી એ તવ ભારી રે. મહિં ૩
 પ્રીતિ ન છૂટે પ્રાણે, પ્રીતિનો રસ જે જાણે;
 પ્રાણો તુજ પર સહુ કુરખાન, મેળની રીત વિચારી રે. મહિં ૪
 મારામાં તુંહિ સમાયો, તહારામાં હુંજ સુહાયો;
 હું તું સત્તા એક સ્વરૂપ, મેળ એ અન્તર ધારી રે. મહિં ૫
 જે જે કહું તે જાણે, અન્તરમાં ભેદ ન આણે;
 યાગ્યા ઘટે ન મેળ અભેદ, -ભાવમાં સત્ય વિહારી રે. મહિં ૬
 હું તુંજ એકસ્વરૂપી, અંતરથી રૂપારૂપી;
 અનુભવ આવ્યો એવો ભેથ, નિરંજન ભાવ સુધારી રે. મહિં ૭

મેળ અલેદે રહેવું, સાચાભાવે જો કહેવું;

બુદ્ધિસાગર મંગલમાલ, અનુભવ સુખની કપારી રે. મહિં ૮

૧૯૩૧ ચેત્ર.

લોચણી મહિનાથ સ્તવન.

રાગ પ્રસાતી.

સુજને મળ્યા મહિનાથજી, જ્ઞાન દર્શન ધારી.
શક્તિ અનંતી સાહીજો, લોકતા નિજગુણધારી; સુજને ૧
અજરામર અરિહંતજી, લોકલોક પ્રકાશી;
અલખ અગોચર આત્મતા, વિશ્વાનંદ વિલાસી. સુજને ૨
દર્શન હીકાં હીલમાં, જ્યોતિર્જ્યોત મિલાવી;
સર્વ તેજતું તેજ જે, આતુરી થઇ ચાવી. સુજને ૩
પરમ પ્રભુ પરમાત્મા, સમતાસાગર સાચા;
અન્તર્યામી અનાદિથી, કોઈ વાતે ન કાચા. સુજને ૪
મેળ મળ્યો મનમાનીતો, બીજું શું કો ન જાણી;
નિરખતાં નયનો નયનને, તારોતાર જ્યાં તાકી. સુજને ૫
ભાગી ભાવટ સહુ ભવતણી, ચિદાનંદ થયો ચાવો;
બુદ્ધિસાગર ભાવથી, ગાયો મેળ વધાવો. સુજને ૬
૧૯૩૧ ચેત્ર.

મહિનાથ સ્તવન.

મહિનાથ તવ રૂપમાં, પ્રેમ અવિહુલ લાગ્યો;
નામરૂપનિરહંપણે, ભાવ અનુભવ લાગ્યો. મહિં ૧
પ્રેમ ખુમારી અટપટી, લાગે તે જન લાણે;
અનામી પ્રભુ નામને, શુદ્ધ ધ્યાનમાં આણે. મહિં ૨
પ્રેમે મમતા ન પ્રાણની, શૂન્ય જગ સહુ લાગે;
પ્રેમસમાધિમાં તન્મયે, પ્યારા અટપટ લાગે. મહિં ૩
તવ પ્રેમ ખૂબી જોર છે, મરતાને જીવડે;
આપોઆપ સ્વરૂપની, જ્યોતિએ તું જગાડે. મહિં ૪

લાગ્યો રંગ જે પ્રેમનો, ત્હારી સાથ ન છૂટે;

પીધો ખ્યાલો પ્રેમનો, -ભરી ગુણગણ ઘુટે.

મહિં ૫

રૂપાતીત તવ રૂપમાં, તાન લાગ્યું મળાનું;

કોટી ઉપાયો કેળવે, રહે નહિં કદી છાનું.

મહિં ૬

તવ પ્રીતિના તાનમાં, ભાન ભૂલ્યો પરાયું;

બુદ્ધિસાગર ભકિતમાં, ચિત્ત પૂર્ણ છવાયું.

મહિં ૭

ૐ શાન્તિઃ ૩

મું ભોંયણી ૧૯૭૧ ચેત્ર.

મહિનાથ સ્તવન.

મહિનાથ તવ પ્રીતની, -રીત છે કંઈ ન્યારી;

પ્રાણાર્પણ કરવું પડે, મમતા સર્વ વિસારી. મહિનાથ ૧

મરજીવા થઈ મેળમાં, સાચાભાવે રહેવું;

સાક્ષીભાવે સહુ વિશ્વમાં, રહેવું લેવું ને દેવું. મહિં ૨

સુરતા ધારી પ્રભુ પાસમાં, કર્મે બાહ્યનું કરવું;

પ્રભુના શુદ્ધ સ્વરૂપને, નિત્ય ચિત્તમાં સ્મરવું. મહિં ૩

ચિત્ત રહે પ્રભુ પાસમાં, ચેતન લાગે ન જગમાં;

પ્રભુ રૂપ પ્રેમ ખૂમારીનું, તાન વહે રંગોરંગમાં. મહિં ૪

શિર સાટે મેળ મેળવી, ઐક્ય લીનતા ધારી;

બુદ્ધિસાગર લાવથી, નિશ્ચય દિવ્યાવતારી. મહિં ૫

મું ભોંયણી ૧૯૭૧ ચેત્ર.

શ્રી મહિનાથજીન સ્તવનમ્.

ખ્યારા મહિ જિનેશ્વર દેવ, સદા સુખ આપશેરે,

બહાલા વેગે સાહાય કરીને, દુઃખડાં કાપશેરે-ખ્યારા.

સઘળું મારા મનનું જાણે, શું શું કહું પ્રભુ તવ આ ટાણે;

સાચા સેવકને તવ સરીખો, કરીને થાપશેરે. ખ્યારા ૧

દુઃખીનાં દુઃખ ચૂરે દેવા, સેવક સારે સાચી સેવા;

અન્તરુ રાગે ધ્યાતા, ધ્યાનમાં બહેલા આપશેરે... ખ્યારા ૨

સાક્ષીભાવે બાઈની રહેણી, સાક્ષીભાવે બાઈની કહેણી;
 તટસ્થે નિર્લેપ કરણી, -કરવી મુજથી જો યથોચે. ખ્યાસાં ૩
 હું તું લેદ જરા ના લાસે, સત્તાએ ધરખદ્ધ પ્રકાશે;
 આપો નિઃશુષ્ક સ્થિરતા, લેદ પડે ના જ્યાં કસ્યોચે. ખ્યાસાં ૪
 સાહાય કરો મુજ દાણુ દાણુ સ્વામી, કેવળજ્ઞાની નિઃશુષ્ક રામી;
 ભાવે બુદ્ધિસાગર શિવપદ ઘટમાં છાપયોચે. ખ્યાસાં ૫

મુ. ભોલજી ૧૬૭૧ ચેત્ર.

મહિનાથ સ્તવન.

(કાનુચે ન બાણે મહારી પ્રીત-એ રાગ.)

મહિજન મેળ કરી મહારાજ, કદાપિ ન દૂરે ન યાચોચે: મહિં ૦
 બહેલા બહારે મુજ આવો, નયનોથી દૂર ન લાવો;
 મહારે તુજ વણુ નહિં આધાર, ઉદયમાં નિત્ય મુહારોચે, મહિં ૧
 મહારે તો મન તુજ મેળાપી, પ્રીતિ તવ મનમાં બ્યાપી;
 મારી વિનતડી છે એક, પલક નહીં દૂરે જાયોચે. મહિં ૨
 મુજ મમ, ત્હારા માથે, મુજને ઝાલીને દાયે;
 બુદ્ધિસાગર મંજગ મેલ, કયો તે પૂર્ણ વહાયોચે. મહિં ૩

મુ. ભોલજી ૧૬૭૧ ચેત્ર.

શ્રીમહિનાથ પ્રભુ સ્તુતિ

પ્રભુ મહારા ખ્યાસ દે, જીવનના આધાર દે, મ્હને તારો આશરો દોજી;
 મ્હને ત્હારા વિના પલક ના મુહાય. પ્રભુ ૦
 જ્યાં દેખું ત્યાં તારાં, રૂપ મ્હને દેખાય;
 તવ પ્રીતિના તોરમાં, આનન્દ એર જણાય. પ્રભુ ૧
 જ્યાં ત્યાં તારી શક્તિની, એવાં કંઈની નહાય;
 પૂર્ણ પ્રીતિ તારી, દણુ દણુ ત્હારી સાહાય;
 જાંતરમાં એક જ્ઞાણ દે, કડું કાલાવાલા દે,

વિનતડી રિદ પદો દોજી. પ્રભુ ૨

પ્રગટ થઈ પ્રભુજી મને, દુઃખોથી બચાવ !!;
જાણ્યાને શું જણાવવું, જ્યોતિજ્યોત મિલાવ;
જ્યોતિરૂપ સારા રે, નયનોથી ના ન્યારા રે;

અળહળ જ્યોતિ ભાસતા હોજી. પ્રભુ ૩

અનુભવધ્યાને મેં લહો, પૂર્ણાનન્દનો લેશ;
સત્તાધ્યાને વ્યક્તિનો, રહે ન કિંચિત્ કલેશ;
તહારા શુભ છે મારા રે; મધિપ્રભુ જયકારા રે, લોચણીમાંહે ધ્યાઈયા હોજી,
બુદ્ધિસાગર ભક્તિ સદા આધાર. પ્રભુ ૪

વિ. સં. ૧૯૭૧ મુ. લોચણી ચૈત્ર.

અહિં બુદ્ધા.

અહિં બુદ્ધા તું હૈ ખડા, તવ અગ્ર ગન્દા હૈ ખડા;
તન શુદ્ધપ્રેમાખિ રહા, અનુભવ કરે તેરા મહા. ૧
જે જે ક્રિયા જો જો કરે, સખ જાનતે હો કયા કહું;
ઉદ્ધાર !!! અધમોદ્ધાર તું, તવ જ્યોતિમેં મિલકર રહું. ૨
તવ આશરા મેરે સદા, વિશ્વાસ્ય તું મેરે બુદ્ધા;
તવ પાર પૂરા ના લહું, અનુભવસમાધિમેં કદા. ૩
શુદ્ધતાન હમ તવ ભક્તિમેં, ખ્યારા હમેરા તું પ્રભુ;
બુદ્ધયખિ આશ્રય શરણમેં, રખના કૃપાલો ! હે વિભુ. ૪
ૐ શાન્તિઃ ૩

મહાવીર પ્રાણાધાર છો.

સહુ ધર્મવીરોમાં વડા, સર્વજ્ઞ ઉપકારી ખરા;
તાર્યાં જનો પોતે તાર્યાં, મહાવીરપ્રાણાધાર છો. ૧
ભારતવિષે ભાનુ સમા, તહારા સમો કોઈ નહોં;
શ્રીજૈનધર્મોદ્ધારકા, મહાવીર પ્રાણાધાર છો. ૨
ઉપસર્ગ દુઃખો વેઠીને, તહેં સત્યને સ્થાપન કર્યું;
આ કાલમાં નિશ્ચયથી, મહાવીર પ્રાણાધાર છો, ૩

પાખંડતમ દૂરે કર્યું, હિંસાદિ દોષો રાજીયા,
અન્તર અનન્તા શુભ સર્વા, મહાવીર પ્રાણાધાર છે. ૪
ત્હારા શુભો ગાયા કરું, તારા શુભો પ્યાયા કરું;
પુદ્ગલિધ શિક્ષા દિલ ધરું, મહાવીર પ્રાણાધાર છે. ૫
ૐ શાન્તિ ૩

સં. ૧૬૭૨-શતિક વર્ષ ૪ ઉત્તરસા.

પ્રભુને વિનંતિ.

પ્રભુજી પાલવડો જાલીને પાર ઉતારજો રે,
પ્રભુજી પૂર્ણ ભરૂંસો ત્હારો મન અવધારજો રે.

તપ જપ કિરિયા કરી શકું નહીં, પણ તુજપર પ્રીતિ નિશ્ચય સહી,
પ્રભુજી જેવો તેવો પણ ત્હારો, જટ ઉદારજો રે. પ્રભુજી. ૧
પ્રભુ કૃપાથી આવે આરો, એકવાર કહો ગુપથી મારો;
બહાલા દીનદયાળુ, સેવક ગર્જને સારજો રે. પ્રભુજી. ૨
બાળકના આ કાલાવાલા, માત પિતાજી તમને બહાલા;
પ્રભુજી માની મનમાં, -ગદેલા બહારે પધારજો રે. પ્રભુજી. ૩
વારંવાર કહું શું ? જાણું, જાણું કહેતાં મનમાં લાણું;
બહાલા પુદ્ગિસાગર, શરણાગત ઉદારજો રે. પ્રભુજી. ૪

સં. ૧૬૭૨ પુનર્ગર્થ વર્ષ ૮

મહાવીર સ્તવન.

લગી તેરંસે શુભ લગની, પ્રલો મહાવીર મુજ પ્યારે;
હમેરે પ્રેમકી તારી, લગી હૈ એકતારે. ૧
હમેરે ચિત્તમેં તુમ હો, નિરંજન નાય નયનોમેં;
હમે તુમ એકહી રૂપ હો, નહિ કુચ્છ લેકહી ફાંસી. ૨
જહાં દેખું વહાં તુમ હો, હમેરે ધ્યેનકે તાને;
મિલાર્ષ જ્યોતસેં જ્યોતિ, બહે સબ બાત દુનિયાંકી. ૩

પરામે રૂપ પરખાતા, કથાતા કુછ નહિ વહાંસે;
 તથાપિ ઉદ્ધારોમે, ઝલકતા વૈખરીકે કુચ્છ. ૪
 નહીં પરવાહ દુનિયાકી, મિલે આનન્દસે તુમકું;
 ખુદયજ્ઞિ વીરમય દિલકી, ખુમારીમે મગન રહેતે. ૫
 સંવત ૧૯૭૨ પોપ સુદિ ૧૪

ૐ શાન્તિ: ૩

અગમ્યપ્રભુ સ્વરૂપ.

અહા પ્રભો જાણ્યો ન જાતો રે.

પામું ન તારો પાર.....અહા.

વેદો ઉપનિષદો ભાણી રે, વાંચી સર્વ પુરાણ;
 ત્હારો રૂપને દેખતાં રે, સ્વરૂપ જણાયું પ્રમાણ. અહા. ૧
 કુરાન બાઈબલ ઐઝનારે, વાંચ્યા ધાર્મિક ગ્રંથ;
 અનુભવથી અવલોકતા રે, દુર્ગમ છે તવ પંથ. અહા. ૨
 આગમ નિગમે વાંચીયારે, સહુ દર્શનની વાત;
 તવ અનુભવ કિંચિત્ થતાં રે, વળી જરા મન શાંત. અહા. ૩
 શાસ્ત્રો શસ્ત્ર સમ થતાં રે, વાદ વિવાદે ગર્વ;
 પક્ષાપક્ષે હઠ વધે રે, વૃત્તિયુદ્ધો વધ્યાં ખર્વ. અહા. ૪
 ગર્વ વધ્યો શાસ્ત્રો ભણે રે, વધ્યું વૃત્તિ બહુ જોર;
 વાઠા વધ્યા બહુ ધર્મના રે, પ્રગટયા શોર બકોર. અહા. ૫
 ખંડન મંડન કોટીયો રે, સામાસામી જણાય;
 તકકો ઉપર તકકો થતા રે, યાથોત્થાપજ થાય. અહા. ૬
 સર્વ દર્શનના શાસ્ત્રથી રે, જાણ્યો ન પૂર્ણ જણાય;
 અનુભવ સર્વને લિખે છે રે, અચલ સ્વરૂપ કથાય. અહા. ૭
 પૂર્ણ પ્રભુ પરખ્યા વિનારે, ટળે ન મનની બ્રાન્ત;
 અનુભવ બિંદુ સમ થતોરે, થતું ન મનકું શાન્ત. અહા. ૮
 કૃપા હોય તો કર કૃપા રે, શકિત છતે કર સહાય;
 જ્ઞાનાનુસારે માનતાં રે, કર નહિ મુજ અન્યાય. અહા. ૯

પૂર્વે જણાયા વધુ પ્રભો રે, સર્વે ભૂલે જગસોઠ;
 દોષ ન તેમાં લોકનોરે, કયાં પાડે તે ચોક. અહા. ૧૦
 જેવો તેવો હું ધ્યાઉં છું રે, જ્ઞાને જેય પ્રમાણ;
 યોડું ધણું કરી માનીનેરે, વર્તું જગમાં જાણ. અહા. ૧૧
 અનુભવ જેમ વધતો જતો રે, તેમ તેમ ભાગે ભૂલ;
 બુદ્ધિસાગર સુખ પ્રભોરે, મારે તો તું અમુલ્ય. અહા. ૧૨
 સં. ૧૬૭૨ આપ સુદ ૫. મુ. માણસા.

અહિં સ્વરૂપઅહ્યાપરમાત્મધ્યાન.

અહ્યા હમેરા અહિં પરમપ્રાપ્તિ પ્યારા રે;
 પરમપ્રાપ્તિ પ્યારા રે, પરબ્રહ્મ પ્યારા રે—અહ્યા;
 લેહ ખુદાકા ખુદા હિ જાને, અહિં હિ હકતાલા પરમપ્રા. ૧
 યદે પુરાણી વેદ પુરાણી, પૂર્ણ નહીં હો પાયા.
 પાયા સો ઉસ જ્યોતિ સમાયા, ઠહેનેકુંનહિ આયા પરમપ્રા ૨
 હરિહર બ્રહ્મા જગન્નાથ વહ, સકલ વિધકા રાજ;
 અનન્ત નુરકા દરિયા સરયા, ખુદા પ્રભુ વહ ખવાજ. પરમપ્રા ૩
 ગંગા યમુના મધ્ય સરસ્વતી, ત્રિકુટી જોટ મિલાઈ;
 શૂન્ય શીખરપર અકકર જાણુ, અનહદ તાન બજાઈ. પરમપ્રા ૪
 અનન્ત જ્યોતિકા દરિયામે, અનહદ નાહ હુપાયા;
 અહ્યાકી કુદત સખ જાની, હું તું લેહ હકાયા. પરમપ્રા ૫
 પિવડે સો બ્રહ્માદવિષે હૈ, અગમરૂપ પરખાયા;
 નામરૂપવૃત્તિમેં મર કર, મરજીવા હો જાયા. પરમપ્રા ૬
 અમરપનાકા હુઆ રજીહર, રહ્યા ન જગમેં ધાન્ડ;
 દુનિયાદારી બૂલ ગણુ સખ, આનન્દમેં મસ્તાના. પરમપ્રા ૭
 હુન પુતલી પાર લેનકું, જા કર અધિ સમાઈ;
 જ્યોતિ જ્યોતિ મિલી તબ ઉસકી, પાર ન જાની લાઈ. પરમપ્રા ૮
 અનુભવી અનુભવકું જાને, રસિયા રસકું જાને;
 બુદ્ધિસાગર અલખ નિરંજન, મસ્તયોગી પરમાને. પરમપ્રા ૯
 મં. ૧૬૭૨ કાનુન સુદિ ૧૪ તિલપુર.

ત્રીર સંવત્ ૨૪૪૩ કાલ્પન શુક્રપક્ષે દ્વાદશીને દિવસે શ્રી શંખેશ્વરતીર્થે રચેલ

શ્રી શંખેશ્વર જિન સ્તવન.

પાસ સંખેશ્વરા લેટીઆ ભાવથી, જ્યોતિથી જ્યોત કિતમાં જગાવી;
આજ આનંદ આત્માવિષે બહુ થયો, મન્મથીભાવની ઘેન આવી.

પાસ૦ ૧

અસ્તિ નાસ્તિપણે સર્વ પ્રહ્લાડમાં, વ્યાપીને તું રહ્યો વિશ્વસ્વામી,
સર્વદેવો અને દેવીઓ તુજવિષે, નામ તહારાં ઘણાં જગ અનામી

પાસ૦ ૨

તન્મથીભાવથી એકતા લીનતા, સુજવિષે તું રહ્યો તુજવિષે હું;
ઐક્યતાને નહીં લેહની કલ્પના, નિર્વિકલ્પે નહીં તું દિસે હું;

પાસ૦ ૩

કોટિ ભવ કોટિ વર્ષો લગી સ્તવ કરે, પાર તારો નહીં પાસ આવે;
ઉન્મનીભાવ તહારો થતાં યોગીઓ, પાર્શ્વરૂપે બની પાર લાવે.

પાસ૦ ૪

દૃશ્ય અદૃશ્યમાં બાહ્ય અન્તર સ્તવું, પ્રહ્લાસાવે પ્રભુ પાસ લેહું;
સર્વ યોગો તુંહિ સર્વ ભાવે તુંહિ, લક્ષિતા તાનમાં કો ન છેહું.

પાસ૦ ૫

સર્વ સ્વાર્પણ કર્યું સર્વ તહારું ગ્રહું, મહારું તહારું રહું નહિ જરાયે;
સર્વકારકમથી પ્રહ્લાવ્યાપક વિભુ, આત્મમાં આત્મરૂપે સમાયે.

પાસ૦ ૬

અનુભવે અનુભવી આત્મપ્રત્યક્ષથી, પૂર્ણ આનંદ રસથી છવાઈ;
બુદ્ધિસાગર પ્રભુ પાસ પ્રેમે મળ્યા, મેળ આનંદ અનહદ વધાઈ.

પાસ૦ ૭

ૐ શાન્તિ: શાન્તિ: શાન્તિ:

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વ પ્રભુજી, લગ્ની લગ્ની વંદુ ભાવે રે;
 પુરિસાદાની પુર્યોત્તમ વિષુ, દેજે દુઃખ સહુ ભાવે રે. શ્રીં ૧
 ગાશું તે સહુ ભણે પ્રભુજી, તુજ વિષુ અન્ય ન ઈચ્છું રે;
 સર્વ ચમત્કાર ધારકે વિભુજી, અનુભવથી મન પ્રીચ્છું રે. શ્રીં ૨
 તુજ શુભ ગાઉ તુજ શુભ ધ્યાઉ, બીજું મનમાં ન લાઉ રે;
 સાચી ભક્તિ શકિતને જેએ, સ્વાર્પણ કરીને આહું રે. શ્રીં ૩
 શરણાગત ઉદારક સાહેબ, અરજી મુજ અવધારે રે;
 સંસાર સાગર દુઃખથી ભરિયો, તેથી હવે મટ તારો રે. શ્રીં ૪
 આશરો તારો છે એક મહારે, ચઢતો જટ મુજ બહારે રે;
 બુદ્ધિસાગર સાચી શ્રદ્ધા, ભડતવત્સલ તુંહિ તારે રે. શ્રીં ૫

મુ. શંખેશ્વર. સં. ૧૯૭૩ શ. સુ. ૧૪.

ૐ શાન્તિઃ રે

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

આબ્યો પ્રભુ પાસે રે, આનન્દ ઉદ્ધાસે રે;
 પાર્શ્વ પ્રભુ તારને હે જી.
 શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વ પ્રભુ મુખકાર. આબ્યોં
 લગ્ની લગ્ની વંદુ પ્રેમથી, નમન કરું કરજોડ;
 દેવો ને સહુ દેવીઓ, કરે ન તુજથી હોડ;
 તુજ વધુ કોઈ ન સાચું રે, તુજ લગ્નીએ ભાશું રે.
 પાર્શ્વં શ્રી શંખેશ્વર. ૧
 તુજ લગ્ની લાગી પ્રભુ, શું ભણે તે અન્ય;
 ભણ્યા આગળ શું ? કહું, ધન્ય પ્રભુ તુંહિ ધન્ય.
 તુજ રહેણીથી રીઝું રે, જોવું ન બાદી બીજું રે. પાર્શ્વં
 રહેતો હવે સદાય હજારાહમૂર, દેખાઓ સહુ આતમમાં-
 તુજ નર. પાર્શ્વં આબ્યો. ૨

તન્મયભાવે તું મળે, એવો નિશ્ચય ખાસ,
 અનુભવ ભક્તિએ ભણ્યો, રાખી મન વિશ્વાસ.
 બોલ વડું શું કાઢા રે, મુજ રાખો સહુ માઝા રે;
 ભક્તિ ત્યાં શાની માગણીય.
 રંગાર્યુ રાગે દિલડું ચાહે પ્રભુ પાસ.
 બુદ્ધિસાગર તન્મયપણે વિશ્વાસ.

પાર્શ્વે ૦ આખ્યો ૩

ૐ શાન્તિ: ૩

જિનેશ્વર મેઘ-પ્રતિ ભવ્ય જીવરૂપ ચાતકની વિશ્વસિ.

બહાલા વર્ષેરે અમપર કરૂણા ધારી,
 જેવો તેવો પણુ ત્હારો ગણીને, અંતરમાં અરજી સ્વીકારી; બહાલા ૧
 દીન દયાળુ ધર્મ ધુરંધર, તાપ નિવારક ત્રાતા;
 મહેર કરીને મોટી નજરે, આપો નિર્ભય સાતા. બહાલા ૧
 સર્વોત્તમ જે જે દાતારો, તે પણુ યાચક ત્હારા;
 આવી મોટાઈ પાંખીને, કર સંકેત ન પ્યારા. બહાલા ૨
 ગાજવીજ મોટાઈ ચોત્રીસ, અતિશય રૂપે જગમાં;
 દાન મહત્તા સર્વ પ્રાણીના, બ્યાપી છે રંગોરગમાં. બહાલા ૩
 તાપે તપીયા બહુ અકળાયા, તાપ હવે ન સહાતો;
 વાટ જોઈને બેઠા ત્હારી, કંઈ તું મોંઘા થાતો. બહાલા ૪
 કલિકાળમાં સર્વ સરીખો, થા નહીં તું જગ રાજ;
 ભેદ ભાવ રાખ્યા વણુ વર્ષે, એવી છે તુજ માઝા. બહાલા ૫
 ગઢગઢે ગાજે ભવ્ય મયુરો, નાચે હર્ષોદ્ધાસે;
 હૃદય સરોવર છલકાઈ જઈ, સ્વરૂ શોભાથી વિકાસે. બહાલા ૬
 ચમકચમક ઉપયોગની ધારા, વિજળી ચઢે દિશ ચમકે;
 શાંતિ વાયુ સરસરસરકે, ધન પ્રતિ છંદે ધમકે. બહાલા ૭
 આત્માડસંખ્ય પ્રદેશક્ષેત્રે, ધર્મબીજ જન વાવે;
 જ્ઞાનમૂર્તિ કિરણોના તાપે, અંકુર વૃદ્ધિ સુડાવે. બહાલા ૮

ધરે કરીને પંચમ પ્રભુજી, વરસો મરમર ધારે,
મુદિસાગર ભવ્ય આતકની, ચંદ્રો બેલા બહારે. બહારો ૬

મહાવીરનો જાપ.

પ્રભુ પ્રતિમા પૂજને પાસહ કરીએરે-એ 'સગ.

અરિહંત મહાવીર નામં ભજનરહ લાગીરે,
મહાવીર વીર વીર વિભુ દિલમાં વસ્યો;
પ્રભુતા તાને થયો મસ્તાનો શાગીરે,
આતમના રંગે રે અનુભવ ઉલ્લસ્યો.
મોહની જ્ઞાન્તિરે સહુ ફરે ખંસો,
મહાવીર ગ્રેમમય તણો ચંદિયો નયો,
આનંદનો સાગર દિલમાં ઉલ્લસ્યો.
વીર જાપને જપતાં પાપ અનંતાંરે,
ટળતાંરે કષ્ટમાં પ્રભુ તન્મય થતાં;
વીર વીર જપતાં ઘડાને ગ્રેમરે,
વિસરાતાં મતદર્શનનાં સહુ મતાં.
મુખમાં દુઃખમાં ખાતાં પીતાં ફરતાંરે,
શ્વાસના તારે રે વીર વિભુ રમરે,
આત્મમહાવીર દિલ માંહિ પ્રગટાવીરે,
પ્રલયગુફા મહેલે રે દર્શનને કરે.
આંખો વિનવું તમને સાચા શગેરે,
મહાવીર દેવ વિનારે અન્ય ન દેખયો;
મનહા વિનવું તુજને વિનય વિવેકરે,
મહાવીર રે વણુ જીભું નહીં લેખંયો.
મારા કાનો તુજ નામોને ચરિત્રારે,
સાંભળીને સફલપલ્લુ પામો સંહી;
જમલડી મુજ વીર વીર શુભ ગાંધારે,

મહાવીરો ૧

મહાવીરો ૨

મહાવીરો ૩

મહાવીર વણુ ખીળું રે હું ઈચ્છું નહીં.
 ખ્યારા તહારા વણુ ખીળું ન ખ્યારુંરે,
 બહાલારે તુજ રસનો રસિયો થયો;
 દુનિયાના જડ આનંદ રસ નહિ રૂપ્યારે,
 મિથ્યા રે મોહ હવે દૂરે ગયો.
 નિશ્ચયથી બહાલા નહીં જડનો સંગીરે,
 તહારીરે સંગે અનુભવ એ થયો;
 તહારું નામ લજતાં તહારી યાદી રે,
 કાણુ કાણુમાં આવેરે અનુભવ એ લલો.
 તહારા વણુ જડની યાદી શા ખપનીરે,
 સુરતાને સાંધીરે તારી સાથમાં;
 તુજ પ્રેમે મસ્તાનો વીર જપંતોરે,
 તુજનેરે લીધા અનુભવ બાથમાં.
 વીર વીર લજતાં મનની વૃત્તિયોરે,
 પ્રેમે રે મહાવીરરૂપમયી બની;
 બાહિર અંતર ઉંચે નીચે તિરછારે,
 મહાવીરરે દેખાતા ત્રિભુવન ધણી.
 વીર વીર મહાવીરજી એં છે સાચારે,
 કાચારે કાણિક પદાર્થો જાણવા;
 મનમાન્યું ત્યાં ખીજનો શો લાગોરે,
 જાગ્યો રે અંતરમાં પ્રભુ મહાણુવા.
 દુનિયાની દૃષ્ટિએ ગાંડો બનીયોરે,
 આનંદ રે તેમાં મુજને આવિયો;
 પ્રભુ તુજ દૃષ્ટિએ અંતરમાં ડાહ્યોરે,
 મુંઝું રે હવે નહીં કોથી લમાવિયો.
 દા વાચ્યા વણુ ધાયલ કો નહીં થાતુંરે,
 ધાયલ રે લજતો તહારા નામને;

મહાવીર૦ ૪

મહાવીર૦ ૫

મહાવીર૦ ૬

મહાવીર૦ ૭

મહાવીર૦ ૮

મહાવીર૦ ૯

મહાવીર૦ ૧૦

સર્વ નામમાં મહાવીર નામ છે મોહુરે,
લક્ષ્મીને પામે તુજ વિશ્રામને.	મહાવીર ૧૧
મહાવીર ત્હારું નામ લખું ને રીઝુરે,
ખીલુંરે નહીં કર્મોદય આવતાં;	
દેવા કરતાં સહેવું યજ્ઞ મજાનો રે,
દેહાધ્યાસ ભૂલીરે પ્રભુમય થાવતાં.	મહાવીર ૧૨
આત્મ મહાવીર ભજતાં ભગવંત યાચુરે,
આપોઆપ લેટે ભજવાનું નહીં;	
ભુદિસાગર ભવતાં શિવ સુખદારે,
આબોરે મુક્તિ અનુભવ ઘટ સહી.	મહાવીર ૧૩

મહાવીર શરણુ.

(પ્રભુ પ્રતિમા પૂજને-એ રાગઃ)

અવિહંત મહાવીર શરણુ તમારું સ્વીકારુંરે,
થાવાનું થાજેરે તુજ રંગે રહો;	
સર્વથોગ પ્રવૃત્તિએ તુજ સેવારે,
થાશે રે નિધાને ઘટમાં લલો.	
ત્હારી રે કૃપાએ આગળ વલો;	
પૂરે રે વિશ્વાસી તારે થયો,	
અંતરમાં આવીને ત્હે અનુભવ કલો.	
લાખે લાકડાંથી પણ પડું નહીં ખાંડોરે,	
વિખોરે ભયથી પાછો નહીં જશું;	
જડની ઝલિયો તુજ પર સદુ વાડરે,	
અમૃતરે સ્વાદી કેરો ચીદ મનું.	ધ્યાનનું ૧
કર્મ શુભા શુભ ઉદયો ને ને આવેરે,	
ત્યારે મન મારું તુજમાંથી રહે;	
જન સન્મુખ નહિ મનને ક્યારે દરોરે,	
મનડુરે ત્હારી કૃપાએ વલો.	ધ્યાનનું ૨

કરવું હોય તે કર આતમ તુજ સોંખ્યોરે,
થાશેરે જે જે હવે તે તાહરું;
મારું જે જે તે સહુ તાહરું કીધુંરે,
દુનિયામાં કેા ન રહું હવે માહરું.

થાવાનું ૦ ૩

થશે હવે શું ? થાય ન તેની ચિંતારે,
મારે તો તુજમાં એકપણે થવું;
કરવું હોય તે કરજે વા નહીં કરજેરે,
કથવાનું નહીંરે ખીલું શું ? કવું.

થાવાનું ૦ ૪

કરે કરાવે તે તું હું નહીં ખીલોરે,
દિલમાંરે પ્રેરણા સર્વે તું કરે;
પૂતલીપેઠે મુજને તુજ નચાવેરે,
કર્તારે લોકતા મન નહિ તું ખરે.

થાવાનું ૦ ૫

તુજમાં લખીને નામરૂપ જે જૂદારે,
તેનારે મમતા ભૂલ્યો તુજ મળે;
તુજ આજ્ઞા એજ ઇચ્છા મેં દિલ માનીરે,
તેથી રે ઘટમાં જ્યોતિ અળહજે.

થાવાનું ૦ ૬

વીતરાગ તું પૂર્ણબ્રહ્મ જયકારીરે,
રાગને દ્વેષ રહિત તું જગજયો;
પરમેશ્વર પરમાતમ અનંત જ્યોતિરે,
અકલકલા તહારી હું સમજી ગયો.

થાવાનું ૦ ૭

તહારી આજ્ઞાએ પૃથ્વીને પાણીરે,
વાયુરે અગ્નિ નલ વર્તે સદા;
તુજ આજ્ઞાએ રવિ શશી સાગર વર્તેરે,
ચાલુંરે હું તુજ આજ્ઞાએ મુદા.

થાવાનું ૦ ૮

તુજ આજ્ઞાએ જીવવું મરવું મુકિત રે,
તુજમાંરે સુરતા ધરવી મોક્ષ છે;
તુજ અનુલવ વણ શાસ્ત્રો લણતાં ગણતાંરે,
વાદને વિવાદેરે મોક્ષ પરાક્ષ છે.

થાવાનું ૦ ૯

તુજમાં રસ લાગ્યાથી મૃત્યુ ન લાસેરે,
 બચતીરે વૃત્તિયો ફરે થતી;
 તહારું રાજ્ય ત્યાં બીજાં બૃહાં રાજ્યોરે,
 આરે તો તહારા રાજ્યની છે ગતિ. યાવાનું ૧૦
 જગનું રાજ્ય તજે તે જગનો રામરે,
 બંધાતો નહીં રે જગમાં જે કદી;
 પરવશતા તે દુઃખ જ મન આસક્તિરે,
 આત્મ વશે રહેવું સુખ છે તે હૃદિ. યાવાનું ૧૧
 જીવન મરણમાં રાગ ન દ્રેષ્ય મહારેરે,
 મરવુંરે જીવવું તુજ અર્થે રહું;
 હુનિયા પાછળ હું તુજ આગળ આબ્યોરે,
 મનનુરે માનુંં મિથ્યા ચૈ ગયું. યાવાનું ૧૨
 અનેક ભવ સંસ્કારે તુજને પામ્યોરે,
 મનનારે જગ પડછાયા ટળી ગયા;
 મન્યા પડી શી ? માળાને શા આળારે,
 પ્રત્યક્ષે મળતાં સંશય નહીં રહ્યા. યાવાનું ૧૩
 પંચમ આરે ભક્તિથી તું મળતોરે,
 શ્રદ્ધાને પ્રેમરે પ્રભુ તું પાસ છે;
 પુદ્ધિસાગર મહાવીર પ્રભુજી મળિયારે,
 તહારે પૂર્ણાનંદ પ્રકાશ છે. યાવાનું ૧૪

મહાવીર ! ! ! કોઈક તુજને લાણે.

રાગ આશાવારી.

મહાવીર ! કોઈક તુજને ભણે, મહાવીર નામને જપના લાણે;
 વિરલ કોઈ પિછાને. મહાવીર ૦
 મહાવીર ભણંતું સહુ ભણ્યું, સમજે તે દિલ માને;
 મહાવીર જ્ઞાન વિના નહીં મુક્તિ, જ્ઞાની દરે તે કોણે. મહાવીર ૦ ૧

સેંકડો જાણે પણ કોઈ પામે, રહે શુદ્ધાતમ ધ્યાને;
 સંગ છતાં નિઃસંગી રહેતો, આતમરૂપના તાને. મહાવીર ૨
 શુદ્ધાતમ મહાવીર પ્રમાણે, ઘટમાં નવનિધિ આણે;
 બુદ્ધિસાગર બ્રહ્મમહાવીર, પૂણીનન્દને માણે. મહાવીર ૩

મહાવીર સ્તવનમ્.

સોડુણો અથવા હરિગીત.

પ્રભુ વીર જગના દેવ છો, આવ્યો પ્રભુ તુજ પાસમાં;
 શરણું કરી તુજને સમરૂં, જીવું હું તુજ વિશ્વાસમાં. પ્રભુ ૧
 મુજ પાછળે શત્રુ પડ્યા, સંસારમાં ભટકાવતા;
 તુજ ભજનમાં વિદ્યો કરે, વિષયો વિષે સપડાવતા. પ્રભુ ૨
 મન માંકડું ચંચલ ધાંતું, મોઢે ધમાધમ બહુ કરે;
 વશમાં ન આવે વાંકડું, વીત્યું સકલ જાણો ખરે. પ્રભુ ૩
 મહાવીર પ્રાણાધાર છો, ઉદ્ધારશો મુજને વિલો;
 મુજ દોષ સહામું નહીં જીવો, દોષો સકલ ટાળો પ્રલો. પ્રભુ ૪
 પારબ્ધ વેદું સમપણે, તુજ ધ્યાન મનમાંડી રહે;
 કરૂણા કરો મુજપર પ્રભુ, આતમ આનંદે ગહગહે. પ્રભુ ૫
 ઉપયોગથી ધર્મે રહું, એવું પ્રલો બળ આપશો;
 બુદ્ધચન્દ્રિય વંદું પૂજીશું, મહાવીરપદમાં થાપશો. પ્રભુ ૬

પ્રલો !!! મુજ કરૂણા કરીને તારો.

સોરઠ. વા આશાવરી.

પ્રલો મુજ કરૂણા કરીને તારો, ભવસાગરમાં નાવ ડુબતું;
 પેલે પાર ઉતારો. પ્રભુ
 અંધારામાં અથડાતો બહુ, સત્ય પ્રકાશ પ્રચારો;
 મુજ દોષો અપરાધો અગણિત, ગ્રેરો સત્ય વિચારો. પ્રભુ ૧

મુજમાં જ્ઞાન ન ભક્તશુભો નહીં, લેય ન ધર્માચારો;
 ધર્મીપણનો રાંગ ધણેરો, મનમાં કષાય વિકારો. પ્રશ્ન ૨
 ધર્મ પંચ મન મોઢે ખુંજ્યો, એજે ગયો જન્મારો;
 અજ્ઞાને આયડિયો જ્યાં ત્યાં, દવે તો કર્યો ઉદારો. પ્રશ્ન ૩
 ઉગરવાનો એકે ન આરો, એકે પ્રભુ તું આપારો;
 સ્હાય કરીને વેજે ઉગારો, મુજ આતમને સુપારો. પ્રશ્ન ૪
 કરૂણવંત પરમશુદ્ધ ઈશ્વર, તું છે તારણદારો;
 બુદ્ધિસાગર પ્રલમ્ભ મહાવીર, પરમેશ્વર દિલ પ્યારો. પ્રશ્ન ૫

મહાવીર શરણુ કર્યું એકે ત્હારું.

આરાવરી.

મહાવીર ! શરણુ કર્યું એકે ત્હારું, લવ લાવાનજ ભળતો ઉગારો;
 પલ પલ તુજ સંભારું. મહાવીર ૦
 રાગને રોષ અજ્ઞાનથી જગમાં, જીવવું લાગ્યું અકારું;
 દર્શન જ્ઞાન આરિત્રતું જીવન, લાગ્યું પ્યારમાં પ્યારું. મહાવીર ૦ ૧
 વિષયોતણા રસ વિષસમ ભણ્યા, જીવન એવું નકારું;
 આતમ આનંદ અમૃતરસથી, જીવવું સહજ છે સારું. મહાવીર ૦ ૨
 ઉદયિકભાવે પરિણમવું નહીં, ઉપયોગે નિર્ધાર્યું;
 ક્ષયોપશમ ઉપશમને ક્ષાયિક, -લાવમાં જીવન વાળ્યું. મહાવીર ૦ ૩
 મનવાણી પુદ્ગલ જડજગમાં, માન્યું ન મ્હારું ત્હારું;
 તુજ મુજ આતમરૂપ છે એકજ, પલ પલ દિલમાં ધારું. મહાવીર ૦ ૪
 કર્મ શુભાશુભ ઉદયમાં સમતા, -ધારી જીવન ગાળું;
 બુદ્ધિસાગર મહાવીર પ્રભુ તુજ, વાટમાં વેગે ચાલું. મહાવીર ૦ ૫

મહાવીર પ્રેમ.

નિશાની કહા બતાવું રે. ગારી રાગ.

પ્રભુ મહાવીર તું પ્યારોરે, જગજીવન જગદેવ. પ્રભુ.
 હરિહર બ્રહ્માનો પ્રભુરે, તું હિ રામ રહિમાન;
 અક્ષા અર્ધ જિન બુદ્ધારે, બુદ્ધ વિભુ લગવાન. પ્રભુ ૧
 નામ અનંતાં તાહ્યારે, મુખથી કથ્યાં નહિ જાય;
 નામ લિખ શુદ્ધાતમારે, પરમબ્રહ્મ સદાય. પ્રભુ ૨
 અનંત લક્ષણે લક્ષ્યારે, અલખ અવાચ્ય સુહાય;
 આતમ સત્તા વ્યક્તિએરે, મહાવીર દિલ પ્રગટાય. પ્રભુ ૩
 પરમબ્રહ્મ પરમાતમારે, પરમેશ્વર આધાર;
 બુદ્ધિસાગર ભેટિયારે, આનંદ અપરંપાર. પ્રભુ ૪

પ્રભુ મહને કોટિ ઉપાયે ઉગારો.

આશાવર્તી.

પ્રભુ મહને કોટિ ઉપાયે ઉગારો, લખું ઉપદેશું બુદ્ધ હન્ટરો;
 અવગુણ દોષ અપારો.....પ્રમુ.
 બાલક ઉન્મત્ત જેવાં બનીને, કંઈ હું જે જે લવારો;
 સત્ય જાક સહુ જાણે પ્રભો તું, શુદ્ધ કરીને ઉદારો. પ્રભુ ૧
 એક પલકમાં તેડેં ઉદાર્યા, મુજ સરીખા હન્ટરો;
 મુજ દોષો સારું નહીં જોયો, દ્રવ્ય દયા કરી તારો. પ્રભુ ૨
 ગાંઠો ઘેટો પલુ લક્ષ્મી હું તારો, તું છે પ્રાણથી પ્યારો;
 અલખ અકલ તુરને ન લખું હું, તેમાં નહીં દોષ મારો પ્રભુ ૩
 તુજ સ્મરતાં યતન કરતાં, પ્રગટિ દોષ વિહારો;
 સમગ્રથી નમણો હારે ત્યાં, કર્યો ન્યાયવિચારો. પ્રભુ ૪
 અસાની હું નહું તેમાં, બુદ્ધને હેતુ મુદ્ધારો;
 તુજ શરણે આશ્વા પડી મારો. તુજ ચિર છે સદા મારો પ્રભુ ૫

તારો હોય ને જાણી જશે, હું જાણુ છું જાણે;
 તારો ઉગારો નગારો આજે, રોજ દરે મું ખાણે. પ્રભુ ૧
 જેવી જુદી નેવી રીતે, જશે હું મહાદેવ તારો;
 જુદિસાગર બહારે જાયો, અરુદ ઉપર સ્તરીરો. પ્રભુ ૩

પ્રભુ મહાવીર.

જ.વામાં મનદં પ્રાપ્ત રે જીવીને જો તું. એ સમ

પ્રભુ મહાવીર જમ આધારે, પ્યારામાં પ્યારા;
 મુજ છવનિગે જલસારે, જગતસુ દારા. ૫
 પ્રભુ તારે ઘરજે જાઓ, મુજ અંતરમાં તું જાઓ;
 તુજપે હું રજાએ. પ્યારામાં ૧
 તુજ આતમપ્રીતિ જાળી, તુજમાંદિ લગની લાગી;
 શુદ્ધાતમશંખનો રાગીર. પ્યારામાં ૨
 અંજળ ગયો તુજ દેખી, માયાની પ્રીત ઉવેખી;
 તુજ પરમપ્રભુતા પેખીર. પ્યારામાં ૩
 તુજ સ્વરૂપમય પે પ્યારું, પૂરીમહિને ગાવું;
 તુજવણુ બીજું નહિ મહાવર. પ્યારામાં ૪
 ચિદાનંદરસ રસિયો, અંતરમાં વ્યક્ત ઉલસિયો;
 જુદિસાગર દિલ વસિયોર. પ્યારામાં ૫

પ્રભુમહાવીરની દીવાળી સ્તવન.

ચેતનજી ચેતો હૈર્ષતા દુનિયામાં તહારે એ રાગ.

પરમેશ્વરમહાવીર તહારી છે સત્ય દિવાળી;
 દેખી પ્રગટી આતમમાંદિ લાલીર. પરમેશ્વર ૧
 જ્ઞાનને હર્ષનચારિત્રશુદ્ધિ, અનંત અનંત ઉજવાળી;
 પરમાતમ પરબ્રહ્મ સનૂસ, શક્તિ અનંત અજવાળીર. પરમેશ્વર ૨

મહાવીર પ્રેમ.

નિશાની કહા બતાવું રે. ગોરી રાગ.

પ્રભુ મહાવીર તું પ્યારોરે, જગજીવન જગદેવ. પ્રભુ.
 હરિહર પ્રદાનો પ્રભુરે, તું હિ રામ રહિ માન;
 અદ્વા અર્હ જિન ખુદારે, ખુદ વિભુ લગવાન. પ્રભુ ૧
 નામ અનંતાં તાહ્યારે, મુખથી કથ્યાં નહિ જાય;
 નામ લિખ શુદ્ધાતમારે, પરમપ્રદ સદાય. પ્રભુ ૨
 અનંત લક્ષણે લક્ષતાંરે, અલખ અવાચ્ય સુહાય;
 આતમ સંતો વ્યક્તિએરે, મહાવીર દિલ પ્રગટાય. પ્રભુ ૩
 પરમપ્રદ પરમાતમારે, પરમેશ્વર આધાર;
 ખુદ્ધિસાગર લેટિયારે, આનંદ અપરંપાર. પ્રભુ ૪

પ્રભુ મહને કોટિ ઉપાયે ઉગારો.

આશાવરી.

પ્રભુ મહને કોટિ ઉપાયે ઉગારો, લખું ઉપદેશું ખૂલ હજારો;
 અવગુણ દોષ અપારો.....પ્રભુ.
 બાલક ઉન્મત્ત જેવો બનીને, કંઈ હું જે જે લવારો;
 સત્ય જડ સહુ જાણે પ્રભો તું, શુદ્ધ કરીને ઉદારો. પ્રભુ ૧
 એક પલકમાં તહે ઉદાર્યા, મુજ સરીખા હજારો;
 મુજ દોષો સામું નહીં જોશો, ફક્ત દયા કરી તારો. પ્રભુ ૨
 ગાંઠો થેથો પલુ લક્ષા હું તારો, તું છે પ્રાણથી પ્યારો;
 અલખ અકલ તુજને ન લખું હું, તેમાં નહીં દોષ મારો પ્રભુ ૩
 તુજ સ્મરતાં યત્ન કરતાં, પ્રગટે દોષ વિકારો;
 સુખબાધી નખણો હારે ત્યાં, કરશે ન્યાયવિચારો. પ્રભુ ૪
 અજાની હું મૂઝું તેમાં, ભૂલનો હેતુ મુધારો;
 હજાર શરણે આવ્યા પડી મારો. તુજ ચિર છે સહુ બારો. પ્રભુ ૫

તારા દામે ને જાની જુદે, હું અજાન હું જાણે; પ્રશ્ન ૧
 તારા ઉગારા નુશારા આપણે, રોજ દરે મું ખાણે. પ્રશ્ન ૨
 જેની જુદિ નેવી દોને, મંથો હું બહારે જાણે; પ્રશ્ન ૩
 જુદિસાગર બહારે આણે, અજાન ઉપરે રહીશ, રા પ્રશ્ન ૪

પ્રશ્ન મહાવીર.

મ.રામાં બનકું ધાણું રે જાણીને એ તું. એ રામ

પ્રશ્ન મહાવીર જગ આપાસરે, આરામ આરા; પ્રશ્નમાં ૧
 મુજ છવનએ જાણાસરે, જગજગત દાસ ॥
 પ્રશ્ન તારે હરણે જાણે, મુજ અંતરમાં તું જાણે; પ્રશ્નમાં ૨
 તુજરૂપે હું રંગાયેરે. પ્રશ્નમાં ૩
 તુજ આતમપ્રીતિ જાણી, તુજમાંહિ લગની લાગી; પ્રશ્નમાં ૪
 શુદ્ધાતમરંજનો રાગીરે. પ્રશ્નમાં ૫
 એજાઇ ગયો તુજ દેખી, માયાની પ્રીત ઉવેખી; પ્રશ્નમાં ૬
 તુજ પરમપ્રજ્ઞતા પેખીરે. પ્રશ્નમાં ૭
 તુજ સ્વરૂપમય યે પ્યાવું, પૂરીમજ્જિએ ગાવું; પ્રશ્નમાં ૮
 તુજવણ બીજું નહિ રહાવુરે. પ્રશ્નમાં ૯
 ચિદાનંદરસ રસિયો, અંતરમાં વ્યક્ત ઉત્સિયો; પ્રશ્નમાં ૧૦
 જુદિસાગર દિલ વસિયોરે. પ્રશ્નમાં ૧૧

પ્રશ્ન મહાવીરની હીવાળી સ્તવન.

ચિતનજી ચિતો ઠેઠના દુનિયામાં તહારું. એ રામ

પરમેશ્વરમહાવીર તારી છે સત્ય દિવાળી; પરમેશ્વર ૧
 દેખી પ્રગટી આતમમાંહિ લાલીરે. પરમેશ્વર ૨
 જ્ઞાનને ઇર્શનચારિત્રકદિ, અનંત અનંત ઉજવાળી; પરમેશ્વર ૩
 પરમાતમ પરબ્રહ્મ સનુશ, શક્તિ અનંત અજવાળીરે. પરમેશ્વર ૪

મહાવીર પ્રેમ.

નિશાની કહા ખતાવું રે. ગોરી રાગ.

પ્રભુ મહાવીર તું પ્યારોરે, જગજીવન જગદેવ. પ્રભુ.
 હરિહર પ્રદ્ધાનો પ્રભુરે, તું હિ રામ રહિ માન;
 અદ્વા અર્હ જિન ખુદારે, બુદ્ધ વિભુ લગવાન. પ્રભુ ૧
 નામ અનંતાં તાહ્યારે, મુખથી કથ્યાં નહિ જાય;
 નામ લિખ ગુદાતમારે, પરમપ્રદ્ધ સદાય. પ્રભુ ૨
 અનંત લક્ષણે લક્ષતાંરે, અલખ અવાચ્ય સુહાય;
 આતમ સત્તા વ્યક્તિએરે, મહાવીર દિલ પ્રગટાય. પ્રભુ ૩
 પરમપ્રદ્ધ પરમાતમારે, પરમેશ્વર આધાર;
 બુદ્ધિસાગર લેટિયારે, આનંદ અપરંપાર. પ્રભુ ૪

પ્રભુ મહને કોટિ ઉપાયે ઉગારો.

આશાવરી.

પ્રભુ મહને કોટિ ઉપાયે ઉગારો, લખું ઉપદેશું ભૂલ હનરો;
 અવગુણ દોષ અપારો.....પ્રભુ.
 બાલક ઉન્મત્ત જેવો બનીને, કરું હું જે જે લવારો;
 સત્ય જાક સહુ જાણે પ્રભો તું, શુદ્ધ કરીને ઉદારો. પ્રભુ ૧
 એક પલકમાં તહે ઉદાર્યા, મુજ સરીખા હનરો;
 મુજ દોષો સામું નહીં જોશો, ક્ષમા દયા કરી તારો. પ્રભુ ૨
 ગાંઠો ઘેલો પણ લક્ષા હું તારો, તું છે પ્રાણથી પ્યારો;
 અલખ અકલ તુમને ન લખું હું, તેમાં નહીં દોષ મારો પ્રભુ ૩
 તુમ સ્મરતાં યતન કરતાં, પ્રગટ દોષ વિદારો;
 સમજાથી નખણો દારો ત્યાં, કરશે ન્યાયવિચારો. પ્રભુ ૪
 અહાની હું ભૂલું તેમાં, ભૂલનો દેનુ મુધારો;
 તુજ શરણે આપ્યા પડી મારો. તુજ શિર છે સદુ મારો પ્રભુ ૫

નારો દર્શન મેં જાણી જુદો, હું જાણતું હું જાણે; પ્રજ્ઞ ૬
 નારો દર્શનો મુખારો આજરો, રોજ હવે છું જાણે. પ્રજ્ઞ ૭
 મંત્રી મુદિ મેંથી દીને, કયો હું જાણે; પ્રજ્ઞ ૮
 મુદિસાગર જાણે આજે, જાણે દરમં રુદિસાગર. પ્રજ્ઞ ૯

પ્રભુ મહાવીર.

મ.પામાં મનડું મારું રે જાણીને એ તું. એ રામ

પ્રભુ મહાવીર જન આપારો, આશામાં આશા; આશામાં ૧
 મુજ લવનજી જનપારો, જનપાર હારા ॥
 પ્રભુ તારો દરજો વ્યવેશ, મુજ અંતરમાં તું લાવ્યો; આશામાં ૨
 તુજરૂપે હું રંગાયોરે. આશામાં ૩
 તુજ આનમમીતિ જાણી, તુજમાંહિ લગની લાગી; આશામાં ૪
 શુદ્ધાતમરંજનો રાગીરે. આશામાં ૫
 એનાઇ ગયો તુજ રેખી, આપાની પ્રીત ઉવેખી; આશામાં ૬
 તુજ પરમપ્રભુતા પેખીરે. આશામાં ૭
 તુજ સ્વરૂપમય મેં આણું, પૂરીભક્તિએ આણું; આશામાં ૮
 તુજવણ બીજું નહિ શુભરે. આશામાં ૯
 સિદ્ધાનંદસ રસિયો, અંતરમાં વ્યક્ત ઉદેસિયો; આશામાં ૧૦
 બુદ્ધિસાગર દિલ વસિયોરે. આશામાં ૧૧

પ્રભુમહાવીરની દીવાળી સ્તવન.

ચેતનજી ચેતો કોઈના દુનિયામાં તહાર. એ રામ

પરમેશ્વરમહાવીર તહારી છે સત્ય દિવાળી; પરમેશ્વર ૧
 રેખી પ્રગટી આતમમાંહિ લાલીરે. પરમેશ્વર ૨
 જ્ઞાનને દર્શનચારિત્રજ્ઞદિ, અનંત અનંત ઉજવાળી; પરમેશ્વર ૩
 પરમાતમ પરબ્રહ્મ સનુસ, શક્તિ અનંત અજવાળીરે. પરમેશ્વર ૪

જન્મ મરણ આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ, તેથી રહિત જયકારી;
 શુદ્ધોપયોગે જોયું અંતરમાં, આનંદદીવાળી ભાળીરે. પરમેશ્વર૦
 ઐ હૌં અહં મહાવીર જપતાં, વીર બન્યો સુખકારી;
 બુદ્ધિસાગર તત્ત્વમસિ પ્રભુ, સોડહું સદા ઉપકારીરે. પરમેશ્વર૦

પ્રભુભક્તિ.

જીવસહા ઘાટ નવા શીદ ઘડે-એ રાગ.

પ્રભુ તુજ ભક્તિ એવી કરું, પ્રભુરૂપ થૈને પ્રભુને વરું.
 નિર્દોષી લઘુ બાળક પેઠે, શ્રદ્ધા પ્રીતિ ધરું;
 નામરૂપના મોહને મારી, પ્રભુમય જીવન વરું. પ્રભુ૦ ૧
 હિંસા જૂઠને ચોરી જારી, દુર્ગુણ દોષને હરું;
 પલ પલ ત્હારું સ્મરણ કરીને, કર્મયોગી થૈ કરું. પ્રભુ૦ ૨
 પલ પણ ત્હારું સ્મરણ ન થાતાં, અગ્નિથી જેમ બળું;
 જલ મીન પ્રીતિ કમલ ને રવિ જેમ, પ્રીતિએ ઘટ સ્મરું. પ્રભુ૦ ૩
 લજ્જા ભીતિ ખેદ વૈર ને, નિંદાદિક પરિહરું;
 તુજ માટે પ્રભુ જીવ્યું જાતું, ખીજે મનડું ન ધરું. પ્રભુ૦ ૪
 દુનિયા સઘળી ખીજે ત્હોયે, લેશ ન મનમાં કરું;
 તુજવણુ દુનિયા રીઝે ત્હોયે, મનમાં હર્ષ ન કરું. પ્રભુ૦ ૫
 મોહને મારી ખાખ ઉડાડી, ખાખી થૈને કરું;
 કામને મારી પ્રભુ તુજ ભાવે, કામિનીકાળે ન મરું. પ્રભુ૦ ૬
 સર્વ વિશ્વના જીવો સાથે, આતમ ભાવને ધરું;
 જ્યાં જ્યાં દૃષ્ટિ સ્મૃતિ ત્યાં ત્હારી, યાદી ધારી કરું. પ્રભુ૦ ૭
 જ્ઞાનાનન્દમયી આતમ પ્રભુ, તુજરૂપ પલ પલ સ્મરું;
 તુજમાં અર્પાઈ તુજરૂપે, થાવા સઘળું કરું. પ્રભુ૦ ૮
 માગણુ પેઠે કાંઈ ન માગું, અન્યને નહિ કરગરું;
 તુજવણુ સ્વર્ગાદિ નહીં ઇચ્છું, કલ્પું ન મનવું કરું. પ્રભુ૦ ૯
 તમો રજોગુણ ભક્તિથી આગળ, સાત્ત્વિકથી સંચરું;
 સાત્ત્વિકથી આગળની ભક્તિ, પરમકી તુજ વરું. પ્રભુ૦ ૧૦

- દેશ યેને મોહની સાથે, સન્મુખ યેને લઈ; પ્રભુ ૧૧
- આતમયોને દૂર નિવાસી, તુજરૂપે યે કરે.
- સર્વ સંગમાં નિઃસંગી યે, અશુભ વિચારો કરે; પ્રભુ ૧૨
- જગમાં શુભાશુભ વૃત્તિ ન ખાડે, સમગ્રાવે તુજ વડે.
- નિંદા સ્તુતિ ધ્રુવણ કરીને, ગ્રોહ કર્ય નહીં વડે; પ્રભુ ૧૩
- નભવત નિર્લેપી યે સધળે, પ્રગટયા દોષને કરે.
- ક્ષણ ક્ષણ આતમના ઉપયોગે, આપોઆપને સ્મરે; પ્રભુ ૧૪
- મનપર કાળૂ મૂઢી આહું, જહું નહીં ઉચ્ચરે.
- નિનદા દુર્જન દેવે નિદે, તેપર દેવ ન ધરે; પ્રભુ ૧૫
- જનેક દુઃખો સંકટ પડતાં, પાણું ન પગડું ભરે.
- લગની લાગી ધરણ કર્યું તુજ, તુજવણ ક્યાંયે ન કરે; પ્રભુ ૧૬
- ખમાય નહીં તુજ વિરહો જ્ઞાણ, પણ પણ જહું ટળવળું.
- તુજ સ્વરૂપ યે તુજને લાગું હું, લોકવાસના કરે; પ્રભુ ૧૭
- ક્ષણ ક્ષણ આતમ શુદ્ધિ કરવા, સધળું જીવન ધરે.
- પ્રભુમય વૃત્તિથી પ્રભુ સધળે, પ્રભુ પ્રભુ ઘટ સ્મરે; પ્રભુ ૧૮
- અન્યની સાક્ષીની નહીં ઇચ્છા, આતમ સાક્ષી કરે
- ધરપર શીર ન એવા ભાવે, તુજ ભક્તિએ ભળું; પ્રભુ ૧૯
- બાહ્યમાં મનને શૂન્ય કરીને, એકમેક યે મળું.
- નાત ન જાતિ લિંગ ન દેહી, કરે છતાં નહીં કરે; પ્રભુ ૨૦
- સ્વપ્નામાં પણ કામની વાસના, પ્રગટે તે સંહરે.
- જહોણે નહીં મુખની બુદ્ધિ, આતમમાં મુખ ખરે; પ્રભુ ૨૧
- એવા નિશ્ચયથી તુજ ભક્તિ, કરવા લગની ધરે.
- અનંત શુણ્ય પર્યાયી આતમ, ઉપયોગે નિજ સ્મરે; પ્રભુ ૨૨
- બુદ્ધિસાગર પ્રભુની ભક્તિ, કરતાં પ્રભુ યે કરે.

જન્મ મરણ આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ, તેથી રહિત જયકારી;
 શુદ્ધોપયોગે જોયું અંતરમાં, આનંદહીવાળી ભાળીરે. પરમેશ્વર૦
 ઐ હૌં અર્હુ મહાવીર જપતાં, વીર બન્યો સુખકારી;
 બુદ્ધિસાગર તત્ત્વમસિ પ્રભુ, સોડહું સદા ઉપકારીરે. પરમેશ્વર૦

પ્રભુભક્તિ.

અવસર ઘાટ નવા શીદ ઘડે-એ રાગ.

પ્રભુ તુજ ભક્તિ એવી કરું, પ્રભુરૂપ થૈને પ્રભુને વરું.
 નિર્દોષી લઘુ બાળક પેઠે, શ્રદ્ધા પ્રીતિ ધરું; પ્રભુ૦ ૧
 નામરૂપના મોહને મારી, પ્રભુમય જીવન વરું.
 હિંસા જૂઠને ચોરી જરી, દુર્ગુણ દોષને હરું; પ્રભુ૦ ૨
 પલ પલ ત્હારું સ્મરણ કરીને, કર્મયોગી થૈ કરું.
 પલ પલ ત્હારું સ્મરણ ન થાતાં, અગ્નિથી જેમ બળું;
 જલ મીન પ્રીતિ કમલ ને રવિ જેમ, પ્રીતિએ ઘટ સ્મરું. પ્રભુ૦ ૩
 લજ્જા ભીતિ ખેદ વૈર ને, નિંદાદિક પરિહરું;
 તુજ માટે પ્રભુ જીવ્યું જાતું, ખીજે મનડું ન ધરું. પ્રભુ૦ ૪
 દુનિયા સઘળી ખીજે ત્હોયે, લેશ ન મનમાં ડરું;
 તુજવણુ દુનિયા રીઝે ત્હોયે, મનમાં હર્ષ ન કરું. પ્રભુ૦ ૫
 મોહને મારી ખાખ ઉડાડી, ખાખી થૈને કરું;
 કામને મારી પ્રભુ તુજ લાવે, કામિનીકાળે ન મરું. પ્રભુ૦ ૬
 સર્વ વિશ્વના જીવો સાથે, આતમ ભાવને ધરું;
 જ્યાં જ્યાં દૃષ્ટિ સ્મૃતિ ત્યાં ત્હારી, યાદી ધારી કરું. પ્રભુ૦ ૭
 જ્ઞાનાનન્દમયી આતમ પ્રભુ, તુજરૂપ પલ પલ સ્મરું;
 તુજમાં અર્પાઈ તુજરૂપે, થાવા સઘળું કરું. પ્રભુ૦ ૮
 માગણુ પેઠે કાંઈ ન માગું, અન્યને નહિ કરગરું;
 તુજવણુ સ્વર્ગાદિ નહીં ઇચ્છું, કહ્યું ન મનડું કરું. પ્રભુ૦ ૯
 તમો રજોગુણ ભક્તિથી આગળ, સાત્ત્વિકથી સંચરું;
 સાત્ત્વિકથી આગળની ભક્તિ, પરત્રયકી તુજ વરું. પ્રભુ૦ ૧૦

- શ્રી યૈને મોહની સાથે, સન્મુખ યૈને લઈ; પ્રભુ ૧૧
- આતમયોને દૂર નિવારી, તુજરૂપે યૈ કરે.
- સર્વ સંગમાં નિઃસંગી યૈ, અશુભ વિચારો કરે; પ્રભુ ૧૨
- જગમાં શુભાશુભ વૃત્તિ ન ધારે, સમગ્રાણે તુજ વરે.
- નિંદા સ્તુતિ ઘવણ કરીને, ગ્રોહ હર્ષ નહીં વરે; પ્રભુ ૧૩
- નભવત નિલેખી યૈ સધળે, પ્રગટયા દોષને કરે.
- ક્ષણ ક્ષણ આતમના ઉપયોગે, આપોઆપને સ્મરે; પ્રભુ ૧૪
- મનપર કાળૂ મૂડી ચાલું, જહું નહીં ઉચ્ચરે.
- નિનક દુર્જન દેવે નિંદે, તેપર દેવ ન ધરે; પ્રભુ ૧૫
- અનેક દુઃખો સંકટ પડતાં, પાણું ન પગણું ભરે.
- લગની લાગી યરણ કર્યું તુજ, તુજવણ ક્યાંયે ન કરે; પ્રભુ ૧૬
- અમાય નહીં તુજ વિરહો બહાણ, પણ પણ બહુ ટળવણું.
- તુજ સ્વરૂપ યૈ તુજને ભણું હું, લોકવાસના કરે; પ્રભુ ૧૭
- ક્ષણ ક્ષણ આતમ શુદ્ધિ કરવા, સધળું જીવન ધરે.
- પ્રભુમય વૃત્તિથી પ્રભુ સધળે, પ્રભુ પ્રભુ ઘટ સ્મરે; પ્રભુ ૧૮
- અન્યની સાક્ષીની નહીં ઇચ્છા, આતમ સાક્ષી કરે
- ધડપર શીર ન એવા ભાવે, તુજ લક્ષિતએ ભણું; પ્રભુ ૧૯
- બાહ્યમાં મનને શૂન્ય કરીને, એકમેક યૈ મળું.
- નાત ન જાતિ લિંગ ન દેહી, કરે છતાં નહીં કરે; પ્રભુ ૨૦
- સ્વપ્નામાં પણ કામની વાસના, પ્રગટે તે સંહરે.
- જહોણે નહીં સુખની બુદ્ધિ, આતમમાં સુખ ખરે; પ્રભુ ૨૧
- એવા નિશ્ચયથી તુજ લક્ષિત, કરવા લગની ધરે.
- અનંત ગુણ પર્યાયી આતમ, ઉપયોગે નિજ સ્મરે; પ્રભુ ૨૨
- બુદ્ધિસાગર પ્રભુની લક્ષિત, કરતાં પ્રભુ યૈ કરે.

મોહસાથે યુદ્ધ.

જીવલણ ઘાટ નવા શીદ ધરે. એ રાગ.

પ્રભો !! તુજ સાથે પ્રીતિ કરું, મોહને મારી મુકિત વરૂં;
 કર્મ મહાશયતાનની સાથે, જ્ઞાને કુસ્તી કરું;
 મોહના સહુ ચોદાઓ મારી, નિર્ભય દેશે કરું. મોહને૦ પ્રભો ૧
 કામના સર્વ વિચારો ટાળું, કામવાસના હરું;
 નામરૂપનો મોહ ન ધારું, મોહી થૈ નહીં મરું. મોહને૦ પ્રભો ૨
 ક્રોધ માન માયા ને લોભનું, -મૂળ જડને સંહરું;
 આત્મ આપસ્વરૂપે જેલું, જડ મમતા પરિહરું. મોહને૦ પ્રભો ૩
 આત્મસ્વરૂપે રમણ કરીને, પ્રભુ ચારિત્રને ધરું;
 લઘુ બાળકની પેઠે સરલ થૈ, સત્યજીવન આદરું. મોહને૦ પ્રભો ૪
 રાગ રોષની સાથે લડીને, સમતાથી સંચરું;
 વૈર ન ધારું મારે તે પર, પવિત્ર આત્મ કરું. મોહને૦ પ્રભો ૫
 પ્રભુ તુજ માટે તાલાવેલી, લાગી દિલ તરફડું;
 મરણ જીવનની પેલી પારે, થૈ પ્રભુપદને વરું. મોહને૦ પ્રભો ૬
 તુજ વણુ પ્રભુ હું અન્ય ન ઇચ્છું, તુજપદ ઇચ્છું ખરું;
 પ્રભુરૂપ થાવા નિશ્ચય ધાર્યો, હવે ન મોહ મરું. મોહને૦ પ્રભો ૭
 મરણ વગેરે ભય દૂર કીધા, પ્રભો !! તુજ જીવન ધરું;
 જ્ઞાન સમાધિ સમતા ધારી, પ્રભુમય થૈને કરું. મોહને૦ પ્રભો ૮
 મન વચ કાયા નિર્મલ ધારું, પાપવિચાર ન કરું;
 મરું પણ અન્યનું જૂઠું ન ઇચ્છું. નિશ્ચયથી નહીં કરું. મોહને૦ પ્રભો ૯
 આત્મભાવે સર્વજીવોની, સાથે વર્તન ધરું;
 મમતા અહંતા ધરું ન કિંચિત્, સત્ય માર્ગ સંચરું.
 મોહને૦ પ્રભો ૧૦

પ્રાણ ભય તો ભય દહિં પણ, જહું નહીં આચરું;
 જહી પ્રતિષ્ઠા કીર્તિ ન ઇચ્છું, સાચામાં મન ધરું. મોહને૦ પ્રભો ૧૧
 શામ સ્વાર્થને માટે ન જીવું, દોષો દૂર કરું;
 દોષ જહને સંતાડું નહીં, નિર્દોષી મન ધરું. મોહને૦ પ્રભો ૧૨

તુંજ પદ પ્રાપ્તિ માટે જીવું, વિદ્યાનન્દ નિજ સ્મરું;
 મોહને મારીને આતમના, - જીવને કામે કરું. મોહને૦ પ્રશ્નો ૧૩
 અનંત દર્શન જ્ઞાન ચરણમય, - શુદ્ધાતમ પદ સ્મરું;
 મોહને માર્યા વણ નહીં જીવું, પાકો નિશ્ચય કરું. મોહને૦ પ્રશ્નો ૧૪
 પલપલ પ્રભુને દિલ સંભાળું, પ્રભુથી ન જાદો કરું;
 કર્મચોગી નિલેંપી જ્ઞાની, આંતર જીવન ધરું. મોહને૦ પ્રશ્નો ૧૫
 આપોઆપને સહાય કરો પ્રભુ !! અલખ અકલ પદ વરું;
 બુદ્ધિસાગર પ્રભુમય જીવન, - એમરોમદિલ બરું. મોહને૦ પ્રશ્નો ૧૬

પ્રભુમિલન.

(મહીયારીરે મહીનું મૃદ્ધ અતાવો એ શાગ)

પ્રભુ પ્યારરે સર્વ જગત આધારા, મારા દિલથી યાઓ ન ન્યારા;
 પ્રભુ ત્હારું દર્શન કરવુરે; આપોઆપ સ્વભાવે મજાવુરે;
 આવે મરણ ત્હોંચે નહીં કરવુરે, મોહ મારીને રેહી મરવુરે;
 મારા સ્વામીરે છે તમે બહાવામાં બહાવા, સર્વ વિચિત્ર તારણહારા.
 પ્રભુ ૧

તુંજ મજાતાં વચ્ચે મોહ આવંરે, લલચારી ધવું ફામલાવેરે;
 ભેર કરીને ફટે ફસાવેરે, બાજ ભૂલાવી ભરમાવેરે;
 મોહ શયતાનના અજબ ઘણા છે આજા, બાણી ચેતી મનું તને
 બહાવા પ્રભુ ૨

ઘણ મરણિયો મનમોહ મારરે, કામ ચોદાને પટ્ટી મંદારરે;
 વિદ્યાનન્દ સ્વરૂપ સભારરે, સોદહંતવ્યમસિ પ્યાન ધારરે;
 મોહ ઉપરે ચતુરમાવ ન ધાર, મોહરૂપને મળું નહીં પ્યાર. પ્રભુ ૩
 મન શુદ્ધ કરી તને મજાવુરે, પ્રભુ પટ્ટાં ન પાછા વજાવુરે,
 મારું ત્હારું ન જગમું કરવુરે, પ્રભુમાવ જીવું ઉત્તરવુરે;
 કાજ હંતજારે બહાવા મારી મરવું, કરો નિશ્ચય દિલથીમજાવું

સાત ભયથી હવે નહીં બીધુંરે, પ્રભુ તુજ સ્વભાવે જીવુંરે,
મારું મનહું થયું મરજીવુંરે, ચિદાનંદ અમૃતને પીવુંરે;
હવે જાહેરે ઠાઠ સભું નહીં ઠાલા, મોઢે કડું ન કાલાવાલા. પ્રભુ ૦૫

તુજ મળવા લાગી તાલાવેલીરે, મારી બુદ્ધિ જની બાણે થેલીરે,
મેંતો મોહમૈત્રીને હડસેલીરે, કામવૃત્તિને દૂર ઠેલીરે;
તુજ ધ્યાનેરે આતમ નૂર અપારા, પ્રભુ પ્રેમે થયા અમકારા. પ્રભુ ૦૬

ઘણાં સંકટ દુઃખથી મરવુંરે, કરી પ્રભુને પ્રેમે મળવુંરે,
હલાહલ વિષ પીને ઉગરવુંરે, એવા પ્રભુના મેળે ઉગરવુંરે;
મર્યા પહેલાંરે મરી જાવું મહારા બહાલા, ત્યારે મળે તું થાય ઉચિ-
ત્યારા. પ્રભુ ૦ ૭

શીર છેદીને રણમાં લડવુંરે, પ્રાણ પડે ન પાછા પડવુંરે;
શૂરા જનીને આગળ ચડવુંરે, પાછું વાળી ન જોવું ન રડવુંરે;
મરજીવોરે જન્યો દીનદયાળા, નક્કી પામીશ મંગલ માલા. પ્રભુ ૦ ૮

સમભાવથી જીવન ગાળુંરે, આપોઆપને જ્ઞાને ભાળુંરે,
મોહ મૈત્ર્યને જીતી ભગાડુંરે, ગણું જગમાં ન સાડું નકાડુંરે;
થયો નિશ્ચયરે લાગી લગન તુજ બહાલા, ખરી ભક્તિએ કોઈ ન
હાર્યા. પ્રભુ ૦ ૯

પટ્ટારક રૂપ તું પોતેરે, આપોઆપ મળે જ્યોતિ જ્યોતેરે,
આપોઆપને જ્ઞાને જોતેરે, જીવે આપોઆપ ઉદ્યોતેરે;
ઘડા પ્રીતિરે જ્ઞાન ધ્યાન ઝલકારા, શુદ્ધ ઉપયોગે પ્રભુ ભાખ્યા.
પ્રભુ ૦ ૧૦

મહાડું સર્વે તે તહાડું દીધુંરે, તહારા રૂપને લીધું દીધુંરે,
પ્રભુ પામીશ અમૃત પીધુંરે, પ્રભુ પ્રેમે કારંજ સિદ્ધધુંરે;
બુદ્ધિસાગરરે પામું મંગલમાલા, મારા બહાલાના થયા ઝળકારા
પ્રભુ ૦ ૧૧

પરમેશ્વરપ્રાર્થનાસ્તવન.

માયામાં મનડું મોહુરે. એ રાગ.

- પરમેશ્વર પ્રભુ છ પ્યારારે, બહાલામાં બહાલા;
 મુજ આતમ ઉદરનારારે, છો જગ આધાર.
 અર્પાઈ ગયો પ્રભુ તુજમાં, રોમેરોમે તું મુજમાં;
 તુજ ભાંખી છે મુજ મુજમાંરે. બહાલાં પરમેશ્વર ૧
- પ્રાંચે ઇન્દ્રિયો મહારી, તુજ સેવામાંહી ધારી;
 અલ્લેલા લેજે ઉગારીરે. બહાલાં પર ૨
- મન વાણી, ભક્તિભાટે, તુજ ભક્તિ ચિરને ઘાટે;
 ધારી છે મુક્તિ વાટેરે. બહાલાં પર ૩
- વિયોગ ન પલનો યાચો, પ્રેમે પરમટ પરખાચો;
 પ્રભુમય હવન મુજ યાચોરે. બહાલાં પર ૪
- હવું તુજ રૂપે થાવા, બીજા ન ઇચ્છું. હહાવા;
 છંડ્યા જડ મોહના દાવારે. બહાલાં પર ૫
- મન વાણી તતુના જનાવો, તુજ ભક્તિ ભાટે યાવો;
 આતમરૂપે પ્રગટાવોરે. બહાલાં પર ૬
- પ્રભુ ચિદાનંદ શુભધારી, આપોઆપ જ ગાઉં ભારી;
 બુદ્ધિસાગર બલિહારીરે. બહાલાં પર ૭

પ્રભુસહાયનીપ્રાર્થનાસ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

- પ્રભુ બેલા સ્થાયે આવોરે, મુજ દીનદયાલા;
 સેવકને જલ્દી ઉગારોરે, પરમેશ્વર બહાલા.
 મુજને મોહ શશ્વત મારે, દુઃખ દેતો લેય ન હારે;
 તુજ વશ નહીં રેઝાં ઉગારોરે. મુજ ૦ પ્રભુ ૧

- હડુંહું મોહની સાથે, કુસ્તીથી હાથોહાથે;
આવુંહું બાથબાથેરે. મુજબ પ્રભુ ૧
- પટ્ટીને મોહને પાડું, પાછો લેઈ આવે ધાડું;
લડવામાં સહુ દિન ગાળુંરે. મુજબ પ્રભુ ૩
- સંતાઈ મોહ સતાવે, ત્યાં બેર ન માઈ કાવે;
ભાગીને પાછો આવેરે. મુજબ પ્રભુ ૪
- તુજ રહાયે મોહને માઈ, નિશ્ચય એવો દિલ ધાઈ;
તનુ પાણી દિલ કયું તહાઈરે. મુજબ પ્રભુ ૫
- તુજ માટે તુજ અપાયો, તુજ જીવનમાં લય લાયો;
તુજ ઘડા પ્રીતિ જીવાયેરે. મુજબ પ્રભુ ૬
- અહીં !! અસંખ્ય આલો, અસંખ્યપ્રદેશે મુકાવો.
બુદ્ધિસાગર મુખદાવેરે. મુજબ પ્રભુ ૭

પ્રભુસહાયપ્રાર્થના.

(રાગ દિપરનો.)

- પ્રભુ મને આપોઆપ ઉગારો, એક છે તારો આધારો. પ્રભુ ૧
- દુર્ગુણોપથી પૃથ્વી ભરેલો, સર્વથડી છું નકારો;
કર્મ ક્ષયતાપના વશમાં પડ્યો છું, આશરો એક છે તારો. પ્રભુ ૨
- જ્ઞાન ન જ્ઞાન વિજ્ઞાન ન જ્ઞાન, નહીં તપજપવ્રતાચારો;
મદા પ્રેમને ભક્તિ રહિત છું, જડમાં ભૂલ્યો નકારો. પ્રભુ ૩
- ભક્ત ન સાધુ ન સેવક નહિ તુજ, ગાળું એજે જન્મમારો;
ભૂતની પેઠે મનદું ભટકતું, દેવો મોહ તપારો. પ્રભુ ૪
- અનંત શક્તિસ્વામી મહાવીર, કંઠેલા કરીને ઉગારો;
જેવો તેવો પણ પ્રભુ છું તારો, તુજે તારજુદારો. પ્રભુ ૫
- સારું પોતું કર્યું સહુ જાણે, પ્રેમે પાર ઉગારો;
બુદ્ધિસાગર આતમપ્રભુ નિજ, વિનયી અવધારો. પ્રભુ ૬

પ્રભુખાલ.

પ્રભો ॥ હું તુજ ખાલક અજ્ઞાન, રાગી રોપી કામી ક્રોધી;
 નકરુટ ને નાદાન. પ્રભો ૦
 ભક્તિ ન ભાલું સેવા ન ભાલું, ભાલું ન ધર્મ અમાલ્ય;
 તુજને ન ભાલું શાસ્ત્ર ન ભાલું, ભૂલ્યો ભમું ભગવાન. પ્રભો ૦ ૧
 ભક્ત ન સાધુ ન ઘરગારી નહીં, જ્ઞાન વિનાનો હેવાન;
 પ્રત્યક્ષ તુજરૂપ દેખી શકું નહીં, કરું શું ? તારું જ્ઞાન. પ્રભો ૦ ૨
 મત તપ જપ શીલ યોગ ન સમજું, કરું ન ક્યા કમ કાન;
 હું છું કોણ તે સમજી શકું નહીં, પાળું શું ? તારી આણ પ્રભો ૦ ૩
 જ્ઞાન ન ભાલું વિજ્ઞાન ન ભાલું, નિજપરની ન પીછાન;
 બુદ્ધિસાગર જેવો તેવો, તારો ॥ પ્રભુ શુભવાન. પ્રભો ૦ ૪

પદ્યારો પ્રભુ.

(રાગ ઉપરના.)

પદ્યારો મન મનિહરીએ, અરિહંત જિનવર તુજ સ્મરીએ. ૫૦
 ચરણ હાથ કાન હું આંખો, રસના પ્રાણને તું પાંખો. ૫૦ ૧
 વરવમ્ભિ સોહંખ્યારો, ચિદાનંદ તું એક આધારો. ૫૦
 પ્રભુ ત્હારી બહારે થડો બહેલા, અન્તર્યામી અણભેલા. ૫૦ ૨
 દશાનજાન ચરણધારી-અસંખ્યપદ્મેશી મુખકારી. ૫૦
 કૃપા ત્હારી પામીને જટ તરીએ, રાગ રોષ મોહારિ હરીએ. ૫૦ ૩
 પ્રભુ તને પલ પલ કલ્પ સ્મરીએ, પ્રભુરૂપ ઘેને અંગદળીએ. ૫૦
 કલ્પ પલ તુજ વિરહે બળીએ, જ્યેષ્ઠિમાં જ્યેષ્ઠિરૂપે બળીએ. ૫૦ ૪
 તુજ જીવને જીવવું પ્યારું, પદ્મપલ પ્રભુ તને અંભારું. ૫૦
 પ્રભુરૂપ ઘેને જીવન ધરીએ, પ્રભુમાં રહીને સંચરીએ. ૫૦ ૫
 પરમ પ્રેમે તુજને મળીએ, મોહ વિભાવને પરિહરીએ. ૫૦,
 બુદ્ધિમાગર શુભ વરીએ, આત્મ પ્રભુરૂપ યે ઠરીએ. ૫૦ ૬

કેશરીયાનાથ સ્તવન.

(કેશરીયા થાશું પ્રીત લગીરે સાચા ભાવશું-એ રાગ.)

- કેશરીયા જિનવર ! ! વંદુ સ્તવું નમું ભાવથી;
 પ્રભુ વડાલા લાગ્યા મુક્તિદાયક ગુણદાવથી.
 મેવાડે ધૂલેવા નગરે ત્રણ ભુવન ધણી ગાળે;
 તુજસમ કોઈ ન જગમાં હજી, અનંતશક્તિ છાળેરે. કેશરીયા૦ ૧
- અઢાર દોષ રહી તીર્થકર, પાંત્રીશ ગુણમય વાણી;
 ચોત્રીશ અતિશયવંત પ્રભુજી, લોકલોકના જાનીરે. કેશરીયા૦ ૨
- સર્વદેશના સંઘો આવે, લગી લગી વંદે ભાવે;
 ભગતો કલિયુગમાં તું છે, સર્વ લોક તુજ ગાવેરે. કેશરીયા૦ ૩
- સર્વ દેવ દેવીઓ ધન્દ્રો, નમે હાથ બે બેડી;
 રાજરાણા તુજને માને, કરે ન કો તુજ હોડીરે. કેશરીયા૦ ૪
- અજ્ઞાનીથી હર ધણો તું, ભક્તજ્ઞાનીની પાસે;
 બુદ્ધિસાગર પરચો પાયો, પરચ્યો જ્ઞાન પ્રકાશેરે. કેશરીયા૦ ૫

સુ. પેથાપુર. ૧૯૮૧ માર્ગ૦ સુ. ૧૦

મહાવીર પ્રભુપ્રાર્થનાધ્યેય સ્તવન.

(શ્રી સંખેશ્વરા પાર્થજિનવરા-એ રાગ.)

- અર્હુપ્રભુસ્મરું, નમું વંદના કરું, તુજ ગુણોને પામવા પ્રવૃત્તિ આદરું.
 આતમને પરમાતમ કરવા, આદર્શ તું છે ધ્યેય;
 સર્વ શક્તિયો પ્રગટ કરવા-માટે તું આદેય. અર્હું ૧
- મનવચ્ચ કાયા પવિત્ર કરવા, પરિહરવા સહુ પાપ;
 મહાવીર જિનવર શરણુ કર્યું તુજ, તું છે માને બાપ. અર્હું ૨
- દર્શનજ્ઞાન ચરણરૂપી નિજ, વરવા આત્મસ્વભાવ;
 પલપલ સ્મરણુ કરું ને વંદુ, છંદુ નક્કી વિલાવ. અર્હું ૩
- સાક્ષીભાવે નિજ ઉપયોગે, સ્વાધિકારથી કાજ;
 કરીશ વ્યવહારિક ધાર્મિક સહુ, પામતું તારું રાજ્ય. અર્હું ૪

દેવશુદ્ધિને ધર્મની શ્રદ્ધા-સમકિતને ચારિત્ર;
 તુજ ઉપદેશમથી સહુચાઓ, માતું સત્યપવિત્ર. અર્હું ૫
 નૈનધર્મમાટે સહુ સ્વાર્પણ, કરી તુજમાં અર્પણ;
 ધર્મધાર્ય આવશ્યક કરીને, આત્મશુદ્ધિ પાઈ. અર્હું ૬
 નિન્દુગર્હુ આસવકર્મો, શરણુ કર્યું તુજ દેવ;
 શુદ્ધિસાગર જગદુદ્ધારક, વીર ! કરું તુજ સેવ. અર્હું ૭
 સુ. ચેથાપુર.

શ્રી મહાવીરપ્રભુ પ્રાર્થના.

(સ્તવન.)

(રાગ ઉપરના)

મહાવીર તારજો, પાપ વારજો, અરિહંતછો જિનેશ્વર, મને ઉગારજો
 હુશું હુશુંસનોને પાપો, દુરાચાર કરો દૂર;
 દુષ્ટવાસના વિષને ટાળો, દિલમાં રહો હૃદય. મહાવીર ૧
 કુમતિકાપો સન્મતિ આપો, ટાળો કામવિકાર;
 સર્વજીવનાં દુઃખો ટાળો, કરો કર્મ સંહાર. મહાવીર ૨
 તુજ સેવા ભક્તિરૂપ થાઓ !, મુજ આચાર વિચાર;
 મનવાણી કાયા તુજ ભક્તિ, રૂપ જન્યો નિર્ધાર. મહાવીર ૩
 જગજીવોમાં મુખને શાન્તિ, વાપો મંગલમાલ;
 જગત્પરક તુજ શરણે આઝ્યા, સર્વ જીવને પાજ. મહાવીર ૪
 ઝોઝો મહાવીર જિનેશ્વર, પરમેશ્વર મુખકાર;
 ઉદ્ધારો તારો મુજ બહાલા, તું છે સત્યાધાર. મહાવીર ૫
 પાપ ટળેને પુણ્ય ધર્મનાં-થાઓ સાસં કાજ;
 તુજવણુ બીજું કંઈ ન હજું, વિશ્વપતિ જિનરાજ. મહાવીર ૬
 તારી શ્રદ્ધા પ્રીતિધારી, તુજરૂપે થઈ સત્ય;
 એવા ધર્મવિચારપ્રવાહે, કરું હું ધર્મનાં કૃત્ય. મહાવીર ૭

આવે બુદ્ધિ ધરે રહાયે, સત્ય છે તુજ વિશ્વાસ;
 બુદ્ધિસાગર પ્રભુ નમું હું, કરશે આત્મપ્રકાશ. મહાવીર ૯

“ જૈન થવાની મહાવીર પ્રભુની આગળ પ્રતિજ્ઞા.”

(સ્તવન.)

મહાવીર પ્રભુ તારો બન્યો છું થરો જૈન, હવે ધરું નહીં દૈન્ય. મહાવીર ૧
 દેવગુરુ મેં ધર્મની શ્રદ્ધા, સમક્રિત પામ્યો નવિન;
 જૈનશાસ્ત્રી જિનપદ પામીશ, ધારીશ શુદ્ધ ચૈતન્ય. મહાવીર ૨
 અતંત સદગુણ શક્તિ ખીલવું, મરું ન મોહો દીન;
 આત્મ મેં પરમાત્મ નું છું, કરું દોષોસદુક્ષીણ. મહાવીર ૩
 લક્ષ્મણ ગુરો કર્મયોગ બનું હું, નામરૂપે નહીં લીન;
 શુદ્ધોપયોગે તુજપ્રેમે રહું, જલમાંથી જેમ ચીન. મહાવીર ૪
 સ્વાધિકારે ધાર્યો કરું સદુ, બની સદુરીને પ્રવીણ;
 સંકટ વિપત્તિ પરિપક્વ હોયે, કદી ન મનમાં ખિન્ન. મહાવીર ૫
 ધર્મવિસ્તાર ધાર્યો કરું સદુ, મારું ન આતમચીન;
 જૈનધર્મ સંધ્યેવા લાડું, ચારિત્રધરી બનું ચીન. મહાવીર ૬
 જૈનશાસ્ત્રોનું જાનકરું નિન્ય, તરું ન તુજ આશીન;
 બુદ્ધિસાગર સત્ય પ્રતિજ્ઞા, જૈન બની કરી જિત !! મહાવીર ૭

શ્રુ. વિદ્યાપુર.

પ્રભુ મહાવીરદેવસ્તવનમઃ.

(ગરે વીરણી શ્રી ચાલ-જે રાગ)

પ્રભુ મહાવીર વિનુ સમાવંત તુજ હાથે લાવી,
 મારી મારી કરેલું સર્વ તુજ સર્વિત કાવો. પ્રભુ
 જાનકા પ્રભુ હાથે સમાવંત જે હૈ ન બનું કલકરે,
 અસંખ્યરૂપિણ સદાત. જૈન, મનડું જે માં રહ્યું તુજ. પ્રભુ

અનંતલવમાં વાર અનંતી, સ્પર્શ્યું સુધ્યું ખાધુંરે;
 અનંત રૂપો દેખ્યાં સુધ્યું સદ્, મનહું તૃષ્ણાએ વાધ્યું. તુજ. પ્રભુ ૨
 વાર અનંતી કંચન કામિની,—સાન્નાદક પદ પામ્યોરે;
 ત્થોયે ન તેથી શાંતિ જરા થઈ, રામ રાષ નહીં વામ્યો. તુજ. પ્રભુ ૩
 અનંતદેહે અનંતીવારે, અનંત લવ લટકાવ્યોરે;
 શશસત્તાથી ન નિર્ભય બનિયો, ભોગે સુખ નહીં પાવ્યો.
 તુજ. મહાવીર ૪

સ્પર્શ્ય રૂપાદિકમાં સુખ ભુક્ષે, ભોગવ્યા અનંત ભોગ્યોરે;
 ભોગમાં રોગને દુઃખ અનંતું, હર્ષને શોક વિયોગો. તુજ. પ્રભુ ૫
 ચિદાનંદ તુજરૂપ અનુભવે, જડ સુખવાંછા ટાળીરે;
 વાલાવેલી તુજ સાથે લાગી, દિલમાં પ્રગટી દીવાળી. તુજ. પ્રભુ ૬
 આત્મસ્વરૂપે તુજ હું એકજ, જડની માયા વિસારીરે;
 મહાવીર તુજરૂપમાં મસ્તાનો, પ્યારોને હું પ્યારો. તુજ. પ્રભુ ૭
 સમક્તિ ચારિત્રયોગે પ્રભુપદ,—મળતાં ન વાર લગારીરે;
 બુદ્ધિસાગર પ્રભુ મહાવીર, ચિદાનંદ જ્યકારી. તુજ. પ્રભુ ૮
 સુ. પેથાપુર.

મહાવીર સ્તવનમ.

(પ્રભુ મહાવીર દેવસક્રા જૈનકર્તવ્ય.)

(વિમલા નવ કરીયા ઉચ્ચાર—એ રાગ.)

પ્રભુ મહાવીર જિનેશ્વર તુજ સેવા બહિન કરૂંરે;
 સમક્તિ ધારી મત તપ સંયમ શુષ્ણે આદરૂંરે. પ્રભુ ૦
 જૈન ધર્મ જગમાં ફેલાવું, જૈન શાસ્ત્રમાં યદા લાવું;
 સુચરૂ જ્ઞાનિમુનિ સંઘ સેવામાં મરવું જરૂંરે. પ્રભુ ૧
 સર્વ જીવોનાં દુઃખ હઠાવું, યથા શક્તિ શુભ ભાવના ભાવું;
 આત્મ શુદ્ધિ કરવા સર્વકષાયો સદરૂંરે. પ્રભુ ૨

મિથ્યા અવિરતિ યોગકષાયો, આઠ કર્મનો જે સમુદાયો;
 તેને જીતવા જૈન બનીને જગમાં સંચરે. પ્રભુ ૩
 શક્તિયોથી શત્રુ જીતી, જૈન બનું એ શ્રદ્ધા પ્રીતિ;
 જિનપદ આતમમાં પ્રગટાવું સાધ્ય એ દિલવરે. પ્રભુ ૪
 જીતિ ખેદને દીનતા ત્યાગું, સુખ દુઃખમાં સમજાવે જાગું;
 શુભાશુભ કર્મોમાં-સમજાવે રહું નિશ્ચય કરે. પ્રભુ ૫
 જૈનધર્મ રક્ષાર્થે મરવું, વિધર્મી વૈરિનું હિત કરવું;
 ખલપલ મોહશયતાનના ફંદે ફસ નહીં પ્રભુ સ્મરે. પ્રભુ ૬
 જૈનપણની ફર્જ બજાવું, મોહશયતાનને મારી હઠાવું;
 બુદ્ધિસાગર આતમ મહાવીર, શુદ્ધદશા ધરે. પ્રભુ ૭
 મુ. પેથાપુર.

શ્રી મહાવીર સ્તવન.

(રાગ ઉપરનો.)

બહાલાવીર જિનેશ્વર તાહાફે શરણું મેં કર્યુંરે;
 જડમાં સુખની ઇચ્છા કામ તણ તુજપદ સ્મર્યુંરે. બહાલા ૦
 રાગરોષને જીતીશ જ્ઞાને, કામવિકારો જીતીશ ધ્યાને;
 ચિદાનંદ આત્મસ્વરૂપે થાવા તુજમાં મન ધર્યુંરે. બહાલા ૧
 તુજમાં જીવી મોહને મારું, ક્ષણ પણ આયુ એળે ન હારું;
 ત્હારા જેવા થાવા જૈનપણું અંગીકર્યુંરે. બહાલા ૨
 આતમને પરમાત્મ કરવા, મોહના સર્વ વિચારો હરવા;
 બહાલા તુજમાં મારું મનડું એ માટે ઠર્યુંરે. બહાલા ૩
 મનને મારી તુજથી મળવું, બળહુળ જ્યોતે સ્વભાવે લળવું;
 પ્રભુજી પૂર્ણાનંદને વરવા તુજપદ આદર્યુંરે. બહાલા ૪
 દુર્ગુણ ટાળું સદ્ગુણ ધારું, સર્વ વાસનાને સંહારું;
 બુદ્ધિસાગર મહાવીર, -પરમેશ્વરમાં મન ધર્યુંરે. બહાલા ૫
 મુ. પેથાપુર.

પ્રભુ પ્રેમતાન:

(મહીયારીરે મહીયું મૂલ બતાવે. એ રાગ.)

પરમેશ્વરરે મહાવીર પ્રભુ જયકારી, તુજ પ્રીતિ લાગી ઘટ લારી.
 તારું જેવું સ્વરૂપ તેવું મારુંદે, - જ્ઞાનાનન્દ સ્વરૂપ એક સાંદે,
 જહાનનંદ થકી છે ન્યાંદેરે, પ્રજ્ઞ સત્તા એક છે લાણુદે;
 તાલાવેલીરે એક સ્વરૂપે લાગી, એક તાને થયો પ્રભુ રાગી. ૫૦ ૧
 ચિદાનંદ અસંખ્યપ્રદેશીરે, નિર્મોહી ન રાગી ન દ્રેષીરે;
 જ્ઞાનાનન્દેરે નિજ સ્વરૂપ પ્રવેશી, મળ્યા મનમોહન પ્રજ્ઞદેશી. ૫૦ ૨
 ચિદાનન્દ પ્રગટ પ્રભુ પાયોરે, અનુભવે હૃદય પરખાયોરે;
 તુજ રસથીરે ઇન્દ્રિય મન રસ ટળિયા, જ્ઞાનાનન્દ સ્વરૂપે મળિયા.
 પરમેશ્વરરે ૦ ૩

તારો મારો છે ધર્મ એકરે, લેદાલેદને એકાનેકરે;
 તું તે હું છુંરે હું છું તે તું પોતે, એકરૂપે જળહળ જ્યોતે. ૫૦ ૪
 જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રકીરે, સાપેક્ષાએ રૂપારૂપીરે;
 શ્યાતાશ્યાતારે વેદની પુદ્ગલ ન્યારો, એક પરપ્રજ્ઞ તું ખ્યારો.
 પરમેશ્વરરે ૦ ૫

જ્ઞાન દર્શન ચરણ વિલાસીરે, લોકાલોક અનંત પ્રકાશીરે;
 સર્વભાંહીરે સર્વથકી તું ન્યારો, સર્વવિશ્વનો તું આધારો. ૫૦ ૬
 જગ થાળીમાં જ્ઞાન રવિ દીપેરે, કદં આરતી કર્મને છપેરે;
 અનુભવનોરે મંગલદીપ ઉચ્ચારે, તુજ વણ જગ નહીં કોઇ ખ્યારે.
 પરમેશ્વરરે ૦ ૭

વિશ્વ દેવળમાં પ્રભુ દીકારે, લાગ્યા પૂર્ણાનન્દી મીઠારે;
 બુદ્ધિસાગરરે આતમ મહાવીર દેવા, આપોઆપ કદે પ્રભુ સેવા.
 પરમેશ્વરરે ૦ ૮

સુ. પ્રાંતિજ.

પરમાત્મમહાવીરદેવ સ્તવન.

(મારે દિવાળીરે થૈ આજ પ્રભુ મુખ જોવાને.-એ રાગ.)

બહાલા વીર પ્રભુ લગવંત, તુજ પ્રભુમું વંદુ;
ક્ષયોપશમ ઉપશમભાવે, પામી આનન્દ. બહાલા૦
આસ્રવ છંડી સંવર મંડી, તુજ સાથે રઠ મંડીરે;
ષટ્ચક્રોમાં ધ્યાવા ધ્યાને, ટાળ્યો ગર્વ ધમંડી.

તુજ૦ બહાલા૦ ૧

તનમનાટ તુજ પ્રભુમાં લાગ્યો, મહાવીર ભાવે જાગ્યોરે;
પ્રારબ્ધ ઔદાયિક ભાવમા સાક્ષી, તુજ લગનીએ લાગ્યો.

તુજ૦ બહાલા૦ ૨

હિસા કંઈ નહીં જઠ ન જોણું, ચોરી મૈથુન ત્યાગ્યુંરે;
કામની વૃત્તિયોને ટાળું, મુજ મન તુજમાં લાગ્યું,

તુજ૦ બહાલા૦ ૩

મૂર્છા આસક્તિ મમતા છંડી, તુજરૂપે રંગાયોરે;
ક્રોધ માન માયા લોભ નિવારું, અંતર વીર જગાયો.

તુજ૦ બહાલા૦ ૪

તુ રૂપ થાવા નામરૂપને,-લોકની વાસના વારુંરે;
ત્રિષય વાસના વેગ નિવારું, પુરૂષત્વ જાણ્યું ન્યારું.

તુજ૦ બહાલા૦ ૫

આમરી રૂપ રંગમોહ નિવારું, સ્પર્શનો મોહ નિવાર્યોરે;
જડમાં મુખની જુદા ટાળી, તુજને દિલમાં ધાર્યો.

તુજ૦ બહાલા૦ ૬

આત્મ આનંદ રસના અનુભવે, પ્રગટી શ્રદ્ધા જુનારીરે;
જડ મુખ રસની જાગ્રિ નાહી, મયો તુજપર મદ્દ વારી.

તુજ૦ બહાલા૦ ૭

શાયિકલાવે સિદ્ધતા વરવા, પલ પલ તુજ સંભારે;
શુદ્ધોપયોગની તારાવેલી, લાગી હવે નહીં હારે.

તુજ ૦ જ્ઞાતા ૦ ૮

પદ્મારકમય આત્મ મહાવીર, ધ્યાન સમાધિએ મળિયારે;
બુદ્ધિસાગર આત્મ ઉત્તમ, જ્યોતે દિલ જળકળિયા.

તુજ ૦ જ્ઞાતા ૦ ૬

મુ. પ્રાંતિજ.

શ્રી મહાવીરપ્રભુ સ્તવન.

(રાગ ઉપરના)

પ્રભુ મહાવીર જિન ભગવંત, તુજને અનુસરિયો.
કર્મ શત્રુને છૂતવા કાજ, -તુજ પન્થે વળિયો.

પ્રભુ ૦

કર્મ નિકાચિત શુભાશુભ ને, ઉદયે આબ્યાં વેદરે;
પૂર્વ કર્મ અણુધાર્યા પ્રગટે, ઉપયોગે વેરી છેડ. તુજને ૦ પ્રભુ ૦ ૧

શુદ્ધાત્મ નિજ ધર્મોપયોગી, યને જીવન ગાણરે;
સર્વ કરાયોને જ્ઞાને ચમાવું, તુજરૂપે મનવાણું. તુજને ૦ પ્રભુ ૦ ૨

મોહ શયતાનના દાવ નિવારે, આત્મસ્વરૂપ સંભારે;
મુખ દુઃખમાં સમભાવને ધારે, હર્ષને ચોક નિવારે.

તુજને ૦ પ્રભુ ૦ ૩

જેવું તુજરૂપ તેવું મુજ છે, કર્મનો લેદ નિવારે;
તુજ સાથે જ્યોતિ જ્યોતે મગવા, ધ્યાન સમાધિ ધારે.

તુજને ૦ પ્રભુ ૦ ૪

સર્વ સંગમાં નિઃસંગી જનું, પ્રગટ્યા રોષ નિવરે;
દિલપિંજારાવથી નસરો અગમ, ચિદાનંદરૂપ મારે.

તુજને ૦ પ્રભુ ૦ ૫

ક્ષયોપશમને ઉપશમભાવે, આત્મપ્રભુ પ્રગટાવ્યોરે;
ક્ષાયિકભાવે પ્રગટ થવાને, ઉત્સાહ ભાવને લાવ્યો.

તુજને૦ પ્રભુ૦ ૬

પ્રભુજી દીઠા મળિયા મહાવીર, ક્ષાયિક મહાવીર થાશુંરે;
કર્મની સાથે યુદ્ધ કરતાં, જ્યક્ષ્મીને પાશું. તુજને૦ પ્રભુ૦ ૭
કર્મોદયમાં હર્ષ ન દીનતા, સુખ દુઃખ સહુ સમભાવેરે;
બુદ્ધિસાગર મહાવીર થાવા, વર્તું આપ સ્વભાવે.

તુજને૦ પ્રભુ૦ ૮

સુ. પ્રાંતિજ.

૧૯૮૧ માઘ સુદિ ૬

શ્રી મહાવીરપ્રભુ સ્તવન.

(રી કહું કથની મારી હો રાજ.-એ રાગ.)

મહાવીર તુજ પદ વરશું હો રાજ ! મહાવીર તુજ પદ વરશું-
તહારી પેઠે કર્મને હણવા, રાગને રોષ સંહરવા;
સંવર નિર્જીરા ભાવને ધાર્યો, કર્મ ન જડ સુખ પરવા.

હો રાજ. મહા૦ ૧

ઉપશમ ક્ષયોપશમને ક્ષાયિક-ભાવે મહાવીર થાવું;
સર્વ કષાયોનો નાશ કરીને, જ્યોતિજ્યોતિ મિલાવું.

હો રાજ. મહા૦ ૨

શુભાશુભપણું જડમાં ના માતું, જડ સુખ બુદ્ધિ ન ધારું;
મનના સર્વ સંકલ્પ વિકલ્પો, વારું સ્મરણ કરું તારું.

હો રાજ. મહા૦ ૩

કોટિ દુઃખો પડે ત્હોંયે પણ, દીનતા ધારું ન કયારે;
ઈન્દ્રની પદવી મળતાં ન હર્ષું, રહું સમ ઉપયોગ ધારે.

હો રાજ. મહા૦ ૪

આત્મમહાવીરરૂપ પ્રગટાવવા, આત્મસ્વભાવે સહેવું;
બુદ્ધિસાગર મહાવીરધ્યાયી, મહાવીરપદને લેવું.

હો રાજ. મહા ૦ ૫

મુ. પ્રાંતિજ.

૧૬૮૧ માઘ સુદિ ૧૦

પ્રભુ મહાવીર ભક્ત્યાથી પ્રગટતા ગુણો.

(આવો આવો યશોદાના કંત અમ ગર આવોરે-એ રાગ.)

- મહાવીર ભક્ત્યાથી મોક્ષ, વિશ્વનો યાવેર;
ભજો મહાવીર અજપાજપ, દ્રવ્યને ભાવેર. મહાવીર. ૧
- આપ અસંખ્યપ્રદેશી સ્વરૂપ, પિંડમાં બ્યાખ્યારે;
વૈરાટે સહુ પ્રહાંડ, સમષ્ટિએ છાખ્યારે. મહાવીર. ૨
- મહુને બહાણ તમે ભગવાન, સહુ પર્યાયીરે;
મહારા દુહામાં આપ હજાર, વિરાજો સવાઈરે. મહાવીર. ૩
- શ્વાસોશ્વાસે તમારો ભપ, પાપને ટાળેરે;
ભૂદયાને માર્ગ બતાવી, -તુમ પદ વાજેરે. મહાવીર. ૪
- આપ રક્ષણ કરતા દેવ, હો પ્રતિપાળરે;
ભક્તોના દિલમાં વાસ, હો રખવાળરે. મહાવીર. ૫
- વીર સમર્થા પાપ અનન્ત, ક્ષણમાં ભાવેરે;
મહુને આશરો તાહારો જીક, અન્ય ન ભાવેરે. મહાવીર. ૬
- કરે હરિહર તાહારી સેવ, દેવ ને દેવી રે;
ખાતાં પીતાં હરતાં યદ, આપે છે સેવીરે. મહાવીર. ૭
- મહારી રાખો મહાવીર ભાજ, કાજ સુધનેરે;
પદ ચક્ષેમાં તું રેક, પ્રચર્યો ખ્યારેરે. મહાવીર. ૮

- ત્યાં ત્યાં ધ્યાતું ત્યાંહિ તુંહિ તુંહિ, સ્કામો મુહાતોરે;
 ઠરી ઈર્ગન ત્યારાં દેવ, ગુણ બહુ પાતોરે. મહાવીર. ૯
- વીર નામ સમો નહીં જાપ, જગમાં લીઠોરે;
 મને જાએ છે કિલમાંહી, સર્વથી મીઠોરે. મહાવીર. ૧૦
- અરિદાંત પ્રભુ મહાવીર, લય તલ લાગીરે;
 મહારી ભગમાં રહેનાર, થયો હું સામાગીરે. મહાવીર. ૧૧
- મેક રૂપે મળી ભગવાન, તુજમાં સમાયોરે;
 સુદિલગર મહાવીર દેવ, આત્મ સુદાયોરે. મહાવીર. ૧૨

મહાવીર પ્રભુનો આશ્રય.

(મત મહિરે આવોરે, કદું એક પાતણી-એ રાગ.)

- મત મહિરે વનિયોરે, મહાવીર જયગરી;
 વદમત નિનેયરે, સદા મુજ કિયા વી. મત ૧
- સર્વદર્શન કોળોરે, જન્યો જય બહુ કામે;
 મહાવીર સર્ગરે, હરી પેટે કામે. મત ૨
- રેવરેયો, લીધો, ત્યાં કોઈ વીર તોવો;
 મતમત જન્યોરે, પ્રભુ અમત પેટે. મત ૩
- દુનિયાની ન સવરે, ત્યાં વપુની સમત;
 મહાવીરના રંગોરે, હરન સર્વ સમત. મત ૪
- મહાવીરના સમતે, મહાવીર નિવસિયો;
 ત્યાં અમત કોળોરે, મહાવીર દે. દિવિય. મત ૫
- સર્વદર્શન સર્વરે, સર્વના મેલ વિચારો;
 સર્વ દીપ્ત ન રીપોરે, સર્વના દે. નારી. મત ૬
- હાથ કાપે તરવેરે, વપા ને નિર્ધર;
 સર્વના સર્વરે, નિર્ધર નિર્ધર. મત ૭

ધાતોધાત રંગાળીરે, મહાવીર તુજ પ્રેમે;	મન૦ ૮
દેહજાન ન રહેતુંરે, રહ્યો એક તુજ નેમે.	
નહીં પુદ્ગલ ઇન્દ્રિયારે, હૃદય ગુજ તું વસિયો;	મન૦ ૯
પૂર્ણ શુદ્ધોપયોગીરે, કે નિરખી ઉત્તસિયો.	
હવે રહિયો ન લેહરે, અમેદે રહ્યો પ્રેમે;	મન૦ ૧૦
ભવમુક્તિમાં સમતારે, સદા આતમ હોમે.	
તમવણુ નહીં બીજુંરે, દૃષ્ટિથી દેખાતું;	મન૦ ૧૧
પરબ્રહ્મ પરાતમરે, પ્રભુરૂપ પરખાતું.	
હવે ઉઘાડું બોલુંરે, રહું નહીં કો છાતું;	મન૦ ૧૨
પૂર્ણ પ્રેમથી પરખ્યારે, પડયું તુજથી પાતું.	
વીરવીર જંપતાંરે, રહ્યો તુજ ગુણ ગાતો;	મન૦ ૧૩
માગવાતું ન રહિયુંરે, સગો તુજથી નાતો.	
મન દેહના દેરાંરે, નથી તુજમાં ભજતાં;	મન૦ ૧૪
નથી ભયને આસક્તિરે, મહાવીરથી મળતાં.	
એક અનેક રૂપેરે, ચિદાનેહ છો ખ્યારા;	મન૦ ૧૫
બુદ્ધિસાગર બળિયારે, આનન્દ આધારા.	

મહાવીર પ્રભુનું સગપણ.

(આસો સખી સિદ્ધાચળ જમ્યો.—એ રાગ)

સગપણ મહાવીરનું સાચું; બાકી જગતમાં સહુ કાચું. સગપણ.
 પ્રભુ મહાવીર ધણી મારા, અનવાળી કાચાથી નિર્ધાર્યા. સગપણ. ૧
 જૈનધર્મ મહાગંજ પ્રગટાવી, દુનિયાને જ્ઞાને સમભાવી. સગપણ.
 દુનિયામાં વીર પ્રભુ દીકા, મને કાચ્યા હૃદયમાં બહુ મીઠા.
 સગપણ. ૨

પ્રભુ મહાવીર છે મારી આંખો, ત્રિશક્તિનંદન મારી પાંખો.

સગપણ.

મારા આત્મા તણા છે વનમાલી, પ્રીત બાંધી ન છૂટો ગુણશાલી.

સગપણ. ૩

તન ધન મન સહુ તુજપર વાર્યું, ત્હારું તેજ હૃદયમાં મહેં ભાળ્યું.

સગપણ.

સહુ વાતે સહાયક છે દેવા, મહને બહાલી તમારી ગુણ સેવા.

સગપણ. ૪

મહારી બહાર કરોછો અણધારી, જાઉં પૂર્ણ તમારી બલિહારી.

સગપણ.

હુંતો માણું ન માગણની પેઠે, હુંતો રીઝું ન પુદ્ગલની એઠે.

સગપણ. ૫

જેહ માગે તે આત્મ ન કહેવાતો, માગે માગણ લેદપણું પાતો.

સગપણ.

તવ જ્યોતમાં પ્રેમ થકી મળીયો, હુંતો હેતે જ્યોતે ઝળહળિયો.

સગપણ. ૬

વીર વીર જપતાં જગ તરતું, મન ચિતવ્યું કારજ સહુ સરતું.

સગપણ.

વીર વિના નહીં જગમાં કોઈ, જોયું આત્મ અનુભવથી જોઈ.

સગપણ. ૭

મનમાં નહીં વીર વિના બીજું, મહાવીર જાપથી બહુ રીઝું.

સગપણ.

મુજ પ્રવૃત્તિ તવ પૂજા થાશે, મુજ ચિંતન સેવા સોહાશે.

સગપણ. ૮

કરું ચિંતવું ને જે જે જોણું, વીર સેવા આત્મથી તોણું.

સગપણ.

મયું થાય છે. ને ને ને યાશે, હિત માટે સમજ્યું ને-સમજાશે.
 સગપણ. ૯
 વર્ષા વીર પ્રભુ સાચા બહાલે, જેહ સિન્ન થતા નહીં કો કાલે.
 સગપણ.
 દિલમાં મગહુળ જ્યોતે મહાલે, જ્યોતિ જ્યોતે મળી જગ અજવાળે.
 સગપણ. ૧૦
 નાત જાત મહેં તુજ માટે ત્યાગી, થયો સ્વાર્થણ કરી ત્હારો રાગી.
 સગપણ.
 પુદ્ધિસાગર ઘટ આતમરામી, પરમેશ્વર વિભુ અન્તર્યામી.
 સગપણ. ૧૧

પ્રભુ મહાવીર.

(મુનિવર સંયમમાં રમતા-એ રાગ.)

હૃદયમાં વીર પ્રભુ વસજો, પાપ કર્મ સઘળાં ખસજો, હૃદયમાં
 મુખ દુઃખમાં વીરની યાદી, મનમાં ન જનશે ઉન્માદી;
 માગું પ્રભુ એક પરસાદી. હૃદયમાં. ૧
 વીર વીરમય સહુ દેખું, બીજું સઘળું ઉવેખું;
 ગણું નિજ આતમ વીર લેખું. હૃદયમાં. ૨
 વીર વીર નહીં બૂલાયો, પૂર્ણ થયો હર્ષોદ્વાસો;
 કાયમ રહે વીર વિશ્વાસો. હૃદયમાં. ૩
 તવ જાણો છબ્બા જપયો, મનહું તવ તપને તપયો;
 આતમ વીર વિના ખપ રયો ? હૃદયમાં ૪
 વીરાર્પણ સઘળું દોર્યો, વીરપ્રભુ સ-મુખ જોર્યો;
 દાણ પણ દર નહીં દોર્યો. હૃદયમાં. ૫
 મને પ્રભુ તુજ લાગી માયા, તુજને સોંપી મુજ કાયા;
 જ્યાં ત્યાં વીર હો મુજ છાયા. હૃદયમાં. ૬

અંધકાર ફરે ટાળો, પ્રકાશમાં મુજ આતમવાળો;
સદા પ્રિયતમ તું મુજ બહાલો.

કૃદ્યમાં ૭

તુજ શક્તિ અપરંપારા, પરમબ્રહ્મ તું છે મહારા;
અન્તર બાહ્યથી આધારા.

કૃદ્યમાં. ૮

તુજમાં લયલીન થઈ જાવું, એક પ્રલો તું મન લાવું;
ક્ષણ ક્ષણ ગુણ તારા ગાવું.

કૃદ્યમાં ૯

લીડ સમે બહારે આવો, શક્તિ અનંતી પ્રગટાવો;
વીરબ્રહ્મ પ્રીતિ લાવો.

કૃદ્યમાં ૧૦

પ્રદેશો પ્રદેશે વસનારા, શુદ્ધાતમ ગુણ આધારા.
બુદ્ધિસાગર ઘટ ખ્યારા.

કૃદ્યમાં. ૧૧

શ્રી વીરકુમારનું હાલરડું.

(માતા ત્રિશલા જૂનાવે પુત્ર પારણે.-એ રાગ.)

વારી જાઉં બહાલા વીરકુમારને વારણે,
ગાઉં વીર પ્રભુનું હાલરડું હરખાઈ;
મારી આંખો પાંખો બહાલો હૈયું હેતનું,
મારી સંઘળી આશા જીવંતી જગ થાઈ.

વારી. ૧

જૂલો પારણિયામાં વર્ધમાન જિન બાહુડા,
ગાઉં ગીત તમારાં મીઠાં રસ લરપૂર;
હાલો હાલો હાલો હાલો નંદન વીરને,
રડું ઝળકે ત્રણ બુવનમાં સંઘળે નૂર.

વારી. ૨

કાટિ શશીને લાનુ દેવ કરે તુજ આરતી,
કરતા મંગલ હીવા દેવીઓ નરનાર;
દર્શન કરવા આવે સુરપતિ નરપતિ બહાલથી,
ધરે આંગણિએ મધિકંચનના સંહાર,

વારી. ૩

ધન ધન વેદેહી જગજીવન રાજકુમારને,
 જગકે અંગે અંગે પરંપરાતું તેજ;
 તારી લીલા સધળી પરમેશ્વર શક્તિ ભરી,
 મેં તો બાણ્યાં વીર્યકરનાં લક્ષણ સહેજ. વારી. ૪

મારી કુખે જન્મ્યો જગજીવન જગનો ધણી,
 તેથી વ્રણ જીવનમાં બની ધણી પ્રખ્યાત;
 મારા હૈયામાં ઉછળતા મુખના સાગરો,
 હું તો કહેવાણી વીર્યકરની જગ માત. વારી. ૫

કેટિ રવિ શશી તારા તુજ આંખોમાં ચોભતા,
 તારા હૈયામાંહિ પૃથ્વી સર્વ સમાઈ;
 અગ્નિ વાયુ નભ તુજ હૃદયે ગિરિવર પાદમાં,
 સાગર ઉરમાં તારી રુપિતિ વેદે ગાળ. વારી. ૬

સધળી જ્ઞાનચરિત તબ આતમમાં વિલસી રહી,
 પ્રગટયા જગમાં કરવા જૈનધર્મ ઉદાર;
 લંછન સિંહતણું સમજાવે પૂર્વ પરાક્રમી,
 હું તો પાર્શ્વ નહીં તુજ શુભ દલાવો પાર. વારી. ૭

તારો મહિમા ગાવા વિષ્ણુ સકલ છવી રહ્યું.
 લક્ષણ બાહ્ય અભ્યંતર સદૃશ લક્ષ કહેલ;
 નંદન જ્ઞાનદામૃત ઉલ્લે પદમાં ઉપના,
 રૂપે તારા જેવી મળે ન જગમાં જોડ. વારી. ૮

માસં અનેક લવનાં તપ ક્રીડાં આ ભર ફળદં,
 પ્રજુની માતા યાચા મનિયો શુભ જનપદ;
 મારા સર્વ મનોરથ પૂરા આ ભરમાં રહ્ય,
 પ્રજુની માતા લક્ષણથી દે જગજગત. વારી. ૯

આવે પંડાણીએ તુજને રસડે દેડડે,
 દર્શન કરીને યાત્રાં તુજમાંથી દરદીન;

મારા દિલડામાંહી ઝગમગ જ્યોતે ઝળહળે,
બહાલા નંદન તું છો તીર્થંકર મહાજિન. વારી. ૧૦

ગાવે ત્રિશલા માતા વીરકુમારનું હાલરૂં,
સુણતા વર્ધમાનજી ત્રિશલા માતા બોલ;
ઉછળે પારણીયામાં પગ અંશુઠો ધાવતા,
કરતા આનંદમય ચેષ્ટાના બહુ કંદોલ. વારી. ૧૧

બહાલો બહાલો બહાલો ત્રણ ભુવનના નાથને,
લાપા વૈખરી વાણી વિશ્વગુરૂને ગાઉં;
ખુદ્ધસાગર ભાસે પરાપશ્યંતીમાં વિભુ,
ઝંખી પામી હાલરડું ગાઈ હરખાઉં. વારી. ૧૨

શ્રી મહાવીર જન્મ જયંતી ગીત.

(માતા ત્રિશલા જૂલાવે પુત્ર પારણે-એ રાગ.)

આજે મહાવીર જન્મ્યા જગમાં આનંદ આપવા,
કોટિ ચંદ્ર સૂરજની ઝળકી જગમાં જ્યોત;
પ્રગટયો ત્રણ ભુવનમાં આનંદમય ઉદ્યોત,
વિરમ્યા જડવાદી પાપી પંડિત બધોત. આ. ૧

જગમાં સાત્ત્વિક આનંદના વાયા શુભ વાયરા,
પામ્યા નારકીઓ પણ મનમાંહિ આનંદ;
રૂડા આનંદના વરસ્યા બહુલા શુભ મેહુલા,
ભારત ઉદલસ્યું હરખે પાપ પલાયાં મંદ. આ. ૨

રૂડી સર્વ દિશાઓ આનંદ ઓઘે નીતરે,
ઠસો ઠસ દેવ દેવીથી ભરીયું બહુ આકાશ;
ધંદ્રો ગાવે હરખે ને નાચે ઈદ્રાણીઓ,
આંદા તેજે ભાસે રૂપાસમ આવાસ. આ. ૩

બ્રહ્મા ને લોકપાલ સદુ ગાવે વીરનાં ગીતપ્રં,
વિશ્વોદ્ધારક પ્રભુનો જાણીને અહેવાલ;
પ્રભુને મેરૂપર ન્હવરાવે મુરપાત ભાવથી,
રૂપી ભારત ધરધર પ્રગટી મંગલમાલ.

આ. ૪

પ્રાદાણું ભતિ હરખી પ્રાદાણુ ગીત દિગ્વિજયથી,
હરખ્યા ક્ષત્રિયો સદુ ક્ષત્રી ધર અવતાર;
ક્ષત્રીકુંડનગરમાં મંગળ વાળાં વાગીયાં,
નહાનાં મોટાં સદુને આનંદનો નહિ પાર.

આ. ૫

પ્રેમે આનંદના આસો લે ભારત ગાણને,
શાંતિ આનંદના ઉશ્વાસો લે નરનાર;
હરખ્યા ત્રિશલામાતાને સિદ્ધારથ રાજવી,
હરખ્યા જોષીઓ જાણી ભારત ઉદ્ધાર.

આ. ૬

રાજા વૈશાલી ચેટક મનમાં આનંદિયા,
ધરધર આનંદ ઉત્સવ વર્તે જયજયકાર;
આખા ભારત દેશે ધરધર પુત્ર વધામણાં,
પ્રગટયો જગદ્ગુરુ પ્રભુ મહાવીરનો અવતાર.

આ. ૭

ત્રેવાણ તીર્થંકર ભાપિત ચોવિશમા છત્રપતિ,
આજે પ્રકટયા જાણી સૌને ધયો નિર્ધાર;
માળે બેસી કરતાં કટલોલો સદુ પંખીઓ,
કરતાં આનંદના નાદો તેમ પશુઓ સાર.

આ. ૮

સઘળે પ્રસિદ્ધ યદ્ય તેરસ મહાવીરના જન્મથી,
જગમાં મહાવીર તેરસ ઘેરઘેર ગવાય;
સોનું રત્ન અને રૂપા હીરાના પાગલો,
વીરને જુલાવે ત્રિશલા માતા સુખદાય.

આ. ૯

ત્રિશલા જોલે મારી રૂપે આખ્યા ધર્મોદ્ધારક રાજવી,
તેથી સતીઓમાંહી યદ્ય પ્રથમ ચિરગ્રાજ;

મહારી કૂળે આગ્યા ધર્મોદ્ધારક રાજવી,
રાખી ભારતજનની ધર્મ તણી શુભ લાજ.

આ. ૧૦

પ્રભુની જમણી બાંધે લાંછન સિંહનું શોભતું,
પ્રભુજી સિંહની પેઠે કરો પરાક્રમ બેશ;
દયાના ઉપદેશે નિર્દયતા ટાળી વિશ્વથી,
ટાળો નરનારી પશુ પંખીના સહુ કલેશ.

આ. ૧૧

વીરજીન એક હુજાર ને લક્ષણ આઠે શોભતા,
તેથી બાણ્યા ચોવીસમા મોટા જીનરાજ;
કેશીકુમાર સુખથી ત્રિશલા બાણી ગાવતી,
રૂડાં હાલરડાનાં ગીતોં શુભ શિરતાજ.

આ. ૧૨

જગમાં જોર પ્રકટતું જ્યારે હિંસા પાપનું,
કરતાં નરનારીઓ ત્રાહિ ત્રાહિ પોકાર;
જગમાં જુલમ ઘણા ને અંધકાર અજ્ઞાનનો,
ત્યારે તીર્થકરનો જન્મ થાય નિર્ધાર.

આ. ૧૩

ભારત આર્ય દેશમાં સોના સૂરજ ઉગીયો,
આજે જાગ્યું ભારત સર્વ દેશ ગુરૂરાજ;
સાથે જન્મ્યા કેટકિ ગણધર આદિ ઋષિયો,
જન્મ્યા દેવી જીવો કરવા સંગે સાજ.

આ. ૧૪

રૂડું ભારતનું તપ કૃત્ય જીનેશ્વર જન્મથી,
કરવા સર્વ વેદનો સાચો અર્થ પ્રકાશ;
જન્મ્યા બાણ્યા ઇંદ્રાદિકના વચને ભારતે,
પામ્યા ઋષિ તપસ્વી યોગીયો: ઉદ્લાસ.

આ. ૧૫

ખંદીખાનેથી છોડ્યા સઘળા બંદિજનો,
ભારત દેશ નગરમાં ઉત્સવ ખડુંલા થાય;
નગરમાં નાટારંભો ઠેર ઠેર થાતા ઘણા,
અમરાપુર સમું ક્ષત્રીકુંડ સુખ ઉલરાય.

આ. ૧૬

પ્રભુને જોવા આવે દેવદેવી નરનારીઓ,
જેથી જોગીઓ સહુ જોવા આવે દોડી;
વરસે સિદ્ધારથ ઘર કંચનની ખૂબ કોડીઓ,
પ્રભુની જગમાં જોતાં મળે ન બીજી જોડ,
વીરના તેજ્યકી કોઈ કરે ન જગમાં હોડ—

આ. ૧૭

પ્રભુજી વીર્ય સ્થાપશે સમવસરણમાં જોસીને,
કરશે કેવલજ્ઞાને સત્ય ધર્મ ઉપદેશ;
ગણધર દ્વાદશાંગી ગુપ્તીને ધર્મ વધારશે,
જેથી ટળશે આધિ વ્યાધિના સહુ કલેશ.

આ. ૧૮

મહાવીર ભારત ઘર ઘર જ્ઞાનાગ્નિ પ્રગટાવશે,
કરશે દુર્ગુણોનો ભોધથકી સંહાર;
સર્વે આર્યો એક સ્વરૂપી થઈને ચાલશે,
રાજા રાંઠે સકલને સરખા હક નિર્ધાર.

આ. ૧૯

સર્વે આર્યો દુઃખ બંધનને છેદી નાખશે,
હિંસા નીચાનો રહેશે નહીં મન અહંકાર;
સહુનો ન્યાય થશે સમભાવપણે જગ સારીજો,
ટળશે હિંસા યજ્ઞ તથા મનુજ સંહાર.

આ. ૨૦

થાશે પ્રજાસંઘનાં રાજ્ય અને મુનીતિઓ,
શક્તિથી ખરડાશે નહીં સર્વ પ્રભનો સંઘ;
શાળ રૈયત સર્વે આત્મરૂપથી એક થઈ,
કરશે અરસપરસ સાહાય્ય ધરી મન રંગ.

આ. ૨૧

પ્રભુજી આત્મજ્ઞાનથી બ્રાહ્મણ ગુપ્ત કહાવશે,
સત્રી બનીને કરશે સર્વ કર્મ સંહાર;
જગતમાં ધર્મ શરતો દાત્રપણથી જણાવશે,
અંતર વૈશ્ય બનીને કરશે ગુપ્ત બાપાર.

આ. ૨૨

કેવલજ્ઞાની બનીને સેવા સહુની સારશે,
ગામોગામ કરીને પાદ થકી વિહાર;
સેવા ધર્મતણો ફેલાવો કરશે વિશ્વમાં,
ચતુર્વિધ સંઘ બનાવી કરશે જગ ઉદ્ધાર.

આ. ૨૩

સાચી ભક્તિ સાચાં કર્મો જ્ઞાને જણાવશે,
વિચારો આચારોમાં થાશે બહુ ઉદ્ધાર;
દયાનો ફેલાવો કરશે ભારતમાં ભાવથી,
ધરોધર પંખીઓ માળા કરશે નિર્ધાર.

આ. ૨૪

જીતી રાગદ્વેષને દુનિયા કરશે નિર્મલી,
આર્યો જૈનો જિનને અનુસરશે દિનરાત;
બ્રાહ્મણ આત્મજ્ઞાનીઓ બનીને વિશ્વ જગાવશે,
નવલું રૂડું પ્રગટયું ભારતનું પરભાત.

આ. ૨૫

ચારે વર્ણો રૂઢિબંધન ખોટાં ત્યાગશે,
ધરોધર આત્મજ્ઞાનનાં પ્રગટાશે બહુ સૂત્ર;
સાચા વ્યવહારો વર્તાશે સાચી નીતિથી,
જ્ઞાનીયો યોગી થાશે ભારત માતા પુત્ર.

આ. ૨૬

ધરોધર બ્રહ્મ ભાવના યજ્ઞો શુભ પ્રગટાવશે,
જિનજી ચોવીશમો મહાવીરતણો અવતાર;
ભાષે ભવિષ્ય કેશી ઇંદ્રો ને બહુ ઋષિયો,
એવું સુણીને હરખ્યાં ભારતનાં નરનાર.

આ. ૨૭

જયંતી વીરપ્રભુની ઊઝવે સુરનર નારીયો,
વર્ત્યો ત્રણભુવનમાં જન મનમાં આનંદ;
પ્રગટયો સાત્ત્વિક આનંદ માય ન લોકલોકમાં,
નાઠા મોહરાયના સળળા સઘળા ફંદ.

આ. ૨૮

ચૈતર તેરસ મહાવીર જન્મ જયંતી ઉજવી,
સુરપતિ ઇન્દ્રાણીઓ નંદાશ્વરમાં જાય;

મોઢે અઠાઈ મહોત્સવ ત્યાં ભાવે ભાવના,
ત્યાંથી દેવલોકમાં પહોંચીને હરખાય. આ. ૨૬

સત્રીકુંડ નગરમાં હથ દિન ઉત્સવ માંડિયો,
પ્રભુનાં મંદિરોમાં પૂજાઓ બહુ થાય;
જમણો જમતાં સર્વે જાતિ નર ને નારીઓ,
દેવાં દેશતણું નહિં રહેતાં માંડોમાંદા. આ. ૩૦

આજે વીરપ્રભુની જન્મ જયંતી ઉગવી,
સકળો જન્મ થયો ને ફળી હૃદયની આથ;
ભારત પ્રદક્ષિણથી ગુરૂ બની સહુ દેશનો,
દેશે સ્વતંત્રતા ને આત્મિક જ્ઞાન પ્રકાશ. આ. ૩૧

ગાયકવાડી રાજ્યે નગર પાદરા ચોબતું,
જયંતી વીર પ્રભુની કીધી હર્યોલ્લાસ;
સંવત્ ઓગણિશ પંચોત્તરની રૂડી શાલમાં,
ગાવે બુદ્ધિસાગરસૂરિ જ્ઞાનપ્રકાશ. આ. ૩૨

શ્રી મહાવીર પ્રભુનું પારણું.

ત્રિશક્તિ માતાનું ગાન. શ્રી મહાવીરપ્રભુનું હાસરુંડું.

બહાલો બહાલો હૃદયનો પ્રાણ, મહાવીર બાહુડો;
મારું સર્વ મનોરથ સ્થાન, મહાવીર બાહુડો.
આંખલડી અણીયાળી અમૂલી, જોતાં તુમિ ન થાતીરે;
નાચે નચાવે આંખ ઈસારે, નિર્મલ નેહ સોહાતી. મહા.
પ્રદક્ષિણ આંખે ઉભરાતું, પ્રિયજનો ઝટ પરખેરે;
આંખ ઉલાળે વિશ્વ ઉલાળે, સહુ હરખાવી હરખે. મહા. ૧
દારમાં નયણું લોકોત્તર સ્યાં, કાલજહાંને કોરેરે;
નાનુક નાનું નાક મજનું, ઉભરે જ્ઞાનજ છોળે. મહા. ૨

- દાડમકળી સમ દાંતની પંક્તિ; હુંસ પંક્તિ ઝટ જીતે રે;
ઉપમાલાયક ડોઈ ન જગમાં, અનુભવ રીત પ્રતીતે. મહા. ૩
- હસતાં પુષ્પ ખરે જ્યમ મોતિ, હાસ્ય મધુરું મુકાતું રે;
સર્વ પ્રદ્યાંડોની સહુ લીલા, કરતું હીલ જણાતું. મહા. ૪
- કાલજડું હરે કાલુ જોલો, કરે તન્મય મન ઠારી રે;
અદ્વૈત પ્રદાના મેજે ઝખોજે, પ્રેમોદધિ અવનારી. મહા. ૫
- રક્ત કમલ અળતાનાં જેવાં, પુનિત પગલાં ભરતો રે;
ડગમગ ચાલી વિશ્વ ડોલાવે, છાતીએ બાજી પડતો. મહા. ૬
- ઉછળી આનંદઓઘ ઉછળે, જોજે પડી શુભ ખેલે રે;
અંશુઠો મુખમાંહી ચાવી, રમત્રા નવ નવ ગેત્રે. મહા. ૭
- બાલપ્રભુ પારણીએ પોઢે, હાલરડે હુલરાવું રે;
પ્રભુના લક્ષણ પારણીયામાં, હીઠાં તે શું ? જણાવું. મહા. ૮
- હાલો હાલો કરતાં હલાવે, ત્રણભુવનને પ્રેમે રે;
અકલ અલખ લીલામાં લયપય, રહેતો જીવન ક્ષેમે. મહા. ૯
- અનુભવ રમ્મત ગમ્મત કરતો, વિશ્વ જીવાડી એ જીવે રે;
ત્રણ ભુવન અંધારું નાહું, પુત્ર પનોતા હીવે. મહા. ૧૦
- બહાલ કરીને છાતી સરજો, ચાંપી આનંદ પામું રે;
બાહિર અંતર બાલ પ્રભુના, રૂપે જગ સહુ નામુ. મહા. ૧૧
- પગ ઝાંઝરિએ જગ ચમકાવે, આંખ થકી આકર્ષે રે;
આનંદ તેજે દેહ ભરેલી, પ્રેમ તેજે બહુ વર્ષે. મહા. ૧૨
- ભૂમિ પડીને સામું જોતો, આંખ મીંચી કંઈ હસતો રે;
પાસે આવી જોળામાંથી કળા કરીને ખસતો. મહા. ૧૩
- ખીલે ખીલાવે જુલે જુલાવે, હસે હસાવે રમાવેરે;
પ્રદ્યુપ તન્મયતા માટે, લાડ કરે ને લડાવે. મહા. ૧૪
- સખીઓ આવો બાલ પ્રભુને, હેત કરીને રમાડારે;
જગજીવન જગનાથ જીવન મુજ, દેખો ને દિવ બહાલો. મહા. ૧૫

નવ નવ ચેનન શુભે ખીલે, અનુભવ રસને ઝીલે રે;
 જીવન શક્તિ અમીરસ દીલે, તેજ સમર્થુ રસીલે. મહા. ૧૬
 અંગેઅંગે રમેરમે, આનન્દ દેતી વિલસે રે;
 કમલગારી કાયા ઉચ્ચલ, દેખતાં દિલ ઉલસે. મહા. ૧૭
 પ્રભુ બાલ મુજ જોગે હુલાવું, તનમય થઈ જટ જાવું રે;
 મુખપર અરમર જ્યોતિ અગરે, બહાલ કરીને વધાવું. મહા. ૧૮
 નાચે રાચે ધાવે પ્રેમે, મીઠી આંખ ઉઘાટે રે;
 જોડે રહે મુજ સામું ધાતાં, અદૈન જાણ જગાટે. મહા. ૧૯
 બહાલ કરીને અંગે વળગે, અંપે નહીં રાજવારે;
 વિધાસીમાં સદુશી સાચો, શુદ્ધ સરલતા ધારે. મહા. ૨૦
 હુદ્ડતી શોભા સૌથી સારી, રવિ થયી વારી જાઉં રે;
 બાલક રાજ આનંદ તાજ, શુભ દેટલા હું ગાઉં. મહા. ૨૧
 આત્મ પ્રતિગિજન નિર્મલ ન્હાવું, મલકે મુખથી મજનું રે;
 દિલથી દિલ પરખાવે નયને, મૌન રહી કરે ધાનું. મહા. ૨૨
 તુલિ ન પામું લાડ લગાવે, પ્રભુ ખેલે મુજ જોગે રે;
 જન્મ સદૃશ થયો પુણ્યોદયથી, આવે ન કો મુજ તોલે. મહા. ૨૩
 અલંકારથી અંગે ઓપાવું, અમલ સરસ પદેરાવું રે;
 દિલ આંગળીએ બાલુકાને, લય લાવી પધરાવું. મહા. ૨૪
 બાલુકાના લાડના કહાવે, હરખી ધાતોડાને રે;
 પૂર્વા પૂર્ણ મનોરથ પ્રભુએ, જામ જીવન હરખાને. મહા. ૨૫
 દરપદલ બીજ લાંબી રહે, વધતો હવે વધારે રે;
 લેમીને પણ બહાલે લાગે, લેમી બની અવગારે. મહા. ૨૬
 બાલુકા પ્રભુ આગળ ગતી, ગરબે નવ નવ ગાને રે;
 પ્રભુમય ગાને લાગે જાણે, મને સમજાવે લાગે. મહા. ૨૭
 બાલુકામાં મલે ભરું હે, ખાલી મહુ નહીં રહે રે;
 સર્વ મનોરથ રાજીસ આને, રહી રાજપદલે જાણી. મહા. ૨૮

